

ஸ்ரீ:

பெருமாள் கோயில்

ஹஸ்திகிரிமாஹாத்ம்யம்

[illegible]

எழுதியது.

Hasthigiri Mahatthmyam

of

Brimhandapuranam

T Hastigirimāhātmyam
(Brahmapurāṇa)

with Tamil comm
by
K Raṅgacārī

Kāñcī

1898

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஸ்ரீமத் ப்ரணதார்த்திஹர வரத பரப்ரஹ்மணே நம:,

ஸகலஜகதுஜ்ஜீவநைகௌஷதம்

ஸ்ரீஹஸ்திகிரி மாஹாத்ம்யம்

இஃது

பூர்வர்கள் அருளிச்செய்த

மணிப்ரவாள வ்யாக்யாந ஸஹிதமாய்

முசர்ப்பாக்கம்

கிடாம்பி — ரங்காசாரியர்

முதலிய அநேக பண்டிதர்களால்

நன்குபரிசோதிக்கப்பட்டு,

பெருமாள்கோவில்

கோமடம்—அழகுசிங்கராசாரியரால்

ஸ்ரீகாஞ்சீநகரஸ்த

ஸ்ரீகாஞ்சீஸுதர்ஸந முத்ராக்ஷரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

முதற்பதிப்பு காபி 500.

விலை ரூ 1—8—0

1898

ஸ்ரீ:



விஜ்ஞாபநம்.

ஸ்ரீய:பதியான ஸர்வேச்வரன் * கட்கிலியான தன்னை ஸகலமநுஜநயநவிஷயமாக காணுமாறு செய்துகொண்டு உகந்தருளின நிலங்களில் தலைமை பெற்ற பெருமாள்கோவிலில் பேரருளாளனென்னுந்திருநாமத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி (வரதஸ்ஸர்வபூதாநாம் அத்யாபி பரித்ருச்யதே) என்னும்படி ஸகல ப்ராணிகளுக்கும் ஸர்வாபீஷ்டங்களையும் அநுக்ரஹித்துக்கொண்டு எழுந்தருளி யிருக்கிற ஸௌசீல்யாதி குண கணங்களுக்கு ப்ரகாசகமாய், ஸாத்விக புராணங்களில் ப்ரதம பணிதமான ப்ராஹ்ம புராணத்தின் ஸாரமாய், விளங்கும் "ஸ்ரீ ஹஸ்திகிரி மாஹாத்ம்யம்" என்னும் ஸ்ரீபுராண ஹ்ருதயத்தை; பெண்களும்பேதைகளும் அறியும்படி நம் பூர்வர்கள்செய்தருளிய மணிப்ரவாள வ்யாக்யையுடன்சேர்த்து அச்சிடும்படி சில ஆஸ்திக சிகாமணிகள் நியமிக்க: அதையே அவலம்பமாகக் கொண்டு ஸர்வதா அசாஸ்த்ரஜ்ஞனான அடியேன் அதை ஆரம்பிக்க அது, ஸமஸ்த பாகவதாநுக்ரஹத்தால் நம் பேரருளாளன் திருவுள்ளத்துக் குப்பாங்கானபடி முடிவுபெற்றது.

கிரந்தத்தின் சோதனைக்காக தாளபத்திர ஸ்ரீகோசங்கள் ஸஹகரித்த ஸ்வாமிகளின் திருநாமங்கள்.

பெருமாள் கோவில் வடவண்டை மாடவீதி ஸ்ரீ - உ - வே, திருமலை ஈச்சம்பாடி, கிருஷ்ணமாசாரியர்

பெருமாள்கோவில் கிழண்டைமாடவீதி ஸ்ரீ-உ-வே, திருமலை விஞ்சிமூர், ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர்

பெருமாள்கோவில் யதோக்தகாரி சன்னிதிவீதி ஸ்ரீ- உ- வே- பகல்தீவட்டி ஸ்ரீநிவாஸராகவாசாரியர்

கூரம் - ஸ்ரீ- உ- வே- கிடாம்பி - திருவேங்கடாசாரியர்

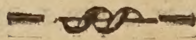
இப்புத்தகம் வேண்டுமவர்கள்,

காஞ்சிபுரம் தேவராஜஸ்வாமி ஸன்னிதி கிழண்டைமாடவீதி டோர் 4-நெ, ஸ்ரீ-உ-வே-விஞ்சிமூர்ஸ்ரீநிவாஸாசாரியரிடத்திலும், 22-நெ, கோமடம் அழகு சிங்கராசாரியரிடத்திலும்

ஆடிசன்பேட்டை ஜவுளி வர்த்தகம் ம-ா-ா-ஸ்ரீ, ஜம்புலிங்க முதலியா ரிடத்திலும் தபால் கூலி தவிர ரூ 1 - 8 - 0 க்குக்கு பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இங்ஙனம்

☞ பெ-கோமடம்-அழகுசிங்கராசாரியர்.





श्रीः.

श्रीमते रामानुजाय नमः.

श्रीमत्प्रणतार्तिहरवरद परब्रह्मणे नमः.

शुक्लाम्बरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजम् ।
प्रसन्नवदनं ध्यायेत् सर्वविघ्नोपशान्तये ॥*॥

यस्य द्विरदवक्त्राद्याः पारिषद्याः परश्शतम् ।
विघ्नं निघ्नन्ति सततं विष्वक्सेनं तमाश्रये ॥*॥

वरदं द्विरदाद्रीशं श्रीनिधिं करुणानिधिम् ।
शरण्यं शरणं यामि प्रणतार्तिहरं हरिम् ॥*॥

विशद विज्ञानघन स्वरूपं विज्ञान विश्राणन बद्धदीक्षम् । दयानिधिं देहभृतां शरण्यं देवं हयग्रीवमहं प्रपद्ये ॥*॥

आकारत्रयसम्पन्नामरविन्द निवासिनीम् ।
अशेषजगदीशित्रीं वन्दे वरदवल्लभाम् ॥*॥

श्रीरङ्गचन्द्रमसमिन्दिरया विहर्तुं विन्यस्य विश्वचिदचिन्नयनाधिकारम् । यो निर्वहत्यनिशमङ्गुलिमुद्रयैव सेनान्यमन्यविबुधाश्च तमाश्रयामः ॥*॥

तत्त्वेन यश्चिदचिदीश्वर तत्स्वभाव भोगापवर्ग तदुपायगतीरुदारः । सन्दर्शयन्निरमिमीत पुराणरत्नं तस्मै नमो मुनिवराय पराशराय ॥*॥

ஸத்ருக் ந்யாய கலாபேந பிதா பாரதேந ச | உபப்ரும்ஹித வேதாய நமோ வ்யாஸாய விஷ்ணவே ॥*॥

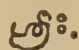
மாதா பிதா யுவதயஸ் தநயா விபூதி: ஸர்வம் யதேவ நியமேந மதந்வயாநாம் | ஆத்யஸ்ய ந: குலபதேர் வகுலாபிராமம் ஸ்ரீமத் ததங்க்ரியுகளம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா ॥*॥

பிதாமஹஸ்யாபி பிதாமஹாய ப்ராசேதஸாதேச பலப்ரதாய | ஸ்ரீபாஷ்யகாரோத்தம தேசிகாய ஸ்ரீசைல பூர்ணாய நமோ நமஸ்தாத் ॥*॥

யோ நித்யமச்யுத பதாம்புஜ யுக்ம ருக்ம வ்யாமோஹதஸ் ததிதராணி த்ருணாய மேநே | அஸ்மத்குரோர் பகவதோஸ்ய தயைகஸிந்தோ: ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே ॥*॥

ஸ்வாசார்யபரம்பரையின் தனியன்களநுஸந்தானம்.

அஸ்மத்பரம்பராசார்யேப்யோ நம:.



ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணதாதிப்ருஹஸ்ரவாஸ வரப்ரமுநயே நம:

———()———

ஸ்வஸ்த்யஸ்து ஸ்வஸ்திமஹாநிஸந்துஷ்டிர்மே கௌதுகம் ஸ்ரு
வணம் நாமதேருண வஸ்து ஸ்ருதார்த்தஜ்ஞாநாயமபூர்ணாதிநிஷ்டிவ
ராஷ்டாஸப்ரவிசி ப்ரஜேஸ்ரீ ப்ராஹ்மே பராணே ஹ்ருமநா
ரதஸம்வாதே ஸ்ரீஹஸ்திகிரிமாஹாத்ம்யே பஞ்சபஞ்சாசோத்யாய:.

——————

ஸ்ரீய:பதியான ஸர்வேச்வரனுக்கு, மணிவர இவ சௌ ரேர்நித்யஹ்ருத்ய: என்றும் ஜ்ஞாநாநந்தமயஸ்த்வாத்மா சேஷோ ஹி பரமாத்மந: என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஸ்ரீகௌஸ்துபரத்நம்போலே ஹ்ருதயங்கமமாய் நிருபாதிகசேஷமாயிருக்கையாகிற ஸ்வரூபத்த ஸாதாரண லக்ஷணோபேதரான ஸ்ரும மஹர்ஷியானவர்; தாம் அநேக ஜந்மார்ஜித கர்மப்ரவாஹத்தாலே ஸ்வநிக்ரஹ விஷயராய் பத்யதே நீசயா நீச: ப்ரஸுப்த இவ மாயயா என்றும் அநாதி மாயயா ஸுப்த: என்றும் அநேகஜந்ம ஸாஹஸ்ரீம் ஸம்ஸார பதவீம் வ்ரஜந் । மோஹ ச்ரமம் ப்ரயாதோऽஸௌ வாஸநாரேணுகுண்டித: என்றும் சொல்லுகிறபடியே ப்ரக்ருதிவாசத்தாலே கட்டுண்டு அநாதி காலம் ஸம்ஸரித்து அதடியாகவந்த நித்யசத்ருக்களான காம க்ரோத லோப மோஹ மத மாத்ஸர்யாதிகளாலே சூழப்பட்டு அல்பஸாரமாய் அநந்த பச்சாத்தாபாயபூர்வோதிதமான ப்ராக்ருதவிஷயங்களில் மிகவும் ஆழங்காற்பட்டு அதடியாகவந்த ஆத்யாத்மிகாதி தாபத்ரயத்தாலே அபிதப்தரா யிருக்கிற படியையும், அநந்தகருட விஷ்வக்ஸேந ப்ரப்ருதிகளான நி

த்ரிவேணிகளாலே நித்யாநுபாவ்யமாய் நிரதிசயாநந்தஜந கமாய் விதிசிவஸநகாதி ஸேவ்யமாய் பரமோத்க்ருஷ்டமாய் வேதாந்த ஸாரபூதமாயிருக்கிற ஸகலதிவ்யசரணாரவிந்த கைங்கர்ய ஸாம்ராஜ்யத்தைத் தாமும் அநுபவிக்க ப்ராப்தி யுண்டாயிருக்கச் செய்தே அதை யிழந்திருக்கிறபடியையும், ஜாயமாநம் ஹி புருஷம் யம் பச்யேந் மதுஸூதந:। ஸாத்விகஸ்ஸ து விஜ்ஞேய ஸ வை மோக்ஷார்த்த சிந்தக: என்கிறபடியே எம்பெருமான் தம்முடைய ஜநநகாலத்தில் பண்ணின விசேஷகடாக்ஷத்தாலே சிந்தித்து இத்தனைகால மிழந்து கிடந்தமைக்குப் போர நொந்து, நிரதிசய போக்யமான அந்த கைங்கர்ய ஸாம்ராஜ்யத்தை இனி நாம் நித்யமாய் அநுபவிக்கும்படி கிட்டும் விரகேதென்று பார்த்து, ஆசார்யதேவோ பவ என்றும் ஆசார்யாதீநோ பவ என்றும் உபதேஷ்டா ஆசார்யஸ்தேயாநு பவிஷ்யதி என்றும் ஆசார்யவாந் புருஷோ வேத என்றும் குருரேவ பராவித்யா குருரேவ பராயணம் என்றும் அகுரோஸ்து கதிர்நாஸ்தி என்றும் குருர்ப்ரஹ்மா ஸம்ப்ரதாத்ருவாந் என்றும் குருபதிஷ்டம் ஸததம் அநுஸ்தவம் நிரஞ்ஜநம் என்றும் குருர்ண ஸம்ஶயச்சேத யந்த்ராஸோகாக: என்றும் பாகதேவ ஸஹஸ்ரம் ஸ்தோத்ரார்த்தவார்ய ஸ்வாவதாரஸ் என்றும் தேசிகம் ஸதா ஷ்ணீஸ்வேஸ் என்றும் பாபிஷ்ட: க்ஷத்ரபந்தூநாம் பாம்ஸுகீக ஸ்வ பூண்யக்ருத்ஸ்। ஆசார்யவத்தயா மோக்ஷ ஸ்தஸ்மாதாசார்யவாநு பவேத் என்றும் குருபரம்பரா ப்ரஸாத ப்ரதிபாதகங்களான ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணாகமாத்ய வசந விசேஷங்களாலே ஸதாசார்ய கருணாகடாக்ஷ பாராவஸ்ர விசேஷமே ஸர்வருக்கும் ஸர்வதேச ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசித ஸமஸ்தகல்யாணாரவிந்த கைங்கர்ய ஸாம்ராஜ்யப்ராபகமென்று நிர்ணயித்து, ஸம்ஸாரஸ்ய ஸளஹாத்ம்யபத்ரஸ்ஸா ஸார்க்ஷ்யம் தயா। விஷ்ணோ: கடாக்ஷ தேசிகமாகாங்க்ஷ்யஸ்து ஸா

த்வமேக: | ஸம்ஹாரேணம் ஷடேதாநி ஹ்யாவாப்ய ப்ராப்தி
ஹேதவ: என்று ஞாவாப்யப்ராப்தி ஹேதுவாக ப்ரதிபாதித
மான ஸமதமாதி ஸம்ஸ்காரமும் தொடக்கமான ஸாதந ஷட்க
விசேஷத்தை யுடையராய் ஈசேதி வ்ருக்ஷமோ ஹ்ருதய: என்
றும் சுஹம்சாரவர்ஜிதா நயாதி வரமாம்கதிம் என்றும்வண
காங்க்ஷி நிஸ்ஸ்ப்ருஹோ நித்யம்சோ வீதக்லேச: என்றும்சொல்லு
கிறபடியே ஸதாசார்யாசரணார விந்த ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தகங்க
ளாக ப்ரஸித்தங்களான காமக்ரோதாதிகளை யெல்லாம் ஜயித்து
ஸாத்விக ஸாவதாநராய் ஸர்வதேசங்களிலே ஸந்ந்யாஸியாய்
வநசாகியாய்க்கொண்டு தேவிவாசரஸ்ய சேவாஸீத என்றும்
ஸாரமேவ பரம் ப்ரஹ்ம ஸாரமேவ பராகதி: என்றும்
ஸாரநாராயணோ தேவ: என்றும் ஸாரமேவ பரோ வி
ஷ்ணு: என்றும் ஞாவாப்யஸஹஸ்ராக்ஷாத் பரதேவீ நஸம்சய:
என்றும் ஸாக்ஷாந்நாராயணோ தேவ: க்ருத்வாமர்த்யமயீம் தநும் |
மக்நாநுத்தரதே லோகாந் காருண்யாச்சாஸ்த்ர பாணிநா என்றும்
ப்ராஸாய விஷ்ணுரூபாய ப்ராஸரூபாய விஷ்ணவே என்றும்
க்ருஷ்ணத்வைபாயநம் வ்யாஸம் வித்தி நாராயணம் ப்ரபும் என்றும்
ஞாவாப்யவிஷயத்தில் ஸமஸ்தஹேதா ஸ்வவஸாயிக ப்ரதிபாத
கங்களான வசந விசேஷங்களாலே ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீய:பதிதா
னே நிகிலஜநோஜ்ஜீவநார்த்தமாக சதுர்வ்யாஸரூபம் கொண்டு
யஸந்நிஹித ஸ்வரூப: என்கிறபடியே ஸ்ரீநாதமுநிகளிடத்
தில் சதுர்வ்யூஹசித்தா னென்று சுஹிஸயி பண்ணி அவரு
டைய ஸந்நிதியில்தானே ஸம்வத்ஸரம் தபயுர்வா ஸாஸத்ய
ஸமாவிவ | பரீக்ஷ்ய விவிதை பாயை: என்று ஞாவாப்ய
லக்ஷணத்திற்சொன்ன விதியங்களான பரீக்ஷாவிசேஷங்களுக்
கெல்லாம் விஷயமாய் வெகுகாலம் ஸாரக்ஷூவாஸம் பண்ணி
ஸ்ரோத்ரியம் ப்ரஹ்மநிஷ்டம் இத்யாதிகளிற் சொன்ன
ஸ்ரோத்ரியத்வ ப்ரஹ்மநிஷ்டாத்ய ஸமஸ்தாசார்ய லக்ஷண
லக்ஷிதரான நாதமுநிகளை ஸந்நிதாநிகராதிசாஸ்த்ர வோதித

ஶிஷ்யலக்ஷணத்தோடேகூட ஶிஷ்யஸ்தேஹம் ஶாதி மாம் த்வாம் ப்ரபந்நமென்று அநுஸந்தித்து ஆஶ்ரயணம் பண்ணி ஆஶ்ரயணாநந்தரம் வித்யாஸம்பந்த: உக்த்யாதி ஶ்ருதி ப்ரோக்த ஸ்வாத்யாயாதி ஸம்பத்யுக்த ஸர்வ ப்ரவர்த்தக ஸம்பாத ப்ரகாரகமாக அவரிடத்தினின்றும் ஜ்ஞாந ஸம்ஶய விஷயங்கள் தீரும்படி தத்வஹித புருஷார்த்தங்களையுபதேசித்துக் கொண்டு க்ருதார்த்தரானாரென்று ப்ரகரணார்த்த ப்ரஸக்தி:.

அத்ய கவியிலே ஸர்வஜ்ஞ ஹஸ்திநாதனாக ஸமவானிடத்தினின்றும் தமக்குஉபதேசமுகத்தாலே ப்ராப்தமான அர்த்தவிஶேஷங்களையெல்லாம் ஸ்ரீமோகக அநுஸந்தித்துஇனி ஒருஸ்வார்த்த விஶேஷத்தைஉபதேசிக்கவேண்டுமென்று ப்ரஶ்நம்பண்ணுகிறார்.

ஸ்ரீ ஸூத:॥ ஸமஸ்த நிஶாதர்ஶந வாக்யஶ்ரேஷ்ட ஶ்ரோதா: ஶ்ருத்வா தா பஹவோ வார்த்தா ஸவதாரே ஸநாதநா:॥ உத்தா: கதிதா யாதா விஷ்ணோர் நாகிஸரோவராஹாக । தேவதிவ்ய நாராயணஸ்ய ஸம்பவ: கதிதஸ்த்வயா ॥ யத்ராய காமே மோக்ஷாணாம் ஸாதகஸ்ய யதாதயம் । தேஹிநாம் கல்பம்யஸ்து தத்தேஸ்து ஸாவிஸ்த்ருத: ॥ ப்ராதுர்பாவோ ஹயஶிரஸோ வஸுப்ரதஸ்ஸ ஸமீரிதம் । விஷ்ணோர்விஶேஷ கதிதே லோகஹேதவஸ்து விஸ்த்ருதா:॥ புண்யக்ஷேத்ராணி ஸர்வாணி கதிதாநி ஸமாஸத: । நகராணிச புண்யாநி விஶேஷாணி ஸஹீதமே॥ஸாக்ஷாத்காரம் காஞ்சீக்ஷேத்ரம் தயாபகாரிகாஶ்ரமம்। பஞ்சநாகமயா க்ஷேத்ரம் தம்பகம் புண்யக்ஷேத்ரம்॥ ப்ராஹ்மஸத்யவ்ரதக்ஷேத்ரம் தேவதா வதகம் ததா । க்ஷேத்ராண்யேதாநி புண்யாநி கதிதாநி ஸ்வயா நவ ॥ கயோத்யா மதுரா மாயா காஶீ காஞ்சீ ஹ்யவந்திகா । புரீ த்வாரவதீ சைவ ஸப்தைதே முக்திதாயகா:॥ இத்யேவம் புண்யாநி க்ஷேத்ராணி நகராணிச । கீர்த்திதாநி புண்யாநி பவித்ராஸ்தவநாநிச ॥ ஶ்ருத்வைவ தத்விஶேஷம் ஸ்வத: க்ருதக்ருத்யோஸ்மி ஸாம்ப்ரதம்। ப்ரஸாத மே ஶ்ரோதும் இச்சாமி ஸர்வஸம்ஶயா: ॥

ஸ்வாமிந்! ப்ராஹ்மணர் க்ஷத்ரியர் முதலான வர்ண விபாகங்களென்ன அவ்வோ வர்ணஸ்தர்கள் அநுஷ்டிக்கத்தக்க தர்மவிசேஷங்களென்ன அவைகளுடைய அநுஷ்டான ப்ரகாரங்களென்ன பகவந்நாபிஸரோஜத்தினின்றும் ப்ரஹ்மா பிறந்த விதமென்ன ப்ரஹ்மாவிடத்தினின்றும் ஸ்தாவர ஜங்கமாத்மகமான இந்த ஸர்வ ஜகத்தும் பிறந்த ப்ரகாரமென்ன தர்மார்த்தகாம மோக்ஷாத்மகமான சதுர்வித புருஷார்த்த ஸ்வரூப மென்ன ஜீவாத்மாக்களுடைய பந்தமோக்ஷ ப்ரகார மென்ன அதற்கு நிமித்தமான காரண மென்ன தேஹாத்ம ப்ரமத்தை தீர்க்கத்தக்கதான ப்ரக்ருதி ஜீவர்களுடைய ஸ்வரூப விவேக மென்ன வித்யாவித்யா ஸ்வரூப மென்ன அதல விதல ஸுதல ரஸாதல தலாதலாதி லோகவிபாகங்களென்ன ஸாளக்ராம பதரிகாச்ரம தண்டக புருஷோத்தம மாயாஸத்ய வ்ரதாதிகளான புண்யக்ஷேத்ர விசேஷங்களென்ன தீர்த்தவ்ரஜங்களான கங்காத்யாதி ஸ்நாநங்களென்ன பாவநதமங்களான வ்ரத விசேஷங்களென்ன தாநவிசேஷங்களென்ன இதுமுதலான ரஹஸ்யார்த்த விசேஷங்களை யெல்லாம் உபதேசித்து அடியேனை க்ருதார்த்தனாகப் பண்ணித்தன்றோ தேவரீர்? ஆனபடியாலே க்ருத்ஸ்நம் அஜ்ஞாநமயமான என்னுடைய சித்தம் தேவரீருடைய அநுக்ரஹபலத்தாலே ஸூர்யனுடைய உதயம்போலே க்ருத்ஸ்நாந்தகாரநிவ்ருத்தமாய் ஸர்வ ஸம்சயங்களினின்றும் விடுபட்டது.

இதாநீம் ச்ரோதுமிச்சாமி க்ஷேத்ராணாம் நிர்ணயம் ப்ரபோ । க்ஷேத்ரேஷு ஸர்வ புண்யாநாம் யதேகம் முக்திதம் மஹ: ॥ க்ஷேத்ரேஷு ஸர்வபுண்யேஷு ஸர்வத்ர பூதலேஷு வா । க்ஷேத்ரம் தந்மே முநிச்ரேஷ்ட ப்ரவத ஸம்ஹிதம் ॥

ஸகலதர்மங்களுக்கும் ஆசாரியஸ்தாநீயரன்றோ தேவரீர்? நாலுஸமுத்ரத்துக்குட்பட்ட இந்தபூமிக்குள் அடியேனுக்குஸகல தர்மங்களையு முபதேசிக்கத் தக்கவர்கள் தேவரீரைத் தவிர ஒருவருமில்லை யன்றோ!

ஸஹஸ்ர யோகிகளும் தேவரீரை உபாஸித்தன்றோ ஸகல ஸித்த ஸாம்ராஜ்யங்களையெல்லாம் அறிகிறார்கள்? ஆனபடியினால் தேவரீரையே மற்றுமொரு ரஹஸ்யார்த்த விசேஷத்தைப் ப்ரச்நம் பண்ணுகிறேன்; நாரதனிடத்தில் வாத்ஸல்ய கடாக்ஷம் பண்ணவேணும் ஸ்வாமிந்!

யத்ராஸ்தே ப்ரதமம் க்ஷேத்ரம் ஸர்வபாப விநாசநம் । ப்ரஹ்ம க்ஷேத்ரேஷு ஸர்வேஷு தவைவைதத் ச்ரேஷ்டம் உச்யதே ॥ ஆஸ்ய ப்ரபவ ஸத்ய ப்ரதேசஸங்க்ஷேபாத் கதிதா மயா । ஆதௌ க்ருதயுகே தத்ர ப்ரஹ்மயஜ்ஞம் விதாநதஃ। தத்ர காஞ்சீதி விக்யாதா புரீ ப்ரஹ்ம விநிர்மிதா । யாத்ரா ஸம்ஸ்தாநயோர் முக்தா விஸ்ருதா புண்யதாயிநீ॥ ஸ்ரீஹஸ்திகிரிர்யத்ர தத்ரைவ பரமாத்மநா। யாத்ரா ப்ரவிசதோ விஷ்ணோ ஸ்தவ்யச்ரேயஸ்ய ஸம்ஸ்திதி ॥ ப்ரஹ்ம கோடீதி விக்யாதம் விமாநம் ப்ரஹ்மநிர்மிதம் । தேவீப்யாஸ ஸமேதோஸௌ தத்ராஸ்தே ஸ்வயம்ப்ரபுஃ । தத்ஸந்நிதௌ ஸதாவாஸ விஷ்ணு ரஹிதக்தோ ஹரிஃ ஸ்வயம் ॥ ஆராதிதோ மஹதா ஸத்யே ஸ்ரீஹயமேத ஸரீரஸ ॥ தேவதாத்மா தேவேசீ ப்ரஹ்மகோ ட்யாம் ஹரிஃ ஸ்வயம் । வரதஸ்ஸர்வ ஸம்பத்தா ஸத்யவ்ரதா விமோக்ஷதே ॥ இதி ஸம்க்ஷேபதஃ ப்ரோக்தம் யத்பூர்வாவஸதா மயா । விஸ்தரேணைவ தத்ஸர்வம் ச்ருணு பாஸ்கர ஸம்ப்ரதே ॥ ஹஸ்திசைலஸ்ய மாஹாத்ம்யம் காருண்யாத் ப்ரமாணஸ்ய । ஆவிஷ்காரம் தயாவிஷ்ணோஃ கஷ்யபஸ்ய யதாக்ரமம் ।

ப்ரஹ்மஹத்யாதி பஞ்ச மஹாபாதகங்களையும் போக்கடிக்க வல்லதாய் ஜகத்திலுள்ள புண்ணிய க்ஷேத்திரங்களுக்குள்ளே ச்ரேஷ்டமாய் திவ்ய விசித்ர நாநா ஸ்தாநங்களுக் கெல்லா மிருப்பிடமாய் ஸத்யவ்ரதம் என்றொரு க்ஷேத்திர முண்டென்று உபதேசித்தது; அந்த க்ஷேத்திரத்திலே ஸ்வாயம்புவம் முதலான பதினாலு மன்வந்தரங்களுக்குள்ளே வைவஸ்வதமென்கிற ஏழாம் மந்வந்தரத்தில் நாலாம் சதுர்யுகத்தில் க்ருத யுகாதியிலே

ப்ரஹ்மா யஜ்ஞம் பண்ணினா ரென்றும் அந்த யஜ்ஞார்த்தமாக விஶ்வ கர்மாவென்கிற தேவதக்ஷகனாலே அதிஶோபநதரமாயும் பாவந தமமாயும் காஞ்சீ என்றொரு நகரம் நிர்மித மாயிற்றென்றும் அந்த நகரத்தில் ஹஸ்திகிரி என்று ஒரு பர்வத விஶே ஷம் உண்டென்றும் அந்த பர்வதாக்ரத்தில் ப்ரஹ்மா அஶ்வமேதா ரம்பணம் பண்ணினாரென்றும் அப்பொழுது உத்தரவேதிகாமத்யத்தி னின்றும் பரமோபாவநமாய் புண்யகோடிஎன்று ஒருவிமானம் உண்டாயிற்றென்றும் அந்தவிமாநமத்யத்திலே பரமபுருஷன்ஆவி ர்பவித்தாரென்றும் இப்படி அந்த ஹஸ்திகிரியினுடைய ஶிகரா விலே ப்ரஹ்மாவால் ஆராதிதராய்க்கொண்டு வேகவத்யுத்த ர தீரத்தில் ஸகல ப்ராணிகளுக்கும் ஸர்வாபீஷ்டவரப்ரதா னங்களையும் அளித்துக்கொண்டு இப்பொழுதுங்கூட எழுந்த ருளியிருந்து ஸேவைஸாதித்தருளுகிறா ரென்றும் ஸங்க்ஷேப மாக உபதேசித்ததன்றோ தேவரீர்! இப்போது அந்தஹஸ்திகிரி யின் ப்ரபாவத்தையும் காஞ்சீ ப்ரபாவத்தையும் அஶ்வமேதாவி ர்பாவப்ரகாரத்தையும் க்ரமேண விஸ்தாரமாக அருளிச்செய்ய வேண்டும் என்றிப்படி ப்ருகுமஹர்ஷி ப்ரஶ்நம் பண்ணினார்.

ஶ்ரீநாரத: ॥ ஸாத்வேதந்ஸ்மாரிதம் ப்ருஷ்டோஹம் ஹரிஸக்யயா । யஸ்ய ஶ்ரவணமாத்ரேண ஶ்ரோத்ருஶ்ரோதா நர: । ந சாஸ்ய ஸத்ருஶம் கிஞ்சித் த்ருஶ்யதே மாஹாத்ம்யதஸ்ச । யஸ்ய ஶ்ரோதா ச வக்தா ச நர: பாபைர் விமுச்யதே ॥ அதோஹம் கதயிஷ்யாமி ஶ்ருணு மாஹாத்ம்ய முத்தமம் ॥ ஸாரம் ஸர்வ மாஹாத்ம்யானாம் ததைவ ஜகதீஶ்வர: ॥

அநந்தரம், இப்படி விஜ்ஞாபநம்பண்ணின ப்ருகுமஹர்ஷி யைப்பார்த்து நாரதபகவானானவர் வாரீர்! ப்ரஶாந்தாத்மாவான நீர் இப்போது பண்ணின ப்ரஶ்நார்த்தத்தை அறிந்தவன் இதினு டைய ஶ்ரவணமாத்ரத்தாலே முக்தனாகுவன்; ஆனபடியினால் இதற்கு ஸமானம் ஜகத்தி லொன்றுமில்லை; இந்த ரஹஸ்யார்த் த்தை யாவனொருவன் ஶ்ரவணம் பண்ணுகிறானோ யாவனொரு

வன் ஶ்ரத்தாபூர்வகமாக ஶ்ரவணம் பண்ணுகிறானோ இவர்களி ரண்டுபேருக்கும் புநர்ஜந்ம ப்ரஸக்தியே யில்லை; ஆகையால் ரஹஸ்யதமமான இந்த மாஹாத்ம்யத்தை உமக்கு உபதேஶிக்கி றேன் விஶ்வஸித்துக் கேளும்.

புராஹம் ஸம்ஶிதம் கர்தும் தபஸ்தப்த்வா ஸுதுஷ்கரம் ||
த்ரஷ்டுகாம: பரம் விஷ்ணோ: ஸ்வரூபம் ப்ராந்தமாநஸ: | நமே சித்தம் ஸமாயாதம் ஶக்திராஸீந் கதாசந || ஶ்வேதத்வீபம் ஸமாஸாத்ய தத்ர த்ருஷ்ட்வா மஹாமதீந் || ப்ராயத: பரமம் ப்ரஹ்ம வாஸுதேவாக்யமவ்யயம் | தாந் ப்ரணம்ய மஹாமஹாந் யதவாக்காயமாநஸாந் || கதமேவம் ஶ்ருதா யோகம் தேவவிஷ்ணோஸ்ஸி ஸம்யத: | நமே சித்தம் ஸமாயாதம் ஶக்திராஸீந் கதாசந || பஹிர்நிர்கத்ய சித்தம் விஷயாந் ஸ்வ ஹாந் பஹூந் || நகதேந ததாநேந நதபோபிஸ் த்ருஷ்டே: | தந்மே நிக்ரஹேதக்ஷ: கஶ்சித்த்ருஷ்டிகதாசந || யத்தேந ஸ்வ விவிதேயஸ்ஸ்வ நிக்ரஹே ஹரேநீஶ்வர: | ததா நிர்கத்ய ஸஹஸா கோபாவிஷ்ட: ஸமாகத: || தஸ்மிந்நேவ ததா ப்ரஹ்மா தேவஷிர்மணபஜித: | ஸத்த்வயஸ்தோ நாதி யோகீந்த்ரை: ப்ரஸந்ந ஸ்தோவாவிஶந் ||

முன்பொரு காலவிசேஷத்தில் நான் த்யாநயோகத்தாலே பகவத்ஸ்வரூபத்தை ஸாக்ஷாத்கரிக்கவேண்டுமென்று அத்யந்தமான தபஸ்ஸை அநுஷ்டித்தேன்; அதனால் எனக்கு சித்த ஸ்தைர்யம் உண்டாகாமல் போயிற்று. அநந்தரம் ஶ்வேதத்வீபத் திற்குப்போய் அங்கே ஸகல ஜகத்காரணனான ஸ்ரீமந்நாரா யணனை கரணத்ரய ஸாரஸ்யத்தோடே கூட த்யானம் பண் ணிக்கொண்டிருக்கிற யோகிகளைக் கண்டு ஸேவித்து அவர்களி டத்தில் அநுஜ்ஞைகொண்டு மஹாவிஶ்வாஸபூர்வகமாக நானும் வெகு நியமத்தோடு கூடி தபஸ்ஸை அநுஷ்டித்தேன். அதனா லும் என்னுடைய சித்தம் ஸ்வாதீனமாகாமல பலாத்காரமாக வெ ளியிற் புறப்பட்டு ஶப்தாதி விஷயங்களில் ஸக்தமாயிற்று.

ஆகையால் க்ஷேத்ரங்கள் ஸாந்நித்யங்களான தீர்த்தங்கள் இவைக ளாலும் சித்தநிரோதம் பண்ணுகை யரிது; இப்படி பஹுப்ர காரமாய் நான் ஸாயுஜ்யாநுஷ்டாநம் பண்ணியும் சித்தநிரோதம் பண்ணப் பெறாமையாலே அந்தப் பிரதேசத்தி னின்றும் ஸ்ரீ ஸ்ரீவனத்தேறப்போய் அங்கே தபஸ்ஸு பண்ணினேன். அப்போ து அந்தப்பிரதேசத்திலே தேவ கந்தர்வ கிந்நர கிம்புருஷ ஸித்தவித்யாதராதிகளான தேவதைகள் நாலுபக்கமுஞ் சூழ்ந்திரு க்க, ஸநக ஸநந்தந ப்ரமுகர்களான யோகீந்த்ரர்களாலே பூஜி தராய் ஸ்தோத்ரம் பண்ணப்படா நின்றுகொண்டு ஸாக்ஷாத்ப்ர ஹ்மாவானவர் யாஜ்ஞவல்க்யர் முன்பே ப்ரஸந்நரானார்.

தம் ப்ரணம்ய ஸாஷ்டாங்கம் யாஜ்ஞவல்க்யஸ்ஸமாஹித꞉। பப்ரச்ச ந்யாயம் யோகமஷ்டாங்கம் ஸலக்ஷணம்। தேந ப்ருஷ்டஸ்ததா ப்ரஹ்மா யாஜ்ஞவல்க்யேந தீமதா ॥ உவாச பரமம் யோகம் ஸாங்க மிவ ப்ரயச்ச ப்ரயச்ச ॥

அப்போது யாஜ்ஞவல்கியர் எழுந்து ப்ரஹ்மாவை தண்டன் ஸமர்ப்பித்து யதாவத்தாக அர்க்ய பாத்யாசமநீயம் முதலான உபசார விசேஷங்களாலே உபசரித்து அஷ்டாங்கயோகலக்ஷ ணத்தை உபதேசிக்கவேண்டுமென்று ப்ரார்த்தித்தார்; ப்ரஹ்மா வும் அப்படியே அவருக்கு யோகத்தையும் அங்கங்களையும் தனித் தனியாக விபஜித்து உபதேசித்தார்.

ததைவாஹம் ஸமாஸாய ப்ரணிபத்யாபிதாயிநம் ॥ த்வய்யாஹ் ருதம் மோக்ஷம் பரம் யோக விஸ்தரம் । பகவந் ஸர்வலோ கேஸ ஸர்வகாரண காரண ॥ த்வமேவ ஸர்வலோகாநாம் தா தா பரமா கதி꞉ । த்வாமேவாஸ்ரித்ய தேவாத்யா முநயோ ப்ரஹ்மணே பரம் ஹிதம் ॥ த்வத்ப்ரஸாதாத்தி ஸர்வேஷாம் தேவாநாம் ஸம்ப்ரதிஷ்டா ப்ரவிஸ்யதே । ஸ்ரோதவ்யோ ஸ்ருதமிதம் யோகிநா தீக்ஷிதம் பரம் ॥ வக்தவ்யமேதத் ஸர்வம் தத்ஸ்வரூபம் ஸாங்கம் ஸமாஸேந ஸுநீர்ண்ணய꞉ । ப்ரத்யாஹாரோ ஹி த்யாநம் ஸமாதிர் ப்ரவதந்தி தே ॥ ததைவா ப்யக்ஷமவந்தி யேந தத்விநிக்ருஹ்யதே । நிக்ருஹீதே ததா சித்தே க்ஷேத்ரே ஸாக்ஷாத்க்ருதே ॥ ஸர்வஸம்ஸாரோத்தாரணம் தம்

த்ரக்ஷ்யாமி ஜநார்த்தநம் | இதி ப்ருஷ்டோ மயா ப்ரஹ்மா ப்ரஸந்நாநநபங்கஜ: || யதோபாய தயா த்ருஷ்ட்யம் சேதோநிக்ரஹஸாதநம் | ததேவ தவ வக்ஷ்யாமி ஶ்ருணுஷ்வ ஸுஸமாஹித: | நஹி ப்ரியதம: கஶ்சித் வித்யதே த்வத்தோ மம ||

தக்ஷணத்தில் தானே நானும் தபஸ்ஸினின்று நிவ்ருத்தனாய் ப்ரஹ்மாவை ஸாஷ்டாங்கமாக தண்டன் ஸமர்ப்பித்து ஸ்வாமிந் பத்மாஸந! ஸர்வஜகத்துக்கும் நாயகனன்றோ தேவரீர்! தேவரீரை உபாஸித்தன்றோ ஸர்வயோகிகளும் தங்கள் அபிமத புருஷார்த்தங்களை யடைகிறார்கள். தேவரீரை யாஶ்ரயித்தபேர்களுக்கு அஸாத்யமான விஷயம் யாதொன்றுமில்லையன்றோ? ஆனபடியினால் யோகிகளுக்கெல்லாம் அத்யந்த அபிமதமான இந்த யோகத்தை அஜ்ஞாநமக்நனான அடியேனுக்கு உபதேஶித்து அடியேனுடைய சித்தம் ஸந்நிதியிலே ஸக்தமாம்படி ஒருஉபாய விஶேஷத்தையும் க்ருபைபண்ணியருளவேணும்; அடியேனும் தேவரீருடைய கடாக்ஷ விஶேஷத்தால் பரிசுத்த சேதஸனாய் ஸகலஜகந்நாயகனான ஸ்ரிய:பதியை ஸேவித்து க்ருதார்த்த னாகவேண்டுமென்று ப்ரார்த்தித்தேன். அப்படியே ப்ரஹ்மாவும் அத்யந்தப்ரஸந்நஹ்ருதயராய்க்கொண்டு சேதோநிக்ரஹ ஸாதகமாக எனக்கொரு உபாய விஶேஷத்தை உபதேஶித்தார். அதை அத்யந்தப்ரியதமரான உமக்கு உபதேஶிக்கிறேன் கேளும்.

ஸ்ருஷ்ட்வைதத் அகிலம் ப்ரஹ்மா ஜகத்ஸ்தாவரஜங்கமம் | அதோ க்ருதயத்நோ விஷ்ணும் த்ரஷ்டுகாமோ பபூவ ஹ || தத்ர த்ரியமாணேஷ்வ ஶிக்ஷாபதேஷ்வ ஹேதவ: | ஸநகாதீந் நிஸ்ஸ்ருஷ்டா ஶ்ரோத்ரோ நியம்யேந்த்ரிய நிக்ரஹ: || யமைஶ்ச நியமைஶ்சைவ ப்ராணாயாமைஶ்ச ஸம்யுத: | ஸம்யக்ஸ்தம் தத் ஸ்திநீ ந நாஸாக்ர ந்யஸ்த லோசந: || தந்நிர்க்ருஹ்ம சேதஸ்து யத விஷ்ணு ப்ரதிஷ்டிதம் | பஹிர்நிர்கத்ய ஸஹஸா விஷயாந்ந பபுத || தச்சித்தம் பரவஶோ பபூவ கமலாஸந: | அஸதிஜ்ய ஸ்வாயாதம் சேதஶ்சஞ்சலம் ஸ்திரம் || ததாவிஷ்ணு பதேந விசேந்தேஷ்வபி யாதவி | உபாயோ ஹேதநாத தத்ர ஸுஸ்ரீலம் ||

க்ருதயுகாதியிலேப்ரஹ்மாவானவர் சராசராத்மகமான இந்த ஸ்தாவரஜங்கமத்தையும்ஸ்ருஷ்டித்து ஸ்வயம் ஸாக்ஷாத்காரம்பண்ணவேணுமென்று மஹாமேருவிலே ஏகாகியாய் காமக்ரோதாதிகளை ஜயித்து ஸாத்விக ஸ்வபாவமுள்ளவராய் ஸர்வ ஜந்துக்களில் ஸமத்ருஷ்டியாய் யமநியம ப்ராணாயாமாதிகளுடன்கூடி த்ருடவ்ரதராய் ஏகாக்ரமான நியமத்தோடு எப்பொழுதும் மௌநியாய் நாஸிகாக்ரத்திலே நேத்ரத்தை வைத்துக்கொண்டு ரொம்பவும் உக்ரமாக தவஸ்ஸைப் பண்ணினார். இப்படி பண்ணச் செய்தேயும் மநஸ்ஸானது ஸஹஸ்ராராதிகளில்ஸக்தமாகாமல் விஷயங்களிற்றானே ப்ரவர்த்தித்தன. அநந்தரம் ப்ரஹ்மா அத்யந்தஶோகாக்ராந்தராய் விஷயத்தினின்றும் மனதைத் திருப்ப அஸமர்த்தராயினார். அந்த ஸமயத்தில் அங்கே அஶரீரியாய் ஒரு வாக்குண்டாயிற்று.

வாணீ || ஹேஹே ப்ரஹ்மந் விஷாதம் த்யஜ நகலு வஶ்யம் துஷ்கரம் | உபாயரஹிதேநைதச்சித்தம் நிக்ரஹீதும் ந ஶக்யதே || ப்ராணஸ்ய நிரோதோபாயம் யதாவத் கதயாமி தே || யேந த்வம் நிக்ரஹம் சித்த ஸேவயா ஸ்ருதி நிஶ்சயம் | கரோஷி நவ ஸர்கம் ஸ்வேச்சயா விதாஸ்யஸி || ஶாந்தே சேதஸி ஸத்யேஷு ஸர்வேஷு ஸுவிதாஸ்யம் | ஸஹஸ்ர வர்ஷேயா நாம்யஸ்தவ்யம் சித்தஶாந்தயே || அநாயாஸாத் ஸஹஸ்ரஶோ ப்ரஹ்மாண்டாநி ஸ்ருஜாம்யஹம் ||

வாரீர் ப்ரஹ்மாவே! அதிதுஷ்கரமான வ்யாபாரத்தையேற்றுக்கொண்டு அது கைபுகுதாமையால்சோகிக்கின்றீர். இனி அந்த சோகத்தை யொழித்து விடும். அநாயாஸமான ஸாதநாநுஷ்டானமன்றியில் கார்யாரம்பம்பண்ணினால் ஸித்திக்குமோ? நீர்ஆயிரம் வர்ஷம் பண்ணினாலல்லது உமக்கு சித்தஶாந்தியுண்டாகமாட்டாது. அதுதான் வெகுகால ஸாத்யமாகையாலே அதற்குபாயமாய் ஒருபாயம் சொல்லுகிறோம்.

ஜம்பூத்வீபே மஹாபுண்யே வர்ஷே பாரதஸஞ்ஜ்ஞகே। கங்காயா தக்ஷிணே பாகே யோஜநாநாம் ஶதத்வயே॥ பஞ்சயோஜநமாத்ரேண பூர்வாம்போதேஸ்து பஶ்சிமே। புண்யவ்ருக்ஷஸமாகீர்ணம் ஸப்தயோஜநவிஸ்த்ருதம்॥ யத்ராஸ்தி ஸத்யவ்ரதநாம க்ஷேத்ரம் பாபவிநாஶநம்। விஷ்ணோ: ப்ரீதிகரம் நித்யம் ஸித்தஸங்கைஸ்ஸுஸேவிதம்॥ தத்ர ஶ்ரத்தயா யஜஸ்வ பரமேஶ்வரம்॥ தத: ப்ரஸந்நசித்தஸ்த்வம் பவிஷ்யஸி நஸம்ஶய:। பலம் த்வத்ர க்ருதே தாயதே ஸஹஸ்ரதா। தஸ்ய க்ஷேத்ரஸ்ய மாஹாத்ம்யாத் ஸர்வபாபவிதாரணா॥ தத்ர ஸந்நிஹிதோ விஷ்ணு: ஸர்வதா ஸர்வக: ப்ரபு:। உதாரதிவ்யஸம்பூர்ண: கல்யாணைஸ்ஸ்வயம்॥ ஹஸ்திஶைல இதி க்யாதஸ்தத்ர ஶைலவரோ வ்யய:॥ த்ர்யஶ்ரே தஸ்ய ஶிகரே பூஜநீயஸ்த்வயா ஹரி:॥

ஸத்யம் பாவநதமமான ஜம்பூத்வீபத்திலே பாரதவர்ஷத்திலே கங்கைக்கு இருநூறுயோஜனதூரம் தக்ஷிணபாகத்திலே பூர்வஸமுத்ரத்துக்கு ஐந்து யோஜனதூரம் பஶ்சிமபாகத்திலே ஏழுயோஜனதூரம் விசாலமாய் புண்ய வ்ருக்ஷங்களாலே சூழப்பட்டு ஸர்வ பாபங்களையும் போக்கடிக்கத்தக்கதாய் பகவானுக்கு மிகவும் ஸந்தோஷத்தைப்பண்ணத்தக்கதாய் ஸித்த கின்னரர் முதலான தேவதைகளாலே ஸதா ஸேவிக்கப்பட்டு ஸத்யவ்ரதம் என்றொரு க்ஷேத்ரவிஶேஷமுண்டு. அங்கே நீர் ஶ்ரத்தையத்தாலே பகவானை ஆராதித்தால் மனஸ்ஸு மிகவும் ப்ரஸன்னமாம். இவ்விஷயத்தில் ஸம்ஶயம் வேண்டாம். அந்த க்ஷேத்ரப்ரபாவம் ஒன்றே ஆயிரமாக வ்ருத்தியடையும்: அதுவுமின்றி அந்த க்ஷேத்திரத்திலே ஸகல ஜகதேகநாதனான ஸ்ரீயப்பதி ஸகல கல்யாணங்களாலும் பூர்ணராய் அவரவர்களுக்கு இஷ்டங்களை ப்ரதானம் பண்ணிக்கொண்டு நித்யவாஸம் பண்ணி வருளுகிறார்; ஆகையால் அவ்விடத்தில்தானே ஹஸ்திகிரி ஶிகரத்திலே பகவானுமக்கு ப்ரஸன்னராய் பூர்ணமநோரதராகப்போகிறார்.

இதி நாமேதி விக்யாதஸ்தஸ்மிந் பரா விஷ்ணுஸ்ஸநாதந:। ததோ ஹஸ்திகிரிர்நாம ப்ராதுராஸீந்மஹாகிரே:॥ கல்பயித்வா தமேவாத்ர ஸ ப்ரஹ்மோத்தரவேதிகாம்॥ தச்ச்ருங்கே வரதம் விஷ்ணும் யஜஸ்வ புருஷோத்தமம்॥

பர்வதத்தில் அந்த ஹஸ்திகிரி ஶிகரத்தில் ஸகலஜக ஆஶ்ரயமான ஶ்ரிய:பதியை முநிஜநங்கள் ஆராதித்தனர்; அதனால் அந்த பர்வதத்துக்கு ஹஸ்திகிரி யென்று திருநாமம் ப்ரஸித்தமாயிற்று. அதைத்தானே யன்றாக உத்தரவேதிகையாகக் கற்பித்து தச்சிகரத்தில் அவதீர்ய புருஷோத்தம ப்ரத்யக்ஷனான ஶ்ரீமந்நாராயணனை அஶ்வமேதத்தால் ஆராதநம்பண்ணும்.

உதக்பஶ்சிமபாகஸ்தம் வல்மீகம் ஹஸ்திநோ கிரே:। பூஜநீயஸ்ய தத்ராஸ்தே ஶேஷ: பணப்ருதாம்வர:। ஸர்வபாபஹரம் யத்ர தத்ர நாம்நா ஹ்வயம் ஸர:॥ தஸ்ய தக்ஷிணதீரே து யஜ்ஞஶாலா ப்ரகல்பிதாம்। இஷ்ட்வா தத்ராஶ்வமேதேந தோஷயஞ்ஜநார்தநம்॥ ஏகேநைவாஶ்வமேதேந தத்ஸஹஸ்ரக்ருதம் பவேத்। பவந்தி தத்ர ஸபலா: கர்மணாம் பலஸித்தய:॥ அதஸ்தத்ரைவ க்ருதவாந் ஹயமேதம் பிதாமஹ:॥ ஹரிர்நாராயணோ தேவோ ஹயமேதேந தோஷித:॥ ப்ரத்யக்ஷம் த்ருஶ்யதே தத்ர ஸர்வலோகேஶ்வர: ஸ்வயம்॥

அந்த ப்ரதேஶத்திலேசென்று நீர்செய்யவேண்டும் கிரிசைகள் சிலசொல்லுகிறோம்கேளும். அந்த பர்வதத்துக்கு உத்தர பஶ்சிம பாகத்திலே ஸர்ப்பங்களுக்கெல்லாம் நாயகனான திருவனந்தாழ்வானுக்கு ஆதாரபூதமாய் ஒரு வல்மீகமுண்டு. அதற்குஸமீபத்திலே ஸகலபாப நிவர்த்தகமாய் அநந்தஸரஸ் என்று ஒரு தீர்த்தவிஶேஷமுண்டு. அதற்குதக்ஷிணபாகத்திலே யாக ஶாலா நிர்மாணம்பண்ணிஅங்கே அஶ்வமேதத்தால்பரமபுருஷனை ஆராதித்தால் அந்த ஒரு அஶ்வமேதத்தால் ஆயிரம் அஶ்வமேதபல ஸித்தியுண்டு; அதுவுமின்றி அந்த க்ஷேத்ரம் ஸத்யவ்ரதமாகையால் அவ்விடத்தில் தானே அஶ்வமேதம் பண்ணின மாத்திர

த்தில் ஸத்யலோக நாயகனாய் ஸர்வபாப ஹரனாய் ஸர்வ ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வ சரண்யனாய் ஸகல ஜகதாதார பூதனா யிருக்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணன் பக்தவத்ஸலனாகையால் ஆநந்த ப ரவச ஹ்ருதயனாய்க்கொண்டு தான்தானே ஸாக்ஷாத்கார யோ க்யனாக ஆவன்என்று ஆகாசவாணி சொல்லித்து ; என்றிப்படி ஸ்ரீநாரத பகவாந் ப்ருகுமஹர்ஷிக்கு உபதேசித்தார்.

ஸ்ரீநாரத: || இதி தத்வசநம் ச்ருத்வா ப்ரீத: பத்மஜோ ப்யநாமய: | பிதாமஹ ஸ்வதேசாய யயௌ ஸத்யவ்ரதம் ப்ரதி|| தத்ராபி ஸுசிரம் காலம் தபஸ்தேபே ஸுதுஷ்கரம் || கநக ஸரஸஸ்தீரே ஸர்வபாப ப்ரணாசநே | ஸ தத்ர ஸுசி ரம் காலம் தப்யந்நேவ பிதாமஹ: || ததஸ்தஸ்ய ச்ரேயஸே ச சிந்தயந் தபதாம்வர: | தேவர்ஷீந் ஸநகாத்யாம்ஸ்ச ஸித்தசாரண பந்நகாந் || யக்ஷவித்யாதரகணாந் கந்தர்வாம்ஸ்ச ததா ஸு ராந் | ஸமாஹூய யதாக்ரதுவ்ருத்திதி சதுர்முக பிதாமஹ:|| ஸஹ ஸா விச்வகர்மாணம் ஸமாஹூயேத மப்ரவீத் ||

திரும்பவும் நாரதபகவாந் ப்ருகுமஹர்ஷிக்கு உபதே சிக்கிறார். வாரீர் ப்ருகுமஹர்ஷியே இந்தப்பிரகாரம் சொன்ன அசரீரி வாக்யத்தைக் கேட்டு மிகவும் ஆனந்த பரவசராய்க் கொண்டு கங்காதீரத்தினின்றும் ஸத்யவ்ரத க்ஷேத்திரத்தை யடைந்த பிதாமஹன் அத்யந்தம் பாவநமான கநகஸரஸ்தீ ரத்தில் வெகுகாலம் தபஸ் பண்ணி தேவதேவதைய க்ஷகந்தர்வ கின்னர கிம்புருஷ ஸித்த ஸாத்யர்கள் முதலான ஸம ஸ்தமான பேர்களையும் அழைப்பித்து அவர்களோடே கூட அச்வ மேதம் பண்ணவேணுமென்று வ்யவஸாயம் பண்ணி விச்வ கர்மாவை யழைப்பித்து இந்தவிதம் ஒரு வார்த்தை சொன்னார்

ஹரிரச்வமேதேந யஷ்டவ்யோ விச்வக்ருந்மயா | தத ர்த்தம் க்ரியதாம் ஸத்யோ யஜ்ஞவாட்யம் த்வயாநக || தேவா ந்ருஷய: பிதரோ யக்ஷகந்தர்வ தாநவா: | தைத்யோர கா ஜடாதாஸ்ச பூதாஸ்சைவ ஸஹஸ்ரச: || ஸதேவர்ஷ்ய

ஆராதயிஷ்யந்தி தேவா யக்ஷா கிந்நரகா: | கந்தர்வாஸ்ஸித்தா ஸர்வே-
ஷாம் நிர்விஶேஷய: பாதம் தேஷாம் || ப்ரத்யக ப்ரத்யக மஹாஸம்பாதம்
ஸஹஸ்ரப்ராஸாத ஸம்ப்ருதம் || யதாயோக்ய ஸம்ஸ்தானஸர்வோப-
கரணாந்விதம் | ஸௌதக்ஷ்ய பரிதமைஶ்வர்யம் ஸர்வகர்ம நா
மானம் || தஸ்மின் ரஹஸ்ய கல்பவாதர வேதிகாம் ||
வாபீகூபைதக் ஸம்பூர்ணம் உத்யானஸ்தித ஶாபலம் | விஶால
வைஶ்வதேவ ஶேஷபலம் நக்ஷத்ர: || கல்பைஶ்வர்யஜ்யோ
தே விஷ்ணு ரநந்தேந மஹாத்மநா | மஹாத்மா யஸ்ய ஸரஸி
ஸந்நிதத்ர மஹாஶயம் || கல்பதாஸ்ய ஸமுத்ரம் நாஸ்தி க்ஷேத்ரம்
பரமார்த்தம் | ஸாக்ஷீ க்ரியதாமேதக் க்ஷேத்ரம் யஜ்ஞா
ஸகாதா ந:|| வாபீகூப தடாகாநி ரத்நாணிவிதாநிவ|
உத்யாநாநி விசித்ராணி நிர்மிதஸ்வ மஹாமதே ||

வாராய் விஶ்வகர்மாவே! இந்த க்ஷேத்திரத்திலே ஸர்வகர்ம ஸ்ரீநாராயணன் ஸ்ரீபதியை நாம் ஆஶ்ரயத்தால் ஆராதனம் பண்ணப்பாரா நின்றோம்; அதைப்பார்த்து க்ருதார்த்தராகவேணுமென்று தேவதைகள் அஸுரர்கள் கின்னரர்கள் கிம்புருஷர்கள் ஸித்தர்கள் சாரணர் தானவர்கள் பித்ருக்கள் ருஷிகள் மனுஷ்யர்கள் முதலான மூன்றுலோகத்துக்குள்பட்ட ஸகலமானபேர்களும் வரப்போகிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் யதாயோக்யமாய் தனித்தனியாக நெருக்கமின்றிக்கே தேவமனுஷ்ய யோக்யங்களான ஸௌதவிஶேஷங்களை யுடையதாய் அநேக யதாயோக்ய வஸ்த்ராபரணாதிகளாலே பரிபூர்ணமுமாய் அந்தந்த க்ருஹத்திற்கு உசிதங்களான உபகரணங்களோடே கூடினதாய் விசித்ரங்களான வாபீகூப தடாகங்களினாலே ஸம்ருத்தமாய் விசித்ரதரங்களான உத்யானவனங்களாலே நிபிடிதமாய் அத்யந்தரமணீயமா யிருப்பதொரு நகரத்தை நிர்மித்துத்தருவாய்; அதுவுமின்றிஇந்தவனத்துக்கு உத்தரபார்ஶ்வத்தில் ஒருபுற்று இருக்கின்றது; அதில் ஜகத்பூஜ்யரான திருவனந்தாழ்வானெழுந்தருளி யிருக்கிறார்; அவராலே பகவான் ஆராதிக்கப் பட்டவராய்

அவர் ப்ரஸாதத்தாலே இந்த கநக ஸரஸ்ஸிலே நித்யவாஸம் பண்ணுகின்றமைகொண்டு இந்த க்ஷேத்திரத்துக்கு ஸமானம் ஒன்றுமில்லை; ஆனபடியினால் இந்த க்ஷேத்திரத்தை ஆதிசேஷனுக்கு ஆஶ்ரயபூதமான வஸ்துக்கு யாதொரு உபத்ரவமும் வாராதபடி நன்றாக ஸஜ்ஜீகரணம்பண்ணுவாய்; பின்னும் இந்த ஹஸ்திகிரியையே மேடுபள்ளம் இல்லாமல் நன்றாக நாலுபக்கமும் பொளிந்து ஸமமாகப் பண்ணி இதினுடைய ஶிகரத்திலே உத்தர வேதிகா நிர்மாணம் செய், என்றிந்தப் பிரகாரம் விஶ்வகர்மாவை ஆஜ்ஞாபித்தார்.

ஸ்ரீ நாரத:॥ இதி தஸ்ய வச: ஶ்ருத்வா ப்ரணிபத்ய க்ருதாஞ்ஜலி:। ததாஜ்ஞாம் ப்ரதிஜக்ராஹ விஶ்வகர்மா மஹாமநா:॥ நிர்மமே நகமேவாஶு பர்வதேந்த்ர ஸமம் யதா। வீதிகா ஶதஸம்யுக்தம் விஶாலாயத வேதிகம்॥ விசித்ர வஜ்ர யுக்தம் விசித்ராஞ்சித கோபுரம்॥ மேருமந்தர ஸங்காஶம் ஹர்ம்யப்ராஸாதஸம்யுதம்। நாநாரத்நமயைஶ்சித்ரை: ஸோபாநைருபஶோபிதம்॥ ப்ராகாரைஶ்சித்ரைர்விவிதை: கக்ஷ்யாபிஶ்ச மநோஹரம்। ரமணீயமநோஹரைர்மண்டபைஶ்சைவ ராஜமார்க்கைஶ்சைவ ராஜிதம்॥ மநோஹரைர் மஹாஸாலைஶ்ச ஸம்யுதஞ்ச மஹாநகை:। விசித்ர ஹர்ம்ய ப்ராஸாதை: ஸர்வைரபிவர்ஜிதம்॥ விஸ்தரேணைவ ஸம்யுக்தாம் நிர்மிதா க்ருஹ தீபிகா:। ப்ராஹ்மணாநாம் ந்ருபாணாம் வைஶ்யாநாம் ப்ருதக் ப்ருதக்॥ ஶூத்ராணாமேவ ஸர்வேஷாம் வேஶ்மாநாம் விஶேஷத:। யதார்ஹம் கல்பயாமாஸ ஸ்தாநாநி விவிதாநி ச॥ வாபீகூபதடாகாநி ஸம்பஹூநி ச நிர்மமே। யஜ்ஞஶாலாம் விஶாலாம் ச ஸர்வலக்ஷண ஸம்யுதாம்॥ நிர்மமே ஸஜ்ஜீக்ருத்ய மஹீம் ஶோபாஸ்ஸமந்தத:॥ நாநாவித்ரம் மலைர்ஜுஷ்டம் நிர்மாணக விவர்ஜிதம்। தத்ர ஸம்மார்ஜ்ய ஸஜ்ஜீக்ருத்ய சகாரோத்தரவேதிகாம்॥ இத்யம் க்ருத்வா ஸ்திதம் ஸர்வம் தேநாஸௌ ஸர்வநாகரம்। ப்ரஹ்மணே தர்ஶயாமாஸ விஶ்வகர்மா மஹாத்மநே॥

இந்தப்பிரகாரம் ப்ரஹ்மாவாலே ஆஜ்ஞாபிக்கப்பட்டு அந்த ஆஜ்ஞையை ஶிரஸாவஹித்துக்கொண்டு தேவஶில்பி தேவலோக துல்யமாக ஒருநகர நிர்மாணம் பண்ணினான் விஶ்வகர்மா.

அதெங்ஙனேயென்னில்:— அனேகமாயிரம்வீதிகளையுடையதாய் சதுஷ்ஷஷ்டிஸ்தம்பங்களான திண்ணைகளை யுடையதாய் விசித்ரதர ங்களான கொடுங்குகளோடே கூடியதாய் ரொம்பவும் உயர்ந்து ரமணீயங்களாயுள்ள கோபுர மண்டபப்பிராகாரங்களாலே பரிஷ்கரிக்கப்பட்டதாய் சோபாதிரூப ஸஹஸ்ரங்களான ஸ்தம்பவிசேஷங்களினாலே ப்ரகாசிக்கப் பட்டதாய் நவரத்ந கசிதங்களான தோரணங்களாலே அலங்கரிக்கப்பட்டதாய் அனேகம் அங்கணங்களோடு கூடின க்ருஹங்களினாலே வர்ணநீயமாய், சித்ரசாலைகளாயும் ஶ்ரேஷ்டஸ்தானங்களாயும் ஸ்வர்ணமய ங்களாயுமிருக்கிற ரயங்களென்ன ஸிம்ஹாஸநங்களென்ன இது களினாலே ஸம்பூர்ணமாய், அநேகஸஹஸ்ரக்ருஹ தீபங் களாலே தீப்யமானமாய் தேவதைகளென்ன ப்ராஹ்மணாளென் ன க்ஷத்ரியாளென்ன இவர்கள் முதலான பேர்களுக்கெல்லாம் ப்ரத்யேகம் யோக்யமாய் விபஜித்து நிர்மிதங்களான வீதி களை யுடையதாய், வைஶ்யாளுக்கெல்லாம் அநேக யாநயாந வஸ்த்ராபரணம் முதலான வஸ்துவிசேஷங்களாலும் வஜ்ர வைடூர்ய கோமேதக புஷ்யராகாதிகளான ரத்நவிசேஷ ங்களாலும் மற்று முண்டான ஸகல பதார்த்தங்களாலும் ஸம் பூர்ணங்களான கடைகளோடே கூடின வீயிகளாலே ரமணீ யமாய், இதுவுமின்றி ஸமஸ்தமானபேர்களுக்கும் ஸ்நாநபாநாதி யோக்யங்களாய் அதிசுத்தங்களாயுள்ளவாவீ கூபதடாகங்க ளாலே நாலுபக்கத்திலும்சூழப்பட்டதாய் க்ரீடாயோக்யங்களான உத்யாநவந விசேஷங்களாலே அலங்க்ருதமாய் ப்ரஸித்தங்க ளான※ப்ரபாபாகசாலைகளாலேபரிஷ்க்ருதமாய்இந்தப்பிரகாரம் ஸகலஜநவிஸ்தரஜநகமாயிருப்பதொரு நகரநிர்மாணம்பண்ணி அந்தநகரத்திலேஹஸ்திகிரியினுடையஸமீபத்திலே நாலுபக்கத்

※ ப்ரபா - தண்ணீர்ப்பந்தல்,

திலும்பூமியை நன்றாகமேடுபள்ளமில்லாமல் ஸமமாகச்சோதித்து ப்ராஹ்மணர்கள் லக்ஷணத்தோடே கூட விசாலமாக யாகசாலா நிர்மாணம்பண்ணி அந்தவ்ருத்தத்தையும் நாலுபக்கத்திலும் மேடுபள்ளமில்லாமல்பெருகிக்கொண்டு சதுரச்ரமாக ஸமீகரணம்பண்ணி அதினுடைய மத்யத்திலே உத்தரவேதிகா நிர்மாணமும் செய்து இப்படித்தான் ஜனார்தநத்தாலே ஸம்பாதித்த யாகவிசேஷத்தை மிகவும் ஸந்தோஷத்தோடு கூட ப்ரஹ்மாவுக்கு ஸமர்ப்பணம் பண்ணுவித்தான் விச்வகர்மா.

[illegible]

ஆநந்தரம் ப்ரஹ்மா ஸகல யோகிகளையும் ருஷிகளையும் அழைப்பித்து அவர்களிடத்தில் அநுஜ்ஞை பெற்றுக்கொண்டு ஸகல தேவதைகளோடுங்கூடி ஸத்யலோகத்தை விட்டு அது திரும்பிவந்தவுடனே ஸ்ரீ என்றும் ... என்றும் ... என்றும் வஸிஷ்டரென்றும் ... என்றும் ...

வென்றும் பராவஸு வென்றும் க்ரதுவென்றும் ஹாரீதரெ ன்றும் கண்வரென்றும் அத்ரியென்றும் ஶாதாதபரென்றும் வ ஸிஷ்டரென்றும் யாஜ்ஞவல்க்யரென்றும் தித்திரி என்றும் கௌ ஶிகரென்றும் வ்யாஸரான இந்தப் பதினாறு ருஷிகளையும் ருத் விக்குக்களாக வரித்து ப்ருஹஸ்பதியை ஹோதாவாகவும் வஸி ஷ்டரை அத்வர்யுவாகவும் யாஜ்ஞவல்க்யரை உத்காதாவாகவும் ப்ரீ தியை ப்ரஹ்மாவாகவும் கண்வர்முதலான மற்றைய ருஷிகளை யெல்லாம் ப்ருஹஸ்பதி முதலான நாலு ப்ரதானருத்விக்குகளுக்கும் ஸஹாய ருத்விக்குக்களாகவும் யாஜ்ஞவல்க்யரை உபத்ரஷ்டாவாகவும் வர ணம் பண்ணி யஜ்ஞஸம்பாரயுக்தனாக வந்த தேவதைகளென்ன பித்ருக்களென்ன ருஷிகளென்ன தேவர்ஷிகளான ப்ரஹ்மாக்க ளென்ன ஸனகஸனந்தனஸனத்குமாராதிகளென்ன ப்ரஹ்மநிஷ்டா க்ரமண்யரான ஜனகாதி மஹாராஜாக்களென்ன இவர்கள் முத லான ஸஜ்ஜனங்களாலும் சூழப்பட்டு ஸகல யஜ்ஞங்களுக்கும் போக்தாவான ஸ்ரிய:பதியை யஜ்ஞாதிதேவதையாக த்யானம் பண்ணி அஶ்வமேதத்துக்கு ஆரம்பம் பண்ணினர்.

கஇதிப்ரஹ்மணோ நாம தேந தத்ராஞ்சிதோ ஹரி: ।
தஸ்மாத் காஞ்சீதி விக்யாதா புரீ புண்யவிவர்த்தனீ ।

க:என்று ப்ரஹ்மாவினுடைய நாமம்; அவராலே இந்த நகர த்திலே ஸர்வாஞ்சிதனான ஆராதித்தகையாலே இந்த நகரத்துக்கு காஞ்சீ என்கிற பேர் ப்ரஸித்தமாயிற்று.

ஸர்வஸித்த விதேதஸ்மின் க்ரதுவர சதுர்முக தேவாசார்யாதிதேவை: । கரைஸ் ஸர்வநராதிபி: ஸமேதம் த்ரஷ்டுமித மஹாத்யவசரம் புரம் ததாஸீத் ॥ ௧0௧॥

அனந்தரம் சதுர்முகனாலே பண்ணப்பட்ட அந்த அஶ்வமே தத்தைப் பார்க்கவேணுமென்று குதூஹலித்து வந்தவர்களான தேவ கந்தர்வ கின்னர கிம்புருஷ வித்யாதராதி ப்ரஹ்மாதி களான ஸர்வமான பேர்களாலும் பரிபூர்ணமான இந்த காஞ்சீநகரம், சதுர்முகன் யாகஸமயத்திலே அத்யந்தம் ப்ரகாஶிக்க

ளாய் அதிமங்களங்களான தர்மமோக்ஷங்களால் ஸம்பூர்ணமான க்ஷீரஸமுத்ரம்போலே மிகவும் ஆநந்தாஸ்ரயங்களுக்கெல்லாம் ஆஸ்பதமாக வாயிற்றென்று ஸ்ரீநாரத பகவான் ப்ருகுமஹர்ஷிக்கு உபதேசித்தார்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

இதி ப்ரஹ்மவைவர்த்தபுராணே ப்ரஹ்மநாரத ஸம்வாதே
ஸ்ரீஹஸ்திகிரி மாஹாத்ம்யே ப்ரதமோऽத்யாய:.

ஸ்ரீ:.
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஸ்ரீஹஸ்திகிரி மாஹாத்ம்யே

த்விதீயோऽத்யாய:.

ஸத்யவ்ரதக்ஷேத்ரப்ரஸம்ஸா: க்ருதயுககதாஸம்க்ரஹஸ்ச.

க்ருதயுகத்திலே ஜகத்ஸ்ரஷ்டாரம் ப்ரஹ்மாவானவர் தம்முடைய ஸ்திதியுங்கூட “ஆவிரிஞ்சாதமங்களம்” என்கிற படியே நஸ்வரமென்பதாக அறிந்து, இனித்தாம் ப்ரஹ்மஸாக்ஷாத்காரம்பண்ணி க்ருதார்த்தராக வேண்டுமென்று நிஸ்சயித்து ஸமாதியத்திலே வெகுகாலம் தபஸ்ஸு பண்ணி அத்தாலும் சித்தஸுத்தி யுண்டாகாமல் சோகிக்க, அந்த ஸமயத்தில் ஆகாச மார்க்கத்தில் அசரீரியாய் ஒருவாக்குண்டாய் தம்மைப்பார்த்து “கார்யாநுரூபமான ஸாதநாநுஷ்டாநமின்றிக்கே நீர் அநேககோடிகாலம் தபஸ்ஸு பண்ணினாலும் சித்தஸுத்தி யுண்டாக மாட்டாது; மற்றப்படி ஆயிரம் அஸ்வமேதம் பண்ணினால் மாத்தி

ரம் சித்தஶுத்தியுண்டாம்; அதுதான் ப்ரகாரஸாத்யமாகையா
லே அதற்கொரு உபாயம் சொல்லுகிறோம்கேளும்; கங்கை
க்கு இருநூறு யோஜனதூரம் தெற்கே கிழக்கு ஸமுத்ரத்திற்கு
ஐந்து யோஜனதூரம் மேற்கே ஸஹ்யபர்வதமென்றொரு க்ஷேத்ர
விஶேஷமுண்டு; அதில் ஹஸ்திகிரியென்றொரு பர்வதவிஶே
ஷமுண்டு; அதினுடைய உத்தரபஶ்சிம பாகத்தில் குக்ஷிவிஶேஷ
ணுக்கு ஆதாரமாக ஒரு புத்துண்டு; அதினுடைய ஸமீபத்
தில் அநந்தஸரஸ்ஸு என்றொரு தீர்த்தவிஶேஷமுண்டு; அதினு
டைய தக்ஷிண பாகத்திலே யாகஶாலா நிர்மாணமும் அந்த
பர்வதாக்ரத்திலே உத்தரவேதிகா ப்ரதிஷ்டானமும்பண்ணி ஒரு
அஶ்வமேதத்தினால் மாத்திரம் ஸமாராதனம் பண்ணினீராகில்
க்ஷேத்ரப்ரபாவத்தால் ஸஹஸ்ராஶ்வமேதபலஸித்தி யுண்டாய்
அதனால் சித்தஶுத்தி பிறக்க பரம் ப்ரஹ்மதேன் ஸ்வயமேவ
ஸாக்ஷாத்க்ருதராவரென்று" சொல்லிற்றென்றும், அதைக்கே
ட்டு ப்ரஹ்மா மிகவும் ஸந்துஷ்டராய் ஸஹ்யபர்வதக்ஷேத்ரத்தேற
வந்து அநந்தஸர தீரத்திலே நெடுங்காலம் தபஸ்ஸொன்று
பண்ணி விஶ்வகர்மாவைக்கொண்டு தேவமனுஷ்ய கின்னர கிம்புரு
ஷ ஸித்த வித்யாதரர்கள் முதலானவர்களுக்கு யதோசித
மாக ப்ரத்யேகம் விபஜித்து நிர்மிதங்களான வீதிகளையுடைய
தாய் தேவலோக துல்யமாய் ஒருநகரத்தை நிர்மித்து அதில்
அநந்த ஸரஸ்தீரத்திலே யாகஶாலையும் ஹஸ்திகிரி ஶிகரத்
திலே உத்தரவேதிகா ப்ரதிஷ்டானமும் பண்ணுவித்து அநந்தம்
லோகத்ரயானுபந்த ஜனங்களையுங் கூட்டி வஸிஷ்டாதி
களான ருஷிகளை யதாயோக்யமாய் ருத்விக்குகளாக வரித்து
ஸர்வக்ரது ஸாராயணன ஸ்ரீய:பதியை யஜ்ஞாதேஶ்ய
தேவதையாக த்யானம்பண்ணி அஶ்வமேதாரம்பம் பண்ணினார்
என்றும் நாரத மஹாமுநி ப்ருகுமஹர்ஷிக்கு உபதேஶித்தா
ரென்று பாஹுபதயா வ்யவஸ்தா:

ஸூத்ரகதையிலே:-இப்படி ப்ரஹ்மா யாகம்பண்ணுகிறபோது ஹோதாவான ப்ருஹஸ்பதி பகவான் ப்ரஹ்மாவைப் பார்த்து தர்மபத்நியான ஸரஸ்வதீதேவியை யழைப்பித்துக்கொண்டே யாகாரம்பம் பண்ணவேணுமென்று விஜ்ஞாபநம் பண்ணினாரென்று நாரதபகவான் ப்ருகுமஹர்ஷிக்கு உபதேசிக்கிறார்.

ஸ்ரீநாரத:|| அதீக்ஷாவிதாநாய ப்ரக்ராந்தே கமலாஸநே ததோவாச பார்கவோ ஹோதா வாக்விதாம்வர: ||க|| ப்ருஹஸ்பதிர்ப்ரஹ்மாணம் தவ பத்நீ ஸரஸ்வதீ | ஸஹாகதா யாகம் தஸ்யாரம்பே கர்தவ்யம் ஸநாதநம் ||உ|| ஸந்தி பத்ந்யஸ்திஸ்ரோ ந்யா ஸ்வபத்ந்யாஸ்த்ரய ஏவ ச | ஸ்ருஷ்டா தாநாஸ்வபூர்வாஸாம் ஜ்யேஷ்டா பத்நீ ஸரஸ்வதீ ||ங|| தயைவ ஸஹ கர்தவ்ய: க்ரதுரேஷ ஜகத்பதே | அதஸ்ஸம்பாதநீயா ஜகத்ஜ்யேஷ்டா ஸரஸ்வதீ ||ச||

வாரீர்! ப்ருகுமஹர்ஷியே இந்தப்பிரகாரம் யாகாரம்பம் பண்ணுகிறபோது ஸர்வஜ்ஞனாய் தேவபுரோஹிதனாய் ஹோத்ருகணாதிபதியா யிருக்கும் ஸ்ரீப்ருஹஸ்பதி பகவான் ப்ரஹ்மாவைப் பார்த்து ஸ்வாமிந் கமலாஸந! ஜகத்பதியான தேவரீருக்கு அடியேன் நியாம்மிய கோடியிலே யானாலும் அடியேன் இந்த யாகத்தில் ஹோத்ருகணாதிபதியான வாசிக் கீடாகச்சிலவிஷயம் விண்ணப்பம்பண்ணுகிறேன். ப்ரதானமஹிஷியான ஸரஸ்வதீதேவியின்றி யாகாரம்பம் பண்ணத்தகாது; அவளை யொழிந்த மற்றைத் தேவிமார் மூவரு மிருக்கவேண்டியது நியமமாயிருந்தாலும் ஸர்வஜ்யேஷ்டையாய் ஸகலஜகத்ஜ்யேஷ்டையா யிருக்கும் ஸரஸ்வதீ தேவியைக்கொண்டே கர்தவ்யமாகையால் முந்துற முன்னம் அவளை யழைப்பித்தே ஆரம்பம் பண்ணவேணுமென்று விஜ்ஞாபநம் பண்ணினார்.

ஸ்ரீநாரத:|| இதி தத்வசநம் ஸ்ருத்வா பத்மஜாத: பிதாமஹ:| உவாச வஸ்யமோஹாய வஸிஷ்டம் முநிபுங்கவம் ||ரு|| ஸரஸ்வத்யாம் ஸமீபஸ்தா நத்யாம் தேவீ ஸரஸ்வதீ | ததாஹ்வாநம் க்ரியா

கார்யம் மத்ப்ரியம் தபோதந ॥௬॥ இதாநீம்ஸாஸ்தி க்ருத்தா பூர்வவ்ருத்தம் விசிந்திதா । சாரதாக்யா பாதஸ்தா தடந்தீ ம்யா நயஸ்வ தாம் ॥௭॥

இந்தப்பிரகாரம் சொன்ன ப்ருஹஸ்பதிவாக்யத்தைக்கேட்ட ப்ரஹ்மாவானவர், வஸிஷ்டரை யழைப்பித்து ‘இப்போது என்னுடைய ஸ்வபுத்ரியான ஸரஸ்வதி, ஸரஸ்வதீ நதியில் வாஸம்பண்ணிக்கொண் டிருக்கிறாள்; அங்கே நீர் சீக்கிரமாகப்போய் அவளை யாகத்துக்கு வரவேணுமென்பதாய் அழையும்; மற்றப்படி நாமே சென்றழைப்ப தென்றால் முன்பொரு ஸமய விசேஷத்தில் நாமவளை யவமானம் பண்ணினோம் ஆனதால் இப்போது நம்மிடத்தில் ரொம்பவும் சீத்தமுடையவளாயிருக்கிறாள்; ஆகையால் நீர்தாமேபோய் மெள்ள ஸமாதானம் பண்ணி அழைத்துக் கொண்டுவருவீராக’ வென்றிப்படிவஸிஷ்டருக்கு ஆஜ்ஞாபித்தார் என்று ஸ்ரீ நாரதபகவாந் ப்ருகுமஹர்ஷிக் குபதேசித்தார்.

ஸ்ரீநாரத: ॥ இதி தஸ்ய வச: ஶ்ருத்வா தம் ப்ரணம்ய க்ருதாஞ்ஜலி: । வஸிஷ்ட: ப்ரயயௌ ஶீக்ரம் யத்ராஸ்தே ஸா ஸரஸ்வதீ ॥௮॥ தத்ர தாம் ப்ரணிபத்யாத ப்ரதிபூஜ்ய ச ஸாதரம் । உவாச வசநம் ப்ரீத்யா ஶ்ரத்தாபூர்வம் ஸரஸ்வதீ ॥௯॥

வாரீர் ப்ருகுமஹர்ஷியே! இப்படிசொன்ன ப்ரஹ்மாவின் வாக்யத்தைக்கேட்டு வஸிஷ்டமஹாநு சடக்கெனவெழுந்து அவரைத்தண்டன் ஸமர்ப்பித்து அதிசீக்கிரமாக ஸரஸ்வதியின் ஸமீபத்திலேபோய் ப்ரதக்ஷிண ப்ரணாமாதிகளைப்பண்ணி நாநாவிதோபசார விசேஷங்களாலும் உபசரித்துத் தமக்கு மாத்ருஸமாநையான அவளை பக்தியும் ப்ரேமத்தோடே மெதுவாய் ஸ்தோத்ரம்பண்ணத் தொடங்கினர்.

வஸிஷ்ட: ॥ நமாமி ஸர்வபூதாநாம் ஜநநீம் த்ரியஶஸ்விநீ । யயா ப்ரகாஶிதம் ஸர்வம் ஸர்வேஷாம் பயபூர்வாஸதே ॥௰॥ ஸர்வேஷ்யயோ: ப்ரவர்த்திகே ஸாதாநிதி...

க்ருபயா ஸாக்ஷாத் ஸ்த்ரைலோக்யஸ்ய ஸஸஜ்யாவநத்ரயம் ||௧௪|| ஊர்த்வம் ப்ரவிஷ்டஸ்ஸந் வியாத்ராஹம் இஹாகத: । த்வமஸ்ய ஜகதோ ஹேதும் த்வத்ப்ரஸாதைகவிக்ரஹ: ||௧௫|| தஸ்ய ஜீவம் த்வயா ஸார்த்தம் ஸமீபம் காமயே ||௧௬||

ஸ்வாமீ மாதவனே! ஸர்வ ப்ராணிகளுக்கும் பரம ப்ராப்யமன்றோ தேவரீர்? அஜ்ஞானாந்தமான இந்த ஜகத்துக்கெல்லாம் ப்ரகாசமுமேயன்றோ தேவரீர்? ஸர்வ ப்ராணிகளுக்கும் உபாஸ்ய தேவதையன்றோ தேவரீர்? ஸர்வயஜ்ஞங்களுக்கும் ப்ரவர்த்தகனன்றோ தேவரீர்? ப்ரஹ்மாவினுடைய ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரமும் தேவரீருடைய கடாக்ஷாதீனமன்றோ? ஆகையாலிப்போ தேவரீரை கடாக்ஷிக்க வேணுமென்று ரொம்பவும் ஸந்தோஷத்துடனே என்னை யனுப்பிவைத்தார் ப்ரஹ்மா ஆகையால் என்னோடுகூட இந்த க்ஷணமே அவர் ஸமீபத்துக்கு க்ருபை பண்ணவேணும்.

ஸ்வயாஹீனோ யதிஸ்ஸூர்ய: ப்ரபாஹீன இவாம்சுமாந்। ஶ்ரியாஹீனோ யதா விஷ்ணு: ஜ்யோத்ஸ்னாஹீன இவோடுபாட் ||௧௭|| அஜ்ஞோ தக்ஷிணாஹீனோ யதா யஜ்ஞோ வித்யாஹீனோ த்விஜாதிவத் க்ஷமாஹீனம் தபோ யதா ||௧௮|| ஹிதாய ஸர்வலோகானாம் த்ரியாஸ்ய ஹாரதீ । ஸமீபம் ப்ரஹ்மணோ கந்தும் தேதாஹமஸி நமோஸ்துதே ||௧௯||

இப்போ தேவரீரை விட்டுப் பிரிந்து ப்ரஹ்மா நிஸ்தேஜஸ்கனான ஸூரியனைப் போலவும் லக்ஷ்மீவியுக்தனான ஸ்ரீவத்ஸ வக்ஷஸ்ஸனைப் போலவும் கலாரஹிதனான சந்த்ரனைப் போலவும் தக்ஷிணாஹீனமான யஜ்ஞத்தைப் போலவும் வித்யாஹீனனான ப்ராஹ்மணனைப் போலவும் க்ஷமாசூன்யமான தபஸ்ஸைப் போலவும் ப்ரகாசிக்கிறார். ஆகையால் தேவரீரை சரணமாகவடைந்த ஜகத்பிதாமஹனிடத்தில் அனுக்ரஹ கடாக்ஷம் பண்ணி அவ்விடத்திற்கு க்ருபை பண்ணவேணும்.

ஶ்ருணு வத்ஸே த்வதாஹ்வானே ஹேதுமத்ர ச காரணம் । யந்நிமித்தம் மயேஹாஹ்வானம் ப்ரேஷிதஸ்தேந தேயஸா ॥ பதிஸ்தே வஸிஷ்டஶ்சிரம் காலம் தபஸ்தப்த்வா ஸுதுஷ்கரம் । இதாநீம் ஸ்வதேஶேந யஷ்டுகாம: ஶ்ரிய:பதிம் ॥ க்ஷேத்ரே ஸத்யவ்ரதே புண்யே ஸித்தஸங்கநிஷேவிதே । ஸ்வஸூத்ரோக்தேந காங்க்ஷீ ஹ்யாராத்தும் நியமேந ஸஹ ॥ தத்ர தத்ப்ரீதயே தேநைவ ஸுவர்ணா ரசிதா ஹாரா ॥ யோஜநத்ரய விஸ்தாரா நிர்மிதா விஶ்வகர்மணா । ஸர்வை நகரீயுக்தா யஜ்ஞஶாலா ச நிர்மிதா ॥ ஸம்ப்ருதாநி ஸமஸ்தாநி யஜ்ஞோபகரணாநி ச । தேநைவம் ஸம்பாவநாயைவ தேவீ மந்த்ரம் ஸ்வயம்புவி ॥ யஜ்வபத்ந்யா த்வயா ஹீநே யஜ்ஞே நைவ ப்ரவர்த்ததே । ௨௧

வாரீர் மாதாவே! இப்போதேவரீரை அழைத்து வரும்படி அடியேனை வரவிட்ட காரணம் சொல்லுகிறேன்கேளும்! தேவரீருடைய பர்த்தா வெகுகாலம் தபஸ்ஸு பண்ணி ஸித்தஸங்க ஸேவிதமாய் அதிபாவநமாய் விளங்கும் ஸத்யவ்ரத க்ஷேத்திரத்திலே ஸ்வஸூத்ரத்தாலே ஸமாராதநம் பண்ணவேணுமென்று ஸதஸ்யர்களோடுங்கூடி யஜ்வபத்நியான தேவரீருடைய ஆகமநத்தை ப்ரதீக்ஷித்துக் கொண்டிருக்கிறார்; அதுவுமின்றி அவர் ஆஜ்ஞையை அநுஸரித்து விஶ்வகர்மா அதிஶோபநமாய் மூன்று யோஜன தூரம் விசாலமாய் ஒரு நகரமும் அதில் அந்த:புரத்திலே யாகஶாலையும் நிர்மித்து யாகோபகரணங்களையும் ஸம்பாதித்திருக்கிறார். யஜ்வபத்நியான தேவரீர் ஒருவரில்லாமையாலே யாகாரம்பம் தடைபட்டிருக்கிறது; ஆனதனால் தேவரீர் இக்கணமே புறப்பட்டருள வேணுமென்றிந்தவிதம் விஜ்ஞாபநம் பண்ணினார் வஸிஷ்டரென்று ஸ்ரீ நாரதஸ்வாமி வாக்தேவிக்குபதேசித்தார்.

ஸ்ரீ நாரத:॥ தஸ்ய தத்வசநம் ஶ்ருத்வா ரோஷவிஸ்மிதா ஸரா । ப்ரத்யுவாச ததோ வாணீ வஸிஷ்டம் ஜ்ஞாநதேவ்யபி ॥ ௨௨ ॥

வாரீர் ஸுமந்த்ரமஹர்ஷியே! இப்படிசொன்ன வஸிஷ்டர் வாக்யத்தைக் கேட்டு ஸரஸ்வதியானவள் ரொம்பவும் கோபாவிஷ்டையாய் உதடு துடிக்கத்துடிக்கப் புறப்படுவதில்கொஞ்சமும் தாத்பர்யமில்லாமல் வஸிஷ்டரைப்பார்த் திவ்வாறுசொல்லுகிறாள்.

ஸரஸ்வதீ ॥ க்ரியதாம் தேந தத்தேவ ஸமஸ்தம் யோகவித்தம ॥ நாஹம் தத்ராகமிஷ்யாமி வர்த்ததே நாவமானிதா ॥ நமோஸ்து ப்ரஹ்மணே தஸ்மை லோகநாயாய வேதஸே ॥ யத்ர ஸாக்ஷாத்விஹஸ்தாஹம் யாபயிஷ்யாமி ஜீவிதம் ॥ மயிகுர்வந் ந்ருபோ நித்யா: ப்ரணவ்ருத்தம் யதாதயம் । ப்ரதேசலீலாந்க மேவ தத்வஸ்துகேதிஸ்து வக்ஷ்யதி ॥௨௫॥

வாரீர் வஸிஷ்டரே! முன்னாலே நம்மை அவர் அவமானம் பண்ணினராகையால் நாமங்குவருவதில்லை; ஸர்வமாகத் தாமே கல்யாணம் முதலானவைகளையும் நம்மை யொழியவே பண்ணட்டும்; அவர் லோகநாயகனாகையாலே நம்மை இங்கேயும் இருக்க வொட்டாமல் நலியக்கூடும்; அதுசெய்யாதே நங்காலத்தையிங்கு கழிக்கும்படி க்ருபை பண்ணி யிருப்பதற்கு நாமிங் கிருந்த படியே அவருக்கொரு ப்ரணாமம்பண்ணுகிறோம்; ஏது நீஇப்படி சொல்லுவதென்று நீர் நம்மிடத்தில் ஆயாஸப்படாதே கொள்ளும்; நாம் ஒரு வ்ருத்தாந்தம் சொல்லுகிறோம் அதைக் கேட்டால் உமக்கே யுக்தமென்று தோற்றும்.

வைராஜ்யஸ்ய ஸமாதேஹ்ய தேவர்ஷி மணலேவிதே । உபவிஷ்டா யோகாஸநம் ப்ரஹ்மாத்ரிஜமஹீத்ருதா: ॥ கல்ப்ய ணோக்திஷு ஸீணாஸு ஸீதம்ப்ராப்தி ஸர்வாவஹம் । தஸ்யாகா லேஸேஜகத்கர்த்தாநய ஸத்யகேவ ந ॥ கேஸகாஸு ப்ரியோ ஸகா விவக்ஷ: வாரஸாம் । ப்ரஸாம்ஸாஸ்வகேவிந்நாம் காத்ர கேவிஸ்ரியம் தயா ॥ ஸவேபுதே வரிவப்ரஹ்ம கேர்நயஸ்ஸக விஸ்வதாஸு । கேநீநுதேவாம்ஸ்து கேய்யஸ்தாநு கேந்ரோநாஸ்து தஸ்ய த: ॥ வயமேத்ராமதாயகோதாநு ப்ரஷ்டகாமே யதாதயம் । கா ப்ரேஷ்ட ஸ்ரீஸரஸ்வத்யா ரோதந: கய்யதாமிதி ॥௩௦௬॥

முன்பொரு காலவிசேஷத்தில் தேவகந்தர்வ கிந்நர கிம்புருஷ ஸித்தவித்யாதரர்கள் முதலானவர்களும் ரிஷிகளும் ப்ரஹ்ம ஸபையில் வந்திருக்க அப்போ த்ரிலோக நாயகனான ப்ரஹ்மா தம்மோடு கூட கர்ண ஸ்ராவ்யமாய் கின்னர ஸ்திரீகளுடைய கானத்தைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்; அந்தஸமயத்தில் ஈசனது பக்ஷாள் சிலரிஷிகளும் லக்ஷ்மியினது பக்ஷாள் சிலரிஷிகளுமாய் கூட்டம் கூடிக்கொண்டு ஒருவர்க்கொருவர் விவாதப்பட்டு நம்மையும் லக்ஷ்மியையும் ஸ்தோத்ரம்பண்ணிக்கொண்டு ப்ரஹ்மலோகத்திலே வந்து, ஸபையிலிருந்த தேவதைகளையும் ரிஷிகளையும் மத்யஸ்தமாகவைத்து 'லக்ஷ்மீ,ஸரஸ்வதி'யென்கிற இவ்விருவரில் ஸ்ரேஷ்டையா யிருப்பார் ஆர்! இந்த ஸம்ஸயத்தை நீங்கள் எங்களுக்குத் தெளியச்சொல்லவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தார்கள்.

சதுராநந த்ரிநேத்ராத்யை: ஸநந்தநாத்யைஶ்ச ஸ்வகணைஸ்ஸஹ । வீக்ஷ
மாணஸ்ஸுதாமேவ வாராஹ்யாஸநவம்ஶிதாம் ॥ தேதாரவ்ய
ஷ்டு ஸ்தாவாதீஶ ஸ்வயமேவ விதாமேதா: । ஸம்ஜிஹாநாம் ஸ்த
தாநு ஸவ்யாநு ருஹாகுப மேஸந்தியள ॥ காஶ்யா ஸ்ஸவ்யே த
தோகே விஷ்ணுவக்ஷஸ்ஸ்யுஸ்யா । ப்ரம்ஶா நாஸவ்யலோகாநாம்
விஷ்ணுவந்த்யஶ்விநீ ॥ மேமாவி ஸவ்யலோகாநா மேந்த்யஷாம்
ஸாஉயிதேவதா । ஈதாலக்ஷ்மீஸமா நாஸ்தி ஸவிதா நவயோ
ஷிதாம் ॥ தத்ம்ஶஹரிதாஸ்ஸவ்யாஹி ஸ்ரீயோயாஶ்ச வராவரா: ।
விஷ்ணோரம்ஶாம்ஶ யேஶாஶ்ச வாராஹம்ஶ்ச வராவரா: ॥௯௫॥

அநந்தரம் ஸபாஸதரான தேவதைகளும் ரிஷிகளும் ஸிம்ஹாஸநத்திலிருந்த நம்மையே பார்த்து தாக்ஷிண்ய பரராய் ஒன்றும் ப்ரத்யுத்தரம் சொல்லமாட்டாமலிருக்க, உங்கள் பிரமனார் தம்மை யொருவரும் கேளாமலிருக்கச்செய்தே தாந்தாமே நம்முகப்பே அவர்களை யழைப்பித்து ஸகல ஜகந்மாதாவியான ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய வக்ஷஸ்ஸ்தலத்தில் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியோடு ஸாத்ருஶ்யம் கொண்டாடி

ஸுபெஸுபண்ணுமவளும்ஸுோகத்திலுண்டோ! ஸஷ்லுோகங்களுக்கும் நாயகியன்ருேலக்ஷ்மீ ? அவள் தான்விஷ்ணுவத்நியாய் ஸஷ்லுோகங்களுக்கும்உவாஸ்யெதைவதையாய்ஸகலஜமஸ்ஷ்டாவான நமக்குங்கூட குயிதெவதையாகவன்ருே விருக்கிருள்! ஜமத்திலுள்ள ஸ்திரீகளெல்லாம் லக்ஷ்மியினது அம்ஸஸ்தாளும் வுருஷர்களெல்லாம் விஷ்ணுவின் அம்ஸஸ்தாளுமாக வன்ருே விருக்கிருர்கள்? ஆகையால் புருஷர்களில் விஷ்ணு ஸத்ருமமானவரும் ஸ்திரீகளில் லக்ஷ்மீஸத்ருஸமானவருங்கிடைக்கவேமாட்டார் என்று பெருமிடாகச் சொன்னர்.

ஸாஸ்வதீ॥ தமொ ஸும் தவஸுஷ்ணகா வீஞாஸிதாஸ்ருஸா வகு:।விநிமூபெஷ்மவதாம்வீஞாஸிகம் வராமையமெஜ॥ ஃஃ ஸெூஷ்ம் நதீஷூாவா வுஸிகஸுவபெநஷ்டா । கஷ்துஸா கா தூத: ஸெூஷ்டம் ஸபெஸம்ஸாவயனுமோம்॥ ஜதிஸம்வுா யிபெதா ஸுஹா மாஃநாகுதூ ஃதூதிः । ஃநீநாஹு ஸுாணாஹு ஃகூதூநாஹு ஸந்நியள॥ ஸெூஷ்டம் ஸவபுநதீநாஹு மம்மாம்விஷ்ணு வபெஷாகூவாம் । ஃநூமோபெநா ஃயிகூபெஷா ஓமஃ வாவ வநவவுவ:॥ விஷ்ணுவாபொகக ஸம் நஸுபெதா நஸவிஷுதி । தஸ்லாஹுஸுபெத ஸெூஷ்டூ ஃநூக்திம் வராமைஷூதாஃதி॥௩௦॥

கநஷும் இந்தப் பிரகாரம் சொன்ன ஸுஹாவினுடைய வாக்கியத்தைக் கேட்டு நாம் பெண்ணுய்ப் பிறந்த வாசிக்கிடாக லஜ்ஜாகூாபெஷயா யிருந்தாலும், அதையும் மெள்ள ஜயித்துக் கொண்டு அவரையே பார்த்து ஸ்வாமி தேவரீருடைய கடாக்ஷத்தாலே நதிகளுக்குள்ளாகிலும் ஸெூஷ்டை என்று என்னை யெல்லாரும் பகுமானிக்கட்டுமென்று நாம் பகுப்பிரகாரம் பிரார்த்தித்தோம். அதற்குங்கூட இடங்கொடாமல், விஷ்ணுவாபொக ஸவையான மம்பெமயைத் தாம் ஸபெவாத்தமையாய் நினைத்திருந்தாலும் அதைவாய்விட்டு 'விஷ்ணுவாபொகத்துக்குஸத்ருஸ

மான தீ³க்ஷையுமே கிடையாதாகையால் ஸம்ஸாரிக்கும் ஸந்தாபம் வ்ருத்³தி⁴க்கமாட்டாது; இனிஇதைவிட்டுஇன்னுமேதாகிலும்வேண்டுவதைப்ராத்தி²த்துக்கொள், என்று தே³வதைகளும் ரிஷிகளும் மற்றும் நமதுஸகோத³ரர்களுமிருக்கையில் நம்மை ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் திரஸ்காரம் பண்ணினர்.

ததோ தா³ஸீவச꞉ ஶ்ருத்வா ஸர்வஶேஷாய வராஸநாத் । அஹம்
உத்தா²ய ஸஹஸா தே³ஶம் இமம் ப்ராப்தாஸ்மி வைதி³கம் ॥ இதீ³யம் சைவ
ஸம்பூ⁴தா நதீ³யம் லோகவிஶ்ருதா । ஸரஸ்வதீதி விக்²யாதா
ஸர்வபாபப்ரணாஶிநீ ॥ அத்ரைவ நிவஸிஷ்யாமி ஸததம்
சாத்ர ஸர்வதா³ । புண்யவ்ருக்ஷ ஸமாகீர்ணே புண்யஶைல
ஸமந்விதே ॥ அத்ரைவ க்ரியதாம் யஜ்ஞோ ப்³ரஹ்மணா பர
மேஷ்டி²நா । தஸ்ய ஸர்வாத்மநா யாதா யஜ்ஞியோ ஹ்யநுக்³ர
ஹ꞉ ॥ அந்யதா² நாப⁴விஷ்யாமி தத்ஸமீபஸமாக³ம꞉ । தத்ஸமீப
ஶிரோ மத்வா வசஸ்ஸர்வம் மயோதி³தம் ॥ க்ஷிப்ரம் ஸமேத்ய தே³வைஶ்ச
வ தஸ்யைவ ப்ரதிபாத³ய । ஹிதாய ஸர்வலோகாநாம்
ப்ரவ்ருத்தே வாக்³யஶா꞉ ॥௨௬॥

அநந்தரம் நாம் அத்யந்தம் கோபத்துடனே ஸிம்ஹாஸநத்திலின்றும் எழுந்திருந்து அஹமுத்தாநமாய் அதுமுதல்இந்தப்பிரதேசத்திலே வாஸம் பண்ணுகிறோம்; நம்முடைய அம்சமாயுண்டான இந்த நதீ 'ஸரஸ்வதீ'என்று ஜகத்ப்ரஸித்³த⁴மானது; இந்த தீர்த்தம் அத்யந்தம் பாவநம்; மேலும் இங்கே அநேக புண்ணிய விருக்ஷங்களும் புண்ணிய பர்வதங்களும் இருக்கின்றன. ஆகையால் அப்படி நம்மையொழிய யாகாரம்பஞ் செய்வதில் அவருக்கு தாத்பர்யமில்லையென்பது வாஸ்தவமாகில் இங்கே வந்து நடத்திக்கொள்ளட்டும்; அதுவேயல்லது நாமங்கே ஸர்வதா வருவதில்லை; நீர் யாவர்க்கும் ஹிதவராகையாலே நாம்சொன்ன அர்த்தத்தை யெல்லாம் ப்ரஹ்மாவுக்குத் தெரிவித்து அவருக்கும் ஸம்மதமாகில் இங்கே அழைத்து வாவிடும் என்று வஸிஷ்டரைப்பார்த்து ப்ரத்யுத்தரம் சொன்னாள்.

ஶ்ரீ நாரத:॥ உத்தரோக்தாய வஸிஷ்டஸ்ய ப்ரத்யுவாசக்ரு தாஞ்ஜலி:। யாது: ப்ரியஹிதம் காங்க்ஷந்நயமேவ தபோதந:॥ ௪௭॥

வாரீர் ஸ்ரீமஹேஶ்வரியே! இந்தப்பிரகாரம் சொன்ன ஸர ஸ்வதி வாக்கியத்தைக் கேட்டு வஸிஷ்ட பகவானு ப்ரஹ்மாவுக்கு ஹிதமும் ப்ரியமும் செய்ய நினைத்தவராகையாலே அஞ்சலிபந் தம் பண்ணிக்கொண்டு ஸரஸ்வதியைப் பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொன்னார்.

வஸிஷ்ட:॥ அஶேஷமபி ஜாநாஸி ஶாஸ்த்ரம் தேவி ப்ரஶா ஸதி। ஶ்ருதாஸாதேந ஸேஷம் ஜகதேதத்யதேஸதா॥ தவாபிபஶ்யா ப்ராக்ருதைர்நீம் தேஸந்நியதா। அதோ ரஹஸ்ய மேவாபி விஜ்ஞாதா க்ரியதாமிதி॥ ஏவம் ஸர்வத்ர ஸர்வ ஜ்ஞம் ஸ்வயம் ஹி விஜ்ஞாந தீபிகா। ௫௰

வாரீர் மாதாவே! அஶேஷ ஶாஸ்த்ரத்தையு மறிந்த தேவரீ ருக்கொரு விசேஷ ஶாஸ்த்ர உபதேசத்துக்கு யாவரும் அதிகாரி களன்று; தேவரீருடைய கடாக்ஷத்தா லன்றோ ஸகலஜகத்தும் ஜ்ஞானவத்தாக விருக்கிறது! இப்படி தாம் ஸர்வஜ்ஞரா யிருந்து வைத்து இப்பொழுது அவர்தாமே வந்து யாசம் பண்ணட்டும் ஸர்வயாநாமங்கேவருவதில்லையென்று அருளிச்செய்வதுஸாய கோசர்வப்ரவர்த்தகரான தமக்குச்சிறிதும் சேராது.

தேஶகாலே விஶேஷேண ஹஸ்திஹேஷாஸ்தி கர்மணாம்। யத்ரோஸத்யப்ரதக்ஷிணம் ஸர்வகர்ம ஸமப்ரதம்॥ விஷ்ணோ: ப்ரீதிகரம் நித்யம் தத்ர ஸந்நிஹிதோ ஹரி:। யோகிநோ ஶ்ரேயஸ்ஸிஜா ஸ்ஸததம் ஶம்ஸித வ்ரதா:। தத்ரைவா வஸந்தி நித்யம் பகவந்தம் ஸநாதநம்॥ நியமம்த்விஹ ஜாதா க்ரியதே வாத்ரயே நரா:। நதேயமேஸ்யதநம் யாந்தி தேவ்ஷ்ய திநாஸிவா। நித்யநைமித்திகா: காம்யா: க்ரியாஸ்தத்ர ப்ரவ ர்த்திதா:॥ ஸஹஸ்ரஶோ விவர்த்தந்தே தேவி தத்க்ஷேத்ர ஸேவ நாத்॥ ஜ்ஞாநிநோ ஜ்ஞாநிநோ வாபி க்ரியாவந்தோ க்ரியா க்ஷமா॥ தத்ஸ்தம் வைஷ்ணவம் யாந்தி ஸத்க்ஷேத்ரநிவாஸிந:। ௫௫

ஹோகத்திலே காமு ஹேஶங்களுக்குத் தக்கபடி. கர்மம் வேறுபட்டிருக்கும்; ஆகையாலே மற்ற க்ஷேத்திரங்களைவிட அந்த ஸத்யவ்ரதக்ஷேத்ர ஸம்பந்த கர்மங்களுக்கும் சீக்கிர பலப்ரதமாயிருக்கின்றது. பரமசிவன் அங்கே நித்யவாஸம் பண்ணுகிறார் ஆகையால் தான் யோகிகளும் முனிகளும் ரிஷிகளும் மற்றையோரும் ப்ரதவ்ரதாளாய் அந்த க்ஷேத்திரத்தில் தானே பரமசிவஸந்நிதிவாஸம் பண்ணுகிறார்கள். மேலும் அந்த க்ஷேத்திரத்தில் யாவர் வாஸம் பண்ணுகிறார்களோ யாவர் ஜநிக்கிறார்களோ யாவர் ஶரீரத்தை விடுகிறார்களோ அவர்களெல்லாம் துர்வ்ருத்தாளா யிருந்தாலும் அந்த க்ஷேத்திர ஸம்பந்த மாத்திரத்தால் ஸர்வபாப விநிர்முக்தாளாய் ஆகிறார்கள்; அதுவுமின்றி நித்யநைமித்திககாம்ய பேதத்தாலே த்ரிவிதங்களான கர்மங்களிலேதேனுமொரு கர்மமும் அந்த க்ஷேத்திர ப்ரபாவத்தால் ஒன்று ஆயிரமாக அதிகமாகிறது; அந்த க்ஷேத்திரத்தில் வஸிக்கிறவர்கள் ஞானிகளா யிருந்தாலும் அஜ்ஞானிகளா யிருந்தாலும் யஜ்ஞயாகாதி கர்மாநுஷ்டாதாக்களா யிருந்தாலும் தாதூரஶ கர்மரஹிதாளா யிருந்தாலும் க்ஷேத்திர ஸம்பந்தத்தாலே ஸகல பாப விநிர்முக்தாளாய் பரமசிவ சரணாரவிந்த கைங்கர்ய ஸாம்ராஜ்ய ஶாலிகளாக ஆகிறார்கள்.

அஸதோ ஹிதயாஸக்தா ஶ்ரீஸாஹஸிகா விவர்ஜிதா꞉ । ஸாம்ஶிகா꞉ விஶ்வநாதே த்வைவ விகர்மஸ்தா ஜடாஶய꞉ ॥ அஸம்ஸ்ருதா துராசாரா꞉ கர்மஹீநா ஸ்வஹஸ்தகர்மஹ꞉ । க்ருதக்நா꞉ பரஹோஷஜ்ஞா꞉ மாதாபித்ரோ ரவஜ்ஞகா꞉ । ஸ்வயம்பூர வாரஹிதா꞉ வ்யர்த்தவராயணா꞉ ॥ வேதநிந்தாபராயேச வேவாதேந்த்ரதிவோதகா꞉ । ஸதேவி யதிகர்ம முக்தி ஶ்ரத்த நாதிகா꞉ க்ரியா꞉ ॥ தேஷாமபி பரமதேவ ஸதஸிவி ரஹிதா । அதஸ்தேவ க்ஷேத்ரே வியாத்ரா ஸஹஸா க்ருதா꞉ ॥ தத்ரஸந்நிஹிதோ விஷ்ணு ஸ்தாயஜ்ஞ ப்ரஸாவிமர்த꞉ ॥௫௩॥

மேலும் மனஸ்சுத்தி, காயசுத்தி, வாக்சுத்தி யென்கிற மூன்றுமில்லாதவர்க ளென்ன [illegible] ளென்ன [illegible] ளென்ன [illegible] ளென்ன [illegible] ளென்ன [illegible] ளென்ன [illegible] ளென்ன [illegible] ளென்ன [illegible] ளென்ன [illegible] ளென்ன [illegible] ளென்ன [illegible] ளென்ன [illegible] ளென்ன [illegible] பேர்க ளென்ன [illegible] ளென்ன [illegible] ளென்ன [illegible] ளென்ன [illegible] ளென்ன இவர்கள் [illegible] யாராகிலும் அந்தக்ஷேத்திரத்தில் ஒரு [illegible] கர்மத்தை [illegible] த்தார்களாகில் க்ஷேத்திர [illegible] த்தாலே அவர்களுக்குங்கூட [illegible] யுண்டாகிறது ஆகையால் அந்த [illegible] க்ஷேத்திரத்தில் தானே [illegible] பண்ணுவது [illegible].

[illegible] ॥ [illegible] ॥ [illegible] ॥ [illegible] ॥ [illegible] ॥ [illegible] ॥

மேலும் [illegible] லே [illegible] நம் பண்ணியாவானால் [illegible] களாலே [illegible] பண்ணுகி

ரார்களோ அவர்களுக்கு எம்பெருமான் ஸ்வயமேவ ஸாக்ஷாத்கா ரயோக்யராக ஆகிறார் ஜகத்திலே அநேக க்ஷேத்திரங்க ளிருந்த போதிலும் இந்த ஸத்வ்ரத க்ஷேத்ரத்துக்கு ஸமாநமொன்றுமில்லை. இந்த ஸத்வ்ரத க்ஷேத்ரத்தினுடைய ப்ரபாவத்தை ஸத்யமாகச் சொல்லுகிறேன் கேளும் அந்த க்ஷேத்ரத்திலே வ்ரதாபாஸங்களாக வ்ரதங்கள்பண்ணினாலும் அந்த வ்ரதங்களெல்லாம் ஸத்வ்ரதங்களாக ஆய்விடும். ஆகையால் தான் அந்த க்ஷேத்ரத்துக்கு ஸத்வ்ரதமென்கிற பெயர் ப்ரஸித்தமாயிற்று. ஆதலால் அந்த க்ஷேத்திரத்தில் ஒரு அஸ்வமேதத்தால் ஆயிரம் அஸ்வமேதபலஸித்தி யுண்டாக வேணுமென்று தான் யாகம் பண்ணுகிறார் ப்ரஹ்மா, ஆகையால் தேவரீர் சீக்கிரமாய் அநுஜ்ஞைபண்ணவேணும்.

ஸ்ரீ நாரத: || தஸ்ய த்வசனம் ஶ்ருத்வா வாணீ ப்ரணயஹாஸ்ர
ஸதீ | நிவ்ருத்தா ஸா ந காங்க்ஷா ரோஷவிஸ்மிதயா யதா || ந
மித்ஷ்யாம்யஹம் தத்ர யதா தேநாவமாநிதா | யேநாவிநா யஜ்ஞோ
விதாஸ்யே க்ரியதாம் த்வயா || ௬௬ ||

வாரீர் ப்ருகுமஹர்ஷிப்ரியே ! இந்தப் பிரகாரம் சொன்ன வஸிஷ்டர் வாக்கியத்தைக்கேட்டு ஸரஸ்வதியானவள் வரவுக்கிசையாதவளாய்க்கோபத்தினால் உதடுகளெல்லாம் துடிக்கத்துடிக்க அப்படி அவமானம் பண்ணினவர் முன்பே மறுபடியும் நாம் வரும்படியிருந்ததோ ! அவர் ஸர்வமாய் நம்மையொழியவே யஜ்ஞம்பண்ணிக்கொள்ளட்டுமென்று வஸிஷ்டரைப்பார்த்து சொன்னாள்.

ஸ்ரீ நாரத: || இத்யுக்த்வா ஸரஸ்வத்யா வஸிஷ்டோ தீனமா
நஸ: | தாம் ப்ரணம்ய யயௌ ந்யாயம் யயௌ ஸத்வ்ரதம் ப்ரதி || ௬௭ ||

வாரீர் ப்ருகுமஹர்ஷிப்ரியே ! இப்படி சொன்ன ஸரஸ்வதி வாக்கியத்தைக் கேட்ட வஸிஷ்டமஹாமுநி ஸரஸ்வதியை யதாவத்தாக ப்ரணாமம்பண்ணி அநுஜ்ஞை வாங்கிக்கொண்டு ஸத்வ்ரதக்ஷேத்திரத் தேர வந்து சேர்ந்தார்.

நிஶம்ய தத்வாக்யமேவம் ப்ரியேரிதம் ததோ யதோக்தம் ஸரோஜாஸந: | சகார யஜ்ஞம் விதிவத் த்வயா விநா ஜநார்தநாராதந லோலமாநஸ: ||௩௮||

அநந்தரம் அத்யந்தம் ப்ரியதமையான ஸரஸ்வதியால் சொல்லப்பட்ட நிஷ்டுரங்களான வார்த்தாவிசேஷங்களையெல்லாம் வஸிஷ்டர் சொல்லக்கேட்டு பகவதாராதநத்திலே அத்யந்தாஸக்தியாகையாலே விளம்பம் ஸஹிக்கமாட்டாதவராய் ஸஹதர்மசாரிணியான ஸரஸ்வதியைவிட்டுப் பிரிந்து பகவதாராதநாத்மகமான யாக விசேஷத்தை யதோக்தமாகப் பண்ணத் தொடங்கினார் ப்ரஹ்மா என்று ஸ்ரீ நாரதபகவான் ப்ருகுமஹர்ஷிக்கு உபதேசித்தார்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

இதி ப்ரஹ்மாண்டபுராணே ப்ருகு-நாரத ஸம்வாதே
ஸ்ரீஹஸ்திகிரி மாஹாத்ம்யே த்விதீயோऽத்யாய:.



ஸ்ரீ:.
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.



ஸ்ரீஹஸ்திகிரி மாஹாத்ம்யே
த்ருதீயோऽத்யாய:.



ப்ருகு: || கதம் விநா ஸரஸ்வத்யா ஸதர்மிண்யா மஹாமகே | ஹயமேதம் மஹாயஜ்ஞம் சகார சதுராநந: ||௧||

வாரீர் நாரத பகவானே ஸஹதர்மிணியான ஸரஸ்வதியின் ஸாஹசர்யமில்லாமலே மஹத்தான அஶ்வமேதயாகத்தை யெப்படி பண்ணினார் ப்ரஹ்மா அதைச் சொல்லவேண்டும்

ஸ்ரீநாரத꞉ ॥ ஸரஸ்வத்யா வச꞉ ஶ்ருத்வா வஸிஷ்டேந ஸமீரிதம் । ததோவாச புநஸ் ஸர்வே ப்ரஹ்மாணம் லோககாரணம் ॥ருஷய꞉॥ பரித்யாஜ்யா த்வயா ஹ்யத்ர ஸத்யவ்ரதப்ரவஞ்சிநீ । தத்ர தோஷோ ந வாஸ்தீதி க்வசித் வேதேஷ்வயம் ॥ ஸமயஞ்ச பத்யுராஜ்ஞாம் ஶிரஸா நைவ தாரயேத் । தஸ்யாஸ்த்யாகே ந தோஷஸ்ஸ்யாதிதி வேதாநுஶாஸநம் ॥ யஜ்ஞவிக்நகரீம் ஹாய்யாம் பதீ பதிகோபநாம் । த்யஜேத் யஜ்ஞஸ்ய ரக்ஷார்த்தம் ததைவாப்ரியவாதிநீம் ॥ ஸர்வலக்ஷண ஸம்பூர்ணாமபி பர்த்ருவ்யதிக்ரமாம் । த்யஜேதிதி பரித்யாஜ்யா தேஷ்வயம் ஸநாதந꞉ ॥௫॥

தேவரீர் ப்ரஹ்மர்ஷிபுங்கவரே! அப்போது ஸரஸ்வதி சொன்ன வார்த்தா விசேஷங்களையெல்லாம் வஸிஷ்டர் சொல்லக் கேட்டு ஸப்த ருஷிகளும் ஜகத்காரணபூதரான ப்ரஹ்மாவைப் பார்த்து தேவரீர் ப்ரஹ்மாவே! பர்த்தாவினுடைய வாக்யாதிக்ரமணம் பண்ணின ஸ்த்ரீயை பரித்யாகம்பண்ணினால் தோஷலேசமும் இல்லையென்று வேதங்கூட கர்ஜனை பண்ணித்தன்றோ! மேலும் யஜ்ஞவிக்நம் பண்ணுதல் பர்த்தாவினுடைய ஆஜ்ஞாதிக்ரமணம் செய்தல், கர்மாநுஷ்டாந காலத்திலே க்ரோதம் செய்தல் பர்த்தாவுக்கு அப்ரியமான வார்த்தைகளுரைத்தல் இதுமுதலான துர்க்குணங்களுக்குள்ளே ஏதேனுமொன்றுண்டானாலும் அப்படிப்பட்ட ஸ்திரீயை யஜ்ஞரக்ஷார்த்தமாக பர்த்தாவானவன் விட்டுவிடுவதினால் பாபத்துக்குள்ளாகான் என்றும், ஸர்வாவயவ ஸௌந்தர்யத்தோடுங்கூட க்ஷாந்த்யாதி ஸகலகுண ஸம்பந்நையா யிருந்தாலும் பர்த்ருவிஷயத்தில் விரோதம்பண்ணுமவளை கைவிடுவதால் தோஷமில்லையென்றுமன்றோ யஜ்ஞஸூக்த மிருப்பது இவ்வர்த்தம் தேவரீருக்கும் தெரியுமன்றோ! ஆகையால் இப்போது தேவரீருடைய பத்நியான ஸரஸ்வதி யஜ்ஞவிக்நம்பண்ணுதல் முதலிய தோஷத்துக் காளா யிருக்கையாலே ஸர்வவிதத்தாலும் வர்ஜிக்கத்தக்கதா யிருக்கிறது.

ச்ருணு விஜ்ஞாபநமிதம் ப்ராஞ்ஜலாந: பிதாமஹ । ஸரஸ்வதீ பதித்வம் ஹி யோகயோரேவ கேவலம் ॥ பதித்வம் ஸர்வலோகாநாம் யாதா கர்த்ராவ ஸாஸ்வத: । அநந்யரூபம் ப்ரஹ்ம த்வாம் ஆஹுர் வேதவாதிந: ॥௭॥

ஆகையால் நாங்களிப்போதொரு விஜ்ஞாபநம் பண்ணுகி றோம் செவிதாழ்க்க வேணும். தேவரீருக்கு ஸரஸ்வதீ பதித்வம் யோகவ்யவஹாரமாத்ரமேயன்றி ஸர்வலோகபதித்வம் தேவ ரீரிடத்துள்ளது. ஸர்வஜகத்கர்த்தாவும் ஸர்வவ்யாபகரும் ஸர்வகாரணருமென்று வேதவித்துக்கள் அநுஸந்திக்கிறார்கள்.

நிர்ணீதமிதமஸ்மாபி: வேதஸாஸ்த்ராவிரோதத: । தவேத த்ஸம்ப்ரதாயேந ஸம்மதம் யதி ரோசதே ॥ சேதநாபந்துஹிதஸா தேவீ யஜ்ஞபத்நீ யதீஷ்யதாம் । ததஸ்ஸம்மதா ஸாவித்ரீ பத்நீ கேந கல்ப்யதாம் ॥ ஸாமவேதோர்பவேதாதௌ ஸாவித்ரீ ஸார ஸம்மதா ஸதாங்க்ருதா । ப்ராயஸ்சித்தம் ஹி ஸாவித்ரீ விஹிதா ஸர்வகர்மஸு ॥ நஸாவித்ரீஸமோ லோகே பவித்ரம் பாவநம் பரம் । அதஸ்த்வயா ஸமேதோயம் கர்மவ்ராதஸ்து ஸாத்யதாம் ॥ ருத்விகாதீந் பத்நீநாம் ஸாவித்ர்யா ஸம்வ்ருதோ பவ । இஷ்டம் க்ருதே ஹி ஸம்பூர்ணம் ஸவித்ரீதிரேஹாக்ருதம் ॥௨॥

ஆனால் நாங்களிப்போது வேதஸாஸ்த்ரங்களுக்கு விரோத மில்லாமல் ஒரர்த்தம் நிர்ணயம் பண்ணினோம் அது தேவரீரு க்கும் உசிதமாயிருந்தால் பண்ணத்தக்கது. யஜ்ஞபத்நியான ஸ ரஸ்வதி வாராதபக்ஷத்தில் ஸர்வஸ்த்ரஸம்மதையான ஸாவித்ரீ தேவியை பத்நியாக கல்பித்துக்கொள்ளலாம். ஸர்வவேத ஸார ஸம்மதையன்றோ ஸாவித்ரீ? ஸர்வகர்மங்களிலும் ப்ராயஸ்சித்த ஸம்மதையன்றோ ஸாவித்ரி! ஸாவித்ரிக்குஸமாநமான பாவந வஸ்து லோகத்தில் ஒன்றுமில்லை ஆகையால் ஸாவித்ரீ தேவியோடு கூட ருத்விகாதிகளையும் பத்நியாக வரணம் பண்ணிக்கொண்டு யாகாரம்பம் பண்ணினால் குறைவின்றி தலைக்கட்டுமென்று ப்ர ஹ்மாவைப் பார்த்து ருஷிகள் விஜ்ஞாபநம் பண்ணினார்கள்.

ஶ்ரீநாரத³꞉ ॥ இத்யுக்தோ முநிபி⁴ர்ப்³ரஹ்மா ததே²தி ப்ரீதமாநஸ꞉ । ஸாவித்ரீம் ச வராரோஹாம் ருத்விக்³பி⁴ஸ்து யதா²க்ரமம் ॥ தீ³க்ஷாம் ப்ராப்ய ஸ்வதே³யாய நீத்வா த்³வாத³ஶ வாஸராந் । ப்ரவர்க்³யாதீ³நி கர்மாணி காரயாமாஸ பத்³மஜ꞉ ॥ ப்ரவர்க்³யோபஸதே³ஷ்வேவ ப்ரக்ராந்தேஷ்வேவ கர்மஸு । ப்ரத்யக்ஷ்யத்³ரீவாத்³யா ருத்விஜ꞉ பூஜிதாஸ்ததா² ॥ ஸமாக³தாநாம் ஸர்வேஷாம் பூஜார்த²ஞ்சதுராநந꞉ । ப்³ராஹ்மணாநாம் ஸத³ஸ்யாநாம் ஸஹஸ்ரம் ந்யயோஜயத் ॥௧௯॥

வாரீர் ஶ்ரமணமஹர்ஷியே! இந்தப்ரகாரம் சொன்ன ருஷிகளுடைய வாக்யத்தைக் கேட்டு ப்³ரஹ்மா ஸந்தோஷித்து ஸாவித்ரிதேவியையும் ருத்விக்குகளோடேகூட பத்நியாக பரிக்³ரஹணம்பண்ணி, ஸ்வதே³ஹாஸமமாக தீ³க்ஷித்துக்கொண்டு பன்னிரண்டுநாளான பின்பு ஶ்ரீவிஷ்ணுதிகளான ருத்விக்குகளையெல்லாம் யதாயோக்³யமாக உபவஸித்து ப்ரவர்க்³ய ஸதநம் முதலான க்ரியாவிஶேஷங்களையெல்லாம் அவர்களைக்கொண்டு பண்ணத் தொடங்கி யாகத்துக்கு வந்த பேர்களையெல்லாம் நன்றாக ஸம்மானிக்கைக்காக நல்ல ஸதஸ்யராய் அநேகமாயிரம் ப்³ராஹ்மணரை க்ஷணாவித்தார்.

ஸர்வேஷாம் ஹேமபூர்ணம் ச க்ருத்வா யஜ்ஞே த்³விஜோத்தமா꞉ । விஶேஷேண ததா³ சக்ரு꞉ ப்³ராஹ்மணாஸ்தே தி³வௌகஸாம் ॥ ஸர்வஸம்பா⁴ரஸம்பந்நா த்³ருஷ்டாஸாஹ்வஸத்ரயா ஸ்வாரஸ்திஷ்ட꞉ ஸமேத்யஜ்ஞஶாலாயா நிஜப்³ருஹ்ம꞉ க்ரோத³மோஹிதா꞉ ॥ ப்ரத்யக்ஷா இவ ஸர்வே தே³வஸம்ஹாய வேத³ஸ꞉ । வேதா³ங்காநி ஸ்வதந்த்ராணி தத்ர பூர்வஸ்து தே³வஸ்ய ॥ ஸாமேஷு ஸாமகா³ம் ஸ்தோத்ரம் தே³வைர்ஹோமாவஶ்ய ப்ராகா³ர꞉ । ஸேந்த்³ராஸேந்த்³ரவருணஸந்த்ருப்தா꞉ ஸேந்த்³ராந்த்³ரவிஜயைஷிண꞉ ॥௨௦॥

இப்படி ப்³ரஹ்மாவாலே க்ஷணாவிக்கப்பட்ட அந்தப்³ராஹ்மணாள் ஸகலமான பேர்களுக்கும் யதாயோக்³யமாக உபவஸிக்

கச்செய்தே தேவதைகளுக்குக் கொஞ்சம் விசேஷ ஸம்மானம் பண்ணினார்கள். அதைக்கண்டு ஸஹிக்கமாட்டாமல் அஸுரா ளெல்லாம் ரொம்பவும் அஸூயையோடேகூட பாதாளத்தில் நின்றும் வெளிப்பட்டு மிகவும் கோபத்தோடே யாவருங்கூடிக் கொண்டு ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் யாகத்துக்கு விக்னம் பண்ண வேணுமென்று ப்ரயத்னம் பண்ணிக்கொண்டு மிகவும் சூரா ஸூரர்களாகையாலும் மஹாபலவீர்யசாலிகளாகையாலும் தேவதைகளை ஜயிப்பதாய் யுத்தம் செய்ய வாரம்பித்தார்கள்.

ததோ விரோசநஸ் ஸர்வைர் தைதேயைர் தாநவேஸ்வர: | உபாயசிந்தநே தீரோ ப்ரோவாச வசநம் வச: || யுத்தோ நைவாத்ர கர்த்தவ்யோ விஷ்ணுநைவ ஸஹாஸுரா: | தத்காரணம் வக்ஷ்யாமி ஸ்ரூயதாம் ஸ்வஸ்தமாநஸா: || விஷ்ணுரேவ ஜ்யேஷ்டதேந ப்ரஹ்மணா தேவதைஸ் ஸஹ | யஜ்ஞேந பூஜ்யதே ஹ்யத்ர ஸர்வதேவேஸ்வர: || அதோ ந விஜயோ ஹ்யஸ்மாகம் பவிஷ்யதி கதாசந | தேஜஸா தஸ்ய மஹதா நிஹநிஷ்யந்தி நஸ்ஸுரா: ||௨௫||

அப்போது அஸுரர்களுக்கெல்லாம் நாயகனான விரோசந னென்பவன் மிகவும் புத்திமானாகையாலே நன்றாக ப்ரயோஜ நம்பண்ணி அஸுரர்களைப் பார்த்து அஸுரர்காள் நாமிப்போ தேவதைகளோடு யுத்தம்பண்ணுகிறது ஸர்வதா உசிதமன்று ஏனெனில் பூர்வத்தில் க்ஷீராப்திமதநம் பண்ணினபொழுது அஸு ரர்களைவஞ்சித்து தேவர்களுக்கு அம்ருதப்ரதானம்பண்ணின அஸு ரவிரோதியான ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவை உத்தேசித்தன்றோ இப்பொ ழுது ப்ரஹ்மா யஜ்ஞம்பண்ணுகிறார்? ஆகையால் அவர்களோடு விரோதித்தால் ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் நமக்கு ஜயமுண்டாகமா ட்டாது; மற்றப்படி அந்த விஷ்ணு தேஜஸ்ஸைக்கொண்டு நமக் கே ப்ராணஹாநியைத் தேடுவார்கள்.

ஸ்ரூயதாம் காரணம் ஹ்யத்ர யுத்தஸ்ய விநிவர்த்தநே | க்ஷீராப்தௌ க்ருதம் யுத்தம் ஹ்ருஷ்யதி விஷ்ணுநா ஸ்வயம் || ஸ தத்து-

வைஷ்ணவம் க்ஷேத்ரம் தத்ரஸந்நிஹிதோ ஹரி: । அதஸ்ஸர்வா
த்மநாஸ்மாகம் பஹுஜாநி ஸம்பவிஷ்யதி ॥ உபாயஸ்த்வேகதோ
ந்யோ வேதஸம்மாய ஶ்ரேயஸ: । அநாலோச்யக்ருதம் கர்ம ஸம்ருத்தி
ம்கச்சதி ந ॥ உபாயம்த்ரவக்ஷ்யாமி யேந ஸம்பத்ஸ்யதே ஸமே
க்ருதா: । கார்ஜ்யம் தத்ர ஸநாஸம்ரக்ஷ்யேவாயதிரோஹிதே ॥
ப்ரவ்ருத்தாம் ஸரஸ்வதீம் விநாயம் யஜதே ஜ்ஞமந: । தயா வி
காத: க்ரியதாம் வேத்யா தாம்ஸா ஸரஸ்வதீ ॥௨௧॥

இதுவுந்தவிர மற்றுமொரு ஹேதுவுண்டு சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்; ஆலோசனையின்றி திடீரென்று யாகாரம்பம் பண்ணினால்அதுவிபரீதமாகவே முடியும்; மேலும்இதுவைஷ்ணவ க்ஷேத்ரமானது பற்றி இங்கே ஸர்வதா விஷ்ணு ஸந்நிதி பண்ணுகையால் நமக்கு ஸம்ருத்தியுண்டாக மாட்டாது; ஆகையால் நானிப்போதொரு உபாயஞ் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்; ப்ரவ்ருத்தியான ஸரஸ்வதியை உபேக்ஷித்து யாகாரம்பம் பண்ணினதாகையால் அவளைக்கொண்டே யாகத்துக்கு விக்நம்பண்ண வமையும், இவ்விஷயமுங்களுக்கு முக்யமா யிருந்ததாகில் நடத்துங்கோளென்று சொன்னான்.

ஸ்ரீநாரத: ॥ ததேதி தத்வசஶ்ஶ்ருத்வா தேஸர்வேவிபவ
பதிஷ: । த்விஜரூபம் ஸமாஸ்தாய நிஶ்சிதா: கார்யவேதிந: ॥
ஸரஸ்வதீ நதீம்கத்வா துஷ்டுவுஸ்தத்ஸரஸ்தீம் । ஸாதுவ
ரஶ்ஸ்தவவாக்யைஸ்த்ரைஸ்தேஷாம் ரூபிவயம் யயௌ ॥ தாம்ரூஷ்டா
வஜயாமாஸு: ஸ்தோத்ரைர் விவிதை: வரந: । ஸ்தோ
த்ரைஸ்ஸந்துஷ்டாஸ்தி தேவதா நாம் ப்ரஸாதநே ॥௩௨॥

வாரீர் ஸ்ரீமஹர்ஷியே! இந்த ப்ரகாரஞ் சொன்ன விரோசநன் வாக்யத்தைக்கேட்டு அதுவே யுக்தமென்று அந்த க்ஷணத்தில்தானே அவர்களெல்லாரும் கார்யவித்துகளாகையாலே ப்ராஹ்மண ரூபத்தை தரித்துக்கொண்டு ஸரஸ்வதீ நதீதீரத்தைக்கிட்டி ஸரஸ்வதியைஸ்தோத்ரம் பண்ணினார்கள். ஸரஸ்வதியுமந்த ஸ்தோத்ரத்தாலே மிகவும் ஸந்துஷ்டையாய் அவர்க

ருக்கு ப்ரத்யக்ஷமானாள். தேவதாவசீகரணத்திலே ஸ்தோத்ரத்துக்கு ஸமானமொன்று மில்லாமையாலே திரும்பவும் பஹுப்ரகாரமாக ஸ்தோத்ரம் பண்ண ஆரம்பித்தார்கள்.

நமஸ்தேஸ்து நமஸ்தேஸ்து பயஶோகநிவாரிணி । ஸர்வே
ஷாமபி பூதாநாம் மதிஸ்த்வம் ஜநநீ பரா ॥ ஸம்ஶக்திஸ்ருஷ்டி
விநாஶா ஸம்ஸாரஸ்ய யஶஸ்விநீ । ஸம்ஹ்ருதிஸ்ருஷ்டி ஸ்திதிஸ்ஸ
வஷட்கார ஸ்வதேவஹி ॥ ஸ்வாஹாகாம் ஹவிர்பக்ஷந்தி ஸர்வே
ஸுரஜநா: । ஸ்வாஹா ஜகந்மாதா ஸா த்வம் யஜ்ஞக: ॥
த்வத் ப்ரஸாதாத் வர்த்தந்தே ஸர்வஜ்ஞ ஸம்வர்த்தநம் । ஸாதா
ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஸ்ரயாக்ஷ: ஸம்ஸாரா ஶ்ரேயோ ஸ்தவ: ॥ யத்ரயா ரக்ஷி
தம் கிம் விஶ்வம் தமோஹதம் ததாபவத் । அஜ்ஞாநாந்தஸ்ய ஸர்வ
ஸ்ய தமோநாஶ்ய ஸ்வயம் பவேத் ॥ த்வத் கடாக்ஷ ப்ரதீக்ஷா
பக்ஷிதா ஶேஷகல்மஷ: । ப்ராஜ்யராஜ்ய விபவோதாரா ப்ரஜா
யாந்தி பரா நர: ॥ த்வாம் ஸ்தோதும் ஸர்வதா ப்ரஸய
த்ராஷ்டேயஸ: । கேவலம் த்வயா ப்ராப்தா ஸர்வஸ்ய த்ருஷ்டி
கோசரா ॥ யே த்வாம் ஸேவந்தே ஸத்யா ப்ரதாஸ்ய ப்ரஜா: ।
தேஷாம் ஶ்ரேயோ ந ஸம்ஶய: ப்ரத்யக்ஷ விஷ்ணு நஸம்ஶய: ॥ ௪௦ ॥

வாரீர்மாதாவே ! பயசோகங்களை யெல்லாம் போக்கடிப்பவளன்றோ தேவரீர் ? பரதேவதாஸ்வரூபையன்றோ தேவரீர் ? ஜகத்ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களுக்கு ஹேதுபூதையான பகவச்சக்தியன்றோ தேவரீர் ? ஸர்வப்ராணிகளுக்கு மாதாபோல் வாத்ஸல்யத்தை யன்றோ தேவரீர் ? அஜ்ஞாநத்தாலே மிகவுமிருள்மூடிக் கிடக்குமிந்த ஸர்வஜகத்துக்கும் நேத்ரம் போலேப்ரகாசகையன்றோதேவரீர் ? யஜ்ஞயாகாதி வாஹநாத்யப்ரவ்ருத்திகளான ஸம்பத்விசேஷங்களுக்கெல்லாம் அதிஷ்டான தேவதை யன்றோ தேவரீர் ? யஜ்ஞ விரோதிகளான ராக்ஷஸாளுடைய நிரஸநார்த்தமாக உச்சாரணம் பண்ணுகிற வஷட்கார ஸ்வரூபையன்றோ தேவரீர் ? ஹவி: ப்ரதான ப்ரதிபாதகமான ஸ்வாஹா ஸ்வரூபையன்றோ தேவரீர் ;

இந்த்ராதி தேவதைகளை யுத்தேசித்து ஸ்ருஷ்டியிலே ஹோமம் பண்ணப்படுகிற ஹவிஸ்ஸாரூபிணியன்றோ தேவரீர்? பராபராத்மகமான விந்த ஸர்வ ஜகத்ஸ்வரூபிணி யன்றோ தேவரீர்? ப்ரஹ்மாவினுடைய ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரமெல்லாம் தேவரீருடைய கடாக்ஷாயத்தமன்றோ? தேவரீரை யுபாஸித்தன்றோ தேவேந்த்ரன் ஸமஸ்தபுவனத்திலே பட்டாபிஷிக்தனாய் ஸர்வ தேவதைகளையும் பரிபாலநம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறான் தேவரீருடைய கடாக்ஷ விஷயமாகாத வஸ்துவெல்லாம் ஜ்ஞாநஶூந்யமாய் ஶவஸமமாயிருக்குமன்றோ? ஸர்வப்ராணிகளுக்கும் உள்ளும் புறம்பும் உண்டான அஜ்ஞானங்களையெல்லாம் போக்கடிக்கத்தக்க ஶக்தியன்றோ தேவரீர்? தேவரீருடைய கடாக்ஷ விஶேஷத்தாலேயன்றோ அஜ்ஞானத்தினின்றும்விடுபட்டுஸர்வஜ்ஞனாய்ப்ரளய காலத்திலே முழுகிப்போனவேதங்களையெல்லாம் ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே ப்ரவசநம்பண்ணுகிறார் ப்ரஹ்மா? அப்படிப்பட்ட தேவரீரை தேஹஸம்பந்திகளான அடியோங்கள் ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகைக்கு ஸமர்த்தர்களல்லோம், ஆகிலும் தேவரீர் கேவலம்க்ருபையாலே ப்ரத்யக்ஷமாகவாச்சுது. அநிஷ்டங்களைப்போக்கி இஷ்டங்களை ப்ரதானம் பண்ணுகிற தேவரீரை பக்தி ஶ்ரத்தையோடு யாவர்கள் பஜநம் பண்ணுகிறார்களோ அவர்கள் தேவரீருடைய கடாக்ஷ விஶேஷத்தால் பூர்ணமநோரதாளாக ஆகிறார்கள்; ஸம்ஶயமில்லை. ஆகையால் ஸகல கல்யாணகுண நிதியான தேவரீரை ஶரணமாக வடைந்தோம் அடியோங்க ளிடத்தில் பூர்ணகடாக்ஷம் பண்ணவேணுமென்று ஸரஸ்வதியைப் பார்த்து ஸ்தோத்ரம் பண்ணினார்கள் ப்ராஹ்மணாள்.

ஶ்ரீநாரத:॥ ஸம்ஸ்துதா ப்ராஹ்மணைரித்தம் ஸர்வப்ரபவா ஸரஸ்வதீ । உவாச ஸர்வஜ்ஞாநதா நவார்காநுகாரரூபிணீ:॥ ப்ரஸந்நாஸ்மி த்விஜஶ்ரேஷ்டா ஸ்தோத்ரேணாநேந வஸ்ஸதா: । வரம் வ்ருணீத்வம் பத்ரம் வோ யதபீஷ்டம் ஹ்ருதயே॥ ந மா:

ஸம்ப்ராப்ய க்ஷேத்ரமேதத் ஸததம் யோ மாம் பஜதி மாநவ: । ஸர்வான் காமானவாப்நோதி நம்ம்யாஸேவா(ஸ்)பலம் ॥௨௩॥

வாரீர் ப்ரஹ்மர்ஷிகளே! இந்த வ்ருத்தாந்தம் ப்ராஹ்மணாளாலே ஸ்தோத்ரம் பண்ணப்பட்ட ஸரஸ்வதி மிகவும் ப்ரஸந்ந ஹ்ருதயையாய்க்காருண்யநிதிகளாகையாலே ஸந்நிதிப்படி ப்ராஹ்மணர் ப்ரத்யக்ஷமாய் வந்தார்களென் றறிந்துக்கொண்டு அவர்களைப் பார்த்து நீங்களிப்போ பக்திபூர்வமாகப் பண்ணின ஸ்தோத்ரத்தாலே நாம் ப்ரஸந்நையாகவானேன், இந்தக்ஷேத்ரத்தில் நம்மை பக்தியோடு யாவராகில் உபாஸிக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு வேண்டிய ஸகல ஸம்பத்துக்களையும்கொடுக்கிறோம்; நம்முடைய உபாஸநமொருக்காலும்வ்யர்த்தமாவதில்லை, ஆகையால் நீங்களும் வேண்டிய வரங்களைக் கேளுங்களென்று ஆஜ்ஞாபித்தாள்.

ஸ்ரீ நாரத: ॥ இத்யுக்தாஸ்தே ஸரஸ்வத்யா ஸ்துத்வா ஸ்துத்யா ஸ்மராஸ்மரா: । ஸ்துத்வா புந: ப்ரஸந்நாம் தாம் தேவீம் ஸரஸ்வதீமே(வ) க்ஷணாம் ॥௨௪॥

ப்ராஹ்மணா:

கிஞ்சித் ஸித்தமிதம் ஸர்வம் யஸ்வத்வத்ப்ரஸாதத: । தத் ஸந்நிதானதஸ்த்வேவ ஸர்வாநாமேவாஸ்திதம் ॥ தவ ஸந்நிதானேவ ஸர்வதேவஸமாகதா: । ஸ்தாநம் யச்சைவ யஸ்மாத் தேவி ஸ்துத்யா ஸ்துத்யா ஸம்ஸாரபர்யந்தம் ॥ யத்ர யத்ர வஸந்தே ப்ராஹ்மணா வேதபாரகா: । தத்ர தத்ர வஸேத் தேவி நரஸதநே வராஸவம் ॥ விசேஷேண வயம் தேவ்யா யத: வசிஷ்டவசனா । தேநைவ ஸோமபா: ஸ்ம ஸர்வே ஹி ஸ்துதா வரவர்ணினி ॥ யஜ்ஞார்த்தம் வயமாஹூதா தேவாஸ்ச பரமேஷ்டின: । தேவி ஸத்ய வ்ரத க்ஷேத்ரே ப்ராஹ்மணா பரமேஷ்டினா ॥ ஸமாகதாஸ்ததாஸ்மாபிஸ் ததைவ ஸந்நிதிஸ்ஸஹ । யத்ரைவ தீர்த்தம் விஹாயகஸ்வம் யாதாயஷ்டம் ப்ரவக்ஷ்யதே ॥ ஸாவித்ரீ மாத்ருந: வதீர்த்தம் கவ(ஸ)வி

ஸ்வாத்மஹ்ருஷ்டிபி: । ப்ரீதஸ்த்வயி ஸங்க்ருத்தே ஜாமதக்ந்யே இவ ஸதி ஜயே ॥ த்வத்ப்ரஸாதேந ஸங்க்ருத்தா: ப்ரதீகார சிகீர்ஷவ: । நிவேதயிதுமாயாதாஸ்த்வத்ஸமீபமிஹாகதா: ॥ ப்ராணைஸ்த்ராத்ருதம் தேவிஸ்வம் யதா நதரம் । ஸேவமாநஸ்ய காரணம் ஜகத்ரயம் ப்ரதிவாதிநம் ॥ ஸகாரேண ப்ரதீகாரம் ஸ்ருதாம் ஸம்ப்ரத்ய ஸம்ஸ்தித: । ஸகார: க்ருதஸ்தேந வியாத்ராஸ்வயி ஸாக்ஷிணி ॥ ஜகத்ஸ்ரஷ்டா ஜநநி தேவி த்வயைகத்ர ஸரஸ்வதீ । ஸந்ஞாதா ஸ்ருஷ்டா தேவ்யா ப்ரயத்நஸ்ஸம்ப்ரதாய: ॥௫௫॥

வாரீர் ப்ரஹ்மமஹர்ஷியே! இந்த ப்ரகாரஞ்சொன்ன ஸரஸ்வதிவாக்யத்தைக்கேட்ட ஸர்வர்கள்தாமெண்ணினகார்யம் ஸித்தமென்று ஸந்தோஷித்து ஆலிங்கநம்பண்ணிக்கொண்டு ஸரஸ்வதியைப் பார்த்து தேவரீருடைய தர்ஶநத்துக்கு மேல் மற்றொரு ஶுபத்தில் அபேக்ஷை செல்லுந் திறத்ததோ! ஸகலஶுப ஹேதுவான தேவரீருடைய ஸேவார்த்தமாகவே நாங்கள் வந்தோம். இப்போது தேவரீருடைய கடாக்ஷவிஶேஷத்தால் ஸர்வபூர்ணமநோரதர்களாக வானோம். கேவலம்வேதஶாஸ்த்ர ஸம்பந்நர்களான ப்ராஹ்மணர் எந்த ப்ரதேஶத்திலும் தேவரீருக்கொரு பராபவம்நேரிடஸஹிக்கமாட்டார்கள்; அதில் க்ருதஜ்ஞம் ஜ்ஞாநம்மாளான வடியோங்களோ ஸர்வதா ஸஹிக்க வறியோம் ஆகையா லிப்போது ப்ரஹ்மா ஸத்யவ்ரதக்ஷேத்ரத்தில் அஶ்வமேதம் பண்ணத் தொடங்கி தேவேந்த்ரன் முதலிய தேவதைகளோடுகூடி ருஷிகளையும் ப்ராஹ்மணர்களையும் அடியோங்களையும் வரவழைத்து, ஸங்கோசமு மில்லாமல் அடியோங்களுக்கு முன்னே யஜ்ஞபத்நியான தேவரீரை பரித்யஜித்து தேவரீருக்கு விரோதிகளான ருஷிகளின் ப்ரார்த்தனையைக் கேட்டுக் கொண்டு ஸாவித்ரீதேவியை பத்நியாகக் கல்பித்துக்கொண்டு யாகஞ்செய்து வருகிறார். அதைப்பார்த்து ஸஹிக்க மாட்டாமல் மிகவும் கோபத்தோடு கூடி அதற்குத் தகுந்த ப்ரதிக்ரியை பண்ண நினைத்தவர்களாய் தேவரீருக்கு விஜ்ஞாபநம் பண்ணுவ

தாய் வந்தோம். தேவரீருக்கு ஸர்வோபகாரியாகையாலே ப்ரஹ்மா செய்கிற யாகத்துக்கு ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் தேவரீரே ஸம்ரக்ஷணம் தேடவேண்டும்; லோகத்தில் உபகாரம் பண்ணினவனுக்கு ப்ரத்யுபகாரம் பண்ணுகிறது ஸாதுஸம்மதமன்றோ வென் றிந்தப்ரகாரம் ப்ரார்த்தித்தார்கள். அதைக் கேட்டு ஸரஸ்வதியும் அப்படியே யாகட்டுமென் றங்கீகாரம்பண்ணினாள்; அநந்தரம் அந்த ப்ராஹ்மணாளும் ஸரஸ்வதியி லநுஜ்ஞைவாங்கிக்கொண்டு யதாஸ்தாநம் வந்து சேர்ந்தார்கள்.

அயமிதி விஹஸந்நாய யாதநாபூர்வஸர்வஸ்ராஹம்ஸ ராஜஹம்ஸீ । க்ருதமதிர திரம்ஹ ஸா நதீஸா ஸவித்ரீ ஸ்ருஷ்டி யஜ்ஞாஸ்வஸ்ய ஸேதும் ॥௫௬॥

அநந்தரம் ப்ரஹ்மாவினுடைய பூர்வதிநங்களிலே ராஜஹம்ஸம்போல் நித்யக்ரீடாஸக்தையாய் விளங்குதக்க ஸரஸ்வதி காதேக்ஷாய பரவசையாய் தக்ஷணத்தில் தானே நதியாக ப்ரவஹித்து யாகத்தை அழிப்பானெண்ணி பெரிய ஸ்வரையோடு ஸஹ்ய பர்வதத்தின்மீது ஆரோஹணம் செய்தாளென்று நாரதமஹர்ஷி ப்ருகுமஹர்ஷிக்கு உபதேசித்தார்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

இதி ப்ரஹ்மாண்டபுராணே ப்ருகுநாரதஸம்வாதே
ஸ்ரீஹஸ்திகிரிமாஹாத்ம்யே த்ருதீயோத்யாய:.



ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

―――+―――

ஸ்ரீஹஸ்திகிரி மாஹாத்ம்யே

அத தஶமோऽத்யாய:.



ததஸ்ஸா ஸஹ்யஶைலஸ்ய நிதம்பாதுத்தரபாகத: | ஸமாஸ்தாய மஹாவேகம் யயௌ ஸத்வரயாவ்ருதி || பாதாளதல பர்யந்தம் தாரயந்தீ வஸுந்தராம் | ப்லாவயந்தீ ஸர்வலோகம் விநாதிதமஹார்ணவா || உத்துங்கை: பதுங்கைஸ்ச கல்லோலைரம்பராவதி பரிஸ்பந்திதா | வேகேன மஹதா தஸ்யா ஸம்பாத்ய ஜகத்த்ரயம் || ப்ரளயாம்போதிஸங்காஶா பவந்தோ பர்வதஸ்தாந் | க்ஷிதிப்ருதஸ் ஸமாயாந் ப்ரவாஹேந த்ருவிஷ்டபம் || கல்லோல ஸஞ்சயை: ஸ்வைரம் விலோலாநா | பேநஸ்ருதாலோக ஸ்பந்தமாநா விஹாரிதா || கலஹம்ஸரவா ஸரவாயாதாந நந்திதா | நீலமேகவாஸ லேகாயுதகம்ஹாரகண்டகா || தீரவ்ருக்ஷஸமாகீர்ணை: கலஸம்பை: ப்ரதவத்ருகா | பரிவர்ணை மஹாவதனி ஸ்நாநாதி மநோஹரா || ஜலபக்ஷி: ப்ராதவ்யஸா விபாஷாதீ ஸநத்யைநீ | த்ரியஸ்யவஸதிம் யாந்தீ நவயௌவந ஶோபநா ||அ||

பாரீர் ப்ருகுமஹர்ஷியே! அனந்தரம் ஸஹ்யபர்வதத்தினுடைய உத்தரபாகத்தினின்றும் அத்யந்தவேகத்தோடேகூட நதீரூபமாய் ப்ரவஹித்து பாதாளலோக பர்யந்தம் பூமியை பேதித்துக்கொண்டு ஸர்வப்ரதேசத்தையெல்லாம் ஜலத்தில் மூழ்கும்படிபண்ணி ஆகாஶாவதி திக்குவிதிக்குகளெல்லாம் வ்யாபித்து மிகவும் கம்பீரமாக கோஷித்துக்கொண்டு ஆகாச பர்யந்தம் எழும்பிவிழுகிற அலைகளாலே விளங்கினவளாய், அந்த தரங்கவேகங்களாலே மூன்று லோகத்தையும் பயாகுலமாகப் பண்ணிக்கொண்டு பார்ஶ்வபாகத்தி லிருந்த பர்வதங்

களை யெல்லாம் வேரோடுபிடுங்கி ஜலத்தில் மிதக்கும்படி பண்ணி அவற்றின் ஶிகராக்ரங்களினால்தேவலோகத்தைக்கூட ஸ்பர்ஶி த்துக்கொண்டு அலைகளாகிற கைவீச்சை யுடையவளாய் ஶங்கங் களாகிற நேத்ரங்களினால் ரமணீயையாய் விளங்கி நுரைகளா கிற மந்தஹாஸத்தோடு ப்ரமரபங்க்திகளாகிற அலகைகளால் வ ிஶிஷ்டையாய், ஹம்ஸஶப்தங்களாகிற நூபுராரவத்தால் ஜக த்தையெல்லாம் ரஞ்ஜிப்பித்து மௌக்திகாதி ரத்னங்களாகிற சந்தனங்களினால்பூசப்பட்டவளாய் பாசிக்கொத்துகளாகிறகேஶ ஸமூஹத்தை தரித்துக்கொண்டு தீரத்திலிருக்கிற வ்ருக்ஷங்க ளினின்றும் ப்ரவாஹத்தில் உதிர்ந்த புஷ்பங்களாகிற கேஶிகா பத்ரங்களினால் ப்ரகாஶித்தவளாய் கம்பீர கல்லோலங்களா கிறகடாக்ஷங்களினால் ஜகத்தைமோஹிப்பித்து நீர்ச்சுழிக ளாகிற நாபியாலே ஶ்ருங்கார ஸௌபராளான பயோதரங்களை வஶீகரித்து ப்ரவாஹத்தின்மேலெழுந்துவாராநிற்கும் பக்ஷி தங்களாகிற ஸ்தநங்களோடே விளங்கினவளாய் இப்படி ஸகல ஜகந்மோஹகமான ரூபத்தை வஹித்துக்கொண்டு நாயக ஸந்நிதானத்துக்குப்போகிற நவயௌவநையான ஸ்த்ரீயைப்போல் ஸத்யவ்ரத க்ஷேத்ரத்தைநோக்கி வாராநின்றாள்.

ஶிலாதலஸ்கலத்தூர்ண ஶிவவேகஸ்த ஸம்ப்லுதா । விஶால ஶாகிநோ வேகாந்நிஷ்ப்ருஷ்ய ஶிலாபவஹா ॥ உத்தாரண்ய ஸ்வர்ண ஸம்பாக காந்தாரம் ஸஹஸாயயௌ । ராஜ்ஞாநாநாம் ஸமூ யோகாக யோகிநாம் ஸாதஸம்பயா ॥ ஸுப்திகோபகலஸம்யோ மாக ப்ரஸஸாதாதி நிர்ப்பரா । விஷ்ணுஹஸ்தம் ஸமாஸாத்ய ஸாந ஸம் ஸம்யதாத்மநாம் ॥ ஸ்வீந்த்ரவ நம்ராஸ ஶாலாஹ்ய நிஹாஸ்வி தம் । ஸ்வீத்ருயாதிமம்ஹீரா ஸ்வீகாவதபு ஸம்வ்ருதா ॥ உத்தா ப்ரவாஹவாஹு வேமாக ப்ரவிக்ஷேப வஹிः ஸ்வீகம் । ஸ்வீகா ந்த்ரமிதே வப்ரக்ஷே வபுநராஜி ஶிவாபவஹா ॥கரு॥

பின்னும் கற்களாலே மிகவும் மேடு பள்ளங்களான ப்ரதே ஶங்களிலே ப்ரவஹிக்கிறபோது ஒன்றாக நாலு பக்கத்திலேயும்

தட்டுப்பட்டு கணங்கணமாகச் சிதறி ஜலபிந்துக்களா யிருக்கும் மேகங்களால் ஆவ்ருதமான வாகாசம்போல் ப்ரகாசித்து, ஸா வாஹிநியாலே ஸூக்ஷ்மமான ஸமப்ரதேசத்தில் ப்ரவஹிக்கிறபோது துர்ஜந ஸம்பந்தத்தால் கலக்கமுற்ற யோகிகளின் மநஸ்ஸு போலே அத்யந்தம் காலுஷ்யத்தை யடைந்து ஸ்படிக ஶிலா தலத்தில் ப்ரவஹிக்கிறபோது வைஷ்ணவ ஸாதுஜநங்களான யோகிகளுடைய சித்தம்போலே மிகவும் நிர்மலையாய், சில ப்ரதேசங்களில் நீலமேகம்போலே கறுத்தவளாயும் சில ப்ரதேசங்களில் ஶரச்சந்த்ர மேகம்போல் வெளுத்தவளாயும் சில ப்ரதேசங்களில்மிகவும் காம்பீர்யத்தை யுடையவளாயும் ப்ரகாசித்துக்கொண்டும் சில விடங்களிலே மிகவும் ரமணீயங்களான நீர்ச்சுழிகளோடே கூடியும் சில விடங்களில் வ்ருக்ஷங்களையெல்லாம்வேரோடுபிடுங்கிக்கரையிலொதுக்கிக்கொண்டும்சிலப்ரதேசங்களில் அஶ்வத்தாதிகளான வ்ருக்ஷ விசேஷங்களால் வரிசைவரிசையாய் ப்ரகாசித்தும் இப்படிமிகவும் வேகத்தோடே ப்ரவஹித்துக்கொண்டு வந்தாள்.

நகரக்ராமதேஶாம்ஶ்ச வநாநி பர்வதாநபி । ஸம்ப்லாவ்ய மதாநி ஸஹஸா ப்லாவயாமாஸ ஸர்வத: ॥ ஜலம் ஸங்க்ஷோபயந்தீ ஸா நகரக்ராமவாஸிந: । ஸ்ரோதஸா ஸஹஸா வேகாத் யயௌ ஸத்யவ்ரதஸ்ப்ருஹா ॥ உஜ்ஜஹ்ரே ஹயமேதேந நியாத்ரா யத்ர கேஶவ: । தத்ஸமீபம் ஸமாஸாத்ய நநாதோத்வேல பூஷணா நதீ ॥௧௭॥

இந்த ப்ரகாரம் ஸமீபத்தி லிருந்த நகரக்ராமங்களையும் வநதேசங்களையும் ப்ரவாஹத்திலே மூழ்கப்பண்ணிக் கொண்டுமிகவும்வேகத்தோடே ஸத்யவ்ரதக்ஷேத்ரத்திற்குஸமீபத்தில் வந்து அதிபயங்கரமாய் ஶப்தித்தாள்.

ஸரித்வரா ப்ரவ்ருத்தா ஸா யோஜநவிஸ்த்ருதாம் । ஸ்ரோதஸாம் ஸமாயாந்தீம் ஸத்யவ்ரதநிவாஸிந: ॥ தாந் த்ருஷ்ட்வா ஸ்ம விப்ரேந்த்ரா: ஸரஜாநவதாம்ஸயா । கிமேதந்நிதி ஸம்ப்ராந்தாஸ்து

எ

க்ரோஶமாநாய விஹ்வலாஃ ॥ ததஃ ஸத்யவ்ரதாத்யா யஜ்ஞவாடம் ப்ரவேஶிரே । யத்ராஸ்தே விபுதைஸ்ஸார்த்தம் பகவாநப்ஜஸம்பவஃ ॥ ப்ரணம்ய ஶிரஸா தேவம் ஸஹஸா விஜ்ஞாபயந்தஸ்தே ॥

அநந்தரம் ஸத்யவ்ரத ப்ரமுகர்களான ஸர்வ ப்ராணிகளும் ப்ரவாஹத்துக்குமேலே மிதந்துச் சுழன்றுவரும் பர்வதங்களோடு யோஜனதூரம் பரந்து மிகவும் வேகத்தோடு வருகிற ஸமுத்ரத்தைக் கண்டு, பயாதிஶயத்தால் க்ருத்யாக்ருத்ய விவேகஶூந்யர்களாய் "இதென்ன ஆஶ்சர்யமிதென்ன வாஶ்சர்யமென்று" மிகவும் விஸ்மயப்பட்டு பயங்கரமாக முறையிட்டுக் கொண்டு ஓடிவந்து யாகஶாலையில் ப்ரவேஶித்து ப்ரஹ்மாவினுடைய ஸமீபத்தில்போய் மிகவும் வ்யஸநத்தோடு அவரைப்பார்த்து இவ்வாறு விஜ்ஞாபநம் பண்ணினார்கள்.

ரக்ஷஸ்வ விபோ ஸ்வாமிந் ரக்ஷஸ்வ சதுராநந । ஸமுத்ரோऽயம் உபயாதி ப்லாவயந் ஸசராசரம் ॥ திரோஹிதா திஶஸ்ஸர்வா நபஸ்ஸ்ப்ருஶா ஜலேந யா ॥ அத்யாநேந ஸகலம் ஜகதேகார்ணவீக்ருதம் । பயமேதத்ஸமுத்பந்நம் நவஶக்யா ப்ரதீக்ஷிதும் ॥ அத்யைவ க்ரியதாம் தேவ ப்ரஸாதோ ஸஹ ... । உபதேஶம் விதேஹ்யஸ்மாகம் ஜ்ஞாநவதாம்வர ॥ ௨௬ ॥

வாரீர் ப்ரஹ்மா முதலான தேவதைகளே! இப்போது மேற்கு ஸமுத்ரமானது ஸ்வர்க்கம் முதலான ஸகலலோகங்களையும் ஜலத்திலே முழுகடித்துக்கொண்டு ப்ரளயகாலத்தில் பொங்குவது போல் பொங்கி திக்குவிதிக்குகளை யெல்லாம் வ்யாபித்துக்கொண்டு வாராநின்றது. ஆகையால் நாங்களிந்த விபத்தினின்றும் ரக்ஷித்துக்கொள்ள ஶக்தர்களல்லோம். இனி நீங்கள்தானெங்களை ரக்ஷித்தருளவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்துக்கொண்டு ப்ரணாமம் முதலான கடூரஸம்ஶயத்தில் ப்ரஹ்மாவை விஶேஷித்து ஸ்துதித்தார்கள்.

ததஸ்தே மநவோ தேவா யேசாந்யே ஸத்வஸ்திதாஃ । ஸர்வே பயாவிஷ்டாஃ கிமேததிதி வாதிநஃ ॥ ஸ்திதிஜஸ்ஸு

ப்ராவாதீத் விஸ்ருஜ்யந்த தேவதா: । சதுர்வக்த்ரா விஶேஷாஸ்த்வ விநிஜக்முர்நிதஸ்தத:॥ மந்தாகாரோத்ர தேவ்யாஸுதேவாதேவ பாரம் ப்ரதி । யக்ஷவித்யாதராஶ்சைவ ஸம்ப்ரதஸ்துர்நிதஸ்தத:॥ ததஸ்ஸமய ஸம்விக்நா: ஸஹஸா ஸம்ஶ்ரித வ்ரதா: । பப்ரச்சு: ப்ராஞ்சலய ஸர்வே ப்ரஹ்மாணம் லோககாரணம் ॥ கோயம் ஜநமஹோ ப்ரஹ்மந் பஶ்யதே ஸர்வயோஜநா । க்வசைவ ஸம்ப்ரஜாநாஸி ப்ருஹஸ்பதிநா ஸார்வமேகஸ்ய ॥ ப்ராஹ்மணா ஶ்ருதமேவாத்ய யஜநாமய விஹ்வலா: । பரிவார்த்யஸர்வ ஶ்ருத்வா ஸ்ருஷ்டா வர்த்தாநநம்॥ ரக்ஷணீயாஸ்த்வயா ப்ரஹ்மந் பயத்ரஸ்தாந் ஹயாகுல । த்வம் ஹி கர்த்தாஸ்ய ஜகத: தவாஶக்யம் விதேதே ॥௩௧॥

அநந்தரம் ஸபாமத்யான தேவதைகளும் ரிஷிகளும் ஸபையினின்றும் எழுந்திருந்து மிகவும் பீதாளாய் இதென்ன ஆஶ்சர்யமென்று ஒருவர்க்கொருவர் சொல்லிக்கொண்டு இனிஇங்கொரு க்ஷணமிருந்தோமாகில் ப்ராணஹாநி ஸம்பவிக்குமென்றெண்ணிக்கொண்டு ஸ்வர்க்கம்முதலான தங்கள் தங்கள் ஸ்தாநங்களுக்குப்போக ப்ரயத்நப்பட்டார்கள். அப்படியேரிஷிக்குகளும் ஸ்ருக்ஸ்ருவம் முதலான ஹோமஸாதநபாத்ரவிஶேஷங்களையெல்லாம் மூலைமூலையாய் எறிந்துவிட்டு க்ருத்யாக்ருத்ய விவேகஶூன்யாளாய் ப்ரதவ்யாயாளாயிருந்துகொண்டு பயாதிஶயத்தால் நாலுபக்கத்திலுமோடத் தொடங்கினார்கள். இப்படிகார்யார்த்தகாலத்தில் சேஷத்தான க்ஷோபம் வருகிறபோது சிலப்ராஹ்மணரும் ரிஷிகளும் பயந்திருக்கச்செய்தேயும் மனஸிலே கொஞ்சம் தைர்யத்தை அவலம்பித்து ப்ரஹ்மாவைப் பார்த்து வாரீர் ஸ்வாமிந்! லோகநாத! இப்போது பகவந்காரு மாகையால் ப்ரவாஹத்துக்கு ப்ரஸக்தியில்லையே! அப்படியிருக்க இப்படிப்பட்ட ப்ரவாஹம் வரக்காரணமென்ன? அதையின்னதென்று நிரூபித்து ஸர்வஶக்துனுகையால் எங்களையிந்த விபத்தினின்றும் ரக்ஷித்தருளவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தார்கள்.

ஸ்ரீநாரத: ॥ இத்யுக்தஸ்தேந ஸஹஸா ப்ரஹ்மா பஜமானோ ஜநார்த்தனம் । விஷண்ணவதநோ பூத்வா விநயாவநதஸ்ஸ்வயம் । தமேவாத்யாய க்ஷணம் ஸ்தப்த்வா ப்ரத்யுத்தாரணம் । ராஜவராநானுவர்த்திதம் ஸரஸ்வத்யாஸ்ஸமாகமம் ॥ ப்ரதிஷித்தோ மகோத்யோ யஜமானஸ்ய தாம்ப்ரதி । இதிமத்வா நவம்க்ரோத யஜ்ஞபங்க பயாதித: ॥ ஜ்ஞாத்வா க்ருதவிகாதஞ்ச ப்ராணிபீடாஞ்ச வஸ்திதாம் । ஜநந்யமதிரீசானம் கேசவம் சரணம் யயௌ ॥ நாராயணம் ஜகத்யோநிம் ப்ரணதார்த்தி ஹரம் ஹரிம் ॥ ஆதாரம் ஸர்வபூதானாம் ஸர்வபூதாஸய ப்ரதம் । ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி லயாதீஸம் வரதம் விஷ்ணுமவ்யயம் । ஸம்ஹர்த்தாரம் ஸர்வபூதானாம் ஸர்வ தத்வதராநநம் ॥ த்ராஹிமாம் பதம்பரீகாக்ஷ ப்ரணதம் சரணாகதம் । த்ராதா ஹதயாஸ்வஹோ க்ருதஸ்ய க்வதேவதேவஸ்ய ஜக: ॥ தீர்கவசோக மயாதயாநாம் மதிராத்யாதிகீ வாரா । நவக்தவ்யந்தரா தேஸம் ஜாதம்விதந்தே ॥ க்வத்தவாஞ்ச ஹரேஸ் மஞ்ச ப்ரவணம் ஹி தேநாத । சதுர்ணாம் ரக்ஷதேவேஸ பயாத் ஸர்வதுஷ்கர்மஸ்திதாத் ॥ ௪௦ ॥

வபரீர் ப்ருகுமஹர்ஷியே! இந்தப்ரகாரஞ்சொன்ன வாக்யத்தைக்கேட்டு யாகார்த்தமாக தீக்ஷிதரான ப்ரஹ்மாவானவர் ஸரஸ்வதிமூலமாக யாகத்துக்குவந்த விகாதத்தையும் ப்ராணிகளுக்கு ப்ராப்தமான பீடாவிசேஷத்தையும் நன்றாக அறிந்து இப்போ நாம் ஸரஸ்வதியை சபித்தோமாகில் தபோபங்கம் வருமென்கிற பயத்தால் சித்தத்தில் விஷண்ணவதநராய் ரக்ஷகாந்தர ரஹிதராய்க்கொண்டு ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கெல்லாம் நாயகனாய் நிகிலஜகதேககாரணபூதனாய் ஸர்வோபத்ரவநிவர்த்தகனாய் ஸகலபாப நிவாரகனாய் ஸகலஜகதாதாரபூதனாய் ஸகலஜகதந்தர்யாமியாய், நிகிலஜநஸம்ரக்ஷணதீக்ஷிதனாய் யதேஷ்டார்த்த நிகில பலப்ரதனாய் ஸகலஜகத்வ்யாபியாய் சாஸ்வதனாய், ஸர்வ ப்ராணிகளுக்கும் நிஸமஸாக்ஷாத்தாய் எழுந்தருளி யிருக்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணனை "ஸகலஜகத்ஸம்ரக்ஷகனன்றோ தேவரீர்! க்ருத்ஸ்ந ஜகத் ஸம்ஹாரகனன்றோ தேவ

ரீர்! ஸர்வஸ்ய ஸ்ரஷ்டாவன்றோ தேவரீர்? ப்ரளயகாலத்தில் ஸம்ஹாரபயத்தாலே உதர ஶரண ப்ரவிஷ்டர்களான தேவாதிகளை ரக்ஷித்த பரமதயாளுவன்றோ தேவரீர்! தேவரீருடைய திருவடித் தாமரைகளை நிரந்தர பஜநம் பண்ணிக்கொண் டிருக்கிற பக்தர்களுக்கொரு காலவிஶேஷத்திலேயும் உபத்ரவ [illegible] யில்லை யன்றோ? இப்போது அடியேன் தேவரீருடைய திருவடிகளைச் சரணம்புகுந்தேனாகையால் இவ்வாபத்தில் அடியேனைக் காட்டிக்கொடாமல் ரக்ஷித்தருளவேணும்.

இந்த ப்ரகாரம் கஜேந்த்ரன் ஆர்த்தத்தாலே ஸ்தோத்ரம் பண்ணி ஸமஸ்தஸாதாரணமான ஸர்வரக்ஷகத்வத்தை ஸ்வீகரணம்பண்ணுவதாகக் கோலி, "வைகுண்டே து பரே லோகே ஶ்ரியா ஸார்த்தம் ஜகத்பதி: | ஆஸ்தே விஷ்ணுரசிந்த்யாத்மா பக்தைர் பாகவதைஸ்ஸஹ" என்கிறபடியே வைகுண்டஶப்தவாச்யமான பரமபதத்திலே அநந்தகருடவிஷ்வக்ஸேநர் தொடக்கமான நித்யஸூரிகளோடும் முக்தர்களோடும் "நித்யைவைஷா ஜகந்மாதா விஷ்ணோ: ஶ்ரீரநபாயிநீ" என்கிறபடியே நித்யஸம்ஶ்லேஷையான பெரியபிராட்டியாரோடும் யதாயோக்யமாக ரஸாநுபவம்பண்ணிக்கொண்டு "ஸ்வஶக்த்யைஶ்வர்யஸம்பூர்ண:" என்கிறபடியே ஸ்வஸங்கல்பைகதேஶத்தாலே பண்ணப்படுகிற விவிதவிசித்ரங்களான ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங்களை "ஹரேர் விஹாரஸக்ரீடா கல்பந்தே ப்ரியஜந்மபி:" என்கிறபடியே கேவலம் லீலைக்கு விஷயமாக்குகிற ஸர்வேஶ்வரனாயிருந்துவைத்து "அஜோऽபி ஸந்நவ்யயாத்மா பூதாநாமீஶ்வரோऽபி ஸந்" இத்யாதிகளிற்படியே ஜந்மஜராமரணாதி ஹேயகுண ரஹிதனாய் நித்யனாய் நிகிலஜகதேகநாயகனாய் அபஹதபாப்மத்வாதிகுணாஷ்டக விஶிஷ்டனா யிருக்கச் செய்தேயும் "ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாமதிஷ்டாய ஸம்பவாம்யாத்மமாயயா" என்றும் "தஸ்மிந் ஶ்ராவணவைஶ்ய ரக்ஷ்யம் ரக்ஷேந்த்ரஸுரேந்த்ரபலக: | ஸர்வேஶ்வர ஶ்ராவணி தத்க்ஷணாதி ஜநேஶ்வர! தேவகீபூர்வஸந்த்யாயாமாவிர்ப

த்வஸ்ஸ்ரீயா । ஜகதாமுபகாராய நஸாகஸ்ய நிவர்த்ததா" என்றும் "உத்தாமத்ருஷ்டி தாஹிதேந பரமேஷ்டிந:" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே கேவலம் ஸ்வஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே லோகஹிதார்த்தமாக ஸர்வேஷாம் ரக்ஷிதமான நித்யவிபூதியினின்றும் நித்ய நிரவத்ய நிரதிஶய ஔஜ்ஜ்வல்ய ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய லாவண்யாதி கல்யாண குண ப்ரகாஶகமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையே கல்பித்துக்கொண்டு அநந்யஸாத்யமான லீலாவிபூதியிலே அப்ராக்ருதமான அந்த திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையே ப்ராக்ருதங்களாயும் ஹேயங்களாயும் திர்யக்ஜங்களாயுமிருக்கிற தேவதிர்யகாதிகளோடே ஸஜாதீயமாகப் பண்ணிக்கொண்டு "பரித்ராணாய ஸாதூநாம் விநாஶாய ச துஷ்க்ருதாம் । தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாமி யுகே யுகே" என்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணி யுகங்கள் தோறும் அவதரித்து ஸாதுபரித்ராணமே முக்யமாகவும் துஷ்க்ருதிநாஶம் ஆநுஷங்கிகமாகவும் பண்ணிக்கொண்டு ஸ்வகீய ஸம்ஸ்தாபநம் பண்ணியருளுகிற பரமகாருணிகனன்றோ தேவரீர் ? என்றிந்தப்ரகாரமவன் தேவமநுஷ்யாதி விபவாவதார வைபவத்தாலே ஆஶ்ரித ஸம்ரக்ஷணஞ் செய்தருளின ப்ரகார விஶேஷங்களை யெல்லாம் விஶதமாக அநுஸந்தாநம் பண்ணிக்கொண்டு ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் தேவரீரே இந்த விபத்தினின்றும் ரக்ஷித்தருளவேண்டுமென்று ஸ்தோத்ரபூர்வகமாக ஶரண வரணம் பண்ணுகிறார்.

யேநேதம் ஜகதகிலம் ப்ரதம் விதாத்ரா விஷ்ணுநா ஜரா மதம் யாமாநுகாமே । யோ வேதாநவதி ஸதைத்ய தைத்யராஜம் வீதநேவம் ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே தம் ॥௬௪॥

மஹாப்ரளயகாலத்திலே ஸப்தஸமுத்ரங்களான அண்டங்களெல்லா மமிழ்ந்து ஏகார்ணவமாகிறபோது ஸகலசேதநாசேதந ஸர்வப்ராணிஜாதங்களும் நிராதாரமாய் தாமரையில் நீர்போலே தளும்புகிறபோது அவைகளை ஸர்வாதாரமாய்க்கொண்டு ஏகதேஶத்தில் வைத்து

ஆஶ்ரித ஸம்ரக்ஷணஞ் செய்தருளின ஸமர்த்தனன்றோ தேவரீர்? இதாகாமலொரு ஸமயவிஶேஷத்தில் ஸோமகாஸுரனால் வேதங்களபஹரிக்கப் பட்டபோது மத்ஸ்யாவதாரஞ் செய்தருளி ரொம்பவும் க்ஷோபமான ஸமுத்ரத்திலே ப்ரவேஶித்து ஸோமகாஸுர ஸம்ஹாரஞ் செய்தருளி வேதத்தையு மங்கங்களையும் மீட்டுக்கொடுத்து ஆஶ்ரிதஸம்ரக்ஷணஞ்செய்தருளின ஸ்ரீநாதனன்றோ தேவரீர்! ஆகையால் தேவரீரையே ஶரணமாகவடைந்த அடியேனை இந்த ஆபத்தி னின்றும் ரக்ஷித்தருள வேண்டும் ஸ்வாமிந்.

யோ வேதா³நஸ்ருஜத³நாதி³ நிஜப்ரபா⁴வோ விஶ்வாத்மா விமததமோ ரஜோபி⁴ரீஶ: । யஸ்த்ராதா ஸகலப⁴வாப்³தி⁴மக்³நஜந்தோ-ஸ்தமேவம் ஶரணமஹம் ப்ரபத்³யே ॥ ௪௨ ॥

வேதாந்தங்களாலும் அறியவொண்ணாத தி³வ்யாத்ம ஸ்வரூபத்தை யுடையவ னன்றோ தேவரீர்? ஸகல ஸமஸ்தமான ஸத்வஜக³த்துக்கும் நியந்தாவன்றோதேவரீர்? ரஜஸ்தமோகு³ண ஸம்பந்நரான நிஜரூபஸம்பந்நர்களாலே நிரந்தரம் ஸ்துதிக்கப் பட்டவனன்றோ தேவரீர்? அதுவுமின்றி ஸ்ருஷ்டிப்ரளயகாலத்தில் ஜீவாத்மாக்களுடைய து³:க²ஸாவிஶேஷத்தை பரம காருணிகனாகையாலே ஸஹிக்கமாட்டாதவராய் கரணகளே பர ப்ரதா³நம் பண்ணியருளின மஹோபகாரகனன்றோதேவரீர்? அதுவுமின்றி ஒரு ஸமயவிஶேஷத்தில் ஸகலஜக³தா³தாரமான இந்த பூமியை ஆதிஶேஷ கூர்மாதி³களும் கூட தரிக்கமாட்டார்களென்று திருவுள்ளம்பற்றி கூர்மாவதாரஞ் செய்தருளி பூமியைநிரந்தரம்தரித்து ஆஶ்ரிதஸம்ரக்ஷணஞ் செய்தருளின பரமோதா³ரனன்றோதேவரீர்? ஆனபடியால் தேவரீரை ஶரணமாக வடைந்தே னிந்த விபத்தினின்றும் ரக்ஷித்தருளவேணும் ஸ்வாமிந்.

ய: ப்ருத்²வீம் மேருமயாத்³ரிஸாநுகலஸாம் ஸாக³ரம் த⁴ரம் நிர்பு⁴க்தாம் ஸமுத்³ரவ: । வாராஹீந்தநுமாஸ்தா²ய நிவாஸஸ்தமேவம் ஶரணமஹம் ப்ரபத்³யே ॥ ௪௩ ॥

வேதவேதாங்க வேத்யஜ்ஞ தேவரீர் ஒரு கல்பவிஶேஷத்தில் மஹாபல பராக்ரம ஶாலியான ஹிரண்யாக்ஷ னென்கிற தாநவேந்த்ரன் பூமியை அபஹரணம்பண்ணி பாதாளலோகாந்தர்கதனானபோது துஷ்டநிக்ரஹார்த்தமாக வராஹாவதாரஞ் செய்தருளி ரஸாதலத்தில் ப்ரவேஶித்து ஶைலேந்த்ராதி ஸமஸ்த விஶேஷங்களையும் ஸஞ்சூர்ணங்களாகப்பண்ணி கோரதரங்களான ஶஸ்த்ராஸ்த்ரங்களாலே அந்தஹிரண்யாக்ஷனை ஸைந்யாதிகளோடே வதம்பண்ணி ஆஶ்ரித ஸம்ரக்ஷணஞ் செய்தருளின மஹாவீரனன்றோ தேவரீர்? ஆனபடியால் தேவரீரைச் சரணமாகவடைந்தே னிந்த விபத்தினின்றும் ரக்ஷித்தருளவேணும் ஸ்வாமிந்.

ஹைரண்யம் கஶிபும் ஶத்ரும் ஸம்பாராநவாத்யே ப்ரவக்ஷோ
யஸ்ஸவிதாரயாமாஸ । ப்ரஹ்லாதப்ரியஹிதக்ருந் ந்ருஸி
ம்ஹஸ்ஸ தேவ: ஶரணம் மஹம்ப்ரபத்யே ॥ ௪௪ ॥

ஒருகல்ப விஶேஷத்திலே ஹிரண்யகஶிபு வென்கிற அஸுரேந்த்ரன் ப்ரஹ்மாவினுடைய வரப்ரஸாதத்தாலே மிகவும் த்ருப்தனாய் இந்த்ரவருண குபேராதி திக்பாலகர்களையெல்லாம் ஜயித்து கின்னர கிம்புருஷ ஸித்த வித்யாதரர்கள் முதலான தேவதைகளையும் தானிட்ட வழக்காக்கி யஜ்ஞாதிவைதிக க்ரியா விஶேஷங்களிலே ஸமர்ப்பிதங்களான தேவஹவிர்பாகங்களை யெல்லாம் தானே புஜித்து ப்ரஹ்மாதிகளையும் த்ருணீகரித்து ராஜ்யபரிபாலநம் பண்ணுகிற்க, அவன் குமாரன் ப்ரஹ்லாதாழ்வான் ஸாத்த்விகஸார்வபௌமனாகையாலே கர்ப்பவாஸதஶையிலே ஶ்ரீநாரதஸகாஶாத் ஸம்ப்ராப்தமான திருவஷ்டாக்ஷரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு விஷ்ணுபக்தனா யிருக்கிறதைக் கண்டு ஆஸுரப்ரக்ருதியான ஹிரண்யாக்ஷன் மிகவும்கோபத்தோடே தன் நாமத்தை ப்ரணவத்தோடேகூட ஜபிக்கச்சொல்லியாஜ்ஞாபிக்க, ஆழ்வானும் நிகிலஜகதேக நாயகனாய் நிகிலஜகந்நியந்தாவாய் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாராதி காரணனாய் ஸர்வலோகஶர

ஜ்ஞனாய் ஸர்வஸ்வாமியாய் இந்த திரு வக்ஷஸ்தலத்துக்கு வ்யாபக வ்யதிரிக்தனாய் நிரவத்ய வ்யக்தீகனாய் ஜ்ஞானஶக்தி பலைஶ்வர்யாதி ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணனாய் ஸர்வபூத பாலகாதி மஹாகுண விஶிஷ்டனாய் ஸர்வாந்தர்யாமி ஸமஸ்த விக்ரஹ யுக்தனாய் ஜ்ஞானாநந்த ஸ்வரூபனாய் ஜ்ஞானாநந்தமயனாய் ஶ்ரீவத்ஸ கௌஸ்துப ஜயிதராய் எழுந்தருளி யிருக்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணனை வ்யதிரிக்கின்ற ஸ்ரீராஜத்தை விட்டு, ஸர்வாதிபதியாய் ஸர்வயோஜகனான உன் பெயரைச்சொல்லுவேனென்று தமப்பனைத் திரஸ்கரிக்க, அத்யந்த ராக்ஷஸனான அந்த ஹிரண்யகஶிபுவும் கத்தி ஶக்தி மஹாவ்யாஸாதிகளும் முதலானஆயுதவிஶேஷங்களாலே அவரைநன்றாக வ்யஹரிக்கச்செய்தும் விஷத்தையிட்டு கொல்லச்செய்தும் நெருப்பிலிட்டு தஹிக்கச் செய்தும் மலையிலிருந்து கட்டியுருட்டச்செய்தும் தக்ஷக கார்கோடகாதி ஸர்ப்பங்களை விட்டுக் கடிக்கச் செய்தும் ஜலத்தில் தள்ளி மிதிக்கச் செய்தும் சுழற் காற்றைக் கொண்டு முறிக்கச்செய்தும், திக்கஜங்களைவிட்டு தந்தங்களால்குத்தச் செய்தும் பூத ஶரீரத்தைப் போல் விதாரோஹணம் பண்ணி ஹோமமாகப்பண்ணச்செய்தும் இப்படிபல்படியாலுமில்லை செய்யப்பார்த்தவளவில் ஶ்ரீமத்ஸர்வஸஹிஷ்ணுவானதேவரீர் ஸஜ்ஜனரான ஆழ்வானுக்குமிகவு ஸௌஹார்த்தத்தைப்பண்ணுகிற்கிற அந்தஆபத்துகளில் அநவரதவஸித்து அவருக்குக் கொஞ்சமு முபத்ரவம் நேராதபடி ஸம்ரக்ஷணம்பண்ணி உடனே அத்யந்தகோப பரவஶராய் அந்த க்ஷணத்தில்தானே ஸம்ப கடாக ரோமகங்களான வொலிகங்களாலே ஶத்ருக்களுடைய ஹ்ருதயங்களையெல்லாம் கலக்கிக்கொண்டு நித்யாநவாயிநியான பெரிய பிராட்டியாரு மகப்படக் கண்டுப்பயப்படும்படி ஸகலஜகத் ஸயங்கரமான ரூபம் தரித்து அதிவேகத்தோடே அவனுடைய ஸபாமண்டப ஸ்தம்பத்தை வபிலென்றுபிளந்துகொண்டு அழகியசிங்கராய் அவதாரஞ் செய்தருளி பராபர ஸா

அ

தாரணமான ஸ்தம்பாதிகத்தை ஸ்வஜந்மத்துக்கு ப்ரகாசஸ்தா
நமாகப்பண்ணி, சத்ருக்களுடைய மநோரதங்களுக்குப்படி அட்டஹா
ஸஞ்செய்து வஜ்ராயுதம்போலே கடோரதமமான ஹிரண்ய
னுடைய வக்ஷஸ்ஸ்தலத்தைக் கேவலம் நகாக்ரங்களாலே அபிநவ
ப்ரகாரமாக பேதித்து ஜீவாஸவாநாஸவம் பண்ணி தந்து
ஸ்வசக்தி விசேஷத்தையும் நிரபாயத்வத்தையும் ஜகத்
ஸாக்ஷிகமாகச் செய்து ப்ரபந்நாச்ரயனை, ப்ரஹ்லாதாழ்வா
னுடைய ப்ராண பரித்ராணம் பண்ணியருளின பராக்ரம
ஸிம்ஹமன்றோ தேவரீர்? ஆனபடியாலே தேவரீரை சரணமாக
அடைந்தேனிந்த விபத்தினின்றும் ரக்ஷித்தருளவேணும் ஸ்வாமி!

ஸ்வேச்சயாத்த ஸ்திதிக்ரமாய யோயம் த்ரைலோக்யவிக்ர
மஸ்தபாவதா ஸர்வேசம் । ஸ்ருணுவான்நாதநா ந்ருஸ்வ ஸ்ருண்வ
தோ ணராஜவந்ஷோ ஸ்வம்ஹதோஜஸ்ஸ்தநம் ॥௫௫॥

ஒருஸமய விசேஷத்திலே அப்ரதிஹதபல பராக்ரமசா
லியான பலிசக்ரவர்த்தியாலே ஸ்வர்க்கம்முதலான ஸர்வலோகங்
களும் ஆக்ரமிக்கப்பட்டபோது ஆஸ்ரிதர்களான தேவதைகளுடை
ய பராபவத்தை ஸஹிக்கமாட்டாமல் பலவீர்ய பராக்ரமங்
களைக்கொண்டு இவனை ஸங்க்ராமத்தில் ஜயிக்கக்கூடாதென்று திருவுள்
ளம்பற்றி சரணாகத ஸம்ரக்ஷண சௌர்யத்தாலே அநுநா
ரூபத்தை யாஸ்ரயித்து ஸகலஜகன்மோஹகமான வாமநாவ
தாரஞ் செய்தருளி தண்ட கமண்டலுக்களோடே யஜ்ஞோபவீத
கௌபீந க்ருஷ்ணாஜிநங்களை தரித்துக்கொண்டு நித்யஸந்நிதியுடை
யாளான ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியை க்ருஷ்ணாஜிநத்தால் மறைத்துக்கொண்டு
யோக்யமான ப்ராஹ்மணனை ப்ரஹ்மசாரியைப்போலே பாவனை
பண்ணி பலிசக்ரவர்த்தியினது யஜ்ஞவாடத்திலே ப்ரவேசித்து
ப்ரஹ்மத்யானம் பண்ணுகைக்கு ஸ்வாதீநமாக மூன்றடி நிலம் வே
ண்டுமென்று, பலிசக்ரவர்த்தியை யாசித்து, பெற்ற க்ஷணத்
திலே ஸர்வ ப்ராணிகளும் விஸ்மயப்படும்படி த்ரிவிக்ரமனாக வளர்

ர்ந்து ஸர்வ லோகங்களையு மிரண்டடியாக அளந்து பலிசக்ரவர்த்தியை நிரஸித்து ஸ்வர்க்கம் முதலான லோகங்களை இந்த்ராதிகளுக்கு மீட்டுக்கொடுத் தாச்ரித ஸம்ரக்ஷணஞ் செய்தருளின ஸர்வலோக சரண்யனன்றோ தேவரீர்! ஆனபடியால் தேவரீரைச்சரணமாக வடைந்தேனிந்த விபத்தினின்றும் ரக்ஷித்தருளவேணும் ஸ்வாமிந்.

ய: க்ஷத்ரம் நிசிதபரச்வதேந ஸர்வம் ஜித்வா தத்க்ஷதஜஜலேந பைத்ருக்ருத்யம் | சக்ரேவிக்ரூர விஹகேச ஸம்வதீஸ்தம் தேவம் சரணமஹம் ஸமதாஸ்யந்தம் ||௪௬||

ஒரு ஸமயவிசேஷத்தில் துஷ்டர்களான க்ஷத்ரியர்களுடைய நிரஸநார்த்தமாக பரசுராமாவதாரஞ்செய்தருளி கார்த்தவீர்யன் பண்ணின ஜமதக்நி நிரஸந வ்யாஜத்தாலே யமாக்நி ஸத்ருசமான க்ரோதத்தோடே கடோரமான குடாரத்தாலே உத்தாமர துர்வ்ருத்திகளான ஸர்வ க்ஷத்ரியர்களையும் இருபத்தொரு ஆவ்ருத்தி தேடிப் பிடித்து ஸம்ஹரித்து அவர்களுடைய ரக்ததாரைகளாலே பித்ருதர்ப்பணம் பண்ணின பரசுராமனன்றோ தேவரீர்! ஆனபடியினால் தேவரீரை சரணமாக வடைந்தேனிந்த விபத்தில் நின்றும் ரக்ஷித்தருளவேணும் ஸ்வாமிந்.

யோ லோகத்ரயஸுகவே ஸுரஸுராணாம் ஸீதார்த்தே ராவணம் ரணே நிஹத்ய ராமோ தாசரதிரபூச்ச வீர்யபூர்ணஸ்தம் தேவம் சரணமஹம் ஸமதாஸ்யந்தம் ||௪௭||

தேவலோகவாஸிகளான தேவேந்த்ரன் முதலான தேவாதிகளுக்கெல்லாம் நாயகனன்றோ தேவரீர்! ஸர்வ ஸர்வாத்மகமான ஸர்வ ஜகத்துக்கும் நிர்வாஹக ஸ்வாமியன்றோ தேவரீர்! பின்னும் ஒரு ஸமயவிசேஷத்தில் ராவணோபத்ரவம் ஸஹிக்க மாட்டாமல் இந்த்ராதி தேவதைகளெல்லாம் க்ஷீரஸாகர சாயியான தேவரீருடைய ஸந்நிதியில் வந்து விஜ்ஞாபநம் பண்ண அதைக்

கேட்டருளி அவர்களை வீர்யசௌர்ய பராக்ரமங்களோடேகூட வாநராதிரூபங்களாக ஜநிக்கும்படி யாஜ்ஞாபித்து தேவரீரும் தேவஹிதார்த்தமாக சக்ரவர்த்திக்கு புத்ரனாய் அவதரித்து மஹாவீரர்களான ஸுபாஹு மாரீச ப்ரமுகர்களை நிரஸித்து விச்வாமித்ர யாகத்தை ஸம்ரக்ஷித்து ஸாக்ஷால்லக்ஷ்மீஸ்வரூபையான வைதேஹியைத் திருக்கல்யாணம் செய்தருளி பித்ருவாக்ய பரிபாலநத்தாலே வநவாஸத்தை அங்கீகரித்து சித்ரகூடத்திலே ப்ரவேசித்து, தசவதந த்ரோஹத்தால் பண்ணி க்ருத்ரிமவாயஸனாய் வாஸவஸுதனான காகாஸுரனை சரணாகதனென்று ஸம்ரக்ஷணம் பண்ணி, தண்டகாரண்யத்தில் ப்ரவேசித்து கர தூஷணாதி ராக்ஷஸர்களை ஸம்ஹரித்து ருஷிகளுக்கு யஜ்ஞாதி வைதிக க்ரியைகள் நிர்விக்நமாக நடக்கும்படி க்ருபைபண்ணி, பிராட்டியை ப்ராக்ருதனைப்போலே காடுசெடியெல்லாம் தேடித்திரிந்து கிஷ்கிந்தா நகரத்தில் ப்ரவேசித்து மஹாபல பராக்ரமசாலியான வாலியை நிரஸித்து மஹாராஜரை வாநராதிபத்யத்திலே பட்டாபிஷிக்தனாக்கி, பின்பு அவரையே துணைகொண்டு ஹநுமத் ப்ரமுகர்களான வாநராதிகளுடன் ஸமுத்ர தீரத்தில் வந்து சரணாகதனான விபீஷணாழ்வானை மித்ரனென்று அங்கீகரித்து லங்காதிபத்யத்திலே பட்டாபிஷிக்தம் பண்ணி, மிகவும் துர்லங்க்யனான ஸமுத்ரராஜனை வசீகரணஞ்சப் பண்ணிக்கொண்டு, அகாதமான ஸமுத்ரத்திலே ஸேதுபந்தநம் பண்ணி லங்காபுரத்திலேபோய் ஜகத்ஸர்வ த்ரோஹியான ராவணனை புத்ர மித்ர களத்ராதிகளோடேகூட நிரஸநம் பண்ணி ஸீதாதேவியோடே கூடிக்கொண்டாச்ரிதஸம்ரக்ஷணஞ் செய்தருளின ப்ரணதஜந வாத்ஸல்யசாலியன்றோ தேவரீர்! ஆனபடியால் தேவரீரை சரணமாக வடைந்தேனிந்த விபத்தினின்றும் ரக்ஷித்தருளவேணும் ஸ்வாமி.

[illegible] ||௪௮||

ஒருஸமயவிசேஷத்திலே கம்ஸப்ரக்ருதிகளான க்ஷத்ரியா ளிடத்தினின்றும் ஸாதுக்களுக்கு ஸங்கடம் ப்ராப்தமானபோது கலப்பை உலக்கையாகிற திவ்யாயுதவிசேஷங்களை யெடுத்துக்கொண்டு பலராமாவதாரஞ் செய்தருளி ஒவ்வொரு வ்யாஜத்தாலே கம்ஸப்ரக்ருதிகளான க்ஷத்ரியாளை யெல்லாம் ஸம்ஹரித் தாச்ரித ஸம்ரக்ஷணஞ் செய்தருளின பலராம னன்றோ தேவரீர்? பின்னுமொரு ஸமயவிசேஷத்திலே ஜலக்ரீடையை பண்ணவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி யமுனையை யழைத்தபோது ஔத்ஸுக்யத்தாலே வாராமலிருந்த அதை மிகவுங் கோபத்தோடேகூட ஹலாயுதத்தாலே பலாத்கரித் தாகர்ஷணம் பண்ணி பிறகு அபிமதமான அதில் ஜலக்ரீடையை பண்ணின விசித்ரசக்தியனன்றோ தேவரீர்! ஆனபடியால் தேவரீரைச் சரணமாகவடைந்தே னிந்த விபத்தினின்றும் ரக்ஷித்தருளவேணும் [illegible].

[illegible] ||௪௯||

ஸமயோசித காலத்திலே விகஸிதமான தாமரைப் பூவைப்போலே மிகவும் ரமணீயமான திருக்கண்களை யுடையவ னன்றோ தேவரீர்! இப்படியொரு ஸமயவிசேஷத்தில் [illegible] தத்தை மறைத்துக்கொண்டு நவரத்ந [illegible] ஸார [illegible] கணாம்ஸத்தை [illegible] ராஜ சிஹ்நங்களை யெடுத்து [illegible] ராஜாக்களுடைய ஸாதநா விசேஷத்தை நாசம் பண்ணிக்

கொண்டிருக்கிற ஶிஶுபாலதந்தவக்த்ராதிகள் முதலான க்ஷத்ரிய ரமானை ஸம்ஹரிக்க வேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி ப்ரஜா வ்ருத்தியால் பாரம் ஸஹிக்கமாட்டாத பூமியினுடைய ஶோக விஶேஷத்தை வ்யாஜீகரித்து யாதவவம்ஶத்திலே ஸ்ரீக்ருஷ்ணனாக அவதரித்துக் காராக்ருஹத்தில் அகப்பட்டிருந்த தேவகீவஸு தேவர்களை விடுவித்து பால்யதஶையில் தானே பகஶகட ப்ரலம்பாதிகளான அஸுரர்களை யெல்லாம் ஸம்ஹரித்து ஸஜ்ஜநா ளை மிகவும் பாதித்துக் கொண்டிருந்த கம்ஸனை அம்மானென்று கொஞ்சமும் பாராமல் ஸம்ஹரித்து அநந்தஶௌர்யபராக்ரம ஶாலியான அர்ஜுநனுக்கு ஸாரத்யம் பண்ணி பாரத யுத்த வ்யாஜத்தாலே பூபாரத்தைக் கழித்தாஶ்ரித ஸம்ரக்ஷணஞ் செய்தருளின ஸர்வேஶ்வரனன்றோ தேவரீர்! ஆனபடியால் தேவரீரைச் சரணமடைந்தேனிந்தவிபத்தினின்றும் ரக்ஷித்த ருளவேணும் ஸ்வாமிந்.

பாஷண்டஶோது கலிகலுஷீக்ருத ஸத்யதோஷா நிஶ்ஶேஷம்ஸ வக்திராஷிகீஷஜீவ: | ய:கல்கிரூபவிதாநவொபகார்ஷ த்யேநவர்ஷசஞ்சம் மதி தாஸ்ய நஞ்சம் ||௫௦||

இனியொரு ஸமயவிஶேஷத்திலே ஸகல ஜநங்கள் பயங்கர மாக கல்க்யவதாரஞ் செய்தருளி கலியுகமாகிற விஶேஷத்தாலே ஸநாதந ஸம்ப்ரதாய ஶ்ரோத்ரிய ப்ராஹ்மண ப்ராண தீவாவெரவண ராஜாகரண த்யாஜ்ஞா நுஜ்ஞா விஷங்களான கொங்கப்புவிஶேஷங்களையெல்லாம் வஸ்த்ருஜித்துமிகவுமபூ த்ததயே பண்ணிக்கொண்டு நாஸ்திகஸாமர்த்யராளாகவிருக்கிற பாஷண்டர்களை யெல்லாம் நிஶ்ஶேஷமாக ஸம்ஹரித்து யதாபூர்வ ஸ்தாபனஞ் செய்தருளப்போகிற ஸர்வேஶ்வரனன்றோ தேவ ரீர்! ஆனபடியால் தேவரீரைச் சரணமாக வடைந்தேனிந்த விப த்தினின்றும் ரக்ஷித்தருளவேணும் ஸ்வாமிந்.

கம்ஸோத்தம் வரதநவாஸ்யஹம் ஸகலைஜர் விஶ்வம் வியத்தஜநத்ரயம் ஹேரஹம் | காருண்யாஷிஹ பரிரக்ஷகை ஷுமேஷ விஶாதுகு தக்ஷரமே நஜேநாஹ ||௫௧||

ஸ்வாமிந் லக்ஷ்மீநாத! நிகிலஜகதேக நாயகனாய் நிகில ஜகத்தின் னாய் ஜகத்ரக்ஷையை ஸ்வஸங்கல்ப ஏகதேசத்திலே வைத்து வளர்க்கின்ற ஸர்வேஶ்வரனாய் யோகநித்ரை கொண்டருளியிருக்கிற தேவரீரை ஸத்வஹீநனான அஜ்ஞானியான அடியேன் ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகைக்கு ஸமர்த்தனன்று; ஆகையால் தேவரீரே கேவலம் க்ருபையாலே அடியேனிடத்தில் பக்ஷபாதம் பண்ணி இந்தபாபவிஶேஷத்தை ரக்ஷித்தருளவேணுமென்றிந்தப்ரகாரம் ஸ்தோத்ரவ்யாஜமாக ஶரணவரணம் பண்ணினார்.

இதம் ஸம்ஸ்தே தாஸேஹாநுயாத்ராஸமவாநுஸந்தத்ர: | ஜக்ரே ரநேந ஸ்வதேஶேந வ்யஸநோ ஸம்யக்ஸுதத: || பஶ்சிமே யஜ்ஞ ஶாலாயா ஸமீபே ஸந்நிவேஶிதே | அவிபூஷ்ணம் ஸமவாப ஶுக்ல பக்ஷஸ்தாயா: || ஶயாநமேதவ் பூம்பே கநகோத்தம பஸம்ஸ்த்ருஷ்டே | ஸுவர்ணைஸ்ஸ்பதரஜைஶ்சாஸநாஸ்தரண ஸம்ஸ்த்ருதே || நீலஜீமூத ஸங்காஶ: புண்டரீக நிபேக்ஷண: | ஸஹஸ்ரசீர்ஷாநந்தோ போகீந்த்ரோ ரஹிதோ ஸக்திஸம்பந்தித: || ஸேவ்யமாநோ விஶாலாக்ஷ்யா லக்ஷ்ம்யா பத்மஹஸ்தயா | பராத்மா ஸர்வபூம்ஸாம் ப்ரதாவிஷ்ணு விஷ்ணுரிதி ||௬௩||

ஸ்வாமிந் ஶ்ரமஶோஷஹாரிந்! இந்தப்ரகாரம் ப்ரஹ்மாவாலே ஸ்தோத்ரம் பண்ணப்பட்டு சஸ்வமயத்தாலே ஆராத்யரான பெருமாள் ஸத்வகுணமுடைகையாலே யாமஸாய வஶ்சிம ஸாமத்திலே சந்திரன் குருக்கத்தி மலர் என்கிற ஶ்வேத பதார்த்தங்களை யெல்லாமிகழும்படி வெளுத்தும் ஸுவர்ணமய ஸஹஸ்ரகாந்தி ஸம்பந்தத்தாலே வரிஷ்டிக்கப்பட்டுமிருக்கிற ஶேஷபர்யங்கத்தின் மேலே திருக்கண் வளர்ந்தருளி, ஸத்ய நிரஸந யாநநரான திருக்கையிலாழ்வார்களைப் பரித்து நீலஜீமூத தஸத்ருஶமான காந்தியையுடையராய் ஸத்யோவிகஸிதமான தாமரஸபுஷ்பம் போல் ரமணீயமான திருக்கண்களை யுடையராய் நிரதிஶய ஶக்தியுக்தரான யோகிகளால் நிரந்தர ஸ்தோத்ரம் பண்ணப்பட்டு ஶயநரூபத்திலும், அநந்யதேவதர்களான ஸ்ரீஸூக்தி

களாலே ஸேவ்யமாநராய் பக்தாநந் முன்பே ப்ரத்யக்ஷமாக ஸேவை ஸாதித்தார்.

தத்ஸ்ருஷ்டா ஸம்ப்ரஜாயாய ... [illegible] ...
வஸிஷ்டப்ரமுகா ... [illegible] ... ॥ ... [illegible]
... [illegible] ... । ... [illegible]
... [illegible] ... ॥ ... [illegible]
... [illegible] ... । ... [illegible]
... [illegible] ... ॥ ... [illegible] ... । ...
... [illegible] ... ॥ ... [illegible]
... [illegible] ... । ... [illegible]
... [illegible] ... ॥ ௬௧ ॥

இந்த ப்ரகார ... [illegible] ... ருத்ரன் முதலான ... [illegible] ... த்தாநுபவ ... [illegible] ... ப்ரத்யக்ஷமாக ... [illegible] ... தூரத்தில்காணே ஸம்பூர்ணமாய்நின்று நிகிலஜகந்நாயகனை ஸ்ரிய:பதியை ஸேவித்து ஸந்தோஷமாய் பரமேச்வர... ஷன் ஸத்வஸ்து ... ப்ரஹ்மாவினுடைய யாக ஸம்ரக்ஷணார்த்தமாகத் தாந்தானே நம்மை நிரோதிக்கவேணுமென்று நம் முன்னே ஶயநித்துக்கொண்டிருக்கிறாராகையால் ஸர்வேஶ்வரரான இவரை நம்மால் அதிக்ரமிக்கும்படியாயிருந்ததில்லை இதுக்கு நாமென் செய்வதோ மென்று பர்யாலோசித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

ஸ்ரீநாரத: ॥ ஏவம் ஸஞ்சிந்தயந்தீ ஸா தத்ஸ்தலம் ஶயநே ... யத்ர । நஶ்யதாக தமேதாம் ... நிராசா விஷ்ணு சேதஸா ॥ நிராசா ஸா மஹாதேவீ விஷ்ணுநா ப்ரஹ்மவிஷ்ணுநா । ப்ரத்யக்ஷோ ... ஸஹ ... ஸரஸ்வதீ ॥ தமேதாவிகீர்ணா ... ப்ரயயௌ ஸாகரம்ப்ரதி । தக்ஷிணா ... தமேதாம் ... । விஷ்ணு ... ப்ரயயௌ ஸாகரம்ப்ரதி ॥ ...

ஸ்வரூபாணாம் ஸம்பாத ஸஞ்ஜாதா ॥ ஸப்தபே⁴தே³தி ஸப்தே-
தா: கீர்த்திதா ப்³ரஹ்மவாதி³பி⁴: । விஷ்ணோர் த³க்ஷிண பா⁴கே³து
ப்ரயயௌ ஸாக³ரம் ப்ரதி ॥ தஸ்யா வேக³வதீ த்யாக்²யா ப⁴
க³வத்³ வாஹநக்ரியே । ஸந்த்ராஸே ஜக³த்³விஷ்ணோ: பஸ்²சிமே யோ
ஜநத³யே ॥ ப்ராகு³த³க் ப்ரவணா வேகா³த் ப்ரயயௌ ஸாக³ரம்
ப்ரதி । தாம் க்ஷீரநதீம் ப்ராஹு: ப்ரஸந்நஸலிலாஶயாம் ॥
ஸர்வபாப க்ஷயகரீம் விஸ்மயப்ரவேஶிதாம் । உப⁴யம் விஷ்
ணோர் ப³ஹுதா⁴ ப்ரயயௌ ஸாக³ரம் ப்ரதி । ஶயாநஸ்யாத்ர
தே விஷ்ணோ ராஜயோர விவாஸ்வயோ: ॥௬௧॥

வாரீர் பூ⁴மிதே³வியே! இந்த ப்ரகாரஞ் சிந்தித்துக் கொண்டு மெள்ளமெள்ள ப⁴க³வத்ஸமீபத்திலே வந்து ப⁴க³வானாகிற ஸேதுவாலே தடுக்கப்பட்டவளாய் திரும்பியும் மேற்குமுகமாகச் சிதறி ஶக்திகையென்றும் கநகையென்றும் ஸுப்ரபையென்றும் ஸம்பையென்றும் கம்பையென்றும் ஸஜ்ஞையென்றும் ஸப்தவேணியென்றும் எழு ப்ரகாரம் ப்ரஸித்³தை⁴யாய்க் கொண்டு ஸஞ்சாரிணியானாள்; அவற்றுள் ப⁴க³வானுடைய த³க்ஷிணபா⁴க³த்திலே ப்ரவஹித்து ஸாக³ரத்தை யடைந்த நதீ விஶேஷத்திற்கு வேக³வதி என்கிற பேர் ப்ரஸித்³த⁴மாயிற்று. உத்தரபா⁴க³த்தில் ப்ரவஹித்து ஸாக³ரத்தை யடைந்த நதீ விஶேஷத்திற்கு க்ஷீரநதி என்கிறபேர் ப்ரஸித்³த⁴மாயிற்று. இந்த ப்ரகாரம் ப⁴க³வானுடைய பார்ஶ்வத்³வயத்திலும் ப³ஹு ப்ரகாரமாகப் பிறந்து ப்ரவஹித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

ததஸ்தஸ்யாம் ஸ்ருதோ விஷ்ணோ யஜ்ஞோத்³யதஸரஸ்வதீ
விஶ்வஸாத்ரீ தத³ந்தீ யோஷித்³ரூபா ஶாஸ்விதா ॥ தத்ர
ஸித்³தா⁴ஜஹஞாயம் ப்ரணிபத்ய க்ருதாஞ்ஜலி: । ஸம்ஸ்தூய விவி
தே⁴ ஸ்தோத்ரை: ஸ்வயம்ஜாதேயவாநக: ॥ இதீயம் ஹேவக
வாண்யம் ஹேவா தக நாஶநம் । ஶயாநஸ்யாத்ர தே விஷ்ணோ
யஜ்ஞோத்³யதஸரஸ்வதீ ॥ காஞ்சதீர்த்தம் தீர்த்தம் ஸாவ

[illegible] கேசவ ப்ரியம் । [illegible] ஸ்நானம் [illegible]
[illegible] ॥ [?] ॥

[illegible] நிரதிசய [illegible] வஞ்சிக்கொம்புபோல் [illegible] யுடையவளாய் [illegible] யுடையளான ஒரு ஸ்த்ரீயாகத்தோன்றிஸேவித்து [illegible] பண்ணிக்கொண்டு விஷயங்களாக [illegible] அனந்தரம் தன்னையே [illegible] அப்படி [illegible] முண்டாய் [illegible] வதில் எவர்கள் ஸ்நானம் பண்ணுகிறார் களோ அவர்களுக்கு [illegible] இல்லை.

[illegible] ॥ [?] ॥

[illegible] இப்படி [illegible] இதென்ன [illegible] கொண்டு, [illegible] பண்ணிக்கொண் டிருக்கிற [illegible] அந்த [illegible] பண்ணி [illegible] இப்போ [illegible]

யா ஶமநமாயிற்று. ஆகையால் தேவரீருக்கு விஷ்ணுபக்தியுக்தர் க்ஷமஸ்வ ப்ரபோ; லோகத்தில் விஷ்ணுபக்தர்கள் மஹாப்ரபாவஶாலிகளன்றோ! அவர்களுக்கெப்போதும் ஸம்ஸாரஶோகப்ரவிகையில்லை; ஆகையால் அவர்கள் ப்ரபாவத்தை பகவந்மாயாதிரோஹிதாந்த:கரணரான பாமரஜநங்களறியமாட்டார்கள்; என்றிந்த ப்ரகாரம் ப்ரஹ்மாவைப்பார்த்து ப்ரணாமத்தோடே கூட ருஷிகள் ஸ்தோத்ரம் பண்ணினார்கள்.

ஸ்ரீநாரத: ॥ தச்ச்ருத்வா கதிதம் ஸர்வம் விஷ்ணோரத்புதகர்மண: । ஹ்ருஷ்டபூர்ணாஸ்ருநயநா பாஷ்பவ்யாகுலிதாநநா: ॥ ஸர்வே ஸமேத்ய ததா விஷ்ணும் ஶயாநம் பத்மஸம்பவ: । ப்ரணம்ய பரிஸந்துஷ்ட: ஸ்தோத்ரஸ்யாரம்பஸம்யத: ॥௮௪॥

வாரீர் ப்ருகுமஹர்ஷியே! விசித்ரஶக்தியான எம்பெருமான் செய்தருளிய மஹாவதாரத்தை ருஷிகள் விஜ்ஞாபநம் பண்ணக்கேட்டு ஸந்தோஷாதிஶயத்தாலே விகஸிதநேத்ரராய் பரமதாமத்திலே ஶேஷபர்யங்கத்தின்மேல் திருக்கண் வளர்ந்தருளுகிற எம்பெருமானை ஸேவித்து ஆநந்தபரவஶராய்க் கௌதுகப்ரகாரமாக ஸ்தோத்ரம்பண்ணினார்!

ப்ரஹ்மா ॥ உபேந்த்ராய மஹாமேய மஹாவிஷ்ணோ நமோऽஸ்து தே । ஜநார்த்தந ஜகந்நாத ஸர்வதேவாதிப ப்ரபோ । த்வத்பாதம் ஶரணம் மம ॥௮௨॥

இப்படி ஸ்தோத்ரவிஜ்ஞாபநம் பண்ணவேணுமென்று பகவத்ஸந்நிதியாய்வந்த ஸரஸ்வதி தேவி ஸமர்ப்பிக்கிற வேதத்வாரத்தாலே திருவுள்ளத்தையான பின்பு நிஶ்ஶங்கமாக ஸ்தோத்ரம் செய்ய ஆரம்பித்தார் ப்ரஹ்மா வென்று ஸ்ரீநாரத பகவாந் ப்ருகுமஹர்ஷிக்கு உபதேஶித்தார்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

இதி ப்ரஹ்மாண்டபுராணே ஸ்ரீமந்நாரதஸம்வாதே
ஸ்ரீஹஸ்திகிரிமாஹாத்ம்யே சதுர்த்தோऽத்யாய:.

———+———

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீ ஹஸ்திகிரி மாஹாத்ம்யே

பஞ்சமோऽத்யாய:

அத்ருஶ்யமாப்ரஸங்க: பஶ்சிமகயாவ்ருத்தாந்தஶ்ச.

பஶ்சிமகடெய்யில்ஸரஸ்வதி ஸஹ்யபர்வதத்தினின்றும் நதியாக ப்ரவஹித்துக்கொண்டு வநபர்வத நகர க்ராமாதிக ளாகப்பட ஸர்வ ஜகத்தையும் ஜலத்தில் மூழ்கடித்துக்கொண்டு ஸத்யவ்ரத க்ஷேத்ரத்தேறவந்து ஸந்தோஷா திஶயத்தாலே ஸிம்ஹநாதம் பண்ணினளென்றும் 'அதைப்பார்த்துஸத்யவ்ரத நிவாஸிகளானஸர்வப்ராணிகளும் ரொம்பவும்பயந்து ப்ரஹ்மா வினுடைய ஸமீபத்தில் வந்து ஸர்வப்ரகாரத்தாலு மெங்களை யிந்த விபத்தினின்றும் ரக்ஷித்தருள வேணுமென்றுப்ரார்த்தித் தார்களென்றும்' அதைக்கேட்டு அவர் மிகவும் வ்யஸநத்தோடே ஸகலஜகத்ரக்ஷகனான ஶ்ரிய:பதியை த்யாநம்பண்ணி மத்ஸ்ய கூர்மாதி விபவாவதாரங்களில் அவன்பண்ணின ஜகத்ரக்ஷண வ்யாபாரங்களை யெல்லாம் நன்றாக அநுஸந்தித்து ஶரண வர ணம் பண்ணினா ரென்றும், அநந்தரம் பகவானு ஸ்வதந்த்ரனாகை யாலே யாமஶாலா வஸ்திமோகத்தில் திருவனந்தாழ்வானாகிற திருப்பள்ளி மெத்தையில் திருக்கண்வளர்ந்தருளி ப்ரஹ்மாவுக்கு ப்ரத்யக்ஷமானா ரென்றும், அதைப்பார்த்து ஸரஸ்வதி இனி நம் காயத்தும் ஹவிக்கமாட்டாரென்று ஹ்ருதயே நாராயணையாய்ஶேஷ வயநம்கஶாயியான பகவானை ஸேவித்ததிக்ரமிக்க மாட்டாமல் பஹுப்ரகாரமாகப் பிரிந்து ஸப்தத்ருமாலிநியானா ளென்றும், அதைப்பார்த்து ப்ரஹ்மா மிகவும் ஸந்தோஷித்து நிஶ்ஶங்கமாக யாகாரம்பம் பண்ணினா ரென்றும் 'ஸ்ரீநாரதபகவானு ஸூதமஹர்ஷிக்குபதேஶித்தாரென்று பஶ்சிமகயா ப்ரஸக்தி:

ப்ரக்ருதியிலே இப்படி ஸமீபத்தில்வந்த ஸரஸ்வதியை ப்ரஹ்மா க்ரஹித்தாரா வென்று ஸ்ரீ மஹர்ஷி நாரத பகவானை ப்ரச்நம்பண்ணுகிறார்.

ஸூத:|| பகவந்நாரததேவேச நதீரூபாம்ஸரஸ்வதீம்|
கிமேஷ ஆப்ய விதிஸ்த்யக்த்வா கிமநாத்ருத்ய பத்மஜ: ||௧||

ஸ்வாமீ நாரதபகவானே ! இந்த ப்ரகாரம் நதியாக ப்ரவஹித்து வந்த பத்நியான ஸரஸ்வதியுடன்கூடி ப்ரஹ்மா ஸாஸ்த்ரீயமாக யாகாரம்பம் பண்ணினாரா ? அல்லது காமக்ரோதவசியாலே நிராகரித்தே பண்ணினாரா ?

ஸ்ரீ நாரத: || ததஸ்ஸமாகதா தேவீ நதீரூபாம் ஸரஸ்வதீம் | த்ருஷ்ட்வா முநிகணாஸ்ஸர்வே லோகஸ்ய ஹிதேச்சவ:||
பகவந்நாகதாதேவீ ஸாக்ஷாதேவம் ஸரஸ்வதீ | க்ருஹ்யதாம் ஸ்வாமிந் ஸஹிதஸ்ஸநாதந: ||௨||

அநந்தரம் நதியாக வந்த ஸரஸ்வதியைக்கண்டு ஸர்வமஹர்ஷிகளும் ஸகலஜகத்ரக்ஷகரான ப்ரஹ்மாவைப்பார்த்து லோகத்திலே பத்நியோடேகூட யாகாரம்பம் பண்ணவேணுமென்பது ஸநாதநமும்; ஆகையாலிப்போது பத்நியானஸரஸ்வதீதேவி ஸ்வயமாகவே தேவரீரிடம் வந்திருக்கிறாள் ; அவளையழைத்துக்கொள்ள வேணுமென்று விஜ்ஞாபநம் பண்ணினார்கள்.

ஸ்ரீ நாரத: || இதி தத்வசநம் ச்ருத்வா தாநுவாச பிதாமஹ: | ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டேந மநஸா ஸர்வாந் ஸம்பூஜ்ய ஸத்க்ருத: ||
ஆகதாபி ஜிதக்ரோதா ஸ்வயம் ஸ்தாநம் யசஸ்விநீ | க்ருஹ்யதாம் இதி மேதாநீம் பத்நீ ஸா ஸரஸ்வதீ | நதீநாம் யதிவ த்ரம்ஹி ப்ராப்தேதா ஸதயாவரா | ததஸ்து யோநாதமேவ தேவ மஹிஸத்தமா: || கதாய தஸ்மை ப்ரஹ்மணே தஸ்யாய யஜ்ஞ யோஜநா: | உவாசேயம் விதிர்யேஷ்ட்வா ப்ரதேய விக்ஷேபவஸ்|| ௩||

ஸ்ரீ நாரதமஹர்ஷியே! இப்படி சொன்ன ரிஷிகளின் வாக்யத்தைக் கேட்டு மிகவும் ஸந்தோஷித்து ஸரஸ்வதியைக் காண்பதில் குதூஹலியாய்க்கொண்டு அந்த ரிஷிகளைப் பார்த்து இப்போது ஸகலஜகன்மாதாவான ஸரஸ்வதிதேவி காமக்ரோதங்களைவிட்டு நம்முடைய யஜ்ஞத்திற்கு வந்ததே நிஶ்சயமாகில் முன்னாலே அவள் நம்மை நஶ்ராயிவத்ரம் வேணுமென்று வ்யாஹ்ருத்தபடி இப்போது ப்ரஸாதனத்தை நாம் பூர்த்திசெய்கிறோம் நமக்கிஷ்டர்களான நீங்கள் இவ்வர்த்தத்தை அவளுக்கு ஜ்ஞாபனம்பண்ணி விவிதோபாயங்களாலும் நன்றாக ப்ரார்த்தனம்பண்ணி அவளையழைத்து வாருங்களென்று ஆஜ்ஞாபித்தார்.

இத்யுக்தா ப்ரணயேநைவ ததைவ ஸம்ஶித வ்ரதா:
வேதவாக்யைஸ்ததோ ருசிவாதா தாம் வாணீம் துஷ்டுவு: ||௩||

அநந்தரம் ப்ரஹ்மாவின் ஆஜ்ஞாதாக்களான அந்த ரிஷிகளும் இப்படி ப்ரஹ்மாவாலே ஆஜ்ஞப்தர்களாய்க்கொண்டு வேதவாக்ய தீர்த்தியிருந்து ஸகலஜனமனோஹரங்களான ஸ்தோத்ரங்களாலே அந்த ஸரஸ்வதிதேவியை ஸ்தோத்ரம்பண்ணினார்கள்.

ததோ வேதவதீ ஸாக்ஷாத் ப்ராதுராஸீத் ஸரஸ்வதீ | யோகிநீ ஸாத்விகா ஸாத்வீ நீலோத்பல விலோசநா | உத்துங்க ஸ்தந விஸ்தீர்ணா விஶாலாம் ஶ்யாமலாங்கிநீ | விஶால மாத்ரா பிம்போஷ்டீ ஸர்வாபரண பூஷிதா || விசித்ரவஸ்த்ராபரணா ஸுஜாதா ஸரஸ்வதீ | ஸ்ரீமதீ திவ்யஸௌந்தர்யா ஸுதாமயப்ரஸ்வநீ ||

அநந்தரமிப்படி ரிஷிகளாலே ஸ்தோத்ரம்பண்ணப்பட்ட ஸரஸ்வதி ஸூக்ஷ்மமான திவ்யதேஹத்தையுடையவளாயும் விகஸிதமான நீலோத்பலங்கள்போல் அதிரமணீயமான நேத்ரங்களையுடையவளாயும் ஸுவர்ணாபரணங்களான ஸ்தநங்களாலே ப்ரநாமிதையாயும் பிம்பம்போல ரக்தமான அதரோஷ்டங்களையுடையவளாய் ரத்நமயமான திவ்யாபரணங்களால்

அலங்கரிக்கப் பட்டவளாயும் மிகவும் ஸூக்ஷ்மமான வெண்பட்டை தரித்துக்கொண்டு ஸகலஜந விமோஹநகமான ஸுரூபத்தை தரித்துக்கொண்டு க்ஷீராப்தியிலே ஜநித்த ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மியைப் போல வேகவதீ மத்யத்தினின்றும் ஆவிர்ப்பவித்தாள்.

தாந்த்ருஷ்ட்வா முநயோ தேவீம் ப்ரஸந்நமுகபங்கஜாம் |
ப்ரஹ்ருஷ்டாஸ்துஷ்டுவு: ஸர்வே ப்ரஹ்மாதிபிரபிஷ்டுதாம் ||
ஜகத்தாத்ரீம் ப்ரபந்நாம் தேவீம் ஸர்வரக்ஷகாம் | நீலமேக மத்யஸ்தா ஸௌதாமிநீ ப்ரகாஶாம் ப்ரகாஶிகாம் ஜகதாம் ஜகத்ஸரஸ்வதி | ப்ரணிபாத: க்ருதோऽஸ்மாபி: தே ஸர்வதா ப்ரஸீத || நதீத்வம் ஸர்வ நதீநாம் அஸ்மாகம் ப்ரியம் ததா | அஸ்ய க்ஷேத்ரஸ்ய ஸம்பந்தாத் விஷ்ணோ: ப்ரீதிகரஸ்யஹி || நதீத்வாத்து மஹீஸ்யஸ்ய விதாத்ரா மஹாத்மநா | அத: ப்ரஸீத ஸர்வேஷாம் ப்ரஹ்மாயாகம் ப்ரஸீத || ௧௬ ||

அநந்தரம் அந்த ருஷிகள் மிகவும் ஸந்தோஷத்தோடே கூட ஸர்வாதிசயிதமான தாமரஸ வர்ணத்திற்கு ஸமமான முக பங்கஜத்தை யுடையவளாய் ஸகல ஜநமநோமோஹநகையான திவ்ய தேஹகாந்தியை யுடையவளாய் அநவதிகாநந்த ஶாலிநியாய் நீலமேக மத்யகதமான நீலமின்னல்போல் வேகவதீ மத்யத்தினின்றும் ஆவிர்ப்பவித்த ஸரஸ்வதியைப் பார்த்து "ஸகல ஜகத் போஷகை யன்றோ தேவரீர்? ஸர்வலோக ஸம்ரக்ஷகை யன்றோ தேவரீர்? முன்பு தேவரீருக்கு அநபிமதமான நதீத்வம் இப்போ விஷ்ணு ஸம்பந்தியான இந்த ஸத்யவ்ரத க்ஷேத்ர ஸம்பந்த மாத்ரத்தால் பாபநிவ்ருத்திகரமாக ஸபலமாயிற்று. இதனால் இப்போ ப்ரஹ்மாவுமிந்த அத்வரத்தை க்ருபை பண்ணினார்; ஆகையால் தேவரீரைச் சரணமடைந்தோம் அடியோங்க ளிடத்தில் அநுக்ரஹ ஸம்பந்தியாலே யாகஶாலைக்கு க்ருபை பண்ணவேணு மென்று ஸாஷ்டாங்க ப்ரணாமபூர்வகமாக விஜ்ஞாபநம் பண்ணினார்கள்.

இதம் ஸத்யவ்ரதம் க்ஷேத்ரம் பாப விநாஶநம் | நித்யம் ஸந்நிஹிதோ விஷ்ணு: ஸ்ரீதேவஸ்ஸநாதந: || உத்ஸாஹாதி ஹ

ஸ்தாநகம் ஸர்வேப்யோபி கரீயஸி । நாஸ்த்யஸ்ய ஸத்ருசம் கிஞ்சித் வித்யதே பாவநம் பரம் ॥ விஷ்ணோராயதநே யத்ர யத்ர க்ஷேத்ரே ச வைஷ்ணவே । வித்யதே ஸந்நிதேர்வி தத்தீர்த்தமுத்தமம் ஸ்ம்ருதம் ॥௧௯॥

வாரீர் ஸர்வதீர்த்தேஷ்வபி ஸகல பாப ப்ரணாசகமென்று ப்ரஸித்தமான இந்த ஸத்யவ்ரத க்ஷேத்ரத்திலே ஸகலஜகத் காரணபூதனான பகவானு நித்ய நிவாஸம் பண்ணுகிறார். அதுவுமின்றி விஷ்ணுஸந்நிதியிலே யாகிலும் விஷ்ணுக்ஷேத்ரத்திலே யாகிலும் யாதொரு தீர்த்தவிசேஷ மிருக்கிறதோ அதற்கு ஸமானமான ஜகத்பாவநதீர்த்த மொன்றுமில்லை யென்று ஸர்வசாஸ்த்ரங்களு முபதேசிக்கின்றன. ஆகையால் இந்த க்ஷேத்ரத்திலெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீயப்பதியின் கடாக்ஷத்தால் ஸத்யவ்ரத க்ஷேத்ரத்தை யடைந்த தேவரீருக்கு ஸத்ருசமான ஜகத்பாவந வஸ்து வொன்றுமில்லை.

பஞ்சதீர்த்தாநி ஸந்த்யத்ர நாமாந்யேஷாம் ச்ருணுஷ்வ மே । அநந்ததீர்த்தம் ப்ராஹ்மஞ்ச ஹைமஞ்சைவ வராஹ்வயா ॥ சக்ரதீர்த்தஞ்ச பாபக்நம் கீர்த்திதாநி மஹர்ஷிபி: । ஸந்நிதிம் ஸம்வேஷ்ட்ய ஸேவிதாநி ஸதா: ॥ உதக்பச்சிமதிக்பாகே நாமாநந்தாக்ய மம்புத: । ப்ராக்தக்ஷிணாயாம் ப்ராஹ்மம் ப்ராச்யாம் ஹைமம் ததா பர: ॥ தக்ஷிணஸ்யாம் திசி சக்ராஹ்வம் பச்சிமாயாம் பாபநாசகம் ॥௨௨॥

அதிபாவநமான இந்த ஹஸ்திகிரிக்கு உத்தர பச்சிம பாகத்தில் அநந்ததீர்த்த மென்றும் பூர்வோத்தர திக்பாகத்திலே ப்ரஹ்மதீர்த்தமென்றும் பூர்வபாகத்திலே ஸுவர்ண பத்மதீர்த்த மென்றும் தக்ஷிணபாகத்தில் சக்ரதீர்த்தமென்றும் பச்சிமபாகத்திலே வராஹதீர்த்தமென்றும் ப்ரஸித்தமாய் அஞ்சு விசேஷதீர்த்தங்க ளிருக்கின்றன.

அநந்தே விபவாந் ஸ்நாத்வா தேவேந்த்ரஸ் ஸ்வர்க்கமாப்தவாந் | ப்ரஹ்மதீர்த்தே ஸவர்ணஸ்து ஸாம்ராஜ்யம் ப்ராப்தவாந் || ஸப்தர்ஷிதீர்த்தே ஸப்தர்ஷயஸ் ஸ்நாத்வா முக்திமவாப்தவாந் | வஹ்நிஸ் ஸ்நாத்வாக்நிதீர்த்தே விப்ரஶாபாத் விமுக்தவாந் || கபிலதீர்த்தே ப்ரஹ்மர்ஷயஸ் ஸ்நாத்வா த்ரிகாலஜ்ஞா பபூவிரே ||௨௬||

அந்த தீர்த்தங்களின் ப்ரபாவமெப்படிப்பட்டதெனில் பூர்வமொரு காரண விசேஷத்தாலே இந்த்ரன் ஸ்வர்க்கத்தினின்றும் ப்ரஷ்டனாய் இந்த அநந்த தீர்த்தத்திலே ஸ்நாநம் பண்ணி யந்த ப்ரபாவத்தாலே திரும்பவும் த்ரிலோகாதிபதியானான். ஸவர்ணனென்கிற ராஜாவானவன் ப்ரஹ்மதீர்த்த ஸ்நாநத்தால் அநேக ஜந்மாந்தர ஸாத்யமான ப்ரஹ்மஜ்ஞாநத்தையடைந்தான். பூர்வம் ஸப்தர்ஷிகள் ஸப்தர்ஷி தீர்த்தத்திலே ஸ்நாநம் பண்ணி விசேஷமாய் நிரஸந பத்மர்களாக ஸித்தியர்த்தமாகி ஸாயுஜ்யமான லோகத்தை யடைந்தார். முன்பொரு காரண விசேஷத்தாலே அக்நிபகவான் ப்ராஹ்மணசாபத்தை யடைந்து இந்த அக்நி தீர்த்தத்திலே ஸ்நாநம்பண்ணி அத்யுக்ரமான அந்த விப்ரசாபத்தினின்றும் முக்தரானார். கபில தீர்த்த ஸ்நாநத்தினால் ப்ரஹ்மர்ஷிகள் காலத்ரய வேதிகளானார்.

ஸர்வதீர்த்தேஷ்வபி ஶ்ரேஷ்டம் நாமாநுஸ்வாரஸா: | தத்தீர்த்தேஷு ஸர்வேஷாம் ஶ்ரைஷ்ட்யம் ஸம்ப்ராப்ஸ்யஸி த்வம் || யஸ்மாத்த்வமத்ர ஸ்நாத்வா ஸாமாந்யா ஸம்பவ ஸம்மதே | தஸ்மாத்த்வம் நாமதேயேந தத்தீர்த்தம் ஸப்ரதாரணமேஷ்யஸி || யஸ்து பாபாத்மா தீர்த்தேऽஸ்மிந் க்ஷேத்ரே ஸம்ப்ராப்ய | ஸ்நாயாத்தஸ்ய பாபௌகா: முச்யதே நாத்ர ஸம்ஶய: ||௨௭||

ஸாக்ஷாத் ஸரஸ்வதிதேவியே ! இந்த ஐந்து தீர்த்தங்களினும் அநந்த தீர்த்தம் ஶ்ரேஷ்டதமாகையா லிப்போ தேவரீர் அந்த தீர்த்தஸ்நாந ப்ரபாவையாக ஆறும் தீர்த்தமாகக்கடவீர் ; யாதொரு பாபிஷ்ட னிந்த க்ஷேத்ரத்திலே தேவரீருடைய தீர்த்த-

த்திலே அவஶமாயாகிலும் ஸ்நானம்பண்ணுகிறனே அந்தபுருஷன் ஸம்ஸாரஸாகர ஸம்பந்த ஸ்நானபலத்தைக் காட்டிலும் ஶத ஸஹஸ்ராதிகமான பலவிஶேஷத்தை யடைந்து அநேகஜந்மார்ஜித பாபவிஶேஷங்க ளின்றும் நிஸ்ஸம்ஶயமாக விடப்பட்டவனாவன்.

இத்யுக்தமாத்ரேண ஸ்ருஷ்டா வஸிஷ்டேந ஸரஸ்வதீ । நதீஶ்ரேஷ்டா ஸமுத்தீர்ய யஜ்ஞஶாலாமுபாகமத் ॥ ஸபஸாதஞ்ச தாம் யாவக்ரே ஹயமேதம் விதாநத: । ஸாவித்ர்யா ச ததா ஸார்த்தம் ஶ்ரத்தயா ஸம்யக்ருத: ॥ ப்ரவர்க்யாதீநி கர்மாணி ருத்விஜஶ்சக்ரிரே ததா ॥௧௭॥

இப்படி வஸிஷ்டாதி மஹர்ஷிகளால் ஸகலஜந மநோரஞ்ஜகமான ஸ்துதி வசநங்களாலே ஸ்தோத்ரம் பண்ணப்பட்ட ஸரஸ்வதி, ஆநந்தபரவஶ ஹ்ருதயையாய் வேகவதீ ரூபத்தி னின்றும் யாகஶாலையில் ப்ரவேஶித்தாள். ஸாவித்ர்யாதி பத்நீஸமேதனான ப்ரஹ்மாவும் யஜமானபத்நியான ஸரஸ்வதிதேவியோடேகூடி ஶாஸ்த்ரீயமாக யாகாரம்பம் பண்ணினார்; அநந்தரம் ஹோத்ரு ப்ரமுகர்களான ருத்விக்குகளும் ப்ரஹ்மாவும் முதலான க்ரியாகலாப விஶேஷங்களையெல்லாம் யதாவத்தாக அநுஷ்டித்தார்கள்.

நிர்கதா ப்ராஹ்மணாஸ்தத்ர நாநாதாநஸ்ய வர்ஜயந் । விவிதைரந்நபாநாத்யை: ஸாயம்ப்ராத ஸ்ஸமாஹிதா: ॥ யதாகாமம் வர்ஜிதாஸ்தே து தேவர்ஷி ப்ரமுகா ஜநா: । வஸிஷ்ட ப்ரமுகை: ஸர்வை ருஷிபிஶ்ச ஸுவர்ஜிதா: ॥ ப்ராஹ்மணாஸ்ஸர்வ ஸம்ப்ருஷ்டா யஜமாநம் விதாயகம் ॥௧௮॥

அப்போது யஜ்ஞத்தைப் பார்க்கவேணுமென்று வந்தவர்களுக்கு உபசாரம் பண்ணுகைக்காகச் சில ப்ராஹ்மணாள் ப்ரஹ்மாவாலே ஆஜ்ஞப்தாளாய் ஸாயம்ப்ராத:காலத்வயத்திலேயும் ஜாகரூகர்களாய் அநேகவிதங்களான அந்நபாந வஸ்த்ராஸ

ரண ஶந்தர்ப்ப யதாந்யம் முதலான உபவாஸ யோக்ய காலவிஶேஷங்களாலே தேவதைகள் முதலான ஸகலமான பேர்களையும் யதாயோக்யமாக உபவஸித்தார்கள். அதைப்பார்த்து சிறிது ப்ராஹ்மணாள் ஸந்தோஷாதிஶயத்தாலே ப்ரஹ்மாவை அநேக ப்ரகாரமாக ஸ்தோத்ரம் பண்ணினார்கள்.

க்ரியாயோகேண தபஸா யஜ்ஞ வித்யாஸ்து ஸம்ஸ்திதா: । க்ஷாந்தி வாஸாதயோ ஹ்யேதே ஸ்வகாலஸம்ப்ரவர்ஹிதா: ॥ ப்ராஹ்மணா தேவதாஶ்சைவ யோ வ்ரதாஸ்து பாவகா: । தோஷிதா ஸ்ஸர்வே தாநேந ஸ்துத்யா தஸ்மிந் ஸ்தலே ॥ வஸ்து யாந்யப்ரதா நேஷு ஹ்யர்சிதா: ஹ்யர்ப்பிதே । உபவாஸ ப்ரதாநே தத் ஸர்வஸ்வேந ப்ரகீர்த்திதா: ॥ ஸித்திதோ வித்ஸ்ம ஸ்ருஷ்டா: ப்ரஹ்மர்ஷா: ஸர்வயோகிநா । தஸ்ய வர்ஷாதி திதிஷேவ்ய: வஜ்ஜிதாஸ்து ப்ரயகா ப்ரயகா ॥ ப்ரஶம்ஸா: ப்ரயோகஜ்ஞா: க்ரியாஸித்தி ப்ரவோதிதா: । ப்ராஹ்மணாஸ்து தமேவாப்யந்த நந்யயுஜ்ஞஶந்நாக ॥ ௬௧ ॥

இப்படி ப்ரஹ்மா ஜ்யேஷ்டமாக ப்ரதானவைசித்யமாக யாகம் பண்ணுகிறபோது பசி தாஹங்களுக்கு ஸம்பத்தியிலே சிறிதும் அவகாஶமில்லாமற் போயிற்று. உபவாஸத்திற்கு எல்லாரும் ஸம்மதமாகையாலே ஸகல ப்ராணிகளையும் க்ஷமாதுவ்ரதம் ஸம மாக உபவாஸாதிகளாலே உபவஸித்துய யதாந்ய ஸாதாரணாதி பலமான வஸ்துவிஶேஷங்களை தாரதம்ய ந்யாயமாக ப்ரதாநம் பண்ணி வஜ்ஜா யோக்யங்களான ஸம்ய வர்ஷாதி த்ரவ்யவிஶேஷங்களாலே ஸ்ரீவிஷ்ணுதிகளான ஸித்திக்குகளையும் ப்ரத்யக்ஷமாக உபவஸித்தார். அப்போது யாகவைலக்ஷண்யத்தை யறிந்த மஹாநுபாவாள் அந்த க்ரியாவிஶேஷங்களைப் பார்த்து நாங்களும் அநேக க்ரதுக்களிலே ப்ரயோக விஶேஷங்களை பரீக்ஷா பூர்வகமாகப் பார்த்தோம் இப்படி அநந்யாநாநதிஶயமாக ஒரு ப்ரதேஶத்திலும் கண்டதில்லை யென்று ஸ்தோத்ரம் பண்ணினார்கள்.

[illegible]

அந்த யஜ்ஞத்தில் தினந்தோறும் ருத்விக்குகள் ஐஷ்டிகங்கள் கொண்டு அயநம் முதலிய வியாபாரங்களை ந்யூநாதிரேக மின்றிக்கே செய்தார்கள்.

ஸந்தாநப்ரகாரமேதத்தன்மையதனில்:—ப்ரவர்க்யம் முதலிய க்ரியாவிசேஷங்களை யெல்லாம் பனிரண்டு தினத்திலே பரிஸமாபநம் பண்ணி, பதின்மூன்றாம் தினத்திலே ப்ரயோககுசலரான ருத்விக்குகள் இருபத்தொரு யூபஸ்தம்பங்களை க்ரமமாக ஸ்தாபித்தார்கள். அந்த யூபஸ்தம்பங்களின் ப்ரகாரவிசேஷங்களும் ஸ்ரவணக்ரமமெப்படிப்பட்டதெனில் வில்வஸ்தம்பங்கள் ௬, கருங்காலி ஸ்தம்பங்கள் ௬, பலாச ஸ்தம்பங்கள் ௬, கருவுள்ளி ஸ்தம்பம் ௧, தேவதாரு ஸ்தம்பங்கள் ௨, ஆக இவ்விருபத்தொரு யூபஸ்தம்பங்களுள் கருவுள்ளி ஸ்தம்பத்தை மத்யத்திலேயும் அதினுடைய தக்ஷிணோத்தரபாகங்களிலே இரண்டு தேவதாரு ஸ்தம்பங்களையும் அதினுடைய தக்ஷிண பா

மத்திலே மூன்று விஷ்ணுஸ்தம்பங்களையும் உத்தர ஸாமத்திலே மூன்று விஷ்ணுஸ்தம்பங்களையும் அதினுடைய தக்ஷிண ஸாமத்திலே மூன்று கருங்காலி ஸ்தம்பங்களையும் அதினுடைய தக்ஷிணஸாமத்திலே மூன்று பலாச ஸ்தம்பங்களையும் உத்தரஸாமத்திலே மூன்று கருங்காலி ஸ்தம்பங்களையும் அதினுடைய உத்தரஸாமத்திலே மூன்று பலாச ஸ்தம்பங்களையும் ஒவ்வொருமார் இடவெளியிருக்கும்படியாக சாஸ்த்ரம் சொன்னபடி ப்ரதிஷ்டாபநம் பண்ணி தோரணம் ஸங்க்ஷதர விதஸ்த்ர ஸாரண மஞ்சளா திகளாலே அலங்கரித்து அநந்தரம் ஸ்வஸ்திஸ்ரீயினுடைய ஸ்வாரத்தை யுத்தரவேதிகையாகவரிகஷ்டி நம்பண்ணி அநந்தர தேவதை பாதுராமமாக அநேகபங்களான அத்யஷ்டாதசாதி க்ருதவிசேஷங்களைப் பண்ணுகிறதற் காரம்பித்தார்கள்.

ததோ ந பசவோபஷா யஜ்ஞேஷ்வேகா தசேசவதே। பவித்ர்கூத்ய வியஸ் ப்ராக்ஷணா தேஷ்ச்ஸ்ரதாம் ஸ்தத:॥ பசூந் ஸஞ்ஜ்பயாம்ஸ்ஸ ஸ்ரபயாம்ஸ ஸதாநவி। ஜுஹா வாநுக்ரோவஷ்ஷள ஸத்விஜாய ஹவீம்ஷிவ॥ ததஸ்தேபுஷ பசவ ஹயரோதேநசா வதஹ:। யஜ்ஞம் யஜ்ஞஸ்ரவம் விஷணம் ஹரதம் ஹுதக்கவ்ஹம்॥ அதிரேஸ்யஹிதம்ஸ்ராகா ததேஸ்ஹ வபுஷ்பவேதயஸ்। யஜ்ஞரேதிபு நஜாதா தேவகாலம: விரயதாரிதி ॥சு௬॥

அந்த பதின்மூன்றுந் தினத்திலே பதினொரு பசுக் களையும் யஜ்ஞஸ்தம்பங்களிலே பந்தநம்பண்ணி ஸ்ரேஷ்டபஷதங் களான தீக்ஷாவிசேஷங்களாலே அவைகளை பரிசுத்தங்களாகப்பண்ணி சாஸ்த்ரமாக ப்ரோக்ஷ மின்றிக்கே ஸஞ்ஜ்பநம் பண்ணி தத்தவயவ விசேஷங்களையெல்லாம் நன்றாக பக்வம் பண்ணி அந்தஹவிஸ்ஸுக்களை தத்தேவதா நாமோச்சாரண பூர்வகமாக ஹோமம் பண்ணினார்கள். அநந்தரம் தீக்ஷிதரான ப்ரஹ்மாவும் யஜ்ஞஸ்வரூபராய் யஜ்ஞப்ரவர்த்தகராய் ஸகல ஜகத்பதியாய் யஜ்ஞாதி நிர்வாஹகராய் ஸர்வப்ரதராய் சூஸ்ரூத

வாஸ்து ஸம்யக் ஜயமாயா யெழுந்தருளி யிருக்கிற ஸ்ரீநாராய ணனை சுத்த ஸத்வமயமாக ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீவைகுண்ட ஸரீரத் தோடே ப்ரஹ்மாதி லோகங்களுக்குள் ... ஸ்ரீபதி ... யெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீபதி ... ஸங்களாகக் கடவ தென்று ... அந்த விஷ்ணு ... யெல்லாம் ... ஸ்ரீபதியின் பொருட்டே ஸமர்ப்பணம் பண்ணினார்.

...

இப்படி ப்ரஹ்மாவாலே ... ஸ்ரீபதி ப்ரஹ்மாவினிடத்திலே கடாக்ஷ விசேஷத்தாலே தாங்களே ஸாக்ஷாத்காரமாக ப்ரதிக்ரஹித்தார். ஆகையா லெந்த வஸ்து வை எந்த மந்த்ரத்தாலே எந்த தேவதாகமாக ஹோமம்பண்ணச் சொல்லி ஸாஸ்த்ரம் நியமித்ததோ அந்த ப்ரகார மந்த வஸ்து வை அந்த மந்த்ரத்தினாலே அந்த தேவதாகமாக ஹோமம் பண் ணச்செய்தேயும் இந்த்ராதிதேவதைகளுக்கு ஹவிர்ப்பாகம்வாரா மல் போயிற்று.

...

ஸ்பூர்ஜிதம் ஜவம் | கிமிதம் கல்பிதோ பாக: கஸ்மான்னோக விதா மஹ || யஜ்ஞபாகோ நவாப்தோ ஹி ப்ரத்யேஷ்வஸ்மத்ஸமக்ஷத: || ௫௮௨ ||

அநந்தரம் ஸர்வயஜ்ஞத்திலேயும் நிரந்தராயமாக ஹவிர்போக்தாக்களான தேவதைகளெல்லாரும் அத்யந்தம் கௌதுகத்தோடே ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்த்துக்கொண்டு ஸமக்ஷத்திலும் கூட நம் பாகம் வரலாயிருக்க நம்முன்னே தானே நமக்கு ஹவிர்பாகம் வாராதகாரணமென்னவென்று பரஸ்பரம் சொல்லி ஆச்சரியப் பட்டுக்கொண்டு இனி நாம் வெறுமனிருந்து காரியமில்லையென்று ப்ரஹ்மாவைப்பார்த்து வாரீர் ப்ரஹ்மாவே! தேவரீராலே கல்பிதமான ஹவிர்பாகம் தேவரீருடைய முன்பு தானே எங்களுக்கு வாராமல் போயிற்று. இதற்கு ஹேதுவென்னவென்று ப்ரச்னம் பண்ணினார்கள்.

ததஸ்தே ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டா தாந்தேவாநவதத்ப்ரபு: | ஸம்ஸ்மரந் ஸர்வதேவேஶம் ஸநாதநம் || ப்ரஹ்மா || ஶ்ரூயதாம் காரணம் தத்ர யத்ஸ்வாத்மஸம்பவ: | தேவதேவோ யஜ்ஞபாகோ நாப்யதிகதோ யத: || யஸ்யைவ ஸ்வாத்மபூயம் ச ஸமாவிஶதி தேவதா: | அந்தர்யாமீ ஸர்வாத்மா பாகான் ஸ்வயம் ததர்பயந் || தே யஜந்தி ததா யாஜ்ஞாந் யே ப்ராப்துமிச்சந்தி காங்க்ஷிண: | ஶக்திர்யேஷாம் நிவிஷ்டாஸ்து யஸ்மிந்நாஸ்தே ஸதா ததா || தத்ப்ராதஸ்ஸ்வயம்பூதே ஸர்வம் ஸவ ஸாமநம் | தே யஜந்தி ஜகந்நாயம் ஸத்தமம் நித்யநூதனம் || த்ருஷ்டோ கார்யஸ்ய ஸர்வஜ்ஞ: ப்ராப்யதாம் ஸாதிதம் தம் || அஸ்மதீயம் கவிஷ்யாமி தமேவ த்யாத்மாவ்யயம் | ய: பிதா ஸர்வபூதாநாம் மாயயா ஸர்வதேஶ்வர: || கதம் மோக்தாவ மோக்தா வா ஸர்வதேவஸமாஶ்ரய: | மாயயா ஸர்வபூதாநாம் யஸ்ய ஆஜ்ஞாபநம் || யஜ்ஞஸ்ய ஶாஸ்த்ரேஷு கர்மஸு ஸர்வதா ஶாஶ்வதம் | ப்ரவர்த்ததே ஸதா தாநம் ஶ்ரேயஸாம் தத்ர நித்யதா || அதஸ்ஸர்வே ஸமாகத்ய மோக்ஷாணாம் ஹிதகாம்யயா | ப்ராப்தாந்யாத்மானம் ஸந்தேந ஸ்ம்ருதிநாகஸ்ய || ஸர்வபூதமயம் ஸர்வ ப்ரஸந்நம் விஷ்ணும் ஸர்வகாநாம் யோகிநாமபி || ௬௮௨ ||

அநந்தரம் ப்ரஹ்மா தேவதைகளுடைய வாக்யத்தைக் கேட்டு கொஞ்சம் ஸந்தோஷத்தோடு இதெல்லாம் அவிஜ்ஞேயஸ்வரூபியான தேவரீருடைய ப்ரபாவவிசேஷமன்றோவென்று ஸகலஜகத்ஸ்வாமியான ஸ்ரீயஃபதியை ஹ்ருதயாம்புஜத்திலே த்யானம்பண்ணி தேவதைகளைப் பார்த்து வாருங்கோள் தேவதைகளே! இப்போது நம்மால் ஸ்வப்நத்தில் த்ருஷ்டமான ஸவிஸ்தாரம் உங்களுக்கு வாராமலிருக்கைக்குக் காரணஞ் சொல்லுகிறோம் கேளுங்கள்; நீங்கள் நம்முடைய ஸ்ருஷ்ட்யுத்பூதாளாய் நமக்கு ப்ராப்யப்ராபகதாளாகையாலே ஒரு கார்ய விசேஷத்திலும் நமக்குபாஸ்யதேவதைகளாகமாட்டீர்; அதுவுந் தவிர அஸாரமான ஸம்ஸாரத்தை த்யஜிக்கைக்காக ஸர்வேச்வரசரணாரவிந்தநிஷ்டரான ப்ரபந்நாதிகாரிகளுக்கும் நீங்களுபாஸ்ய தேவதைகளல்ல. அதிசயங்களான ஸ்வர்க்காந்யாந்ய ஐச்வர்யவாஹநாதிபர ப்ரப்ருதிகளான ஸகல விசேஷங்களை யெல்லாம் நிரந்தரம் ப்ரார்த்திப்பவரான தேவதாந்தரபக்தர்களுக்கு நீங்களுபாஸ்யதேவதைகள். ஸம்ஸார ஸாகரத்தைக் கரையேற வேணுமென்கிற மஹாநுபாவர்களுக்கு நிகிலஜகதேககாரணபூதனான ஸ்ரீமந்நாராயணனொருவனே உபாஸ்யதேவதை; ஆகையா லிப்போது ஸகலஜகதாதாரனாய் யஜ்ஞாதி ஸகலகர்மங்களுக்கும் ஸமாராத்யனாய் நிரதிசயபோக்யனாய் ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வசக்தனாய் க்ஷீராப்திவாஸியா யெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணனை ஸாக்ஷாத்கரித்து க்ருதார்த்தராக வேணுமென்று விஷ்ணுதேவதாகமாகத்தானே ஸ்வப்நத்தாலே ஸமாராதநம் பண்ணுகிறோம். ஆனலிப்பொழுது எங்களை யென்னநிமித்த மழைப்பிக்கிறீரென்றால் ஸர்வலோகேச ருத்ராதிகளுக்குங் கூட துர்லபனான ஸ்ரீயஃபதியை ஸாக்ஷாத்கரித்து நீங்களும் க்ருதார்த்தராகலாமென்று உங்களிடத்தில் ஹிதபுத்தியாலே கேவலம் ஸாமதேசநார்த்தமாக அழைப்பித்தோமேயல்லது வேறில்லை.

உத்தமாதிஷ்டந்யவாக் ஸாத்ரே ஹவிஸ்ஸமக்ரார்த்தி காங்க்ஷிபி: | ப்ராப்ய ப்ரத்யக்ஷ ஹஸ்தாப்யாம் ஸ்வயமேவ ஜநார்தந: || ஸமுத்தாதி ஸர்வேஷாம் ஸாதந பாபநாசந | ந சாந்யை: கர்மணாம் ஹோதா ஸமுத்ராவாப்திகஸ்து ந || வேதே ப்ராஹ்மணஸ்ய விஷ்ணோர் நிர்கதஜஸ: | ஸ்வர்க்கஸ்ய விமானே ஸமக்ர மோக்ஷ ஸம்ப்ரதே | ஸ்வர்க்கம் ஸமக்ரார்த்தி ஸம்ப்ரதம் ஸாக்ஷாத் மோக்ஷ ஸம்ப்ரதம் || ஸ்வர்க்யம் பயம் ஸர்வேஷாம் ஸாக்ஷம் ஸ்ரீவத்ஸ லக்ஷணம் | விவிதா விஹிதாஸ்தேந ஸத்ஸா வைதிகா: க்ரியா: || ஸம்ஸார ஸாகரோத்தீர்ண நிவாரண ஸமுத்தாஸ்யா | யாஸ்த க்ருதே க்ருதம் கர்ம ஸம்ஸார ஸாகரம் ஸ்ப்ருதம் || விஷ்ணவே யத் க்ருதம் கர்ம தந்நிவாரண திஷ்டதே | ஸமக்ரார்த்தி ஸாதகாயம் கர்மணாம் தத்ப்ரசோதிதா:|| கவலமப்ய ப்ரதோவிஷ்ணு ராகாரோநாம் ஸ்வயம் ப்ரபு: | யாஸ்தாநேவ யஜ்ஞேஷு யேதா ஸமக்ரார்த்தி காங்க்ஷிண: || தஸ்மாதேவ யஜ்ஞேஷு தேதா நிவாரண காங்க்ஷிண: ||௭௧||

ஆனலந்த பகவானுக்கு ஸகல ஹவிஸ்ஸமர்ப்பணமெப்படியென்றால்; மந்த்ரங்களாலே ஸம்ஸ்க்ருதமான ஹவிஸ்ஸை ஸாக்ஷாத்தாகவும் பரம்பரையாகவும் ப்ரதிக்ரஹித்துக்கொண்டு தத்ததிகாராநுகுணமான பலவிசேஷங்களையெல்லாம் அந்தப்பரமபுருஷன் தான்தானே ப்ரதானம்பண்ணுகிறான். இப்படி ஸர்வயஜ்ஞபோக்தாவாயும் நிரதிசய ஹோதாவாயும் விவிதவிசித்ரங்களான பலவிசேஷங்களுக்கெல்லாம் ப்ரதாதாவாயுமுள்ள அந்த பரமபுருஷனைத்தவிர யினியொரு பரமாச்ரயம் கிடைக்கமாட்டாது. ஆனால் மந்த்ரங்களாலே உத்தமமான ஹவிஸ்ஸை எங்கள் ப்ரேமத்தாலே பூஜிக்கிற பகவானுக்கு நிரதிசயஹோத்ருத்வம் கூடுமோவென்றால் அந்த பரப்ரஹ்மத்தினுடைய ஸ்வரூபமே ஸத்யமென்றும் ஸாக்ஷியென்றும் இரண்டு ப்ரகாரம். அதிலே ஸத்யஸ்வரூபம் ஸமஸ்தபதார்த்த ஸம்பந்தம். ஸாக்ஷிஸ்வரூபம் ப்ரபஞ்ச ஜந ஸ

வக்ஷ்யமாணமான மோக்ஷஸாதநம். அந்தஸாதநத்திலே நாம்முதலான ஸர்வஜநத்தும் ஸாதநம். ப்ரதாந ஸாக்ஷாத்காரமான ஸ்ரீவத்ஸமென்கிற மறுவாலே அங்கிதமான விஷ்ணு ஸாதநம் மோக்ஷ ஸாதநம். இப்படி ஸாதநவிஶிஷ்டனை வைதிகர் ஸர்வவைதிக க்ரியைகளையும், நீங்கள் ஸ்வர்காதி ஸாதநர் ளாகையாலே உங்களை யுத்தேஶித்துப் பண்ணினகர்மவிஶேஷங்களெல்லாம் ஸம்ஸாரஸாதநங்களென்று ம்ஶ்ரிய:பதியானதான் மோக்ஷ ஸாதநனாகையாலே ஸ்வதேவதாகமாகப்பண்ணின க்ரியாவிஶேஷங்களெல்லாம் மோக்ஷஸாதநங்க ளென்றும் இரண்டு ப்ரகாரமாக விபஜித்திருக்கின்றனர். ஆகையால்தான் தேவதைகா ளெல்லாரும் உங்களையே உபாஸிக்கிறீர்கள். முமுக்ஷுக்களெல்லாரும் ஸ்ரீமந்நாராயணனொருவனையேஉபாஸிக்கிறீர்களென்றுப்ரத்யுத்தரம்சொன்னார்

இதி ஸ்ருத்வா ததா தேவா ப்ரஹ்மணா கதிதம் வச: । தத்வம் ஜ்ஞாதும் ததா ஸம்ஶயேவ ஸமாஶ்ரயா: ॥ தேவா:॥ ஏகக்ரியாவிஶேஷோ ஹ்யுபயம் ஸமர்பவதுச்ச:। ஸவேதி மோக்ஷ ஸம்ஶயோ ந: ப்ரஜாயதே ॥ ஏதத்ஸர்வ தத்த்வ ந ஸம்ஶயோ யேந நஶ்யதி । த்வமேவ ஸர்வலோகாநாம் காரணம் பரமேஷ்டித: ॥எகூ॥

இப்படி ப்ரஹ்மா சொன்ன வாக்யத்தைக் கேட்டு ஸர்வ தேவதைகளும் ஸம்ஶயாக்ராந்தர்களாய் ப்ரஹ்மாவைப் பார்த்து வாரீர் ப்ரஹ்மாவே! ஒரு க்ரியாவிஶேஷந்தானே ஸ்வர்க மோக்ஷாஹ்யஸாதநமெப்படியாமென்று மஹத்தானஸம்ஶயமெங்களுக்குண்டாயிருக்கிறது. ஸகலஜகத்காரண பூதராகையாலே தேவரீரே இந்த ஸம்ஶயத்தை நிவ்ருத்தி பண்ணித் தரவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தார்கள்.

ப்ரஹ்மா ॥ ஸம்க்ஷேபேணைவ தத்வக்ஷ்யே ஶ்ருணுத்வம் ஸுரஸத்தமா: । யேந வஸ்ஸம்ஶயோ நஶ்யேத் இதிஹாஸஜ்ஞாந ஸம்பவ: ॥ வித்யாவித்யேதி விக்யாதே மோக்ஷஸோம ஸாதந

தே । ஜ்ஞாதவ்யஶ்ச ஸுரஶ்ரேஷ்டா வேதவேதாந்தபாரகை: । வித்யாஜ்ஞாநமவித்யா து கர்ம கேவலமுச்யதே ॥ அநயோர்த்ருஶ்யதே பேத: ஸம்பேதேந ஸபர்தா । யத்கர்ம வித்யயா ஸார்தம் க்ரியதே தத்விமுக்திதம் ॥ தயா விரஹிதம் யத்து தத்ஸம்ஸாரஃபலப்ரதம் । தத்ராவித்யா த்விதா ஜ்ஞேயா கௌணமுக்யவிபேதத: ॥ பௌஷ்டிகாத்யப்ரதா கௌணீ முக்யா ஸ்வர்கஃபலப்ரதா । அவித்யா விஹிதா வித்யா ஸைவ மோக்ஷாய கல்பதே ॥ தயைவ ரஹிதா ஸைவ நிர்வாணஃபலதாயிநீ । அஶ்வமேதாதிகம் கர்ம வித்யயா ஸஹநிர்மிதம் । மோக்ஷாயைவ பவேத்தஸ்மாந் முக்தயே நாத்ர ஸம்ஶய: ॥ அநாதிமநஸ்ஸாக்ஷீ மவித்யா ஜ்ஞாநஸம்ஜ்ஞிதா । விஶேஷேண வித்யாயாம் வர்த்ததே ஸர்வதேஹிந: । தத்ஸ்வாஶ்ரயே விஷ்ணௌ ஜாயதே ஜ்ஞாநஸந்ததி: ॥ தயா விமுச்யதே தேஹீ து:கஸம்ஸார பந்தநாத் ॥ ௮௭௨ ॥

வாரீர் தேவதைகளே! இப்போதானே உங்களுக்கு இந்த ஸம்ஶயந் தீரும்படியாக ஸங்க்ரஹமாகச் சொல்லுகிறேம் கேளுங்கள். வித்யையென்று மவித்யையென்றுமிரண்டுண்டு. அதில் வித்யை மோக்ஷ ஃபலப்ரதம். அவித்யை ஸம்ஸார ஃபலப்ரதம். வித்யையென்றால் உபாஸநாத்மகஜ்ஞாநவிஶேஷம்; அவித்யையென்றால் கேவலம் க்ரியாவிஶேஷம். இதுகளுடைய பேதத்தை ஸம்பேதத்தாலே அறியவேண்டியது. வித்யையோடே அநுஷ்டிதமான க்ரியாவிஶேஷம் மோக்ஷ ஃபலப்ரதம். வித்யா விஹீநமாக அநுஷ்டிதமான க்ரியாவிஶேஷம் ஸம்ஸார ஃபலப்ரதம். அதிலே அவித்யாரூப வாச்யமான கர்மம் கௌணமென்றும் முக்யமென்றும் இரண்டு விதம். பஶுபுத்ராதி ஃபலப்ரதமான கர்மம் கௌணம். ஸ்வர்கஃபலப்ரதமான கர்மம் முக்யம். ஆனால் கர்மாநுஷ்டாநமன்றியிலே கேவலம் வித்யாரூப வாச்யமான ஜ்ஞாநமே மோக்ஷஸாதநமென்றால் தத்தத்வர்ணாஶ்ரமோசித கர்மாநுஷ்டாந ஶூந்யமான ஜ்ஞாநமும் மோக்ஷஸாதநமன்று. அந்த ஜ்ஞாநந்தானே இந்த கர்மாநுஷ்டாநத்தோடே

கூடினால் மோக்ஷஸம்ப்ராப்தம். ஆகையாலிந்த அஶ்வமேதமென்கிற க்ரியாவிஶேஷம் ஜ்ஞாநஸஹிதமாகையாலே நிஸ்ஸம்ஶயமாக மோக்ஷஸம்ப்ராப்தம். இப்படி ஜ்ஞாநஸஹிதமான கர்மத்தை அநுஷ்டித்தால் ப்ரஹ்ம ஶரீரமாய் ஸ்ருஷ்டியிலே ஸ்வதந்த்ரமாய் அநந்தரம் அந்த கல்யாணகுணாகரனாய் அவ்யாக்ருத திவ்யதேஹவிக்ரஹ ஶாலியாய் ஸகல ஜகத்வ்யாபியா யெழுந்தருளி யிருக்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணன் விஷயத்தில் மெய்யான பக்தியினுத்பத்தி ஸஹிதமான ஜ்ஞாநமுண்டாய் அந்த ஜ்ஞாநத்தாலே இந்த புருஷன் துஃகமான ஸம்ஸார ஸாகரத்தினின்றும் விடுபடுவன்.

ஸாரபூதம் ஶ்ருணுத தேவ்யோ விஷ்ணுமாஹாத்ம்யமுத்தமம் | யஜ்ஜ்ஞாநாதி ப்ரஜாதா தமோ மோஹ ஸமாவ்ருத: || ஸர்வேஷாம் ப்ரபஞ்சாநாம் ஈஶ்வர: காரணம் ஹரி: | தேநஸ்ருஷ்டமிதம் ஸர்வம் ஜகத்ஸ்தாவரஜங்கமம் | தேந ஸம்வர்த்திதம் நித்யம் தஸ்மிந்நேவ ப்ரதிஷ்டிதம் || தஸ்மிந்நேவ லயம் யாதி ஸர்வமேவ ஸகலம் ஜகத் | ஶ்ரீமேவ தஸ்ய ஜகதாம் ஸம்ருத்திதி லயக்ரியா: || நதஸ்ய காரணம் கார்யம் வித்யதே ஹ்யவ்யயாத்மந: | யதா தரங்கமேகேந நாத்யா ஜாயந்தே ஸாகரேம்பஸ: | தமேவ விஷ்ணும் ஜாயந்தே வ்யாநபுருஷாதய: || ஊர்ணநாபி யதா ஸூத்ரம் ஸ்ருஜதே ஸம்ஹரத்யபி | ததா ஸ்ருஷ்டேதரம் விஶ்வம் ஸ்ருஜதே ஸம்ஹரேத் ஹரி: || தேநைவ விஶ்வம் வ்யாப்தம் ஜகத் ஸ்தாவரஜங்கமம் | அதஸ்ஸர்வம் ஸகலம் நதத்வேந்யா(ந்) ஹ்யஸ்தி கிஞ்சந || விஷ்ணுமேவ பஶ்யந்தி நரா மாயாவிமோஹிதா: | ஸர்வமேவ ஸர்வத்ர பஶ்யந்தி மநீஷிண: || ௬ ||

வாருங்கள் தேவதைகளே! தமோகுண வ்யாநான மோஹமர்ணவ்யாளாலே துர்ஜ்ஞேயமான ஜ்ஞாநஸாரத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்: ஸமஸ்தமான ஜகத்துக்கும் ஸ்ரீமந்நாராயணனொருவனே மூலகாரணவஸ்து. அந்த பகவானாலே சராசராத்மகமான விந்த ஸமஸ்தஜகத்தும் ஸ்ருஷ்டிக்கப்

பட்டது. அவனாலேயே ஸ்திதிமத் ரக்ஷிக்கப்படுகிறது. திரும்பவு மவனிடத்திலேயே லயிக்கிறது. ஆகையால் பகவதுபாதிகமாகாமல் ஜகத்திலொருவஸ்துவுங்கிடையாது. ஸர்வஜ்ஞஸர்வசக்தனான அந்த பரம புருஷனுக்கு இந்தஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபார விசேஷத்தாலே ஏதேனும்ப்ரயோஜனமுண்டோவென்றால் லோகத்திலொரு மஹாராஜா கிளிகள் முதலான பக்ஷிவிசேஷங்களை யெல்லாம் ஸங்க்ரஹித்து அவற்றின் வக்த்ரவிசேஷங்களாலே ஒரு லீலா ரஸாநுபவம் பண்ணுமாப்போலே அந்த பகவானுக்கு ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபார விசேஷங்களெல்லாம் கேவலம் லீலாவிசேஷங்கள். அந்த பகவானுக்கு நம்மைப்போலே ப்ராக்ருத ஶரீரேந்த்ரியாதிபரிக்ரஹமில்லை. ஆனாலவனிடத்தி னின்றும் ஜகதுத்பத்தி ப்ரகார மெப்படிப்பட்டதெனில் ஸமுத்ரத்தி னின்றும் அலைகளும் நுரைகளும் உண்டாகிறாப்போலே அந்த பகவானிடத்தி னின்றும் இந்த ஜகத்துண்டாயிற்று. இப்படி தன்னாலே நிர்மிதமான ஜகத்தைத் தான் தானே ஸம்ஹரிக்கிற தெப்படி யென்றால் ஊர்ணநாபி யென்கிற க்ருமிவிசேஷம், தான் ஸ்ருஷ்டித்த தந்துவிசேஷங்களைத் தானே ஸம்ஹரிக்கிறாப்போலே அந்த பகவானுந் தன்னாலே ஸ்ருஷ்டமான விந்த ஜகத்தைத் தாந்தானே ஸம்ஹரிக்கிறான். அந்தபகவானாலே பராவராத்மகமான விந்த ஸகல ஜகத்தும் நாராயண சப்தத்தில் தத்புருஷ பஹுவ்ரீஹி ஸமாஸத்வய நிஷ்பன்னமான பஹிரந்தர்வ்யாப்தியை யுடையதாகவாயிற்று. ஆகையா லிந்த பரம புருஷனைத்தவிரவேறொரு வஸ்துகிடையாது. பகவந்மாயாதிரோஹிதாந்த:கரணர்களான ப்ராஹ்மணர்கள் இந்தஜகத்தை பகவானைக் காட்டிலும் பின்னமாக அறிகிறார்கள். வேதாந்தஸாரஜ்ஞர்களான மஹர்ஷிகள் ஸகல ஜகத்தையும் பகவதுபாதிகமென் றறிகிறார்கள்.

யே து தேவாதயோ தேவா ஶ்ரத்தயா த்ரிவிக்ரம: ।
ஸா மாயா கேவலா விஷ்ணோ நஷ்டவாஸ்தி பரமாத்மந:॥ ஸர்வ

ஸத்யபூதம் பரம்ப்ரஹ்ம ஸநாதநம் । நிர்குணோ நிர்குண ஶ்ஶாந்தோ நிராதாரோ நிரஞ்ஜந: ॥ க்ருத்ஸ்ந: பாரமேஷ்டீ வ்யாபீ ஜ்ஞாநாத்மா ஶாஶ்வதஶ்ஶிவ: । ப்ரதாந பாரமேஷ்ட்யாச்ச ஸர்வ பாரமேஷ்டித: ॥ தஸ்மாதிதேண ஸர்வஜ்ஞகம் நஜாதமேவ கிஞ்சந । தஸ்மாச் கர்மாணி ஜாதாநி ஸர்வாணி விவிதாநி ச ॥ ஸர்வகர்த்தா போக்தா ச க்ரியாகார்யஞ்ச காரணம் । ஸர்வ ஸர்வம் க்ருஷ்ண ஸர்வஸ்வ ஸர்வாஸந: ॥ ஏதத் பரம்பதம் ஜ்ஞாநம் விஶ்வாஸஹிதா ஸ்ப்ருதா । ய ஏவம் வேத்தி தத்வேந ஸ நரோ முக்திமாப்நுதி ॥௧௦௧॥

இப்படிப்ரஹ்மமும்ஜகத்துமொன்றாகில்தேவதைகளென்றும் மநுஷ்யாளென்றும் பேதகதநம் கூடுமோ வென்னில்;— இந்த பேதங்களெல்லாம் அந்த ஸமஸ்தங்களுக்கு ப்ரயுக்த கர்மநிபந்தநமான ஶரீரஸம்பந்த ப்ரயுக்தமேதவிர பரமாத்மகமன்று; ஆகையாலந்த பரமேஶ்வரனொருவனே பரமாத்மகனென்றும் அம்ருதம்போலே போக்யபூதனென்றும் பரப்ரஹ்ம ஶப்தவாச்யனென்றும் பூர்ண புருஷனென்றும் ஹேயகுண ரஹிதனென்றும் ஸகலஜகத்ரக்ஷகனென்றும் ஸகலஜகதாதாரனென்றும் அஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸாரகந்தனென்றும் ஸ்வரூபதஸ்ஸ்வபாவதஶ்ச நித்யனென்றும் உபநிஷத்ப்ரஸித்த புருஷ ஶப்தவாச்யனென்றும் ஸகலஜகத்ஸாக்ஷியென்றும் ஜ்ஞாநஸ்வரூப னென்றும் ஜ்ஞாநகுணக னென்றும் அநந்த கல்யாணகுணாகரனென்றும் ப்ரக்ருதிபுருஷாத்மகவிஶ்வ ஜகச்சரீரக னென்றும் அவனிடத்தி னின்றும் ஸமஸ்த ஜகத்து முண்டாயிற் றென்றும் அங்கே உண்டாகாத வஸ்து ஒன்று மில்லை யென்றும் அவனிடத்தி னின்றும் ஸகலகர்மங்களும் அவற்றின் பலங்களு முண்டாயின வென்றும் அந்த கர்மங்களுக் கெல்லா மவனே ஸ்வதந்த்ரகர்த்தா வென்றும் தஜ்ஜந்ய பலங்களுக் கெல்லாம் அவனே நிர்வாஹக போக்தாவென்றும் அந்த யாகாதி க்ரியாஸ்வரூப னென்றும் கார்யகாரணாத்மக ஸ்வரூபனெ

ன்றும் தேஹவிலக்ஷணஸ்ய ஸ்வஸ்ய ஸ்வபாவான்யனென்றும் ஸகலஶரீரஸ்வரூபனென்றும் கர்த்ருஸ்வரூபனென்றும் இப்படி யுண்டான ஜ்ஞான விசேஷந்தான் விவேகமென்னப்படுகிறது. இப்படி ஸமஸ்தஸ்வரூபத்தை யதாவத்தாக எந்தபுருஷன் அறிகிறானோ அந்த புருஷன் நிரதிசயமோக்ஷ ஸாதகமான மோக்ஷஸாம்ராஜ்யத்தை யடைவன்.

ததேவார்த்தஸ்ய யத்கர்ம க்ரியதே வைதிகம் பரை: । ததேவ வித்யா ஸஹிதம் கீர்த்திதம் ப்ரஹ்மவாதிபி: ॥ அதோ யத் க்ரியதே கர்ம பாதேயாராய நாத்மகம் । ஸமஸ்தாதிபூதம் தத்க்ஷேத்ரம் கேவலஜ்ஞாத்ருஸம்ஶய: ॥ அதஸ்த்வம் ஸர்வகார்யேஷு தத்ஸமம் புருஷோத்தமம் । அஸ்மின் ந யக்ஷ்யஸ்தம் க்ஷேத்ரஸத்வம் தேய நா ॥ அதோ விஷயோ யாஸாபி: நகர்த்தவ்யோ த்ருதோ பவதி । அஹங்காரதோஷவஹ்நி ஸ்ருஷ்டாம் வஸ்துத: ॥ ஸத்வம்: ஸர்வபாவாநாம் ரஜோதமோஸமுத்பவ: । அவிஹத்வா ப்ராரம்பேந ஸம்யக்த: புருஷாயதே ॥ அஜ்ஞாநதிமிராந்தா நாதேநாத்ம ஜ்ஞாநிநாம் ந்ருணாம் । தேதேதி தேதா பும்ஸீ ரஹங்கார உதீர்யதே ॥கoஎ॥

ஆகையாலந்த ஸமஸ்தகர்த்ருத்வமாக அநுஷ்டித கர்மமே வித்யாவிஹித கர்மமென்று ப்ரஹ்மநிஷ்டா ப்ரமாண்யாளாலே உபதேசிக்கப்படுகிறது. ஆகையா லுங்களை யுதேசித்துப் பண்ணுகிற கர்மங்களெல்லாம் கேவலம் ஸமர்த்தி ஸமுதாயங்கள். ஆகையாலிப்போது நானந்தவதார்விஜய பார்த்தஸாரதி ப்ருதாதாவான பரமேபுருஷனை ஸாக்ஷாத்கரித்து க்ருதார்த்தனாக வேணுமென்று இந்த ஸத்வ்யதக்ஷேத்ரத்திலே ஜ்ஞாநஸஹிதமான அத்வைதத்தாலே ஆராதனம் பண்ணப் போகிறேன். ஆகையாலிப்போ நீங்களென்னிடத்தில் கோபம்பண்ணி சோகிக்க வேண்டியதில்லை; லோகத்தில் அஹங்காரமென்னும் பெருநெருப்பு ஸகல பாவங்களுக்கும் மூல ஸாதகம்; அத்தோடேகூடின புருஷனுக்கு தர்மாதர்மாதிகள் கூட ஸம்பவிக்

கும்; ஆகையாலிப்போது நீங்கள் அஹங்காரமாகிற வ்யாதியை ஶமிப்பிக்கப் பாருங்கள். அஹங்கார ஸ்வரூபந்தா னெப்படிப்பட்டதெனில்- அஜ்ஞாநத்தாலே ஸ்வஸ்வரூபஜ்ஞாநஶூந்யரான சேதநருக்கு "தான் ஸ்வதந்த்ரனென்றும் பந்து புத்ராதி வஸ்துக்களெல்லாம் தனக்கே நிருபாதிக ஶேஷபூதங்க ளென்றும் தோன்றுகிற" புத்திவிஶேஷந்தான்.

ஶ்லேஷ்மவிண்மூத்ர ஸம்பூர்ணே நவத்வாரபுரேத்ருவே । அநித்யே துர்க்கந்தபூயிஷ்டே சர்மவ்யாதி ஸமாஶ்ரயே ॥ பஞ்சபூதமயே தேஹே ஸர்வது:க ஸமாஶ்ரயே । அஹங்கார விமூடாத்மா கர்த்தேதி தாஹர: । ஶரீரஸ்தஸ்து கர்மாணி பாதகாநி ஸஹஸ்ரஶ: ॥ யாதநாஶ்ச ஸ்வயம் புக்த்வா யாம்யா: கல்பநிபந்தநா: । தஸ்மாத் த்யாஜ்யோ ஹ்யஹங்கார: பாபஹேதுஸ்ஸதாஸ்ஸதாம் ॥ தேநைவ துஷ்டம் சித்தம் ந கதாசித் ப்ரஸீததி ॥௧௧௧॥

இந்த அஹங்காரத்தால் ஆத்மஜ்ஞாநஶூந்யரானவர்கள் ஶ்லேஷ்மவிண்மூத்ராதிகளாலே பரிபூர்ணமாய் நவத்வாரவிஶிஷ்டமாய் ரஜஸ்தமோகுணாத்யமாய் க்ஷணபங்குரமாய் அநித்யதோஷியாய் துர்க்கந்தபூயிஷ்டமாய் விவித வ்யாதிகளுக்கெல்லாம் ஆஸ்பதமாய் அநேகது:காஶ்ரயமாய் பாஞ்சபௌதிகமாயிருக்கிற தேஹத்திலே யொரு துராபிமானத்தைப் பண்ணி அந்தஶரீரரக்ஷணார்த்தமாக அநேகபாபங்களைச்செய்து அதன்பலமாய் வந்த யமபாதா விஶேஷங்களை யெல்லாம் அநுபவிக்கிறார்கள். ஆகையால் அநேக பாபஹேதுபூதமான இந்த அஹங்காரம் ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் த்யஜிக்கத் தக்கது. இந்த அஹங்காரக்ரஸ்தனுக்கு கல்பகோடி காலமானாலும் சித்தஶுத்தியுண்டாக மாட்டாது.

த்யஜத ஸஹஜஶத்ரும் து:கஸந்தாபதாவ ஜ்வலநஜநநபூமிம் யமயாத்ராஹிதாநம் । ஸகலஸுகதியார்க்கஅர்க்கலாயமோஹாமய்யஸமயா ததிதநமயாநாம் ஸம்ப்ரணாஶ: க்ஷணேந ॥

வாரீர் தேவதைகளே! இப்படி ஸர்வதுஃகாஸ்பதமாய் நிந்த்யதமமாயுள்ள இந்த அஹங்காரத்தைவிடுங்கோள் இத்தால் ஸஹஜஶத்ருவான காமக்ரோத லோப மோஹ மத மாத்ஸர்யங்களினின்றும் விடுபட்டவர்களாய் ஸாத்விக ஸ்வபாவர்களாகக் கடவீர்கள்.

ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

இதி ஶ்ரீ ப்ரஹ்மாண்ட புராணே ப்ரஹ்ம நாரத ஸம்வாதே

ஶ்ரீ ஹஸ்திகிரி மாஹாத்ம்யே பஞ்சமோத்யாய:.

ஶ்ரீ:.

ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஶ்ரீ ஹஸ்திகிரி மாஹாத்ம்யே

ஷஷ்டோத்யாய:.

ஶ்ரீநாரத: || பகவச்சாஸ்த்ரே யதா தத்ர ப்ரஹ்மணோக்தா திவௌகஸ: | தச்ச்ருத்வா ப்ராஞ்ஜலயஸ்தாத அஹங்கார ஜிஹீர்ஷவ: || தேவா: || துஸ்த்யஜோயமஹங்காரோ யதஸ்த்வயா பரிகீர்த்தித: | யேந ஶக்யம் பரித்யக்தும் தந்நோ ப்ரூஹி பிதாமஹ ||௨||

வாரீர் ப்ரஹ்மமஹர்ஷியே! இப்படி சொன்னப்ரஹ்மாவின் வாக்யத்தைக்கேட்டு ஸகலதேவதைகளும் ப்ரஸந்ந ஹ்ருதயர்களாய் அஹங்காரத்தை த்யஜிக்க நினைத்து ப்ரஹ்மாவைப்பார்த்து வாரீர்ப்ரஹ்மாவே! இப்போதேவரீரருளிச்செய்த அஹங்காரத்தை த்யஜிப்பது துஷ்கரமானபடியாலிதற்கொரு ஸுலபோபாயம்தேவரீரே க்ருபைபண்ணவேணுமென்று விஜ்ஞாபநம் பண்ணினார்கள்.

ப்ரஹ்மா ॥ குணத்ரய மயீ மாயா ஜநித்ரீ விஶ்வபாவிநீ । ப்ரதாந மிதியா மாஹு: ஸாங்க்யயோக விசக்ஷணா: ॥ மஹதா த்யா மஹத்தத்வா பஞ்சஸ்து த்ரிகுணாத்மிகா । ஸத்வம் ரஜஸ்தம இதி த்ரிகுணா ஸம்ப்ரகீர்த்திதா: ॥ அஹங்கார ஸமுத்பூதா பஞ்சபூதாதி ஸம்ஜ்ஞக: । ஜாதாஸ்தஸ்மா தஹங்காராத் தந்மாத்ரா ஸம்ஜ்ஞகா: ॥ ஶப்தஸ்பர்ஶௌ ரூபரஸௌ கந்த ஏவ ச । தேஷ்வேவ ச வைதேயேஷு ச பூதாநி ஸர்வாணி ஸர்வாணி ச । ப்ருதிவ்யாப ஸ்தேஜோ வாயுராகாஶ ஏவ ச । தந்மாத்ரேப்ய ஸமுத்பூதா: பஞ்சைதே ஸர்வஸத்தமா: ॥ வைகாரிகோ ஹங்காரோ ஸாத்விகாஹங்காரா துஜ்ஜிதே । வைகாரிகா தைஜஸிகாத் குணாத் ஸம்பவா: ॥ ஶ்ரோத்ரம் ஜிஹ்வா தயாசக்ஷு ஸ்த்வக் க்ராணமிதி பஞ்ச ச । பஞ்சேந்த்ரியாணி பூதாநாம் க்ராஹகாணி ஶரீரிணாம் । உபஸ்த: பாணிபாதௌ ச வாயு பாயுரிதி பஞ்ச ச ॥ கர்மேந்த்ரியாணி தேவேஷா மாஹுர் மநஸ்து: । ஏகாதஶேந்த்ரியா விஜ்ஞா வ்யக்தா தேஷாம் ॥ ஷட்த்ரிம்ஶத் தத்வம் தேவதி பஞ்சாத்மகம் ॥கசு॥

வாரீர் தேவதைகளே! இந்த அஹங்காரத்தினுடைய உத்பத்தி ப்ரகாரத்தையும் தந்மாத்ரைகளையுஞ் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள் த்ரிகுணாத்மகமாய் மாயாஸ்வரூபமாய் ஸகல ஜகதுத்பாதகமாய் தான் தானே ஜகதுத்பத்தியென்ன பரிணாமேச்வரியாய் ஸாங்க்ய ஸமயஸித்தமாய் ப்ரதாநமென்றொரு தத்வ விசேஷமுண்டு அந்த தத்வத்தினின்றும் வைகாரிகமென்றும் தைஜஸிகமென்றும் பூதாதி யென்றும் ஸாத்விக ராஜஸ தாமஸபேதத்தாலே அஹங்காரத்ரய முண்டாயிற்று. அதில் தைஜஸிகமென்கிற ராஜஸாஹங்கார ஸஹக்ருதமான பூதாதி என்கிற தாமஸாஹங்காரத்தி னின்றும் ரூபமென்றும் ரஸமென்றும் கந்தமென்றும் ஸ்பர்சமென்றும் சப்தமென்றும் ஸகல ஜகதுபாதிகளாய் ஐந்து தந்மாத்ரைகளுண்டாயின அந்த

ஸத்வ தந்மாத்ரங்களி னின்றும் ப்ருதிவ்யப்தேஜோ வாய்வா காசாத்மகங்களான ஸத்வபூதங்களுண்டாயிற்று. ப்ராணஜிஹ்வா சக்ஷுஸ் த்வக் ச்ரோத்ர மென்னும் சப்தஸ்பர்ச ரூப ரஸ கந்த க்ராஹகங்களாய் ஞானேந்த்ரியங்கள் ஐந்து உபஸ்த பாணி பாதபாயு வாக்கென்னும் ஆநந்தப்ரதான விஹரணோத்ஸர்க ப்ரவசன ஹேதுபூதங்களாய் கர்மேந்த்ரியங்க ளஞ்சு ஸ்ம்ருதி த்யாதிகளிலே ஸாக்ஷாத்ஸாதனமாய் படிவடாதிஸாக்ஷாத்கார தசையிலே சக்ஷுராதி பாஹ்யேந்த்ரியங்களுக்கு ஸஹகாரி பூதமான மனஸ்ஸென்னுமிந்த்ரியம் ஆக விந்த ஏகாதசேந்த்ரியங்களும் தைஜஸிகமென்கிற ராஜஸாஹங்கார ஸஹக்ருதமான வைகாரிக மென்கிற ஸாத்விகாஹங்காரத்தினின்று முண்டாச்சுதுகள் இப்படி ப்ரதானதத்வ மொன்றுதானே பரிணாமபேதத்தால் இருபத்திநான்கு தத்வமாக வாயிற்று. இந்தவஸ்துவிலும் சதி தத்வார்த்தங்கள் ஸங்க்ரஹத்துப்,

பார்த்திவோ யதி வா ஆப்யோ தைஜஸோ வாயவீ ததா ஹ: காரணாத் தன்மாத்ரோவா நிமித்தம் ஸத்வம் ஸமக: ॥ பஞ்சதே பூதா பூதா: ப்ரதமாந் ஜனயந்தி து ॥ நஸ்யந்தி பஹிர்பூதாம் யதேவஸ: பஸ்ஸ்யந்தா ॥ ஜந்ஹ்ருத்யா ஜராதா: ஸ்வபாவ்யாயி ப்ராகாச: । ஞானஞ்சேவஜாநாதி குணமாயாவமோவத:॥ ஜ்ஞானஸரவைநா நிமித்தவா நிமித்தமவோ நிஷ்ப்ருஹ: । தேவஸ்ரீ நவாமேணேவ ஷம்ஸ: த்ரித்ரா ஸம்ஜ்ஞக: ॥ த்யாதிரோஹிதஜ்ஞான ஸ்வரவோ ஜந்ஹ்யா । கர்மதந மநிதஸ்ய ப்ராக்ருதம் தாமஸ ஜநம் ॥ தத்ஸம்ஸய ஸமேதரவே ரிஹவேஷாதியித்த: ॥ கவைபர பரித்ராண பரஸ்தாம பரவத: । பண்யாபாவாத்மகம் கர்மகாரதே மதவேதந: ॥ ஞாத்வாத்மகாதிகம் தாவமநா ஹார்த்தே உபஸோவஸீ । ஸ்ரீத்வஸ்ரீதி விஷாதாம்சு கவைபர ஸமாத்வாரு ॥ அஹங்கார விமோசா ஸா பஸ்யதாத்மகுணாநிவ । பரிஹ்ருத்தித தேஹே தோஷணே பரிதோஷித: ॥ தஜ்ஞா மாவேவகர்மதே பரஹிம்ஸா மேஹநிஷ்ம ॥ ௨0 ॥

ஸர்வதா³ஸ்வரூபதிரோஹிதனாய் ஸம்ஸாரியென்று ப்ரஸித்³த⁴-
னான ஜீவாத்மா இருபத்தைந்தாந் தத்வம் இப்படி ஸ்வஸ்வரூபனாய்
பஞ்சவிம்ஶகனாயுள்ள ஜீவாத்மா அசேதநமான அந்த ப்ரக்ருதி
பாஶத்தால் அவஶனாய் நிப³த்⁴யமானனாகிறவனைப்போலே ப³த்³த⁴-
னாய் யூபஸ்தம்பத்திலே கட்டப்பட்ட பஶுவைப்போலே
ப³ஹிர்முக²னத்தில் அவஶேஷனாய் தான் ஜ்ஞானஸ்வரூபனாய் ஸ்ரீ
ஸர்வஸ்வ நவமலக்ஷணாதி³களுக்கு யதா²ஸ்தா²னாயிருந்தாலும்
த்ரிகு³ணாத்மகமான ஸவநாயையாகிற ப்ரக்ருதியாலே திரோ-
ஹித ஜ்ஞானனாய் ப்ரக்ருதிஸம்ப³ந்த⁴ நிப³ந்த⁴னங்களான ஜராஜ
ராமரண து³:க²மய வ்யாதி⁴களாலே பீடி³தனாய் தன் ஸ்வரூப-
த்தைத் தானே மறந்து அசேதநமென்றும் அநித்யமென்றும்
அதிஹேயமென்றும் அநேக து³:க²மய மென்றும் ஹ்ருதித்துக்
கொண்டு அதடியாகவந்த ப்ரக்ருதநாதி³ விஷயமேதுமென்று
அதற்கு விரோதியமுத்தில் ஸம்ஹார பயமுடையதான தேஹ-
மென்ன வனத³ர்ஶய கு³ணவிஶிஷ்டனாய் க்ருத்யாக்ருத்யவிவேக
ஶூந்யனாய் ஶரீர ஸம்ரக்ஷணார்த்த²மாக ப்ரதிதி³நம் பாபு
பாவாத்மகங்களான கர்மங்களைப்பண்ணி அதடியாகவந்த கர்ம
பாரதந்த்ர்யத்தாலே பஶ்வாத்ய வாயவ்யாதி³வியோக³ ஜநித
து³:க²விஶேஷமென்றும் ப்ராணிகள்மூலமாய் ஶஸ்த்ரோதா³தி³
ஜநிதமான து³:க²விஶேஷமென்றும் அஶநிவாதாதி³ ஜநித
து³:க²விஶேஷமென்றும் நிர்ணீதமான ஆத்⁴யாத்மிகாதி³தாப
த்ரயத்தாலே அபி⁴தப்தனாய் அஹங்காரத்தாலே ஆத்மஜ்ஞான
ஶூந்யனாய் ஶரீர பரிக்³ரஹ ப்ரயுக்த ஸாவ து³:கா²தி³
கு³ணங்களை ஆத்மகு³ணங்களாக ஹ்ருதித்துக்கொண்டு ஶரீரஸம்-
ரக்ஷணைக காதரஹ்ருத³யனாய் த³ர்ஶயமாந அநேககர்மஸம
னுஷ்டானம்பண்ணி அஹோராத்ரமும் விவித⁴ங்களான பாபவி-
ஶேஷங்களைப் பண்ணுகிறான் ஜீவாத்மா.

ஏவம் ஸம்ஸார து³:கோ²த்³விக்³நசேதஸா பரிவேஷ்டித:।
பரிஹர்த்தேநோ து³:கா²ந் நிவ்ருத்திர்நாயிதஹ்யதி ॥ திவ்யஜ்ஞ:

ச்ரேயஸாஸேந ப்ரவ்ருத்திரோஹித: । ஶ்ருதா தஸ்ய விசா ரேண ஸ்வர்கோ தாஸோ கொ யயா । ஸ்வர்கஸ்த்ர ப்ரஹ்மாநந் தேஹப்ரஸம்ஸ ஸம்ஸ்ருத்வ ॥ தேதாக்ஷவிசேஷாஸ்ய நவ ப்ருத்திஸ்வாஸ்நதே । ஸ்நாநு ஸ்திஷ்டநு ஸ்வநு ஸ்வாஸநு ப்ரஜநா ஷி நவவவ ॥ ப்ராக்ஷேஜாதேஹயாத்ராஸ்ய யதயேத வ ஸ்வஸநா: । யநவாந்நிஜதேநா வாவி ஸம்ஜிதா ஜபவவவா ॥ ஶோகவிஜா விஶேஷாத நதேஹீ உஷதே ஸ்வம் । யஸ்த ஸம் உஷதே தேஹீ ஶப்தஸ்பர்ஶாதி ஸம்ஸ்வம் ॥ து:கவாரியேவ தேநவஸ்யாக இதி நாஸ்த்ரஸம்ஶய: ॥ ௨௬ ॥

இப்படி ஸமஸ்தாயாதிரோஹிதனாய் ஸம்ஸார து:கத்திலே ஸ்நானம் பண்ணிக்கொண்டு ஒருக்காலுங் கரையேற மாட்டாமல் ஜடை யென்கிற க்ருமி விசேஷத்தாலே தஸ்ய ஸமுஷாய நிமக்தமான ஸமுத்ரஸம்ஸ்த ஶோகம்போலே து:க ஸாஶத்தாலே பத்தனாய் பஹிர்முகத்திலே ஸுஷேமனாய் அங்கு தானே ஸ்நானம் பண்ணிக்கொண்டு ப்ரவானாயினும் நிஜமநநாயினும் ஸம்ஜித ஸாவதானனாயினும் ஶோபனாயினும் ஸமஸ்தாயாதிரோஹிதா ஜ்ஞாநையாலே நிர்பரமேநாயா நஸோஜநாதி ஸ்வர்பஸேவையிலுங்கூட ஸ்தவஷா ஜஜ்ஞானைப்போலே கேவலம் ஶரீர ஸம்ரக்ஷணபரனாய் தேஹமுண்டாகிற ப்ரவா நாதிவிஷயகவிதையென்ன தேஹவ்யாப்தியால்வரும் ஶோக விசேஷமென்ன இதுகளால் ஶோபாத்தாவாய் கஷ்டகோடிகாவமானாலும் ஸ்வரூபவர்ஶமும் அநுபவிக்கப் பெறான், ஆகையா லிப்போது ஶப்தஸ்பர்ஶாதி ஜந்யங்களான ஸுகங்க ளிருக்கிற தென்றால் இந்த ஶப்தாதி ஜந்ய ஸுக விசேஷங்களெல்லாம் தேஹானத்தில் கேவலம் து:கரூபமாகத் தானே நிஸ்ஸம்ஶயமாக பரிணமிக்கும்.

ஸுகாத்வீ வியோ ஜோ நியதஸ்ய தேஹிநாம்
ஸார்த்திகோ ராஜஸஸ்ரேவ தாமஸஸ்ரேஷ்தி ஸவ்யய: ॥ தத்

காரணம் ப்ரவக்ஷ்யாமி ச்ருணுத்வம் ஸர்வதேவதா:॥ யஜ்ஜ்ஞாத்வா ந புநர்தேஹீ பததே தேஹ: ஸம்ஸாரே ॥ ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாந ஸம்பந்நா: ச்ரத்தாஸ்திக்ய ஸமந்விதா: ॥ ஸதாசாரரதா: ப்ராஜ்ஞா ஜாயந்தே ஸாத்த்விகா ஹரே । காமபோகேஷு ஸம்ஸக்தா லோக நாஸ்திக்ய ஸம்யுதா: ॥ அஹங்காரபரோத்ரிக்தா ஜாயந்தே ராஜஸாஸ்ஸதா । அஸூயாஸஹிதா த்வேஷ்யா நிர்ஹ்ரீகா வேதநிந்தகா: ॥ ப்ரமாத ஜ்ஞாநமோஹாட்யா ஜாயந்தே தாமஸா நரா: । ஸாத்த்விகா மோக்ஷகாமாஸ்யா ராஜஸா போகலாலஸா: । உபய ப்ரேதஜாநந்தி தாமஸா மோஹஸம்வ்ருதா: ॥௩௨॥

வாருங்கள் தேவதைகளே! ஸகல ப்ராணிகளுடைய ஸ்வபாவமும் ஸாத்விக ராஜஸ தாமஸ பேதத்தாலே மூன்று ப்ரகாரமா யிருக்கும் இதின் ப்ரகாரத்தை யதாவத்தாக வறிந்தவன் திரும்பவும் ஸம்ஸாரத்தில் உதிக்கிறதில்லை. ஆகையா லிதின் ப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். தேஹம் த்ரிபாதி விலக்ஷண னென்றும் ஞானானந்த ஸ்வரூப னென்றும் ஞானானந்த குணக னென்றும் ஸ்வயம் ப்ரகாச னென்றும் ஸ்வசேஷபூதஸமஸ்தனென்றும் அணுவென்றும் பரசேஷதைக ரஸனென்றும் பகவதநந்யார்ஹ சேஷபூதனென்றும் அபிமானாகாரமாக ப்ரதிபந்நமான ஜீவாத்மஸ்வரூப விஷயக ஜ்ஞானத்தாலே ஆநந்தபரவச ஹ்ருதயாளாயும் இந்த ஸாதனத்திற்கிந்த ஸாத்யம் விசேஷமென்கிற நிஷ்டபலவிசேஷாத்மகமான ச்ரத்தையென்ன? ஸகல ஜகத் வ்யாப்ய ஸமேதமாய் ஒரு லோகவிசேஷ முண்டென்கிற பலவிசேஷாத்மகமான ஆஸ்திக்யமென்ன ? ஆத்மகுணவிசிஷ்டாளாயும் வேதமார்க்க ஸஞ்சாரிகளாயும் மோக்ஷ வ்யாபாராளாயும் உத்தமா ளாவர்கள் ஸாத்விகாள், ப்ராக்ருதவஸ்து விஷயகமான ஆசாவிசேஷமென்ன தேஹாஸக்தில் வ்யாப்தமான போகவிசேஷ மென்ன ஆத்மகுண விசிஷ்டாளாயும் சரீராவயவ விஜ்ஞா விசிஷ்டாளாயும் ஸ்வர்கலோக வ்யாபாரா ளாயும்

பஶுபுத்ராதி வியோகஜநித ஶோகாதி ஸந்தப்தாளாயும் ஶாஸ்த்ர மர்யாதா ஸமதிக்ரம ஸம்பந்நாளாயும் அஹங்காரத்தாலே த்ருப்தாளாயும் போகைக ப்ரதாநாளாயும் உத்ஸுகாளாவர்கள் ராஜஸாள். ஆமுஷ்மிக ஶ்ரேயஸ்ஸாதந ஹேதுபூத யாகாதி கர்மஶ்ரத்தாளாயும் ஶ்ருதிதாத்பர்ய க்ராஹிகளாயும் பரலோகேச்சா ஸம்பந்நாளாயும் ஸதாசார நிரதபராளாயும் அஜ்ஞாநாந்தாளாயும் அநேகப்ராந்த ஹேதுஸம்பந்த நிஷித்த கர்மாநுஷ்டாந பராகளாயும் லோப மோஹ பய ஸம்பந்நாளாயும் உத்ஸுகா ளாவர்கள் தாமஸாள்.

ஸாத்விகஸ்ஸுஸம்பந்நோ நிஷ்காமோ விமதஸ்ப்ருஹ: । அபாணிபாத பவந ஶ்ருதிநிஷ்ட தபோதந: ॥ ஜ்ஞாநயோக பரோ நித்யம் ஶமாதி ஸம்ஸ்தித: । ஸ்வாத்யாய நிரதோ யுக்தோ ஶாந்தோதாந்த ஸமாஹித: ॥ உத்க்ருஷ்ட ஸத்த்வ ஸம்பந்நாநாம் ப்ராப்யம் ப்ராப்ய ஸம்ஸ்திதம் । யதாவதபிஜாநாதி ஸத்த்வாதீநி தாமஸ: । ஸத்த்வேந ரஹித: ஸம்பந்நோ ராக பந்தவிவர்ஜித: ॥ வர்ணாஶ்ரமாசாரரதோ வீதராகோ விமத்ஸர: । த்யாகம் ஸத்த்வஸம்பந்நோ ப்ரத்யக்ஷமுபலக்ஷிதம் ॥ அதோ ராஜஸ ஸத்த்வஸ்த: ஹிதக்ருத்ஸ்நத்வஸங்கர: । அஹமேவ நாஸ்மி நாந்யோ நித்யம் பரமாத்மந்யவஸ்திதம் ॥ விஜய த்ரிஶம் நித்யம் ஸர்வ தேஹ விவர்ஜித: । ப்ருத்வ்யாம்பதீக பக்தேஷு ஶம்பக்ருதவாய ரம் ॥ அநந்யயாஜீ ஸததம் யஜதே பரமேஷ்டிநம் ॥ தமேவ ஸத்யஜ்ஞாநம் ஹோத்ராரஜேஷ்டயம் ॥ யதாவதபிஜாநாதி ஜ்ஞாநஸம்பந்ந தாபஸ: ॥ ஸ்வயமேவ ஶாஸ்த்ரவிஹிதேஷு யுக்த ஶ்ருத்யா ஸமந்வித: । ஸர்வதேவமயம் விஷ்ணும் யஜதே பரமேஷ்டிநம் ॥ ஸததம் விஷ்ணுநிஷ்டம் ஸர்வாயாஸ மநாமயம் । ஜபஹோமாதிபி: கார்யம் நயத்யத்ர ஸம்யத: ॥ அநக அநவ பராவிஷ்ணு பராயணா ஜநார்தந: । தந்மயே வேத ஸ்வரூப ஶ்ருதிவஶ்யத்ய நந்யதீ: ॥ இத்யநேகா நர: கார்யம் ஸாத்த்விக ஸ்வரூபவ்ரத: । ஸத்யயுக்தாரேண தேஹாந்தே யாதி தத்பதம்

ஸம் பதம் ॥ விஷ்ணுபக்தா யதாத்மாநஃ கார்பண்யாதிவிவர்ஜிதாஃ ।
யஜ்வாநோ நியதப்ரோக்தா யாந்தி தத்வைஷ்ணவம் பதம் ॥ ௪௯ ॥

இன்னமிப்படி த்ரிவிதஸ்வபாவாளான புருஷர்களுடைய குணவிசேஷங்களையும் கதிவிசேஷங்களையும் ப்ராப்யதேச விசேஷங்களையும் விசதமாகச் சொல்லுகிறேன். கேளுங்கள் தேவதைகளே! ஸாத்விகபுருஷன் ஸகலகுணஸம்பந்நனாய் ஸமபுத்தியும் சரணாரவிந்த கைங்கர்ய வ்யதிரிக்த ஸுகாதி விமுகனாய் பகவத் பாதாரவிந்த பாதாப்ஜாஸக்தி பரவசனாய் தன்னுடைய ஸர்வாவயவங்களிலேகூட அபிமாநரஹிதனாய் பரிபூர்ணஜ்ஞாதாவாய் ஜ்ஞாநயோகநிஷ்டனாய் ஸதா சாந்தியாய் ஸ்வவர்ணாச்ரமோசித கர்மாநுஷ்டாந சீலியாய் ஸதா வேதாப்யாஸநபரனாய் யஜ்ஞபரவனாய் பஹிரிந்த்ரிய நிக்ரஹசீலியாய் விவேக விசேஷாத்யாத்மகுண ஸம்பத்தியையுடையவனாய் யதாவேதாதி ச்ருதி ப்ரதிபாதித ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதி ப்ரகார விசேஷ பரிஜ்ஞாதாவாய் பரிசிதபோக்தாவாய் ஸர்வஸமனாய் வ்யாதிமோஹ ப்ரஜாவிஹீனனாய் ப்ராக்ருத பலாஸக்திரஹிதனாய் அஸூயாரஹிதனாய் நிர்வ்யாஜமசேஷ காரணபூதனான ஸ்ரீயஃபதியை ஸர்வஸ்மாத்பரனாக அறிந்தவனாய் ஸமஸ்தபூதங்களிலேயும் ஸமதர்சித்வ புத்தியாலே த்ரோஹசிந்தாரஹிதனாய் ஹிதைஷியானவனாய் ஸ்திரப்ரதிஜ்ஞனாய் சரீரசரீரி பாவத்தாலே ஜீவபராத்மவிஷயத்தில் அபேதாத்யவஸாய சாலியாய் ஸ்ரீயஃபதியை ஸர்வயஜ்ஞபோக்தாவென்றும் ஜராமரணரஹிதனென்றும் உத்பவகாரணத்ரயபதியென்றும் ஸகலஜகத்ஸாக்ஷியென்றும் ஸகலதேவதா ஸார்வபௌமியென்றும் ஸர்வாதாரனென்றும் ஜகதேகநாயகனென்றும் அகிலஸ்வரூபனென்றும் சாஸ்த்ர த்ருஷ்டியாலே யதாவத்தாக அறிந்தவனாய் அந்த ப்ரஹ்மஜ்ஞாநத்தாலே பரிசுத்த மநஸ்கனாய் தேவதாந்தர ஸம்பந்தகந்தரஹிதனாய் சாஸ்த்ர சோதித யஜ்ஞங்களாலே ஸம்வத்ஸராத்யயனாயஜ்ஞத

ஸ்ராத்ராம்ஸிக ப்ரத்யக்ஷப்ருதியான ஸ்ரிய:பதியை ப்ராநம் பண்ணிந்த ஸமஸ்த ஸம்ஸ்காரர்தாந்தாலே இந்த ஸர்வ ஜகத்ராவார முகமேற்று ஸ்ருஷ்டி ஸ்வலாபத்தை யுடையனாய் ஜகத்ஹேதாஷிகளாலே ஸ்தூபாவ நம் பண்ணி கொண்டு தெய்வாஜுத்திலே ஸாதுர்யுனுடைய ஸநாதனத்தாலே ஸர்வலோகக்ராஹ்ணனாய் ஸவிர்யாதி ஸாமர்த்தாலே ஸஹஸ்ரகைவேக்ஷ்யாத்ராயண ஸம்வத்ஸராஹிஸ நிதேவதா வாயுராதி த்ரி ஸம்ஸ்ரயிஸ்த்ர ஸ்வரேணைஸ்வர்ஜாவதி ப்ரம்ஹாதிகளான ஸக்தியாஹகராலே ராஜேவார பதிவர்கமாக ஸ்திரும்விதப்ரக்ருதிம்ஸமுனாய் ஸநாதிகாலம் ஸநாதித பாராஷ்டாய ஸாமத்தாலே அடிக்கடியும் ஸநரதாவ ப்ராமேதேயமான ஸம்ஸாரவர்த்தியிலே யோடின விடாயெல்லாந் தீரும்படி விஸ்ரமஸ்தான ஸாரஸி ஸீதளமான விரஜா ப்ரவாஹத்திலே ஸ்வமாஹித்து ப்ரக்ருதிவாஸநா விஸேஷை பரித்யாக பதிவர்காக ஸ்வயமேத ஸூக்ஷ்மஸரீரனாய் ஸூக்ஷ்மப்ரதேச ஸம்தேஹ தேஹாகங்களிற்காட்டிலும் ஸதியமாக தேவஸமான அப்ராக்ருத தேஹவிசேஷத்தில் ப்ரவிஷ்டனாய் ஸவிஷ்டித லாவண்ய ஸௌந்தர்ய ஸகலாஷ்டக விஸிஷ்டனாய் ஸநந்தநம் பர்யங்க பரிஜனத்திலே தங்களைக் கொண்டெம்பெருமான் நடப்பித்த க்ருஷி ஸபலித்ததென்று பரணூஸி நாரயணான பதிவர்யாதயுக்களை க்ருதஜ்ஞதா நாஸ்யாநவதிவர்க்கமாகவிலவித்து ஸநந்தநாதிவாஸ ஸம்யாஸநவெண்கிறபடியே தத்ஸ்வஸமோசித பதவங்களைக்கொண்டு ஸேவவ்ருத்திகளையும் பண்ணுகையாலே ஸேஷனென்றும் த்ரவியவரிஷ்வேஷஹீதனை ஸ்ரிய:பதியைத் தன்படியிலே ஸ்வதேஸத்திலே வைகக்குப்படியான வைபவத்தையுடையனாகையாலே ஸஜனென்றும் திருநாமத்தையுடையனாய் ஸ்வதத்ர பாரம் வரையைப்போலவும் பரிணாத்ரு ஸம்ஸ்ப்ருஷ்ட ஸஹஸ்ர ஸஹஸ்ரதாயம்போலவும் விஸ்ராமதமான ஸஹஸ்ரஸஹஸ்ரத்தின் மணிகிரண ஸம்ஸ்பர்ஸ மாதவத்தாலே பரம்பரீகமென்று ப்ரஸித்மான பரமேஷ்டமெல்லாம் உஜ்வலிதமாம்படி பண்ணத்

தக்கவனான திருவனந்தாழ்வானைக் கண்டு ஸேவித்து அநந்தரமி
ப்படி ஆதிஶேஷமான அநந்தபோக பர்யங்கத்தின்மேல்
ஶயிதனா யிருந்தாப்போலே நித்யஸேவ்யனாய் ஸ்ரீபூமி
நீளாதிகளாலே ஸேவிதனாய் நிரதிஶய ஸௌந்தர்ய யுக்தனாய்
அநந்தகோடி ஸூர்யஸத்ருஶமான திவ்யகிரீடத்தை யுடையவ
னாய் அநந்தகோடி சந்த்ரலாவண்யஸத்ருஶமான திருமுகமண்ட
லத்தை யுடையவனாய் சதுர்விதபார்ஷதாயுதோத்துங்க
ளான சதுர்புஜங்களை யுடையவனாய் ஶரத்ஶஶியுத தே
ஜோமயமான திவ்யவக்ஷஸ்ஸ்தலத்தை யுடையவனாய் கௌஸ்துபமணியி
லதிக ஸௌந்தர்ய ஸத்ருஶங்களான ஶங்கசக்ரங்களையுடை
யவனாய் ஶேஷதல்பியைச்சூழ்ந்த ரவிகிரணஸத்ருஶமான
திவ்யபீதாம்பரத்தை யுடையவனாய் எழுந்தருளி யிருக்கிற
திருவாயிக்க ஸேவையை திருவாயிக்கு ஜ்ஞாநவிகாஸத்தாலே
விஶதமாக அநுபவித்து அத்புதஸாகரத்தி லழுந்தினாப்போலே
ஆநந்தநிர்பரனாய் அநந்தர மிந்த பரமாத்மா அந்த பரம
புருஷனுடைய கருணாகடாக்ஷ மென்னுமதாலே ஸாதர
ஹர்ஷிதனாய் பர்யங்காரோஹணம் பண்ணுவன். அநந்தர
மிந்த ஶடவானும் இவனை ஸங்கமதகாரண ந்யாயத்தாலே அநு
மோதநம் பண்ணி ஸஹஜஸௌஹார்தத்தாலே தனக்குத் திரு
வாய்க்காஸனைகப் பண்ணிக்கொண்டு தன்னுடைய விஶேஷதிவ்ய
ஸாம்ராஜ்யத்தையுமிவனுக்குக் கடாக்ஷிப்பன். அநந்தர மிவனும்
அநாதிகாலம் ஸம்ஸாரத்தி லழுந்தின நானிப்போ தேவரீரு
டைய திவ்யாத்ம ஸ்வரூப ஸாக்ஷாத்காரத்தாலே நித்ய ஜ்ஞாந
ஸந்தானத்தையுடையவனாய் ஶேஷவிவரணத்தில்சொன்ன தாஸ
பூதனென்கிற பேரிலே ஸுப்ரதிஷ்டிதனாக வானேனென்று
ப்போதேதாமோதமான சில்வார்த்தாவிஶேஷங்களை விஜ்ஞா
பநம் பண்ண, அநந்தரமந்த ஸ்ரீயஃபதி இவ்வார்த்தாவிஶே
ஷங்களை யெல்லாம் மூலே பிரியமாட்டாத ஸுஹ்ருத்காரருடைய
ப்ரியவார்த்தா ஶ்ரவணம்போலே திருவுள்ளம்பற்றி பஹுமானானுக
டாக்ஷம் பண்ணுவன். அநந்தரந் தானும் ஸாஷ்டாங்கவிநய ஸ

ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணி ஜக⁴ந்யப்ரமாணத்வஸித்³த்⁴யர்த²மாநெ
ஸ்ரீ என்கிறபடியே ஸம்ப்ரதாயத்தாலே ஜ்ஞாநாங்க³
ஶாஸ்த்ரங்களையெல்லாம் நிரபாயமாக அநுஷ்டித்துக்
கொண்டு ஸ்வாமியுகந்த ஸர்வவிய யோக்யத்தையும் ஸர்வ
தேஶ ஸர்வகாலாவஸ்தைகளிலேயும் உசிதபாசப் பண்ணிக்கொண்டு
அநவதிகாநந்த³ ஸாத⁴நத்வ நிஷ்டையை ப்ரதிபதந ஸ்வாமி
நுப⁴வம் பண்ணுமிற்பன் ஸாத்விகன்.

ராஜஸ꞉ கர்மநிரத꞉ ஸ்ப்ருஹயாலு꞉ ஸகாமுக꞉ | ஸகாமகார
ப்ரீதார்த்²த²ம் ஸ்வயம் ப்ரவாசக்ஷதா || யக்ஷஸம்பந்நகாமஸி
த்³த்⁴யர்த²ம் அபராதா⁴ந் | யஜதே ஸததம் ராஜஸதி
யஜ்ஞார்த்²த²ம் து꞉ || ஸம்ஸாரே யஜதே யஜ்ஞை꞉ ப்ராதிஶ
ஶ்ரவஸ்த²ர꞉ | ஹோத்ராம் ஸர்வபஜ்ஞாநாம் தேவதாநாம் தே
ஶாம் || ஸ்வர்கா³ர்த²ம் யஜதே யஜ்ஞாந் ராக்ஷஸாநாம் ஸாத⁴நஸ்ய
வா | தேவதாநாம் ராஜஸ꞉ கர்மணாம் ஶாஸ்த்ரம் ஸதா³ ||
பேதாம்ஸ்யாத³ த³ர்ஶநாம் ஸாத்த்வஸாம்ஸாரதா⁴ர꞉ | யாஜ்ஞா
ஶ꞉ பாலிதே தத³ர்த்²தா² ந்யாஸஸாக்ஷீ ஸாத்த்விகா || விது³
தே³வ பரமஸ்யாணாம் த்ரிகர்ணாம் ஸத்ஸதே | தேவதா
தே³வஜாநாதி ஸர்வத்ர ஸர்வதா³ர꞉ || வாஸந்தே³வே நவ
வேதா³நாம் ஸாங்க்²யஶாஸ்த்ரதா³ர்ஶிகா꞉| கதா²நி ஜாநே ஸதே³வ
கம் யஜதே பாராயணாத்மம் || ஏவம் க்ரியாவரோதோ⁴ தே³
வதார்த² நஷ்டா ராஜஸ꞉ | யஜ்ஞோதி³ ராக்ஷஸாதா⁴ரேஷு பா
ஷ்யாந்தோ கர்மநவாத்மபாக꞉ || யதோ³காந்து பாணௌ தே³
யாதிபாவா நாம ஸாரத꞉ || நாரகீம் யாத நாம்ஸாம் ஜாய
தே வ ஸாந꞉ ஸாநம் | ஶ்ரீகாஶ பாய யஜ்ஞோத்ய தே³வ
ஸ்ருஷ்டி ப்ரயத்நாக || நிவ்ருத்ஜாயதே ஸ்ருஷ்டி யஸ்ய ராஷ்ட்ர்யா
த்³தநா | ப்ரக்ஷந்ந்த்ராதி³கம் பாதி ஶாஸ்த்ரம் வாரண்யகஸ்யா ||
யத்³ருச்சயாயிவாக்யோ தந்நத்³வதி ஶா꞉ஶிரா꞉ | ததஸ்ய ஸ
ப்ரஸ்தாநாகேஸ்வேப⁴ம்ஸ்தி| தத꞉ப்ரவாத³ந்யாயவேத³꞉
ப்ரயாதியேணாவ ஸாஜ்யதே || உபஸாங்க்²யாஶ்ரஶ்ரேண

ரேதஸ்ஸம்ஸ்தவம் ப்ரஸுதி । ஜாயதே தவ பாதபத்மஸேவாஸம்ஸ்ரீ ஸம்பந்நவா ॥ ஸர்வத்ர ப்ராப்யஸம்ஜ்ஞம் ஸ்நாதஸ் ஸ்ரீ ஸ்வஸ்ந ஸ்வரா: । ஸதஸ்ஸ்வாமிதமேவஹி பாவஜ்ஞா தேவ ஸம்ஸாரே ॥ ஜாதஸ்யா ஸமாவிதஸ்ய பாவாஜ்ஞாவதக்ஷம் பார: । ஸ்ஸ ஸாந்த்ரபஹ்ரிதே ஸத்யலோகாந்தரம் ஸ: ॥ ஜலஸம்ஸரத்ய ஸமேவஸிந்து ரஜநிஸா ப்ரஸ்வஸாமமர । ஸதாமிதவி ஸர்வஸா ரா ந்ருத்யதி ஹாயிமஸ்தி ॥௬௦௭॥

ராஜஸன் ஸர்வப்ரபத்யாதி நஸ்ரா ஹரிஹரஷி யாய் தமஸ்ய நிருஜர ஸமஸ்தாநுஷ்டாந ஸாவியாய சுஷ்கா ராக்ஷத மஸக்ஷுய் ஸுஸ்ஸ்ததி வரருய் ஸத்ர நிரஸநா ஸ்யமாக பக்ஷராக்ஷ மம்யஸ்யஸம்பத்தேவத ப்ரமேரமேஸ்க மான ஸம்ஸாரக்ஷ நூஷ்டாந ஸாவியாய ஸாம்ஸ்கருய் ஸ்ர திஜாஸ வஜ்ஜாவாருய் ஸுஸம்பக்ஷாஜ்ஞருய் ஸர்வகஸ்ய ஸமா ராஷ்ட்ருக ஸ்ரீபதபதி விஜ்ஞாவிஸ்வருய் ஸஸ்த யஜ்ஞங்களுக் கும் ஸாஸ்த தமஸம்பத ஸம்வஸ்ரணாரவிந்த மெங்கும் ஸா ஜாஜ்ஞ ஜ்ஞா நஸம்நருய் நீங்கள்செலுத்த யஜ்ஜத்தாலே தேவ நருய் தேவவிசஜ நிருஷ்யாதி கரதஸ்ய ஜ்ஞாநஸம்பந்நருய் ஸர்வதேவதா ஸாவருஷணேருய ஸ்ரீபதபதிவிஷயத்திலே க்ஷ த்ரதேவதாஜ்ஞர ஸாரஸ்வதியை யுடையவருய் விமிவேஷ்ணுக தேஸ்யகமாக யாமாதி கஸ்யாநுஷ்டாந ஸம்பந்நருய் இப்படி கேவலம் ராஜஸ கஸ்யாநுஷ்டாநததாலே காலயாபநம் பண் ணிக்கொண்டு தேஹாஜ்ஞத்திலே ஸமஸ்தஸரீரமாகிற காராக்ரு ஹத்தில் நின்றும் விடுபட்டு விவிதஸர்வகாரணமான ஸம்த ஸம்க்ஷ ஸம்ஸாயத்திலேகூட ப்ராண பவந வேதவிக்ஷிஷ்ட ருய் யஸமாத்ர்யவரவக்ஷ தக்ஷிணாயந விதரலோகங்கஸ ஸம்தருஷ்டத்தாலே ஸூர்யத்திலே ப்ரவேஸித்து தேவஸரீர வந்ரு ஹம்பண்ணி எருது வரதேஸப்போனகணக்கிலே தன க்கு வ்யாவகாளான தேவதைகளுக்கு ஸாரவஹநாதி தாவ வ்யாபாரத்தைப் பண்ணி யங்கே திரஜரவ்யாஷ்ஷ தக்ஷவாரய

காராக்ருஹத ப்ரவேஶாத ப்ரஹ்மஸ்வரூபமான ஸாம்ஸாரிக து:
க்கத்தை யநுபவித்துத் திரும்பவும் பாபாத்யத்திலே தேவஶ
ரீர பரித்யாக பர்யந்தம் ஸுக்ருதஸஞ்சய ஸம்பாதநத்
தோடேகூட ஸம்ஸ்ருஷ்டனாய் நின்றும் ஸுகாஸ்ய யாதநா யமபா
ஹ்ருதயேவ த்ருஷ்டி வ்ருஷ்டி யவக்ஷார திலவ்ருக்ஷ மாஷமுத்காதிகளிலே
ப்ரவேஶித்து க்ரமேண ஸ்த்ரீபுருஷனாய் பஶு பக்ஷ்யாதிகளாலே
புஷ்டனாய் ரேதோ ரூபமாய் பரிணாமத்தாலே ஸ்த்ரீ யோநி
கர்ப்பத்திலே அந்தப்பண்ணி + யஸ்த்ருஷ்ட பஞ்சமாயியாய்
ஜீவித ஸமயமாத்தனாய் சதுர்த்தமான மாஸமாஸ க்லேஶ
த்தை யநுபவித்து ப்ரஸவதி ஸமயத்தாலே யோநி
யந்த்ரபீடிதனாய் சத்ரு து:க்கத்தோடேகூட பூர்வ ஜந்
மாந்த விஶேஷத்தாலே ஒரு பாபாத்மாக ஜநித்து பா
ல்யாவஸ்தையிலே ஸ்வஹிதமான ஸம்வந்தையாலே
அவஸ்த்ரனாய் ஜந்மதர ஸ்மாரணம் கர்மவிதிநை
மறந்து பால்ய வ்யாதிகளான து:க்கங்கள் து:க்க பரம்ப
ரையாலே பீடிதனாய் திரும்பவும் பாபங்களான து:க்கக்கர்ம
ங்களை யநுபவித்து 'யதா க்ரூதஸ்த நரகே பத்யமாந: ப்ர
வக்ஷ்யதே' என்கிறபடியே ஏதேனுமொரு ஸமயவிஶேஷத்திலே
மரணத்தை யடைந்து க்ரமேண முன்சொன்ன யாதநாதேஹத்
தாலே கர்மாநுரூபமான போகத்தை யடைந்து தத்தத்
தாம ஸமயவிஶேஷத்தை யநுபவித்து பாபஸ்தாநம் பாபத்வா
த்திலே ஜநித்தும் மரித்துமிப்படி ஜநந மரண நக்ர சக்ர
ஸ்ய்மான து:க்கஸாகரத்திலே மூழ்கி கல்பகோடி காலத்தி
லேயும் கரையேறமாட்டான்.

தாமஸோ மோஹஸம்பந்நோ ஜந்மஸம்ஸாரஸாகரே ஸந்ததம் ஸரோருஹ: |
தேஹாந்தரகோடி நிரந்தரோ க்ரமஶ: ஸ்வாஶ்ரயான விவர்ஜித: ||
தேஹத்ராண ஸமாயாத ஸ்ரீஸ்த்ர ஸந்தாயண: | க்ஷுதா
ர்தித்வோ ஜந்ம க்ருதக்ருத்ய ஶக்த்யா: || விஷயாந்தரமஸங்கதம்
ப்ரவஶக்த்தி ஸம்புதி:|வ்யாஜமுந்ததாநிக்ய: தேவகீஸ்ஸு

+ யஸ்த்ருஷ — விஷ்டை

[illegible]

காமேஶம் ஶோபாகராக்ஷனாய் ஸ்ரீ வத்ஸாங்கனாய் பரா ஸக்த்யஸனாய் நிஷ்ப்ரபஞ்சனாய் காருண்யமூர்த்தியாய் ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வாத்மாவாய் ஸௌந்தர்யாதிகுண விஶிஷ்டனாய் ஸர்வேஶ்வரனாய் பரமனாய் ஸகலரும் ஆஶ்ரயிக்கும்படியான நிரதிஶயத்தாலே யஶனாய் ஸாக்ஷாத்காரஸ்வரூபனாய் விஶ்வாத்மாவாய் ஸர்வதோமுகனாய் ஸர்வஜ்ஞாதாவாய் வந்தவரையும் ரக்ஷிக்க நினைக்கிறவனாய் ஜராமரணாதி தோஷவர்ஜிதனாய் பாபநாஶமுடையவனாய் க்லேஶங்களை நாஶிக்கும் கர்த்தா ப்ராணதாதாவாக இருக்கிற பரமாத்மாவின் விஶேஷதாஶக்திகளை அவன் ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகிறபடியாகிற விஶேஷத்தை நாலுமுகம் படைத்த நான் கூட சொல்ல வல்லேனல்லேன். ஆகிலும் கொஞ்சம் நிரூபணம் பண்ணுகிறேன் கேளுங்கள் ஶ்ரேஷ்டர்களே! ஸர்வாந்தர்யாமியான ஸ்வரூபத்தையுடையவனாயும் அத்யந்த ஸூக்ஷ்மங்களான அவயவங்களையுடையவனாயும் ஸம்ஸாரத்தை வென்றதான கடலை ஸம்ஸாரம்போலே கம்பீரத்வமுடையவனாயும் ஆதித்யவர்ணஸ்வரூபங்களான ஜிஹ்வாயவோஷங்களையுடையவனாயும் வஜ்ரத்தைப்போலே சூழாணிற்கிற நேத்ரங்களையுடையவனாயும் ஸதா ஆத்ஸா ஸமுத்ரத்திலும் கூட ஒரு ஆகாஶ விஶேஷத்தாலே வஸாவஸான ஸமுத்ரஶாயியாகி ஜகத்தை ஸம்ஹரித்து நமக்கு நகரம் காணுமிடம் என்னமாய்ஜீவிக்கப் போகிறோமென்று ஶோகார்த்தனாய் ஸமுத்ரோதராதிப்ராயமாணிகளாய் ஸம்ஸாரமான ப்ரகோபங்களாலே பீடிதானராய் கத்தனாய் ப்ருதிவ்யா பரசாஸ்ராந்தனாய் காருண்யாதியநந்தரூபமாக காமவாஸத்தாலே பஞ்சனாய் பரவஶனாய் ஆதிக்லேஶங்களோடே கூட ஶரீரத்தில் நின்றும் பஹிர்முகனாய் ஸாத்த்விகமான ஸத்வத்தோடே கூடியதாய் ஸத்வஸமயோகமாய் கூடி ஸம்பந்நமாய் ஸத்வ மேடுபள்ளமாயிருக்கிற பூமிவிஶேஷத்திலே ஸரிபோனபடியே யிழுக்கப்பட்டவனாய் அநேகஸஹஸ்ரங்களான வஸிஷ்டாதிகளாலே ஸேவிதனாய் ஸிம்ஹவ்யாக்ராதி துஷ்டம்ருகங்களாலே ஸேவிதனாய் அத்யந்தம் க்ரூரதம்ஷ்ட்ரிகளாய் ராக்ஷஸாளான பிஶாசங்களாலே கொந்

ப்ராகாரம் பிரட்டப்பட்டவனும் அசேதநுந் தன் ஸ்தாநத்தில் அநாயாஸமாய் வந்த ஆதித்யனை உபாஸி நாமப் பார்த்தவ னுடையாலே இப்போது ப்ரதாநமான அநேக ஸ்தோத்ர விசே ஷங்களாலே வாழித்தேத்ரனும் அசேதநும் ப்ரதாநமான விக்ரஹங்களை க்ருதார்த்தங்களாலே ஸமர்ப்பணம் பண்ணினவனுடை யாலே ஸாமர்த்யமான யஜ்ஞத்தினுடைய வைபவமான வம்சி தமான ஸௌந்தர்யத்தை யுடையவனும் இராகாமல் அசேதநும் ஸாஸ்த்ர விஷயத்தில் ஸாதாரண ப்ரயோகம் பண்ணினவனுடையாலே இப்போ சுத்தஸத்வங்களான அபராதாதி விசேஷங்க ளாலே அபேக்ஷிதமான வநும் இராகாமல் அசேதநும் வாத்ய ங்களாலே ஸரீரஸம்ரக்ஷணம் பண்ணினவனுடையாலே இப் போகதிதீக்ஷணம் ஷட்க்களான ஸாமாந்யமென்கிற க்ருதார்த்த ப்ரதவிசேஷங்களாலே ஸந்தோஷமும் ஸமகனும் இராகாமல் அசேதநும் வ்யாப்தியாலே ஸௌந்தர்யமான விஷயத்தில் வாதா பந்தம் பண்ணினவனுடையாலே இப்போ யஜ்ஞாவஸாநத்தாலே வஸ வாதனும் நாலு பக்கத்திலு மிழுக்கப்பட்டவனும் இப்படி அதி ஸாஹஸங்களான ஸாமாந்ய விசேஷங்களை அநுபவித்துக் கொண்டு அநந்தர யஜ்ஞத்திலே ப்ரவேசித்து அதிலக்ஷ ணமான யஜ்ஞனுடைய ஸம்பாதநம் பண்ணி யங்கே யாத நாநாவிதமாய் ஸுந்தரமான ஸரீரத்தைப் பரிக்ரஹி த்து அசேதநனாலே அநுஷ்டித கர்மாநுஸாரேண அசேத நமாக யஜ்ஞாதி கர்மவிதாந வ்யாப்தி விசேஷங்களையெல் லாம் அநுபவிப்பன்.

நாரகாநிஸ்ஸாரமி நரகாம்ஸமஹீதலே । ஸர்வே ஸர்வ ஸாஹஸ்ரம் யஜ்ஞேச்வரஸம்ஸ்தாநம் ॥ ஸோபயந்தி வசர்வேஷு ஸர்வோபயந்தி வாநஃஸ்தாநஃ । அக்ஷாக்ஷா காரேண ஸேவந்தி க்ஷாரகர்மணே ॥ ஸத்யாவசேந ஸா த்ராணி வேதயாமாஸ கர்மணே । ப்ரக்ஷிபந்தி ஸர்வேஷு ஸேஹாஜாஜாநவிதயா ॥ உக்ஷிப்ய வ்யாபாரஸா வாதயந்தி

ஶ்வாந꞉ ஶ்வாந꞉ । ப்ஸாதயந்தி ஸிம்ஹஶ்யேநா வ்யாக்ரா
ஶ்ச க்ருதாதி நிர்தயா꞉ ॥ ச்சாயயந்தி ச தேஷாயாம் தேஹ
ஸ்தாந் தேஹிநம் ஶ்வாந꞉ । உக்ரை நிர்வாத்ய ஸமுத்ரா
த்ஸாரயிஷ்யந்தி கிங்கரா꞉ । விஶஸந்தி ச ஶஸ்த்ரைர்வை ராஜ
பி꞉ ஸநிகர்ஷிதா꞉ ॥ தம்ஶந்தி ஜந்தவஶ்சைவ க்ஷுத்பிபாஸா
ர்தி꞉ஸிதா꞉ । பாபம் பஹுவிதை꞉ க்லேஶை ர்யுஜ்யதே நிப
ந்நோ நர꞉ ॥ ஶ்ராத்தேஷ்வாதிநிமக்நஸ்ய ஶ்வாநமக்நஸ்ய யாதி
ச । கும்பஜம் ஸ்வேதஜம்வாபி தாரஜம் யோநிஜந்தயா ॥ ப்ருத
மாத்ராத்ரபஹுரோமபுரீஷவதநை ஸ்ததா । க்ரோஶாத்
மபு ஸந்தஹ்யதாந் மபுமூத்ரா ஹஜை ததா வஶ꞉ ॥ ததா
த꞉பேந தேஹதா ஜாயதே யோநி ஸங்கடாத் । ஸம்பாத꞉
ஶாக்ஷோ வாபி ஶமநோத்வா த꞉ஸமோஹித꞉ ॥ தேவத்விஜ
மாரணாத்தே ஹதாகோ தம்ஷகோஶாதி꞉ । நாஸ்திகோ
ஹிம்ஸயபாத꞉ பாபக்ருதாவவிநக꞉ ॥ தேவ꞉க்ஷதோத்ராதி
தாபாநீ காமக்ரோத ஶஸம்மத꞉ । ப்ரஹ்மக்ந꞉ ஸ்த்ரீஹந்தா ஶ்ரீ
விராவ꞉ காமுகாக்ஷக꞉ ॥ ஸ்நாநஹோமஜபநோ ஜ்ஞாநப்ரஹ்ம
ஸ்வரணோத꞉ । ஸந்த்யா ஸ்வயாஜீவீவஷபாணிஸாப
ஹஸ்நிவ । ததா தோஷாகாரம்மத்வா ஜாயதேவ ஶாந
யபாதா ॥ இத்யம் ஸம்ஸார சக்ரேஸ்மிந் வதமாநஸ்ய தேஹி
ந꞉ । கதாசிதபி ஸம்ஸாராந் நிஸ்தாரம் நபவிஷ்யதி ॥௧௪॥

அந்த யாதநா விசேஷங்களை யெல்லாம் நிரூபிப்போமென்றால் ஸகல ஜகத்ஸ்ரஷ்டாவான நமக்குங்கூட தலை நடுக்கமாயிருக்கிறது; ஆகிலுஞ்சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். அநேகஶத ஸஹஸ்ர ஸம்வத்ஸரங்களான வஜ்ரகண்டகாதிகளாலே ஸம்பித ஸர்வாங்கனாய் லவணாதிக்ஷாரத்ரவ்ய ஸம்மிஶ்ரமான பங்கவிசேஷத்திலே தள்ளப்பட்டவனாய் தப்த வாலுகத்தாலே பத்தனாய் மேத்யமூத்ரபுரீஷாத்மகமான மஹாவிசேஷத்திலே தள்ளப்பட்டவனாய் அநந்தரம் தீக்ஷ்ணமான அக்நிஜ்வாலைகளாலே நிதக்தஶரீரனாய் அநந்தரம் அநேகவாரம் ஸூர்யாக்நியிலே பதநம் பண்ணி

ஶகலித தேஹனாய் பாபவாஸநத்தாலே பத்தனாய் க்ருதாந்த தூதர்களான யமகிங்கரர்களாலே விஹித வ்யாத்யாதி க்ஷுச்ச்ரமங்கள்கையிலேகொடுக்கப்பட்டவனாய்அநந்தரம் அக்நி ஜ்வாலாஜ்வலிதமான தைலபாத்ரத்தி லிட்டுக் கொதிப்பித்து மறுபடி அத்யுஷ்ணமான ப்ரதேஶத்தி னின்றுங் கீழே தள்ளி தீக்ஷ்ணமான ஶூலாக்ரத்தால் ஏந்த, அந்த கஷ்டத்தை ஸஹித்து பாபஶேஷங்களாலே விஶேஷிதமாத்ரனாய்க்ஷுத்ர ஸ்தாவர ங்களான மஶகாதிஜந்துவிஶேஷங்களாலே பீடிதஸர்வகாத்ர னாய்இப்படிகர்மநிபந்தங்களான து:கவிஶேஷங்களை அநுபவி த்து பரிஶ்ராந்தனாய் அநந்தரம் ராஜஸனுக்குச்சொன்னகர்ம த்தால் பூமியில் வந்து பஶுபக்ஷி மஹாபாப யோநி நாஶ பஶுபக்ஷிகளாக க்ருமிகீடாதி ஜந்து விஷயத்தில் பஶுபக்ஷி வஶத்தாலே ஒரு ப்ராஹ்மணனாக வந்து ஜநித் தானாகில் அதிநீசார்த்தனாய் க்ஷாத்ரனாய் யஜ்ஞத்யாகம னாய் தேவப்ராஹ்மண நிந்தகனாய் அஸாத்வி ருத்தனாய் நாஸ்திக ஸாபக்ஷணனாய் பக்ஷ்யாபக்ஷ்ய தாரதம்ய ஜ்ஞாநஶூந்யனாய் ஸதா பாபகர்மாநுஷ்டாந பரனாய் அஹங்கார ம்ருஷ்டியாய் காமக்ரோத வஶம்வதனாய் பஹூநாம் த்ரோஹகர்த்தாவாய் அம்பிகனாய்அந்நதாநஹர்த்தாவாய் ஜ்ஞாநஶூந்யனாய் ப்ரஹ்ம ஹநநகர்த்தமூர்த்தியாய் காமதேஷகனாய் இப்படி பஹுகா லம் வ்யஸநஜீவியாய் காலயாபநம் பண்ணிக்கொண்டு தேஹாந்த த்திலே முன்பு ராஜஸனுக்குச்சொன்ன யமோக்தி கர்மத்தாலே கோராகாரமதனாய் பாபஸ்வபாவனாய் யாதநா விஶே ஷங்களை யெல்லாம் அநுபவித்து பாபஸ் ஸம்ஸாரத்திலே ஜநித்தும் மரித்தும் நித்யஸம்ஸாரியாய் அநந்தகோடி காலத் திலும் கரையேறமாட்டான்.

ஏவம் ப்ராணவியோகேந விஷ்ணோ தேஹிந ஸ்வரா: ।
கர்மாணீவ விஷ்ணோ நிஷ்ணாதஸ்ய நபஸ்யதா ॥ ஸாத்விகா: கீர்த்தி தாயே க்ஷேத்ரமோக்ஷகர்மபராயணா: । தேவவேஷ நிராஹம் காரா நிஷ்காமா வீதமத்ஸரா: ॥ ராஜஸாநாந்து ஸர்வஸ்வம்

காம உதாஹ்ருத: । தாமஸாநாம் பவதி தமஸா ஸம்வ்ருதா
ஹிதே ॥ ஸர்வாநர்த்தகரோ ஹ்யேஷ அஹங்காரோ விபர்யயே ।
யேந மோஹேந விந்தந்தி நிர்மத்ஸரேண நிஹிதஸ்வரா: ॥ அதோ தந
மித்ரஞ்ச துர்வாரம் ஶாஸ்த்ரம் । தேஹமேவ யேநாத்மாநம்
மந்யந்தே ஸ்வபக்ஷஸ்திதா: ॥ நமதி வித்ருதே தேஷாம் கர
ஹீநவிஶேஷிதா । அதஸ்த்யாஜ்யோ ஹ்யஹங்காரோ துர்வாரண
வதீதேஷு ஹி ॥ அஹங்காரம் பலம் தர்பம் ஸ்வஸ்யாநு: கரணா
வலீ । ஸமேத்ய யதியோவிஷண்ணம் ஸயாதி பரமாம் கதிம் ॥ அதோ
யதீ அஹங்காரம் விஸ்ருஜ்ய யதீநாம் । அநஸூயா வரா
ஶ்ராந்தா: க்ரோதமோஹ விவர்ஜிதா: ॥ க்ரியாணாம் ஹரே:
வசஜாம் வேதிகீம் ஶாஸ்த்ரஸீயிகீம் । த்ருஷ்டாவேவ ஸஞ்சாஷ்டம்
ப்ரஜஸ்வம் த்ரிதிவகஸ: ॥ ௧௦௬ ॥

வாருங்கள் தேவதைகளே ! இப்படி ஸாத்விகாதி விபாகத்தாலே ஸகல ப்ராணிகளுடைய கர்மவிஶேஷங்களும் மதிவிஶேஷங்களும் ப்ராப்யதேஶ விஶேஷங்களும் ஹவிர்விஶேஷங்களும் விளங்க வென்றும் அதில் ஸாத்விகன் அஹங்காரரஹிதனென்றும் அஸூயா ரஹிதனென்றும் மோக்ஷமார்க்கபராயணனென்றும் தேவகார்ய ஸ்வபாவ வரிஷ்ட ரஹித லோகோபகார பயங்கமான வரிவர்ணக் ஹமவதர்ம ஸமாநந்தஶாலியென்றும் ராஜஸ தாமஸர்கள் ஸர்வாநர்த்தகரமான அஹங்காரத்தாலே மோஹாக்ராந்தர்களாய் அவரிஷ்டமான தத்வார்த்தத்தை அவேதநமென்றும் அநித்யமென்றும் அநேக துர்வாஸநமென்றும் ஸததவர்ணாச்ரமஶாலியென்றும் தேஹமே ஆத்மாவென்றும் நிஶ்சித்துக்கொண்டு ஸம்ஸாரஸமுத்ரத்தி னின்றும் ஒருக்காலும் கரையேறமாட்டார்களென்றும் நிரூபித்தோமன்றோ! ஆகையால் ஸம்ஸார ஸாகரத்தைக் கரையேறவேணுமென்கிற புருஷன் அஹங்காரவர்ஜிதனாய் மோக்ஷகமாக இந்த்ரிய நிக்ரஹஶாலியாய் ஸமதர்மாராதநம் பண்ணினானாகில் முன்பு ஸாத்விகனுக்குச்சொன்ன மதிவிஶேஷத்தாலே தேஶவிஶேஷத்தை

யடைந்து விஷ்ணு ப்ரஹ்மாநாதரம் பண்ணுவன்; ஆகையால்நீங்களுமிந்த அஹங்காரத்தை த்யஜித்து ஜிதேந்த்ரியர்களாய் காமக்ரோதாதி ஷட்வர்கரஹிதர்களாய் ஸர்வஸாதாரணாத்மகமான இந்த ஸ்ரேயஸ்ஸை ஸம்பாதநம் பண்ணி ஸ்ரீநத்வரவஸ ஸாதகர்களாக ஆகக்கடவீர்க ளென்று தேவதைகளைப்பார்த்து ப்ரஹ்மா அருளிச்செய்தார்.

ஸ்ரீநாரத: ॥ ஸஹேதவிஷ்டம் வசநம் நிசம்ய பிதாமஹேஸ்நாஜ்ஞ ஸர்வஸ்ய ஹிதேந । வ்ருதேத தோஷா விநிர்மலகோஷா வி விநிர்முக்தாஹம் க்ருதயோ பபூவு: ॥௱௪॥

வாரீர் ப்ரஹ்மபுத்ர வஸிஷ்டரே! அநந்தர மிப்படி ப்ரஹ்மாவாலே உபதிஷ்டமான ஸர்வவிசேஷத்தைக்கேட்ட தேவதைகளும் ஜ்ஞாந விசுத்தர்களாய் அஹங்காரமுமமுமமும் மில்லாதவர்களாக ஆனார்கள்.



இதி ஸ்ரீப்ராஹ்மபுராணே ப்ரஹ்மநாரத ஸம்வாதே

ஸ்ரீஹஸ்திகிரி மாஹாத்ம்யே மார்கதீய விமோஹநாம

ஷஷ்டோத்யாய:.



ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.



श्रीः.

श्रीमत्कृष्णतातार्य हरवरद वरब्रह्मणे नमः.

श्रीमते रामानुजाय नमः.

श्रीहस्तिगिरिमाहात्म्ये

सप्तमोऽध्यायः.

श्रीनारदः.

इत्थं तेषु प्रशान्तेषु मुनयस्संशितव्रताः ।
प्रातस्सवनशेषेषु चक्रिरे मन्त्रविस्तरैः ॥ माध्यन्दिन
ञ्च सवनं तृतीयसवनं तथा । सर्वप्रायश्चित्तिकं
कर्म कर्तव्यं मरुद्भिरेव तत् ॥ स्वाम्बरास्ते यज्वेतस्ते
तं सर्वाध्वरमन्तरतः । विश्वस्य स्वं सम्पश्यन्तो हो
मार्थं चक्रिरे हविः ॥ पावमानास्समस्तास्ते वेदोक्ता
तं सत्यं कृतं । निरुक्तानि तथा नाम्नि हविंषि सं
स्कृतानि च ॥ इष्टिं प्रवेशितानन्ते भगवत्यस्मिन् मखे
रतेः । इष्टिं यज्ञस्य पावकस्य स्वमुख्यस्य महात्मने ॥
सम्यक्कृत्वा चैतत् वेदोक्तेन सम्पादितो महा
नभवत् । स्वस्तिवाचनं चतुर्थं वै नवब्रह्माण्डमण्डलम् ॥
चतुर्वेदानां वेदोक्तेन सर्वपापक्षयः विशावहाः ।
वेदोक्तेन वा प्रभासन्ते विनिर्जितानि च तस्य ॥
मनुष्याणां च सर्वेषां पश्चात्तान्निःफलकरम् ।
कुर्वीतं न हरेयास्तु लक्ष्मीप्रियविष्णवे । स्थितावपि
न्देतां यज्ञेश्वरः वासुदेवस्य विभूतये । दक्षिणं जाम्ब
वाञ्चक्रे प्रभावेन पावनम् ॥ यजमानं तं सञ्चाप्य च
दिव्यानि वितानवः । कपिले निर्वेदयामास विष्णवे
पावनत्वेन ॥ सर्वलोकस्य देवः प्रणतार्ति
हरो हरिः । कमलाप्रियायास्सहस्रनामोऽस्मिन्नयता

ஸ்ருதி: ॥ தவ தாத்ருசேஷ்ய ப்ரளயே ஜகத்ஸு ப்ரவிஜாயந: ।
சாஸ்த்ரம் ப்ரயதோ பஹுதா நிர்மித விதாயந: ॥ ௧௨ ॥

வாரீர் ஸ்ருஷ்டிஹயக்ரீவனே! வேதங்களெல்லாம் ப்ரளயத்
கோவர்ளானபிறகு ஸ்ருஷ்டிக்குக்களெல்லாரும் ப்ராதராதிகாரத்
யாநுஷ்டேயமான ஸவனத்ரயத்தையும் வரிஸரவநம்பண்ணி
சாஸ்த்ரம் உபாதிகளுக்குத் துக்காரம் ஹித்துய வத்திலே ஸ்வர்த்தை
ப்ரவசனம்பண்ணி ஸ்ரோத்ரமான ப்ரவசகமாக விஸாஸனம்பண்ணி
ஸர்வஜ்ஞ ஸ்தோத்ரங்களாலே ஸங்க்ஷேபித்து வ்யாஸாதிகளா
ஹவி விசேஷங்களை வதாரம் ப்ரஸாதஸ்ருஷ்டங்களாக வ்
வக்தும் பண்ணினுர்கள். சாஸ்த்ரம் ஹஸ்தவேத விஸாவயக்ஷ
ரக்ஷ உபாடந தாரம்பரங்களாய் சம்ஸகடாஹங்களெல்லாம்
ப்ரதிஷ்டி யிடும்படி மந்த்ரமாய் ஜைமினீ ஸூத்ர வேத வெரவ
முண்டாயிற்று; அந்த வேத வெரவங்களுக்குள்ளே ஸாரவேத
வெரவம் சதுர்ஹம்மந்த்ரமாக வோக வேங்கும் பரவிற்று;
சாஸ்த்ரம் இப்படி ஸகல ஜநக்ஷாக்ஷகார யோக்யமான
ஸ்வர்கயத்திலே ஸ்வயம்புவான வஸிஷ்ட ஹமவான் கேவல
ஜ்ஞாநவிசிஷ்டமான சுஷ்டஸ்த்திலே வரவேரவந ஸர்வதமான
வ்யாஹவிஸ்ஸை ஸ்ரோத்ரவசமாக ஹோமம்பண்ணினுர். சாஸ்
த்ரம் தீக்ஷிதரான ப்ரஹ்மாவும் நிர்மித வோவநாராய் சுஷ்டஸ்த்
திலேவரதனை யஜநபண்ணி ஸகலஜநதேகநாயனுய் ஸ்ருஷ்டி
தேவத்ரவ நிவதநகனுய் ஸகலஜநஸாக்ஷியாய் எழுந்தருளி
யிருக்கிறதேவரீருக்கே இந்தவஹவிஸ்ஸு ஸ்ரோத்ரவாதஸகர
மாகக் கடவதென்று ஹவ்யஸம்மகதந்த்ரஸ தந்த்ரமவசனமாக
ஸாக்ஷிதந்த்ரம் பண்ணினுர்.

ஸ்நாரம்ஸி ஸம்ப்ரஸனாநி ஸவேஷா ஸேவம் ஸூதா ।
ப்ரதக்ஷிணாவிஜ்ஞாநவஹ்நிரந்தரவேதிம: ॥ ஹவிமந்யோ
ஸேநாநாவீச வாயவ்யஸ்ரவ யாக்ஷிக: । தரோதரம் ஸரோஹ்ய
ரோதம் தஸ்ய ஸிவளகவ: ॥ ஸம்ப்ரஸனஸேவதேஹ்யோ ஸநஸ
யோமிநோயயா । ப்ரஸனாஸ்து திஸஸ்ய வியாதரி ஸர

ஷிதே ॥ வவனாஸவ்யு ஸர்வஷ்டு ஷோஜீஸு ஸீதல: ।
வ்யாமய வஹொவாயாம் வியா தவி ஸமோஹிதே ॥ ககஉ த்தர
வசிஷ்ட வ்யுஹிஸ்ரா நஹாஸ்ரநே। ஸர்வ்வலோ வஸ ஸவா
யா தாகஸு ஸோவ்யா ॥ தேஜஸா தேநதேஜதா விதேஷா
தஸிதம்ஜநக ॥ அதேவ்யுஹிஸ்ரு ஸவேஷுதாம் நக்ஷத்ரம் தஸ
ஷா । தம்ஷ்ட்ர விஷிதாஸ்வெ வஹிஸ்ரா தஸ்ரிதம் ॥
தேதஷிதி ஸம்ஹரா த்ரா: ஸர்வத்ரயா ஸமாஸஷ: ॥ககூ॥

அந்த வபாவொரோவுத்திலே ஸகஸ்ரவர்ணி விசித்ரம்
யாமிவிசித்ரம்போலே நிஸ்ருமமாகவாயிற்று; உத்தரவேதிகாஸ்யும்
தனன அஹீவாஷுவும் உத்வோத்தர ஶாலவஞ்சக வ்ய
க்ஷிண ஜ்வாலா விஶிஷ்டனாக ஆனான்; அநஸம் ஸகல ஜமலர
மாய் வாவந தவோன வவாவஶிஷ முண்டாயிற்று. அந்த
வா வஶிஷ்டத்தை க்ருஷ்ணம் பண்ணி தேவதைகளும் ஸ
ஷ ஹ்ருதயாளாக ஆனார்கள்.: திமாகாசங்க ளெல்லாம்
ருவு யோமி ஹ்ருதயம்போலே ப்ரஸன்னங்களாக ஆய்த்தன;
நஸம் விகஸித ஸஹமம்யிகொதவ காஞ்சவம்கஜஸார
ஸீதல ஞணநோர தனுஸஞ்சரித்தான். அநஸம்ஸகல
மத காசகமாய் பாஹ்யாஹ்ரஞ்ஞர தமோ நிவதுகபாய் அ
நக ஶதஸஹஸ்ர ஸஞ்சய ஸத்ருசமாக ஒருதிவ்ய தேஜஸ்
ண்டாயிற்று; ஸஹாமதர்களான ஸஹஸ்ர வ்ராணிகளும் அஸ்தி
மயோய ஸர்வதமான அந்த திவ்ய தேஜஸைக் கண்டு
தென்ன ஆஸ்சர்யமென்று ஸம்ஹ்ருஷ்ட சித்தர்களாக ஆனார்கள்.

அஶ்வய ததஷாஶவோ ஹேஹாநுஶ்ரா த்யஸர்வாவஹ:।
ஸமுத்ரவஸம்வஸேஷ ஶேகாரதிஷி ரதீஶிதி: ॥ வ்ரஹ
ஷ்ட்ர தஷ்டு நயவே: ஷேஹ ஸம்வச்ச ரோநவேஸ: ।
நந்நாஷிஹி ஸஹேஸீ்க்ஷோவேண ரீயா ரிமோ ரிமா:॥
வ்ரஸீஷ தேவதேவேஶ வ்யணதாஷ்டுஸ்ராவ்யத । கவேவ
திரஸ்ாகம் வ்யவஞாநம் ஜநாஷுந ॥ வாஸதேவ நஸ்ர

த்வம் ஸுராதிபதிர் தேவ: காருண்யாத் ஸர்வபூதாநாம்
ரக்ஷகோ நாத விக்ரஹ: ॥ ஏதம் ப்ராத தேஹம் ஸர்வ
ஸுரேச்வர பரமேச்வர । த்வத்ஸந்நிதேஹம் ரக்ஷஸ்வ யஜ்ஞாவப
ராதஸமே ॥ ஏவம் ஸம்ஸ்துதஸ்ய ஸம்ஜஜ்ஞே திவ்யதர்சநம் நிதி
ஸ்வந: । ததா வாதித்ரநிர்கோஷ: கிந்நரீபி: ப்ரகீர்த்திதா ॥ ௨௫ ॥

தத உத்தரவேத்யாந்து வஹ்நிகுண்டாத் ஸமுத்திதம் ।
விமாநம் தத்ர திவ்யம் ஸூர்யாயுத ஸமப்ரபம் ॥ ௨௬ ॥

அநகா, தேவர்களுக்கெல்லாம் நாயகனன்றோ தேவரீர்? ஸ்ருஷ்டி ஸ்தித்யாதிகளுக்கு ஜநயிதாவன்றோ தேவரீர்? ஸமஸ்த ப்ராணிகளுக்குமான ஸர்வ ஸம்ஸாரிகளுக்கெல்லாம் பரமகாருண்யமுடையவனன்றோ தேவரீர்? ஆகையால் தேவரீருடைய சரணாரவிந்த ஸக்தமநஸ்கர்களாய் சரணம் அடைந்தோம்? யஜ்ஞம் ஸமாப்தமான அவப்ருத ஸ்நாந த்ரவ்யத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்து க்ருதார்த்தர்களாகும்படி அடியோங்களிடத்தில் அநுக்ரஹம் பண்ணவேணுமென்று இந்தப்ரகாரம் யஜ்ஞம் ஸமாப்தர்களாய் ஸ்தோத்ரமும் பண்ணி விசேஷமாக ஸ்துதிபண்ணப்பட்டுள்ள நிரதிசய பகவத்தர்சநம் ஸஞ்ஜாத ஹர்ஷ விசேஷத்தாலே ஸமஸ்த தேவர்களாயிருக்கிற ஸநகஸநந்தந ஸநத்குமாராதிகளாலே ப்ரத்யக்ஷமாய் ஸ்தோத்ர ரூபமாய் ஸர்வ ச்ராவ்யமாய் ஒரு திவ்யசப்தமுண்டாயிற்று. அநந்தரம் சங்கபடஹ பேரீ ப்ரப்ருதிகளான திவ்யவாத்ய விசேஷங்களுண்டாயின. அநந்தரம் கிந்நரஸ்த்ரீகளாலே திவ்ய காநவிசேஷமும் ப்ரவர்த்திதமாயிற்று. அநந்தரம் உத்தரவேதிகா மத்யமான வஹ்நிகுண்டத்தினின்றும் அநந்தகோடி ஸூர்ய ஸத்ருசமான ஒரு திவ்ய விமாநமுண்டாயிற்று.

[illegible]॥
ஶ்ரீவத்ஸ [illegible]॥
நீலஜீமூத ஸங்காஶ: பூர்ணசந்த்ரநிபாநந:। கா-
ருணாபூர்ணத்ருஷ்டிப்யாம் வீக்ஷமாண [illegible]॥ திவ்ய-
மால்யாம்பரதர: திவ்யகந்தாநுலேபந:। திவ்யாப-
[illegible]॥ ஶங்கசக்ரகதா
பாணி: பத்மபத்ரநிபேக்ஷண:। ஸிம்ஹஸ்கந்தோ மஹா-
பாஹு: [illegible]॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
நீலஜீமூத [illegible]॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]॥ ௩௯॥

அநந்தரம் நீலமேக ஸத்ருஶமான திவ்யதேஹ காந்தியை யுடையவராயும் பூர்ணசந்த்ரபிம்ப ஶத ஸஹஸ்ர ஸுந்தராய ஸத்ருஶமான திருமுகமண்டலத்தை யுடையவராயும் காருண்யரஸபரிபூர்ணமான திவ்யகடாக்ஷ தாரையாலே ஸாதரமாக பக்தஜநாவலோகநம் பண்ணிக்கொண்டும் வக்ஷ[illegible] ஹாரகேயூர[illegible]திகளான திவ்யாபரண விஶேஷங்களாலே பரிஷ்க்ருதராயும் கஸ்தூரீ சந்தநஸார கர்ப்பூர மிஶ்ரிதமான திவ்யசந்தந விஶேஷத்தாலே ரஞ்ஜித ஸர்வாங்கராயும் அநந்தகோடி [illegible] ஸத்ருஶ

மான திவ்யஸௌந்தர்யத்தை யுடையவராயும் நவரத்ந கசிதங்களான கடககேயூரஹாராபரணவிசேஷங்களாலே அலங்க்ருத ஸர்வாவயவராயும் தோஷநிர்ஹரணாயோக்யங்களான ஸ்வாக்ருதாயவிசேஷங்களையுடையவராயும் ஸரோஜவிகஸித தாமரஸ ஸத்ருசமான குளிர்ந்த திருக்கண் மலரை யுடையவராயும், ஸிம்ஹஸ்கந்தஸத்ருசமான திருத்தோள்களையுடையவராயும் ப்ரணயகலஹோத்பூத திவ்யமஹிஷீஜந நாநாவர்ண ஸாதாரீயரீணமான திவ்யவதநத்தை யுடையவராயும் ஜிதஸகலபரஸமஸ்தமான திவ்ய கௌஸ்துபத்தை யுடையவராயும் ஸமஸ்தகாயாஸமஸ்தையான வநமாலிகையை யுடையவராயும் ஸுவர்ணஸ்ரீதேஜோ விசிஷ்டமான திவ்யகிரீடத்தை யுடையவராயும் ஸுந்தகரந்யஸிதமான திருத்தோள்வளைகளையுடையவராயும் ஸுநகஸஹஸ்ர ரத்ந நிபிடிதமான திவ்யகேயூர கங்கணங்களை யுடையவராயும் ஸர்வரத்நாயிவதியான திவ்யமுக்தாஹாரத்தையுடையவராயும் விவிதவிசித்ர ரத்நகசிதமான திவ்யகர்ணபூஷணத்தையுடையவராயும் ஸநந்தநவரவஸ ஸ்ருஜயர்களான ஸநகஸநந்தநாதிகளாலே ஸ்தோத்ரம் பண்ணப் பட்டவராயும் நீலமேகஸ்யாமளையான நிலமின்னல்போலே ப்ரகாசிதர்களாயிருக்கிற ஸ்ரீமஹிஷ்யாதிகளாலே ஸேவிதராயும் அதஸீபுஷ்பஸந்நிபராயும் ஸர்வபக்தர்களுக்கும் அபயப்ரதாநம் பண்ணிக்கொண்டு அந்த திவ்யஸிம்ஹாஸநத்திலே ஆவிர்பவித்தருளினார் பகவாந்.

ததோ தர்சஸ ஸஹஸா வாஜிவக்த்ரம் நரோத்தமாந் ।
திவ்யாத்யாஸி நிவேசநஸ்தம் ஜ்ஞாநமுத்ராஸமந்விதம் ॥ தத
உத்தரவேதிஷு ப்ரஹ்மாண்டம் ப்ரஹ்மாதம் । வஜ்ரிரோஹிதவம் விஷ்ணும்
தத்ரஸ்தம் தேவஸம்ஸாதம் ॥ ஸஹஸ்ராதித்யஸங்காசம் சேவிதம் நேமிபி
ர்மண்டிதம் । த்ரிஷூலம் ஹவிரஸ்ருஞ்சம் தத்ரஸ்தம் தேவதைர்வ்ருதம் ॥
தம் த்ருஷ்ட்வா விஸ்மிதாஸ்ஸர்வே க்ருதாஞ்ஜலிபுடா ஸ்திதா: ।
ப்ரணேமு: நதமூர்த்தேந வந்தோ வரதம் ததா ॥ ஸாஷ்டாங்கம்
தேவீ ப்ரத்யக்ஷம் வரதம் த்ரிதிவௌகஸ: । ஸம்ஹ்ருஷ்டாஸ்தா வாஜி
வக்த்ராம் வந்த்யம் ஸர்வாம்போஜம் ॥ ௪க ॥

அநந்தரம் ஸ்ரீமாநத்திநின்றும் பணவாநகமும் துந்துபி ப்ரமுகரான வாத்ய விசேஷங்களும் உண்டாயின. அநந்தரம் நிரதிசய தேஜ: புஞ்ஜ பரம்பரா ஶோபிதராய் பஞ்சாயுதராய் ஶ்ரீவத்ஸ கௌஸ்துப பீதாம்பராதிகளாலே ஶோபிதராய் எழுந்தருளியிருக்கிற பகவானை ஸமஸ்தர்களான ஸமஸ்த தேவதைகளும் நமஸ்கார பூர்வகமாக ஸேவித்து ஆநந்த பரவஶ ஹ்ருதயர்களாய் அஞ்ஜலி பந்தம் பண்ணிக்கொண்டு ஸ்தோத்ரம் பண்ணினார்கள்.

தேவா: || ப்ரஸீத தேவதேவேஶ ப்ரதாந புருஷோத்தம | பரதம் ஸர்வபூதாநாம் த்வாம் ப்ரபந்நா: ஸ்ம கேஶவ || விஶ்வேஶ்வரம் விஶ்வஸ்ருஜம் விஶ்வரூபமநீஶ்வரம் | பராத்பரதரம் விஷ்ணும் ஸர்வகாரண காரணம் || நிர்குணம் நிர்மலம் ஶாந்தம் நிரவத்யம் நிரஞ்ஜநம் | நித்யம் நிஷ்க்ரியம் ஶுத்தம் நிரபேக்ஷம் நிராமயம் || நிரதிஷ்டாநமாதாரம் ஓங்காராக்ஷரயோநிகம் | அசிந்த்யமக்ஷயம் விஷ்ணும் த்வாம் ப்ரபந்நா: ஸ்ம கேஶவ || அநந்ய ஶரணாநாம் நஸ்த்வமேவ கதிரச்யுத: | த்வமேவ ஶரணம் ப்ராப்தா ரக்ஷாஸ்மாந் தயாநிதே || த்வத்தோ ஜாதமிதம் ஸர்வம் த்வய்யேவ ஹி ப்ரதிஷ்டிதம் | த்வய்யேவ லயமேஷ்யதி த்வமேவ ஸகலம் ஜகத் || த்வமேவ யஜ்ஞோ வேதாஶ்ச ஶ்ருதிபிர்விவர்ஜித: | ப்ரஹ்மேஶாந ஸமஸ்தாநாம் பரமாத்மா பரோऽவ்யய: || த்வமேவ ஸர்வபூதாத்மா ஸர்வதேவாதிகஸ்ததா | த்வமேவ காரணம் ப்ரஹ்ம ஶாஶ்வதம் பரமேஶ்வர || பரம் த்வாம் ந ஜாநந்தி அஜ்ஞாந விமோஹிதா: | த்வமேவ விஷ்ணுர்வேதாந்தை: ப்ரத்யஸ்தாகில கில்பிஷை: || த்வய்யேவ ஸகலம் ஜகத் ஸ்தாவர ஜங்கமம் | நாதோऽந்யத் விஷ்ணுரூபாத் பரம் கிஞ்சித் பராத்பர: || அதர்வணோக்தா யாஜ்ஞாதா ஜ்ஞாநஜ்ஞேய ஸநாதநம் | அவிகல்ப விகல்பாத்மா த்வமேவாஸி ஸதாவ்யயம் || அஷ்டாதஶ வித்யாநாம் வேதா ஶாஸ்த்ராணி விவிதாநி ச | இதிஹாஸ புராணாநி த்வமேவ புருஷோத்தம || ப்ரஹ்மாண்டம் பஹுதா விஶ்வம் விஶ்வேஶ்வராவ்யயம் | த்வய்யேவ விஷ்டிதம் ஸர்வம் த்வத்தோ நாந்யச்ச கிஞ்சந || த்வமாதிர் மத்யமந்தஶ்ச ஜகதோऽஸ்ய ஜநார்தந | த்வயி ஸர்வ

[illegible]

தேவதைகளுக்கெல்லாம் நாயகனன்றோ தேவரீர், ப்ரக்ருதி புருஷ ப்ரவர்த்தகனன்றோ தேவரீர், அதிபுருஷ புருஷோத்தமனன்றோ தேவரீர், ஸ்ரீய:பதியன்றோ தேவரீர், த்ரிவித ஜகதேக நாயகனன்றோ தேவரீர், ஸகல ஜகத்ஸ்ரஷ்டாவன்றோ தேவரீர், [illegible] தேவரீர், ஸகல ஜகதாதாரியன்றோ தேவரீர், காரணபூத ப்ரஹ்மாதிகளுக்கெல்லாம் ஏககாரணமன்றோ தேவரீர், ஜராமரணாதி தோஷ ரஹிதரன்றோ தேவரீர், [illegible] தேவரீர், [illegible] ரஹிதரன்றோ தேவரீர், [illegible] தேவரீர், [illegible] தேவரீர், [illegible] ரஹிதரன்றோ தேவரீர், [illegible] ரஹிதரன்றோ தேவரீர், [illegible] தேவரீர், [illegible] தேவரீர், [illegible] ரஹிதரன்றோ தேவரீர், ஸகலஜகதாதாரபூதரன்றோ தேவரீர், ப்ரக்ருதிவிலக்ஷணனன்றோ தேவரீர், [illegible] தேவரீர், ஸகலஜகத் [illegible] தேவரீர், ஸகலஜகச்சரீரகனன்றோ தேவரீர், [illegible] அன்றோ தேவரீர், ப்ரக்ருதியைப்போலே [illegible] அன்றோ தேவரீர், [illegible] தேவரீர், நாராயண [illegible] அன்றோ

தேவரீர், பரமாத்ம ஸகல கர்ம ஸாக்ஷிக ளன்றோ தேவரீர்,
ஸகலலோகநாதனன்றோ தேவரீர், ஜ்ஞாநமயனன்றோ தேவ
ரீர், ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபனன்றோ தேவரீர், ஆப்ரஹ்ம ஸ்தம்பபர்ய
ந்தமாகிய ஜகதாதாரமூர்த்தமாகையாலே ஸர்வாந்தர்யாமி ஸ்வரூபி
யன்றோ தேவரீர், இந்தஜகத்துக்கு ஆதிகாரணரன்றோ தேவரீர்,
ஸர்வஸ்வப்ந ஸம்ஸ்ருஷ்டாதி த்ருஷ்டாந்த ந்யாயம்போலேவிசி
த்ர நாநாவித ப்ரகாரமான மாயையான இந்த ஸர்வஜகத்தும்
தேவரீரிடத்திலே ஸம்ஸ்ருஷ்டமாயிற்று. இப்போது நாங்களும் யோகி
வித்தர்க்கு ப்ரத்யக்ஷமான தேவரீருடைய திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்தை இந்த
ப்ரஹ்மாவினுடைய கடாக்ஷத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரித்து க்ருதா
ர்த்தர்களாக ஆனோம், ஸநகஸநந்தநாதி மஹாயோகிகளா
லேகூட த்யாநிக்க அரியவரான தேவரீரிப்போது ஸாக்ஷாத்கா
ரமாக எழுந்தருளி ஹவி: ப்ரதிக்ரஹம் பண்ணினபடியினாலே
இந்த ப்ரஹ்மாவினுடைய ஸாமர்த்யமாகிய விசேஷத்தை என்
னவென்று சொல்லப்போகிறோம், ஆனபடியினாலே பக்தர்களான அடி
யோங்களும் பக்தவத்ஸலனாய் புண்டரீகாக்ஷனான தேவ
ரீரை சரணமாகவடைந்தோம், அடியோங்களிடத்தில் ப்ரஸந்ந
கடாக்ஷம் பண்ணவேணுமென்றிந்த ப்ரகாரம் தேவதைகள்
ஸ்தோத்ரம்பண்ணினார்கள்.

ஸ்ரீநாரத: ॥ ஏவம் ஸம்ஸ்தூய விபுதா தேவேசம்
பரமேஷ்டிநம் । த்ரைலோக்ய ... ஹஸம் சரணம் ப்ரதி
பேதிரே ॥௧௦॥

இதி ஸ்ரீபாத்மே மஹாபுராணே ... உத்தரகண்டே
ஹாரமேசார தத்வஷட்க ... ப்ரதாநகே ।
... தேவஸ்துதிர்நாம ...
... நாரத ... ப்ரோக்த ...
... ஸப்தமோத்யாய: ॥௬௩॥ *

ஸூரீ! ப்ரஹ்மாத்மஸம்பூதே! இப்படி தேவதைகளாலே ஸ்தோத்ரம் பண்ணப்பட்டவராய் பரமாத்மா ஸர்வரக்ஷகனாய் க்ருதயுகாதியிலே ஜம்பூத்வீபத்திலே தக்ஷிண பாகத்திலே பாரத வர்ஷத்திலே சித்திரை மாதத்திலே சுக்லபக்ஷத்திலே சதுர்தசியிலே பாநுவாஸரத்திலே ஹஸ்த நக்ஷத்ரத்திலே ப்ராத:காலத்திலே வபாஹோம ஸமயத்திலே உத்தரவேதிகா மத்யத்தில் நின்றும் ஆவிர்பவித்தருளினார் வரதன்.

கய ஸவந ஸந்ஜாதய ஸ்தாநீம் வரதோ ஜாயதேஸ்ம விதாந வேதிமத்யே| ரஜநிகர திவாகராக்நி ரூப: காந்தித்வந்நாதி ப்ரபயா ப்ரதீபம் ||௬௪||

அமர வாஸவ முக்ய ஸர்வ தேவதைகள் முதலான ஸர்வ ப்ராணிகளும் உதயாத்ரியிலே உதித்த ஸூர்யனைக்கண்ட சகோரங்களைப்போலே யதாவிதி வேதிகையிலே த்ருஷ்டி ஸத ஸஹஸ்ர ஸமுதாயம் கூடினாலும் வரதனுடைய ஏகதேசத்துக்கும் ஸத்ருசமாக மாட்டாதென்னும்படியான திவ்ய தேஜஸ்ஸோடே கூட ஆவிர்பவித்தருளின வரதனுடைய அகில ஜகந் மோஹந ஸௌந்தர்யாதிகளுக்கு பூர்ணமான திவ்யாவயவ ஸௌந்தர்ய தர்சநத்தாலே ஆநந்த நிர்பரர்களாக ஆனார்கள்.



* * * * * * * * *

இதி ஸ்ரீப்ரஹ்மாண்ட புராணே ப்ரஹ்மநாரத ஸம்வாதே

ஸ்ரீஹஸ்திகிரி மாஹாத்ம்யே வரதாவிர்பாவோ நாம

ஸப்தமோத்யாய:



ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீ ப்ரணதார்த்திஹர வரத பரப்ரஹ்மணே நம:.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஸ்ரீ வ்ருஷகிரி மாஹாத்ம்யே

ஷஷ்டோத்யாய:.

ஸ்ரீ நாரத: ॥ தத: ப்ரதீப்தாநலமேதிதேஜஸம் நிஜப்ரபா மண்டல மண்டிதம் ஹரிம் । ஸந்நிரீக்ஷ்ய நிரீக்ஷ்ய விஸ்மிதமாநஸம் ஜஜர்ஷ ஸம்ஹ்ருஷ்டமநா ஸ்துதாஞ்ஜலி: ॥*॥

வ்யாக்யா — அநந்தர ப்ரஸங்க:, பஞ்சமாத்யாயத்திலே, தேவதைகளெல்லாம் ஸாக்ஷாத்காரர்களான பிறகு ப்ராத: ஸ்நாநாதி பரிசரண பூர்வகமாக ஸ்வாத்யாயம் பண்ணி ஸர்வாதிராஜ விசேஷத்தை பரிக்ஷ்வம்பண்ணி ஸம்ஸ்காரங்களான வேதகோஷங்களோடேகூட பூர்ணஸ்வாஹித மான ஸ்ரீமண்டல மத்யத்திலே பவித்ரதரமான ஸமாஹிதஸ்ஸம் ஞான பூர்வகமாக ஹோமம் பண்ணினார் வஸிஷ்டரென்றும் அநந்தரம் தீக்ஷிதரான ப்ரஹ்மாவும் இந்த ஸமாதியிலே ஸகலதேவ ஸமாராத்யனான ஸ்ரீய:பதியின்பொருட்டே ஹோமமாக செய்ததென்று ஸம்ஸாரகதக்ஷய ப்ரயோஜந பூர்வகமாக ஸாத்விக த்யாகம் பண்ணினாரென்றும், அநந்தரம் பரமபுருஷன் ப்ரத்யக்ஷமாக ஒருபராவஸ்தை முண்டாயிற்றென்றும் அநந்தரம் அக்நி ஹோமாத்யந்த ஸங்கல்ப ஸாரஸ்ஸீதனானவன் ப்ரஸன்னனாய் நின்றானென்றும் அநந்தரம் அநந்தாதித்ய ஸத்ருசமாக ஒருதிவ்யதேஜஸ்ஸு உண்டாயிற்றென்றும் அநந்தரம் ஸகல ஜகத்காரணபூதனன்றோ தேவரீர்? அநந்தகல்யாண குணா கரனன்றோ தேவரீர்? ஸர்வேஶ்வரனன்றோ தேவரீர்? நிரவத்யனன்றோ தேவரீர்? என்றிந்தப்ரகாரம் ஸ்தோத்ரபூர்வமாய் ஸ்ரோத்ர ஸுகாவஹமாய் ஸநகஸநந்தநாதி கர்த்ருகமாக ஒரு திவ்ய ஶப்தவிசேஷமுண்டாயிற்றென்றும் தேவகர்த்ருகமாக திவ்யதுந்துபி வாத்யமும் புஷ்பவ்ருஷ்டியும் கிந்நரஸ்த்ரீ கர்த்ருகமாக திவ்யகான விசேஷமு முண்டாயிற் றென்றும்

அநந்தாம் நிரவதிகதேஜோரூபமு ரூபிதமாக ஒருதிவ்யவிக்ரஹ முண்டாயிற்றென்றும் அநந்தர் ஸஹஸ்ரகோடி ஸூர்யப்ரகாச மான திவ்யகிரீடத்தை யுடையவராயும் அநேக கோடி சந்த்ர லாவண்ய ஸாம்யமான திருமேனி ஸௌந்தர்யத்தை யுடையவராயும் பத்மவர்ணவர்ண மஹாதேஜஸமான திவ்யஜ்யோதிஸ்ஸந்நத்தை யுடை யவராயும் அவ்யக்த ஸத்ருசமான திவ்ய நாஸா லாவண்யத்தை யுடையவராயும் விசால விகஸித அம்புஜ ஸத்ருசங்களான திவ்ய நேத்ரங்களை யுடையவராயும் ஆனந்த பாலஸ்ஸுந்தரி ஸஹ ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டமான திவ்யாதர ராகத்தை யுடையவரா யும் அம்ருத மந்தஹாஸ லாவண்யாதிசய ஸம்பூர்ணங்களான திவ்யவிலாஸங்களாலே அலங்க்ருதராயும் அநவதிக ஸௌந்தர்ய ஸத்ருசமான திவ்ய கர்ணயுகத்தை யுடையவராயும் நவ ரத்ந கசிதங்களான மகர குண்டல விசேஷங்க ளையுடையவராயும் கம்பு ஸுந்தர வர்ண ஸத்ருசமான திவ்யகண்டத்தை யுடையவராயும் விம்பவித்ரும ஸத்ருசங் களான அதரோஷ்டங்களை யுடையவராயும் ஆஜாநு லம்பமான ஸத்ருசமான திவ்ய புஜத்தை யுடையவராயும் நக்ஷத்ர வர்ணவர்ண ஸத்ருசமான நவரத்நாபரணத்தை யுடையவ ராயும் ஸகல லோக வர்ணவர்ண ஸத்ருசமான திவ்ய கௌஸ்து பாரத்தை யுடையவராயும் விவிதமணிமய கசிதங்களான திவ்யகேயூர கங்கணங்களை யுடையவராயும் ஸர்வ ஸம்பூர்ண விம்ப நயநாபிராமமான திவ்யவக்ஷஸ்தலத்தை யுடையவராயும் விசால நாபீ ஸத்ருசமான விசால வக்ஷஸ்ஸ்தலத்தை யுடையவராயும் நிர்மல ரத்நாபிஷிக்தமான கௌஸ்துப ரத்நத்தாலே அலங்க்ருதரா யும் அம்ருத ஸம்பூர்ண ஸத்ருசங்களான ஸர்வாங்கங்களை யுடையவ ராயும் அநேக வர்ண ஸத்ருசமான அநுராகதிருக்கையாலே ஸேவ்யராயும் அதிவிசித்ர பரிபூர்ண விதர்ண பாதீர்ண ங்களான அதிமஹோஜ்ஜ்வலங்களை யுடையவராயும் விகஸித பத்மஸத்ரு சமான திவ்யசரணாரவிந்தங்களை யுடையவராயும் கருணாரஸ பரிபூர்ணங்களான திவ்யகடாக்ஷதாரைகளாலே நிரதிசய

ஸ்ருஷ்டிப்ரவர்த்தகரான ப்ரஹ்மாவை அநுக்ரஹித்துக்கொண்டு பகவான் அந்த விமாந மத்யத்திலே ஆவிர்ப்பவித்தாரென்றும், ஸநந்தநாதி தேவதைகளெல்லாம் அந்த பகவானை நமஸ்ஸ்தோத்ர தாரண பூர்வகமாக ஸேவித்து, காரணபூத ப்ரஹ்மாதிகளுக்கெல்லாம் ஹேதுகாரணமன்றோ தேவரீர், ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹார கர்த்தரன்றோ தேவரீர், நிர்விகல்ப ப்ரத்யக்ஷீகரன்றோ தேவரீர், ஸநந்தகப்ராண மாணாகரரன்றோ தேவரீர், ஸர்வஸ்வ காரரன்றோ தேவரீர், ஸகலஜகதாதாரபூதனன்றோ தேவரீர், ப்ரக்ருதி விஜாதீயரன்றோ தேவரீர், ஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபரன்றோ தேவரீர், ஜ்ஞாநாநந்த குணகரன்றோ தேவரீர், நிஸ்ஸீமாஹ்லாதிகரன்றோ தேவரீர், என்று இந்தப்ரகாரம் ஸ்தோத்ரபூர்வகமாக ஶரணவரணம் பண்ணி ஸர்வேஷாம் ஸமர்த்யாத் ஸ்வரூப ஸாக்ஷாத்காரத்தாலே ஸித்தஸ்வரூப ஹ்ருதயர்களாக ஆனார்களென்றும் நாரத பகவான் ப்ரம்ஹர்ஷிக்கு உபதேஶித்தாரென்று பூர்வமாக ப்ரஸக்தி: அத்யாயத்திலே ப்ரஹ்மாவுமிப்படி ஆவிர்ப்பவித்தருளின பரதனை ஆராதநீயம் திவ்யாவயவாபரண வர்ண விஶேஷபூர்வகமாக ஸேவித்து அநேக பரவஶ ஹ்ருதயராய் அநேக ப்ரகாரமாக ஸ்தோத்ரம் பண்ணி க்ருதார்த்தராக ஆனாரென்று நாரத பகவான் ப்ரம்ஹர்ஷிக்கு உபதேஶிக்கிறார்.

ஸ்ரீநாரத: ॥ தத: ப்ரீத்வா நமஸ்க்ருத்ய நிஜப்ரபா மண்டலமண்டிதம் ஹரிம் । ஸர்வகர்மஸு தேஜஸ்வி தப்தசாமீகரப்ரபம் ஸம்ஸ்ருஷ்டமநா ஸ்துதம் ॥ திவாகராயுதப்ரகாஶம் ஜ்வலத் ஸஹஸ்ராம்ஶு ஸமப்ரபம் । ஸர்வஸுதர்ஶந விசித்ர காந்தம் ஸம்யக்ப்ரதிஷ்டிதம் விபும் ॥ நீலோத்பலதளஶ்யாமம் நீலவர்ணஸமப்ரபம் । உதார ஸௌந்தர்ய விதாவதம்ஸகம் ஷடாஸ்ய ஷோடஶகரா ஜிதாஜிதம் ॥ ஸர்வலோகைக பாஹுபாலநம் ஸர்வலோக த்ருஷ்டகாரம் ஸாரம் । நவாம்புதாபம் க்ருத பாஹு ஸர்வலோக

கராக்ரஹஸ்தோஷ்ட கடகாங்குலீயகம் ॥ ப்ரஸந்நவக்த்ராதர
பிம்பநாஸிகம் விசித்ரகாஞ்சீ கடிஸூத்ர பந்தநம் । பீதாம்ப
ரம் ஸ்வர்ணருசிம் ஸுவாஸஸம் விநீத நீலாலக தாரகாங்கம் ॥
ஸுஜாத ரத்நாஞ்சித பாதபத்மம் ஸதோத்யதாநந்த நதேவதா
ர்யம் । காளேயசோபித பாத பங்கஜம் விலக்ஷ பாதுகம்
த்ரிபஸாத்யம் ஸ்திதம் ॥ அதிப்ரயத்நாம் ஸஹபத்ம ஜாநகம் க்ரு
தாஞ்சலிம் ஸ்தோத்ர பராயணாதிதாம்பரம் । ப்ரஸந்ந வக்த்ரம் ஸ்மி
த சோபிதாதரம் விசாலதேஜோம்பரஜ தேஜஸம் பதம் ॥
உதாரஸௌந்தர்ய கவாட காந்தியம் ஸூராஸிகாக்ரம் முகம்
ஸௌகுமார்யம் । ததச்ச தீக்ஷ்ண பாதஸ்தித ஹரிம் விதாநவேத்ர
கதம் ஸாப்ரஹம் ॥ ஸதக்ஷணா ஸம்ப்ருத ஸம்பாணைர்வரை
ர்ஜுநேதாயதநேத்ர பத்ரவிவேக ஸம்ப்ருதாம் । உபாவிசந்த
ந ஸம்பாவிசத்க்ஷணம் ஜகந்நாத ப்ருதக்த்வயம் பாத: ॥
பாதோத ஹஸ்த்ய ஸமேத க்ஷதக்ஷணம் தத: பரம் தேவ
நதச் சநோதயச் । ப்ரதக்ஷிணம் ப்ருத்யதர ப்ரதக்ஷி
ணம் ப்ரயாதி தைரம் பாத நேத்ரி ஸந்நிதிம் ॥ கநேந பஸ்பு
ஸீரஜுத்ததாதா: ப்ரியேண மாநம் பரிஷ்வஜேஷ்யம் । பா
த: பரிக்ரம்ய நதாதபா தயோ பபுஹஸ்ருஜாவ ப்ரவணா
ஹவக்ஷணம் ॥ அஞ்ஜலிப்ரதாவா தயதூவ தோவநம் பவஸ்ய பா
ணிநாதவிஸ்வம் । தத: ஸமாயாய தந: ப்ரஸந்நமீஜபுணச்
பாரம் ப்ரதக்ஷிண ஸ்தித ஹரிம் ॥ இதி ப்ரஹஷ்டா மிவச
ஸ்துதா ஸ்துவஸ்து காரபேஷ்டா விவியாஸ்துதாஸ்துவ: । ப்ரண்ய
பஸாஞ்ஜலி ராநதா நநோ ஜகத்பாரம் தேஸ்தோஸ்தாமஸ்
பாத: ॥ ௧௫ ॥

வாரீர் ப்ரஹ்மஸ்ரேஷ்டரே! அநந்தாநந்தகோடி ஸூர்ய ஸத்ருசமான திவ்ய தேஜஸ்ஸையுடையவராயும் ஸஹஸ்ராதித்ய ஸத்ருசமான திவ்யகிரீடத்தை யுடையவராயும் விசித்ர ரத்நவிசேஷ விரசிதமான திவ்யாபரணங்களை யுடையவராயும் இந்த்ரநீல ஸத்ருசங்களான திவ்ய திருப்புருவங்களை

யுடையவராயும் அம்ருதமய ப்ரகாஶஸ்வரூபமான திவ்யமகுடத்தி
லே நிஷ்கலங்கசந்த்ரிகா ஸ்வரூபமான திவ்ய திலகத்தை யுடையவ
ராயும் அதிஸௌநாஸிக ஸௌந்தர்ய திவ்யகஸ்தூரியை யுடையவ
ராயும் ஸௌந்தர்யஸௌரஸ்ய ஸநாஸாக்ரோந்நத ஶ்ரீ பரமபர
ஶ்ரீஜநகையான திவ்யநாஸிகையை யுடையவராயும் ஸம்பூர்ணசந்த்ர
ஸ்வரூபங்களான திவ்யஶ்ரவணங்களை யுடையவராயும் நவர
த்நகசிதங்களான கேயூர ஹஸ்தகடகங்களை யுடையவராயும்
பத்மராகேந்த்ர நீலமரகத ப்ரப்ருதிகளான திவ்யரத்ந
விஶேஷங்களாலே விரசிதங்களான திவ்யமோதிரங்களை யுடை
யவராயும் அநேகரத்ந நிர்மிதங்களான கடிஸூத்ர கடகா
பரணங்களை யுடையவராயும் விவித விசித்ர ரத்ந நிர்மித
மான அரைநூல் மாலையை யுடையவராயும் ஸ்வர்ணமய ரசித
ஸ்நிக்தா ஸ்வரூபமான திவ்ய பீதாம்பரத்தை யுடையவ
ராயும் விவிதமணிகண நிபிடித திவ்ய நீவீ நிபந்தமான திவ்ய
கலாபத்தை யுடையவராயும் அநேகஶதஸஹஸ்ர ரத்நக
சிதங்களான தண்டை சதங்கைகளை யுடையவராயும் ஸௌந்த
ர்ய ஸ்வரூபமான திருமேனி ஸௌந்தர்யத்தை யுடையவராயும் ஶ்ரீ
ஹார ஶோபிதங்களான திவ்யாபரணங்களை யுடையவ
ராயும் கடாக்ஷவிப்ராஜமான திவ்யநேத்ரங்களை யுடையவரா
யும் விஶாலவிஶால நிர்மல ஸ்வரூபங்களான திவ்ய கபோலங்
களை யுடையவராயும் ஸுந்தரஸ்வரூபமான திவ்ய நாஸாவம்ஶ
த்தை யுடையவராயும் பதார்விந்த பாதாரவிந்த ப்ரஸந்ந
லாவண்யங்களான பதாம்புஜங்களை யுடையவராயும் உருண்டு
திரண்டு நீண்டு வெழுமூண்டு இருக்கிற திருத்துடைகளை யுடை
யவராயும் அபிநவ ஶம்ஸங்களான திவ்யஜாநுக்களை யுடை
யவராயும் பத்மஸிம்ஹாஸநோபவிஷ்டமான திவ்யபாதபத்
மத்தை யுடையவராயும் ஶ்ரீஹாஸத்திலே உத்தரவேதிகா மத்யத்
திலே ஆவிர்ப்பவித்தருளின பரமனுடைய திவ்யாவயவ ஸௌ
ந்தர்ய தர்ஶநத்தாலே ஆநந்தாப்தி நிமக்நராய் க்ருதக்ருத்ய
விவேகஶூந்யராய் க்ஷணம் ஜீவந்முக்தராக ஸந்தோஷாநுபவ

ராய் க்ஷணம் விஷய ப்ரவ்ருத்தமாக ஸ்வப்நராய் க்ஷணம் ஜாக்ரதப்ர வ்ருத்தமாக மாநஸோபாஸ்யராய் க்ஷணம் விவித்த ஸந்ததிமேகை கோத்ஸவியாய் க்ஷணம் தியாநபாவநோத்ஸவ ப்ரவ்ருத்தமாக ஸாநந்தாத்ம ஸமாதிஸ்தராய் க்ஷணம் மதாமதப்ரவ்ருத்த மாக ப்ரதக்ஷிணா ப்ரதக்ஷிணபரராய் க்ஷணம் தியாநபல ஸம்ஸு ஷுப்த ப்ரவ்ருத்தமாக வேதாந்தபரராய் க்ஷணம் ஸ்ரீதீப்ரவ்ருத்த மாக மாயாவிம்ஸ பரராய் க்ஷணம் ப்ரதக்ஷிண ப்ரவ்ருத்தமாக தியாநாரவிந்தஸேவ பரராய் க்ஷணம் ஸர்வமங்கள ப்ராண ப்ரவ்ருத்தமாக ஸர்வஸ்வாஸ்வாத ஸந்தோஷியாய் க்ஷணம் ஸிம்ஹநாத ப்ரவ்ருத்தமாக பாதஸேவா யாமபரராய் இப் படி விவிதங்களான வேஷ விசேஷங்களை யெல்லாம் பண்ணி கொண்டு ஸந்தோஷிதராய் ஸமஸ்த நாஸ்திக ஜநித ஹர்ஷ விசே ஷத்தாலே பரவச ஹ்ருதயராய் திரும்பியும் ஸ்தோத்ரத்திற் காரம்பித்தார் ப்ரஹ்மா.

ப்ரஹ்மா || ப்ரஸீதமேதேவ ப்ரணதார்த்திநாசந ப்ரபாவி தோஹம் பவதாவ்யயாத்மநா | ஸமோவர ஸ்வப்நமேமிரா மேவ கமேவமேவ ப்ரஷ்டிபயம் மதோவியக || அநாதிமத்யாந்த மஜம் பதம்பரம் நிரஞ்ஜநம் நிர்குண மக்ஷயம்ஹரிம் | தத்வத்ரயம் ஜ்யோதி ரவிந்த்ய மக்ஷயம் கமேவ விஜ்ஞாந மயம் ஜநார்த்தந || அணோரணீயாம்ஸமநந்த மவ்யயம் மஹாந்தமவ்யக்த மநந்த மீஸ்வரம் | பராத்பரம் காரண காரணம்ஹரிம் நிராஸ்ரயம்கஸ்மாத்ப்ரபவந்தி ஸர்வக: || யதாஸ்ரிதஸ்தா ஸதஸ்ஸ்வரூபகா ஸ்வஸ்தா ஸகா ஸுரா ஸேவந்தே பரிதஸ்ஸதிஸி | தமேவஜீவாத்ம ஸமஸ்தலோகதோ விநிர்முக்தா ஸ்வபரஜ ஸ்வமேவாப்தா: || யஜ்ஞாங்கரூப யஜ்ஞபதி ஹவ்யகாசந ஸ்வவிமுக்திகர்த்ர ஸமஸ்திகஸம்பூர்ணம் | விகார ரஹிதம் ஜகதேககாரணம் கமேவ விஜ்ஞாநமயம் ஸநாதநம் || அஸங்க ஸந்தா நந்தவார மக்ஷய நிரஸ்தஸமஸ்த ஞானிஸோக ஸேஷ்யஹம் | அஸங்க்ய ஸேஷ்ய மநந்த மவ்யயம் நிராஸ்ரயம்

𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇 ॥ 𑌦𑍇𑌹𑍋𑌤𑍍𑌥𑌾𑌨𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌮𑍋-
𑌹𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌤𑌥𑍈𑌵𑍈𑌷 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯-
𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌶𑌮𑍍 ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵-
𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌜𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 । 𑌸𑍍𑌵𑌯𑍍𑌯𑍇𑌵
𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌯𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌲𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑌿 ॥
𑌸𑍁𑌷𑍁𑌪𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾𑌮𑌿 ।
𑌪𑌾𑌪𑌮𑍋𑌹𑌂 𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑌂 𑌮𑌮
𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌯𑍀𑌯𑌾𑌨𑍁 𑌨𑌦𑍀𑌷𑍁 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑍍𑌯𑍁
𑌤𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 । 𑌨𑌵𑌕𑍋𑌟𑌿𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑍀 𑌹𑍃𑌦𑌿𑌸𑍍𑌥-
𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 ॥ 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑌵𑌿𑌤𑌰𑍍𑌕𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿-
𑌦𑌂 𑌭𑍇𑌦𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍍 । 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯
𑌸𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 ॥ 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌾𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦-
𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌨𑌸𑍀𑌯𑌮𑍍 । 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁-
𑌣𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍇 𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾𑌤𑍀𑌤𑌂 ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌮𑌨𑌾-
𑌦𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌧𑌿𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵-
𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 ॥ 𑌪𑌯𑍋𑌧𑍇𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌰𑌙𑍍𑌗𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌵𑌾𑌰𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌾𑌃 𑌜𑌲𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌦𑍍𑌵-
𑌜𑍍𑌜𑌗𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 । 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌹𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌮𑌾-
𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚𑌃 । 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌨𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌣𑌿 ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑍃-
𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌜𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 । 𑌅𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌯𑍀𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥
𑌅𑌨𑍇𑌕𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌪𑌾𑌪𑌰𑌾𑌶𑍇𑌃 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿-
𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 । 𑌵𑌿𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌰𑌸𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯-
𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑍍 ॥ 𑌨𑌿𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣 𑌮𑍇 𑌨𑌾𑌶𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌸𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌪𑌾𑌪𑌕𑌮𑌨𑍀𑌶𑌯𑍋𑌗𑍈𑌃 । 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌤
𑌭𑌵𑌨𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌯𑌮𑍇𑌦𑍍𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌵𑌯𑌂 𑌗𑌤𑌾𑌵𑌸𑌿 ॥ 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 ।
𑌨 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌿𑌹𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌲𑍋𑌕

நாய ॥ ஸர்வாண்யுபவேதாஶ்ச தர்மஶாஸ்த்ராணி ஸர்வதஶோகா ஷிநிவேஶ பஶ்மணு । ப்ரபாஸாத்ருஶ்யகோ ரஸாதிப வே நிர்த்வந்த்வா ஸர்வதோ நந்தே ॥ க்ஷேத்ராணி தீர்த்தாணி புண்யாநி நாய பாத்ராஸ்து தாரா: ஸர்வே பாபஹராணி । ஸ்தோத்ர ஸ்து ப்ரவக்தா வ்ருத்தம் ஸர்வதி ஸர்வே ப்ரதிகூல ரவா: ॥ கர்மா நமோ ஹராந்த நமோ ஸிஸ்தா நகாம் ப்ரபஶ்யந்தி ஸதா ஹ்ருதிஸ்தம் । பா நஃ பா நஜ்யுந்த ஜராமரணவர்ஜித: தேவேஷு தேவேஷு ஸம்ஸ்தவந்தி ॥ ஸ்வாத்மநோ விநிர்ஜிதாத்மா பர மதிதேஜுஹ ஸ்ருதாங்கவேவ । விதாவ ரதாவ ஸாஹ்யூப ந்ய ஸ்வதேவஸவம் ததேவதேவ ॥ ஸக்திம் ப்ரவீத ஸமயந்து கவி நிர்ஹாம் தே நித்யம் கவீயம் வதவத நிவேஶவணு । கவஶ்ய தேநக ரஸதாம் வக்த்ரஶோ ரஜஸ்யம் கணாதகீ தந்ந வப்ர கவ நவாவம் ॥ தாயாவிதோ ஹித ததிஸமவணஜாநே க்ருத்யக்ருத்யகாரண ஹிதாஹித । கவதாதவதகாரண வஸ்ருதாத்தோ ஸ்வாத்மநா மதிர ஹம் ஶரணம் ப்ரபத்யே ॥ பாபாநி பஞ்சவஸ்விதாநி பஹூநி யாநி ஶக்ருத்யதா நிமதிதம் யமகொ ஹிதே । யேநஶக்ததேவ ஸகலம் ஜகத ஜராஸ்து தஸ்ய கதம் ஷ்ய மஹம் ஶரணம் கதோஸ்மி ॥ கணாஹீர ஹ பம்பரீகஜநித ஸ்மயாதிகாரேணஹ்ருதம் காம் ஹோதம் கயதீஶ்வரோஸ்தி ஜகத: பவம் பரம் காரணம் । தேஜோவீய பலாவபோய ஜலயிம் ஜ்யோதி: பரஸ்தாத்வரம் காதேவம் ஶரணம் கதோஸ்மி க்ருபயா ஸம்ரக்ஷ தேவம் ॥

தேவதைகளுக்கெல்லாம் நாயகனன்றோ தேவரீர், ஶ்ருதவாக்யைக ஜ்ஞேயனன்றோ தேவரீர், ஸாதநஸாத்யங்களுக்குக் கூட ஆதாரரன்றோ தேவரீர், ஆதிமத்யாந்த ரஹிதரன்றோ தேவரீர், ஜராமரண ரஹிதரன்றோ தேவரீர், பரப்ரஹ்மரன்றோ தேவரீர், ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹார மயரன்றோ தேவரீர், ஹேயகுண ரஹிதரன்றோ தேவரீர், அநந்த கல்யாண குணாகரரன்றோ தேவரீர், நித்யனன்றோ தேவரீர், ஸகல

வாவ ஹாரனன்றோ தேவரீர், ஜ்யோதிஸ்ஸ்வரூபனன்றோ தேவரீர், ப்ரக்ருதி விஜாதீயரன்றோ தேவரீர், ஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபரன்றோ தேவரீர், ஜ்ஞாநாநந்த மாணகரன்றோ தேவரீர், ஸ்ருஷ்டி நிக்ரஹ ஸம்ஹார ரன்றோ, ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வேச ஸர்வமாந ஸர்வஸ்வரூப ரன்றோ தேவரீர், தேஹேந்த்ரியாதி த்ரிவித வஸ்து ரஹித ரன்றோ தேவரீர், ஸுக்ஷ்மாதி வாஹ்யோந்த்ரியா விஷயரன்றோ தேவரீர், காரணபூத தேவாதிகளுக்கெல்லாம் ஏககாரண மன்றோ தேவரீர், நிராதாரரன்றோ தேவரீர், அக்நி ஸ்வாய:பிண்டத்தில்நின்றும் அக்நிகணங்களுண்டாகிறாப்போலே தேவரீரிடத்தில் நின்றும் ஜீவாத்மாக்கள் மாணத்ரய விசிஷ்டர்களாக உண்டாகிறார்களன்றோ, யஜ்ஞாதி சரீரக ரன்றோ தேவரீர், அக்நிஹவிர்பு வீச்வவாஸ்ய ரன்றோ தேவரீர், ஸர்வகர்த்ரு ஸாக்ஷிக ரன்றோ தேவரீர், வர்ணாச்ரம ரஹித ரன்றோ தேவரீர், ஜகதேக காரணமன்றோ தேவரீர், மாணத்ரய ரஹிதரன்றோ தேவரீர், விதிவிதாத்மகரன்றோ தேவரீர், ஸர்வபாவ ரஹித ரன்றோ தேவரீர், ஸர்வாத்ம ஸர்வலோகாதீனன்றோ தேவரீர், ஸேவ்யோ த்தமான நதிகளுக்காதாரபூதமான ஸமுத்ரம்போலே ஸகல யஜ்ஞபூதங்களான ஹவிர்பாகங்களுக்கெல்லாம் உபாஸ்ய தேவதையன்றோ தேவரீர், உத்பத்தி ஸ்திதி ஸம்ஹார ஹேதுபூதரன்றோ தேவரீர், தேவரீருடைய மாயாதிரோஹிதா ஜ்ஞாநமாகையாலே இந்த ஸர்வஜகத்தும் ஸ்வரூப ஜ்ஞாநசூந்யமாகவாயிற்று, ஸ்வப்ரகாச ஸ்வாநுபவ ஸ்வரூபத்தாலே கார்ய காரணோபய ஸ்வரூப ரன்றோ தேவரீர், ஸகலஜகதேகபூர்ணரன்றோ தேவரீர், ஸர்வஸாக்ஷ்யரன்றோ தேவரீர், ஸர்வஹேதுக ஸ்வப்ரகாச ரஹிதரன்றோ தேவரீர், ஸர்வபயமய ரஹிதரன்றோ தேவரீர், ஸகலஜகந்நியந்தாவன்றோ தேவரீர், ஸர்வசக்தி ஸ்வரூபரன்றோ தேவரீர், கார்யத்ரயவர்த்தியன்றோ தேவரீர், ஸகலலோக மாதாவன்றோ தேவரீர், ப்ராக்ருத திவ்ய மங்கள ஸ்வரூபரன்றோ தேவரீர், ஜகதேக மங்கள ரன்

ன்றோ தேவரீர், தே³வமநுஷ்ய பஶு வ்ருக்ஷ ஸரீஸ்ருப ஶைல நதீ³ஸமுத்³ர பிஶாச யக்ஷ க்³ரஹ நக்ஷத்ர ராக்ஷஸாதி³ ஸ்தா²வரம் ஸர்வ வியந்மருத்³வஹ்நி ஜல ப்ருத்²வீ ப்ரப்⁴ருதிகளான ஸமஸ்த ஜகத்தும் தேவரீருடைய ஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே உத்பந்நமாயிற்றன்றோ, நிகிலஜந ஹ்ருத³ய புண்ட³ரீக வர்த்தியன்றோ தேவரீர், ஸர்வேஶ்வரரன்றோ தேவரீர், அநாக்⁴ராத ப்ரக்ருதி மயரன்றோ தேவரீர், வேத³வேதா³ந்த வேத்³யரன்றோ தேவரீர், காருண்யாம்ருத ஜலதி⁴ ஸ்வரூபரன்றோ தேவரீர், நிரஸ்தஸம்ஸாரமலர்களான பரமைகாந்திகளுக்கு பரமப்ராப்யபூ⁴தரன்றோ தேவரீர், ஸநக ஸநந்த³நாதி³ பரம ஸம்ப்ரதா³யர்களான பரமர்ஷிகளுடைய சித்தம் லீநமாகையாலே தேவரீர் விஷயத்திலே ப்ரவர்த்தியாமல் க்ஷுத்³ரமான ஸ்ரக்சந்த³நாதி³ விஷயத்திலே ஸாக்ஷாத்காரமாக அநுத்⁴யாநம் பண்ணா நிற்கிறது, யமநியமப்ராணாயாமாதி³ நியமங்களோடேகூட இந்த்³ரியநிக்³ரஹ ஸமாதி⁴களான யோகி³களாலே கூட து³ர்நிரீக்ஷ்யரன்றோ தேவரீர், ஆகிலும் கேவலம் க்ருபையாலே க்ஷுத்³ரவிஷய பாபந பாமரனான அடியேனுடைய க்ஷுத்³ர சக்ஷுர்விஷயமாக ஆவிர்ப⁴வித்தருளித்தன்றோ தேவரீர், லோகத்திலே அதிக்ரூர பாபகர்மாநுஷ்டா²தாவான பாபிஷ்டன் ப்ராயஶ்சித்தாநுஷ்டா²நம் பண்ணுகையாலே அவனுக்கொருகாலத்திலும் ஸாக்ஷாத்கார யோக்³யரன்றன்றோ தேவரீர், ஆகையால் ஸர்வத்ர ஸாத்⁴யாதி³ ப⁴யஶோக நிபீடி³தமான து³:க²ஸம்ஸாரத்திலழுந்தின அடியேனை உஜ்ஜீவிக்க வேணும் ஸ்வாமிந், தேவரீருடைய சரணாரவிந்த³ ப்ரவண மநஸ்கர்களுக்கு க்ஷுத்³ரயஜநாத்³ய ஸர்வத்ர க்³ரஹ ரோகா³தி³களெல்லாம் ப்ரதிகூலங்களாகத் தோற்றுமன்றோ, ஸம்ஸாரஸாக³ர நிமக்³நர்களுக்கு உத்³தா⁴ரகரன்றோ தேவரீர், அடியேனுக்கு மாதா பிதா ஸுஹ்ருத்ஸ்வாமீ முதலான ஸமஸ்தமுமன்றோ தேவரீர், ஆகையால் த்³ருட⁴தரப⁴க்திபூர்வகமாக தேவரீருடைய தி³வ்யசரணாரவிந்த³ கைங்கர்ய ஸாம்ராஜ்யத்தையும் சக்ஷுராதீ³ந்த்³ரியங்களுக்கு தத³நுசித வ்யாபார விஶேஷ ப்ராவண்யத்தையும்

கடாக்ஷித்தருளவேணும் ஸ்வாமிந், இப்போதேவரீருடைய மாயா திரோஹித ஸ்வரூபனாய் க்ருத்யாக்ருத்ய விவேக ஶூந்யனாய் ஶக்த்யநுஸாரேணாய் அநேகவிஹிதாவிஹித வ்யாபாரங்களைப்பண்ணினேன், ஆகையால் தேவரீரை ஶரணமாகவடைந்தேன், ரக்ஷித்தருளவேணும் ஸ்வாமிந், பூர்வஜந்மக்ருதபாபவிஶேஷங்களையெல்லாம் பரிகணநம்பண்ணுவோமென்றால் அநேககோடி ப்ரஹ்ம ஸஹஸ்ரத்தாலேயுங் கூட ஸாத்யமன்று, ஆகையால் ஸகலஜகத்ஸம்ரக்ஷகரான தேவரீரை ஶரணமாகவடைந்தேன், ரக்ஷித்தருள வேணும் ஸ்வாமிந், தேவரீருடைய நாமஸங்கீர்த்தனத்தை அடியேன் நிர்வ்யாஜமநேக காரணனாய் ஜ்ஞாந ஶக்த்யாதி கல்யாண குணாகரனாய் நிஸ்ஸீமாதிஶயகனாய்க்கல ஶ்லீஷு ஸர்வஜ்ஞ னெழுந்தருளியிருக்கிற தேவரீரை ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகிறதிலே ஶக்தனன்று, தேவரீர் கேவலம் க்ருபையாலே கடாக்ஷம் பண்ணவேணும் ஸ்வாமிந்.

ஸ்ரீ நாரத:॥ இத்யுக்த்வா ப்ரணாமவதஸஹஸா தத்ர தவைவசயே ஸ்ரீத:பரம்ஹரிநாராயணம் பரமேஷ்டிநம் த்யாதந்து பரிபாலிதம் । வேதாந்தவேத்யம் பரமம் பரேண்யமநகம் ஸக்த ப்ரியம்பக்தஜந நிர்த்தோஷம் நிரவத்யம் நித்யாந்தஜம் நிராஶ்ரயம் பரஜ்ஞம் ॥ சக॥

வாரீர் ஸுமஹர்ஷிப்ரியே! இப்படி ஸுதராதிஶயத்தாலே ஒவ்வொரு குணவிஶேஷத்தையே அநேகவாரம் அநுஸந்தானம் பண்ணி யோகிவர்ஜேயமான ஸமஸ்தவ்யாப்த ஸர்வ ஸாக்ஷாத்காரத்தாலே ஸந்தோஷ ஹ்ருதயராய் திரும்பியும், வேதாந்தஶப்தவாச்யரன்றோ தேவரீர், ஜகத்விலய காரணரன்றோ தேவரீர், ஸகலலோக ஶரண்யனன்றோ தேவரீர், நித்யநிர்தோஷ னன்றோ தேவரீர், ஸுஸ்ரீத வத்ஸல னன்றோ தேவரீர், ஜகதாத்மாவன்றோ தேவரீர், ஜராமரண ரஹிதரன்றோ தேவரீர், நீயோவைய மஹேஶ்ய திவ்யமங.

விருக்ஷ ஶாகியன்றோ தேவரீர், என்றிந்த ப்ரகாரம் ஸ்தோத்ர பூர்வகமாக அநேக ப்ரகார ப்ரார்த்தனம் பண்ணின ஶ்ரீநாரத பகவானைக்குறித்து ஸர்வேஶ்வரராய் க்ருதார்த்தராகவாருர் ப்ரஹ்மா.

இதி ஶ்ரீபாஞ்சராத்ரே ஶ்ரீமந்நாரதஸம்வாதே
ஶ்ரீஸத்வதஸம்ஹிதாயாம் அஷ்டமோऽத்யாய:.

ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஶ்ரீ:.

ஶ்ரீக்ருஷ்ணதாதிகுரவே வரத வரவரமுநயே நம:.

ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஶ்ரீ ஸத்வதஸம்ஹிதா

நவமோऽத்யாய:.

ஶ்ரீ நாரத: ॥ தத: ப்ரஸந்நோ பகவாந் பாஞ்சாலீகாய தேஜஸா । ஶ்ருணு ஸம்ஹிதா நிவேத்யாஷ்டம் தந்த்ராந்த தத்வம் ॥ ஶ்ரீபகவாநுவாச ॥ ப்ரஸந்நோऽஸ்மி ஸர்வத்ர ஸ்தோத்ரேண தவாநந । தஸ்மாத்தே கதயிஷ்யாமி ரஹஸ்யம் ॥ ஶாஸ்த்ரஸாரமிதம் ஸர்வம் ஸம்யக் ஶ்ருணு ॥ ஏதத்தஸ்மாத்ததைவ ஶாஸ்த்ரம் பரமம் தத்பரம் ப்ரியம் ॥ யதிஷ்டாநாம் ஸ்வயம் ப்ரஹ்ம பரமேஶ்வர ஸக்தித: । தத: ப்ரஸந்நோ மோக்ஷதம் பரமம் ப்ரஸம்ஹிதம் ॥ ஶாஸ்த்ரமிதம் பரம் ஸம்யக் ப்ரகாஶம் । நமஸ்தே நம ஸம்யதா நம பஶ்யந்தி யோகிந: ॥ யஜ்ஞாந தத்வாத்மநோ ரத்ந ஶ்ரேஷ்டம் ஸநாதந । அநந்தரூபம் ஸர்வம் பஶ்யந்தி

ப்³ரஹ்மவாதி³ந꞉ । அநந்தரம் மயி தேஜஸ்தம் ஜாநாதி ஸதோ³ஷ்ட²
வ । அத꞉ ப்ரீதஸ்தம்விஶி ஸ்வயாதி³ஷ்டம் ஹவிர்ப³ஹும் ॥ க்ஷமதாஸ்ய
மகமேத்ரப ஸ்வதீ³ஶம்பு³ம் ப்ரத்யக்ஷவிக்³ரஹ꞉ । கேவலஜ்ஞாநதாந்து
க்ஷத்ரியஸ்ய விஶேஷத꞉ ॥ யதே³தத் ஸ்வயா த்³ருஷ்டம் விமாந
மத்³பு⁴தம் । பாஞ்சகோடிதி விமாநம் ஸுவர்ணோஜ்ஜ்வலம்
த்³த⁴ம் ॥ அஷ்டவஸுமாம் நோகே தா³மலம் யோகி³நாமபி ।
மஹாஸ்வாதா³த்³யம் த்³ருஷ்டம் ஸ்வயா ஸ்ருஷ்டிமேதஸ ॥ பாஞ்ச
கோடிவிமாநாக்³ரே யமேந ப்ரகாஶிதம் । ஸர்வஸ
ஸ்தாதி³பி⁴꞉ பாவே மம வ்யநேநாத்ர ஸம்ஶய꞉ ॥ ஹிதாய
ஸர்வலோகாநாம் மாவிஷ்டமேதம்ப²லம் । விமாந மத்³பு⁴தம் தி³
வ்யம் பாஞ்சகோடிவிமாநகம் ॥ அத்ராபி ஸாயமேவேந
தோஷிதோ ப⁴க்திஸ்ஸயா । ஸதோ விமாந மேவ்யஸ்மிந் த்³ருஷ்ட
வாநஸி மாம்ஸ்வயம் ॥ வேதீ³கீதி꞉ க்ரியாஸமம் மயயஜ்ஞே
த்³ருஷ்டவ்யதா꞉ । நஷ்டத்³ருஶாஸ்தி மஹாஸ்ய விஶேஷவ꞉ ॥
ஸம்ப்ரதீ³ஷஹஸ்ரே வாம்ஸிதம்பூ⁴நவ । தமேவதவதா
ஸ்வாமி ப்ராபம் நாஸ்த்யத்ர ஸம்ஶய꞉ ॥ ௨௫ ॥

வாரீர் ப்³ரஜாபதியே! அநந்தர இப்படி நாராயண
தான ப்³ரஹ்மாவைப் பார்த்து பௌண்டரீகாக்ஷனான ஸ்ரிய꞉பதி
ப்ரஸந்ந ஹ்ருதயராய், வாரீர் ப்³ரஹ்மாவே! உமக்கென்னிடத்தி
லுண்டான ப⁴க்த்யதிஶயம் நன்றாக ப்ரகாஶிதமாயிற்று, என்
நிமித்தமாக நெடுங்காலம் தபஸ்ஸு பண்ணி இந்த ஸத்யவ்ரத
க்ஷேத்ரத்திலே அஶ்வமேத⁴த்தாலே ஆராத⁴நம் பண்ணி பஹு
ப்ரகாரம் ஸ்தோத்ரம் பண்ணினீராகையாலே ப⁴க்திபரவஶனாய்
ப்ரத்யக்ஷவிக்³ரஹனாய் ஜ்ஞாநதபோஹோமங்களாலும் தே³வமநு
ஷ்ய கிந்நர கிம்புருஷ ஸித்³த⁴வித்³யாதரயக்ஷராக்ஷஸ꞉ ப்ரப்⁴ருதிக
ளாலுங்கூட து³ர்ஜ்ஞேயமான நமது தி³வ்யாத்மஸ்வரூபத்தை
உமக்கு ஸாக்ஷாத் காண்பித்தோம், யாதொரு பாஞ்சகோடி
விமாநம் உமது தோ³ஷ விஷயமாயிற்றோ, இந்த விமாநம் ஸுவ
ர்ணமாத்ரத்தாலே ப்ரகாஶநம், இதன் ப்ரபா⁴வத்தை போதி

களுங்கூடவறியமாட்டார்கள், கேவலம் என் அநுக்ரஹவைபவத்தாலே உமக்கு இப்போது ஸாக்ஷாத்கார யோக்யமாயிற்று, இந்த விமாநமத்யத்திலே என்னை ஸேவித்த புருஷன் மஹாபாதகங்களி னின்றும் நிஸ்ஸம்ஶயமாக விடுபடுவன், இந்த விமாநம் ஸகலஜகதுஜ்ஜீவநார்த்தமாக ஆவிர்ப்பவித்தது, இதனுடைய மத்யத்தில உம்மால் அஶ்வமேதத்தால் ஆராதிதனாய் உமக்கு ஸர்வ ஸாக்ஷாத்கார யோக்யனானேன், யாதொரு புருஷன் இந்த விமாநமத்யத்தில் என்னை வெகுக்ரியாவிஶேஷங்களாலே ஆராதிக்கிறானோ, அவனைக்காட்டிலும் எனக்கு ப்ரியதமனொருவனுமில்லை, ஆகையால் இப்போது உமக்கு அபிமதமான வரப்ரதாநம் பண்ணிக்கொடுக்கிறோம், என்று பகவான் ஸம்ஹர்ஷ ரஸிதமாக ஒரு வார்த்தை யருளிச்செய்தார்.

ஸ்ரீநாரத:॥ தஸ்ய தத்வசநம் ஶ்ருத்வா விஷ்ணோரமிததேஜஸ:। ப்ரணிபத்யாப்ரவீத்ப்ரஹ்மா தேவதேவம் ஜநார்தநம்॥ ப்ரஹ்மா॥ பஶ்யந்து ஸர்வே ப்ரமுகா: ஸம்ஹிதம் க்ருதஸாதித:। நமஸ்தே ஜகதாய வந தஸ்ஸாக்ஷாத் த்வத்தர்ஶநாதிஹ॥ இதம் ஹி பரமைஶ்வர்யம் தவ ரூபம் ஸுரேஶ்வர। ப்ராப்தம் ஸம்ஸ்திரம் காயே ஸ்யதே தந்யாயா நா॥ இதம் ஹி ப்ராப்தம் நித்யம் யோகிபி: விஜிதேந்த்ரியை:। அநாயாஸேந ஸம்ஸ்யம் க்ருத ஸாதநாயா நா॥ க்வசித் ஏவம் த்ருஷ்டகாமேஷு நியதா ஸம்யதேந்த்ரியா:। ப்ரஹ்மசர்யம் சரம்தீஹ ஸர்வஹோம ஹிதே ரதா:॥ க்வசித் த்ருஷ்டகாமாய ஶ்ரீமதி வரம் தப:। த்ருஷ்டகாமேஷ்வயஜ்ஞே ஸ்வாம் யஜந்தேஷு யஜ்வந:॥ ப்ராணாயாமாந் ப்ரகுர்வந்தி நிராஹாரா ஜிதேந்த்ரியா:। தீர்த்தாநிவநிஷேவந்தே க்வசித்ருஷ்டந ஸந்தர்ஶகா:॥ மயைவாத்யாபி நித்யம் யஜந்தேக்வசித் த்ருஷ்டவந்தா:। பாத்ரதத்ரக்ஷேத்ரேஷு நிஸ்ப்ருஹா யோகிநஸ்ததா॥ க்வசித்யஜ்ஞே ஜிதக்ரோதா யாதி சாம்ஶா நிஷித்ரஹா:। யஜ்ஞே தூர்வேந ஸ்தோத்ரைஸ்ஸ்தைஸ் ஸ்வஸ்வாத்யாய ஸம்யதை:॥ தவஸந்தர்ஶநாயைவ ஜிதேம்

ப்ராக்ஷா ஶிவாதயோ தே । ப்ரஹ்மேஶாத்³யா: பு⁴வநம் ப்ரணம்ய
ஸர்வே த³ஶேஷு நாம ॥ க்ஷித்யாத்³யாநாம் பு⁴வநம் கேஶவஸ்யாதி³நாத²
ந । ஸஸ்த்வம் ஸர்வம் ஸ்ருஷ்டம் ஶ்ரோஷ்யாமி க்ஷமஶ்ச ப்ரஸந்நஶ்ச ॥ ஸு
ந்த³ரவபு: ந்யஸ்தஸ்ய ஶிரஸா ப்ரத்யக்ஷீக்ருதம் க³தம் । ஸ்வாமிந் ஶ்ரீ
பு⁴ஜாக்ஷ: பீதவாஸா: ஸுத³ர்ஶநஶஙக²: । ஶ்ரீவத்ஸாங்கிதவக்ஷா
வாஸு: ஸ்வச்ச²ஸ்மிதமுகோ²த³ர: । நவாந்த³தீ³வரஶ்யாமே
ஸ்வச்ச²ஸ்த³ஶநாஸ்ய । நக²ருசிபா⁴ஸுரசரணாம்பு³ஜாத
யஸ்ஸேவ்யந ॥ ஏதத்ஸ்ரஷ்டாரம் ப்ரணம்ய ஶிரஸா யதி²தோ³க்
த்ர: । ஸர்வலோகஹிதார்த²ம் ஸம்யக்ஸ்மரணம் ஶரணம் க³த: ॥
தவதி³வ்யம் ஶரீரம் ஸர்வகா³த்ரம் ஸம்யக் த்³ருஷ்டம் । ப்ரஹர்ஷோ
த்³ப⁴வரோமாஞ்சம் வீதாம்ப³ரம் யதோ²தி³தம் ॥ ஶங்க²சக்ரக³தா³
ப்ரஜாநாம் ஸுராஸுரகர்த்ரா ப்ரணாமம் । ஸர்வஜ்ஞம் ஸர்வதே³வேஶ
ம் கல்மஷஹாரிணம் ஸம்யக் । வைகுண்ட²ம் யஜாமஹே
தோஷயதே³வ க்ஷீரஸாக³ரே । ஸ்வயமேவ க்ஷேத்ர
நிவாஸம் ஸம்பூ⁴ஜ ॥ ஸ்வர்க³ஶிவத்³ரஷ்ட்ரி ஶரணம் ஸர்வ
லோக ப்ரஸீத³ । வைஷ்ணவோபி வித்⁴யாதிநாவஸிஷ்ட ஸம்ப்ராப்ய
ஸ்தா²நம் பராவரம் ॥ ஸதீ³ஶ ஶீக்⁴ரம் ஶ்ரோதும் யாம் வக்தா வி
ஷ்ணுஸம்ஸ்தி²தம் । பரம் ஸர்வேஷ்வரம் நாம ஸர்வேஶ்வரம் ஸம்ஸ்தி²
தம் ॥ ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய ப்ரஹ்ருஷ்டாத்மா ஸுரோத்தமம் த்³ருஷ்டவத: ।
ஸர்வபா⁴வவிநிர்முக்தா யாந்தி தே பரமாம் க³திம் ॥௧௫॥

வாரீர் மஹாமதிகளே! அநந்தரம் இப்படி ஶ்ரவணா
நந்தமான ப⁴க³வதா³க்யத்தைக் கேட்டு ப்³ரஹ்மாவும் ருத்³ர
ரும் நாரதரும் வேதா³ந்தவேத்³யனாக ப⁴க³வானைப்பார்த்துவாரீர்
ப⁴க³வானே! யதிதே³வ்ரதாதி³யோகிகளான யோ
கிகளுக்குங்கூட அநேக யஜ்ஞதா³ந தபோ ஹோமாதி³களாலே
அநந்தகாலம் ஸாத்⁴யமன்றோ தேவரீருடைய தி³வ்யாத்ம ஸ்வரூப
ஸாக்ஷாத்காரம், அதற்காக மன்றோ ஸகல ப்ராணிகளும்
ப்ரயாணம் ஸர்வ ஸத்வ ஸாத்⁴யாதி³ ஸர்வதா⁴ம ஸம்ஸ்க
ராக அநேக தீர்த்தயாத்ராவிஶேஷங்களைப்பண்ணி தி³வ்யமங்க

ராஜ்யப்ரஷ்ட யதேவதீவா த்வ்யாவஹார பஹுவஹுமாக தேவரீ
டைய திவ்யசரணாரவிந்தவந்தநம் பண்ணுகிறார்கள், தபஸ
மாகதானுஷ்டாநங்களும் தபஸ்ஸும் பண்ணினேன், ஸந்தேக
யிலுங்கூட பலியாமல் போயிற்று, அந்த ஸகலமும் இப்போ
தேவரீருடைய க்ருபாகடாக்ஷவீக்ஷணத்தாலே எனக்கு ஸாம
மாக ஸுலபமாகையாலே இதொவஸ்யகமாக ப்ராப்யமும் ப்ராப
மொன்றுமில்லை. ஆகிலும் ஸ்ரீவைகுண்ட லோகத்திற்போலவு
க்ஷீரஸமுத்ரத்திற் போலவும் ஸத்யவ்ரத க்ஷேத்ரத்தில் இந்
த புண்யகோடி விமாநமத்யத்தில் வர்த்தமாநராய், ஸர்வக
ஸ்ரீயப்யாயாஸங்க்ருதராய் மந்தஸ்மித விலஸிதராய் ஸர்வாபீ
ப்ரதராய் ஸதாஸகல தேவ நயந விஷயதாம்கதராய் ஆ
வேணும், அதனால் நிரந்தர ஸேவநீய திவ்யாத்மஸ்வரூப ஸ
க்ஷாத்காரத்தாலே ஸர்வ ப்ராணிகளும் ஸகலபாபவிநிர்மு
க்தர்களாக வேணும் என்று விஜ்ஞாபநம் பண்ணினார் ப்ரஹ்மா.

ஸ்ரீநாரத: || இத்யம்ஸம்ப்ரார்த்திதஸ்தேந வரதோ தே
வயம் ப்ரபு: | ப்ரஸந்நவதநஸ்ஸ்ரீமாந் இதமாஹ ஜகத்பதிம் ||௩௬||

ஸ்ரீபகவாந் || ப்ரார்த்திதம் யத்த்வயா ப்ரஹ்மந் தத்ததே
நாதயா | யேந ப்ரார்த்திதோதாத்ராஹம் தஸ்ய தத்விதா ப்ர
வம் || அஸ்மிந் க்ஷேத்ரே வஸந் கேவலம் க்ருபயா நா
ஸ்வாராய ந ஸந்தோஷ: கிஞ்சாஸ்யாமி ஸர்வதா || அத்ர ஸ
ந்நிவஸிஷ்யாமி க்ருதிபாத்ரம் விதாநஹ | ஸாம்விதம் ஸய
ஸம்பந்தமேவ ச ஸ்ரீவ ஸாவதிஜித: || யேயஜந்தே த்ராம்
த்யம் ஸ்ரத்தாஸத்கிஸமாஹிதா: | காமாந்நிஷ்டாந் லபந்தே
தேதத்ரூபாஸநம் || யத்ரகாஞ்ச்ய வஸந்தாவி யாமிபுகோ
உயாமிபுகோயிவா | மாம்ஸ்ஸ்ராந் வர்ணகொட்யாஞ்சாஸய
வாவாத்ரமோக்ஷ்யதே || அயநாதிஷ்ட காமேஷு வர்ணேஷ
யதமோநஸ: | மாம்ஸ்ஸ்ராந் வர்ணகோட்யாஞ்ச ஸமோத்த லஸ
கிஞ்சிதேஷ:|| பஸ்திர சதுர்வேதாஷ்யதே; மாமேவயதிஷக்தத
க்ருதக்ருத்யஸ்ய ஸஹஸா ப்ரஹ்மஹத்யா வ்யபோஹதி

[illegible]

ெ8தத்ஷூணா) ஜனும்ஸஸ: । ஊநஞ ஸரு ஜெத்)த ஷ்வபுவா
வ ஔரணாஶகம் ॥ ஙிவஸத்)ர வீ்கெ வணுெஹம்ெஜ்ரா 8ஜ
ஷ்ரியஃ । தஜாவஃஹ்ருதிதீஸ்பூஸ்வஸ வணவாஸ்யாயிெஜவத ।
ஊநஞஸரஸி ஸ்நாத்வா 8ா8வபுயதியோ நர: । ஸஸெ்வபு:
வ8ஜ்ரெத8ோகெ ஜெவஹரயவு ஊா நெவெ: ॥ ஸதாஞ
ஸத்)ஹூஜ ெ8தக்ஷெக்ஷத்ரம் ஷிதஃ8ஹ । வணா)ா நா8ஷிஸ
ெவபுஷாம் வாவநம் ஸிஶெஸவிதம் ॥ ஜஜாநீம் ஸந்நியாெநந
ஷி8ா நவஸ்)ாஸ்) ஹஃஸ்வ த: । ஊஶ்ருஜயாக்ரு தம்வாஷி வஜபுெத
கூ8ுகோபிஶ: ॥ ஙித்)ம் ஸந்ஹிெதாத்)ாஹம் ஔர த்)கெக்ஷா
ெநவகஸ்)விக । கூயாஹம் ஜ்ரூஷூவா நத்ர ஔரத்)கெக்ஷண
ஷிதா8ஹ ॥ ஊஹிவ்)கொஹ 8ெதவ ஹவிரபுஹண தத்வ
ரு: । கூதிபாஸ்பும் கூயா தஸாத்தாஙிதம் ஹவநத்ரயம் ॥ ெஜ
வா8நஷ்)ா: ஷிதெரா 8க்ஷக்ாயெ ஷிதா8ஹ । கூா8வயபு
ஷெதஸெவபு 8ெ8தஜநஶாஸநம் ॥ க்ருதெநாக்ரு
8ாெ8வ யஜ்ஞலபத8ா நவஸ: । நெ8ய்ெஜ்ஞந ஸஜ்ரூஶம் வஜநம்
ஷி்)ெதஜ்ஞவஜ ॥ ெஜவதிரு ஜ நதைஷ்)ாணா 8ஹம்ஔரத க்ஷதாம்
ஹத: । ஊெதருவ ஙிவஸிஷ்)ாத்ரி ஸாத்)ெ8தக்ஷ ஔரவீ8ெத ॥
க்ஷஹதாெஶ்ரவெய ஔரஹூநு ஊஶ்வாெ8ய ஜிஜ்ருக்ஷபா । 8த ஸாஔர
ெஜந 8க்ஷஹத்ரம் ஞஹெஞ ெதநவஸம்ஶய: ॥ ஔரணதாதிபுஹெரு
ெத)வம் ஸதா கீதபுயஸ்வ8ாம் । ஷிநஶ்)ம்திவ ஜஃவாஙி ஷிவ
ஜபுெஞ ஸவா ஙிவ॥ ெ8வெத்ர8ாெஸ ஸிெதவெக்ஷ வத
ஜபுஶ்)ா 8நந்)யீ: । 8ாெசவ்ஹ்)வபுயாத்ருகம் ெவஜ8ெஜ்)
வ்)வஸ்திதம் ॥ 8ாயெவ 8ாஸி நக்ஷெத்ர ஶ்ருவெண வணா)
வயபு்ெந । ஊநஞஸரஸி ஸ்நாத்வா ெய8ாஜ்ருக்ஷ்)ம்தி 8ா நவா: ॥
ஸதத்ம் 8ாம் ந8ஸ்)ஞ: கயபயஞ்ஸ்வ 8க்ஷகயாம் । ஜந்நவம்ய ஷிஙி
8புக்கா ஷெஸ்யர்ம்தி வரு8ாம்ஹதிம் ॥ க்ஷூஷாஜஶக்ஷ ஊாஜஶ்)ா
8வபுயம்திவ ெயநரா: । வதஷெய ந 8ாஸாநாம் 8ஸ்தா8்)ம்
யாம்திெதயருவம் ॥ வணகாராத்ரம்த்ருராத ம்வாஸ்ஷுராத்)8யா
ஷிவா । ஙிவெஸஜ்)ஷ்ஷ ஸஹஸா 8வ்)ெத ஸவபுக்கிஷ்ெஷஃ ॥

ப்ரஹ்மவாஸீ ஹ்ருஷீகேஶோ வா வாநப்ரஶேஷாய ஸிக்ஷக: । பங்கஜ
யிகா த்ரிகோணேவ த்ரிவ்யந்தே ஸத்ததா ஜயாய ॥ ௪௦ ॥

வாரீர் ப்ரஹ்மமஹர்ஷியே! இந்த ப்ரகாரம் ப்ரஹ்மாவாலே ப்ரார்த்திதராய் உத்தர வேதிகா மத்யஸ்தனான வரதன் ஸத்வ ஸம்ஜ்ஞையாலே ப்ரஹ்மாவைப் பார்த்து, வாரீர் ப்ரஹ்மாவே! இந்த க்ஷேத்ரம் ஸர்வம் மஹாப்ரதம், ஆகையா லுமக்கு அபீஷ்டிதமான விந்த அர்த்தத்தை இந்த க்ஷணத்திலே ப்ரதானம் பண்ணினோம், நீர் நம்மிடத்தில் பண்ணின ஸத்க்ரியாதிஶயத்துக்கு நாம் என்ன ப்ரத்யுபகாரம் பண்ணப் போகிறோம், ஆகிலும் உம்முடைய ஆராதநத்தாலே ஸந்துஷ்டனாய் க்ருபாவிஷ்டசித்த ஸ்வரூபனாய் உம்முடைய ஹிதார்த்தமாக இந்த க்ஷேத்ரத்திலே ஸர்வப்ராணி ஸம்பூஜிதனாய் ஸர்வாபீஷ்ட ப்ரதனாய் ஸர்வ யஜ்ஞ ஸமாராத்யனாய் நித்ய நிவாஸம் பண்ணுகிறோம், இப்படி அநேகவாக்ய விசேஷங்களா லென்ன, ஒரு ரஹஸ்யம் சொல்லுகிறோம், கேளும்; தார்மிகனாகிலும் அதார்மிகனாகிலும் ஏதேனுமொரு ப்ரதேச விசேஷத்திலே ஸப்தமாத்ரமாகிலும் த்ரிமாத்ரமாகிலும் ஏகமாத்ரமாகிலும் உபவாஸபூர்வகமாக அநந்ய ஸ்தோத்ர ஹரண ஜப பூர்வக யஜ்ஞ தீர்த்த ப்ரபாவங்களாலே உபவஸித்தானாகில் அந்த உபவாஸ விசேஷங்களை யெல்லாம் ஸ்ரீதிவ்ய ஹஸ்தமாக ப்ரதிக்ரஹணம்பண்ணி அந்த பாபிஷ்டனை ஸகல பாப விநிர்முக்தனாகவும் ஸர்வ ஸம்பத் ஸாம்ராஜ்யவானாக்கவும் பண்ணுவோம், இந்த க்ஷேத்ரத்திலே அனுஷ்டித்த க்ருச்ச்ர சாந்த்ராயணாதிகளெல்லாம் நம்முடைய ப்ரஸாத விசேஷத்தால் அனந்தகோடி ஸம்புடங்களாய்விடும், இந்த க்ஷேத்ரத்திலே வஸிப்பவன் ப்ரஹ்மஹத்யாதி க்ருதக்நனாகிலும் அவனுக்கு யமலோக ப்ரஸக்தியேயில்லை. யாதொரு பாபிஷ்டன் ப்ராத: காலத்தில் இந்த ஸத்யவ்ரத க்ஷேத்ரத்தையும் காஞ்சீநகரத்தையும் நாமஸங்கீர்த்தனபூர்வகமாக ஸ்மரிக்கிறானோ அந்த பாபிஷ்டன் ஸகல பாபவிநி

பூர்ணனாய் புநராவ்ருத்தி ரஹிதமான பரமபதத்தை யடை-வன். நமது ஆராதநாஸ்தாநமான இந்த நகரம் ஸப்த நகரங்களிலும் ச்ரேஷ்டமாம், ஆகையா லிந்த க்ஷேத்ரத்தில் உத்பன்னமான வ்ருக்ஷகுல்ம லதா பக்ஷி ஸரீஸ்ருப பசு கீடபதங்காதிகளான ஜந்துக்கள்கூட விஷ்ணுபக்தி ஸஹிதங்களாக ஆய்விடும். இந்த க்ஷேத்ரத்தில் பாபிஷ்டனாகிலும் அபாபிஷ்டனாகிலும் ஜநித்தாலும் மரித்தாலும் புநர்ஜந்ம ஸம்ஸாரரஹிதமான தேசவிசேஷத்தை யடைவன். இந்த க்ஷேத்ரத்தில் ச்ரத்தாபூர்வமாகிலும் அச்ரத்தா பூர்வமாகிலும் அநுஷ்டித்த கர்மம் க்ஷேத்ரப்ரபாவத்தால் அநந்த பலப்ரதமாம், க்ஷீரஸாகரத்திற் போலவும் ஸ்ரீவைகுண்ட நகரத்திற்போலவும் இந்த ஸத்யவ்ரத க்ஷேத்ரத்தில் ஆதிசேஷாராயிதனாய் ஸர்வ ப்ராணிகளுக்கும் அபேக்ஷிதனாய் நித்யஸந்நிவாஸம் பண்ணுகிறோம். முன்பொரு காலவிசேஷத்தில் இந்த ஹஸ்திகிரி சிகரத்தில் த்விஜங்களாலே ஆராதிதரானோம், ஒருகாலவிசேஷத்தில்வராஹரூபியாய்ரஸாதலகதர்களான அஸுரர்களையெல்லாம் நிரஸித்தோம். அப்போது நம்முடைய திவ்யாத்ம ஸ்வரூப ஸாக்ஷாத்காரார்த்தமாக ஆதிசேஷனிங்கே ஸமாராதநம் பண்ணிக்கொண்டு உத்பன்னரானார், ஆகையால் அன்றுமுதல் இந்த ஸரஸ்ஸுக்கு அநந்த ஸரஸ்ஸு என்றுநாமம் ப்ரஸித்தமாயிற்று. இதுக்கதிஷ்டான தேவதையான திருவனந்தாழ்வான் இந்த வல்மீகத்திலே வஸிக்கிறார். ஆகையால் யாதொரு புருஷன் இந்த அநந்தஸரஸ்ஸ்நாந பூர்வகமாக என்னுடைய ஆராதநம்பண்ணுகிறானோ, அந்த புருஷன் தேவாதிபூஜ்யனாக ஆவான். ஆகையால் இந்த க்ஷேத்ரம் பாவநதமம், இந்த க்ஷேத்ரத்திலே ஸர்வஜநா ஶரணனாக நித்யவாஸம் பண்ணா நிற்கிறோம். இப்போது உம்முடைய ஸமிதாஹரண காலஸாக்ஷியாய் அவ்யக்தவிக்ரஹனாய் ஸகலஜந ப்ரத்யக்ஷதாம் கதனாக ஆனோம். இன்றுமுதல் தேவவிதரா நுஷ்ட்ய ப்ரஸ்ருதிக

ளான ஸர்வ ப்ராணிகளும் என்னுடைய ஆராதகரான உம்மை யாராதிக்கக் கடவர்கள். நீரும் நம்மை இந்த க்ஷேத்ரத்திலே க்ருபாவிஶேஷத்தால் நிரந்தரம் ஆராதநம் பண்ணும். நாமு மிங்கே தேவதிர்யங்மநுஷ்யாதிகளுக் கெல்லாம் ஸாக்ஷாத்கார யோக்யனாய் நித்யவாஸம் பண்ணுகிறோம். இப்போது யாமஸு ஶுநாஸுரோமதர்களான ஸர்வப்ராணிகளும் என்னுடைய அநுக்ரஹவிஶேஷத்தாலே தேஹஸ்தாளாகக்கடவர்கள். ஸர்வது:க நிவாரகமான 'ப்ரணதார்திஹர' என்கிற நாமவிஶேஷோச்சா ரண பூர்வகமாக அநந்ய பக்தராய் சைத்ர ஶுக்ல பக்ஷ த்வாதஶியிலே உத்தரவேதிகாமத்யம்மதனான என்னை ஆராதநம் பண்ணும், வைஶாக ஶ்ரவண நக்ஷத்ரத்தில் அநந்தஸரஸ்ஸிலே ஸ்நாநம்பண்ணி நிரந்தரம் என்னுடைய நாமஸங்கீர்த்தந பூர்வகமாக யாரொருவன் என்னுடைய ஆராதநம் பண்ணுகி றானோ; அந்த பாக்யவான் ஜந்மபந்த விமுக்தனாய் முக்தனாகிறான். ஆஷாடஶுக்ல த்வாதஶியிலே ஆராதநம் பண்ணுகிறவன் ஸ்வ காலத்திலே தானே என்னுடைய ஸாரூப்யத்தையடைவன். இந்த க்ஷேத்ரத்தில் ப்ரஹ்மசார்ய நியததீ ஶ்ரேஷ்ட ஸந்ந்யாஸியாய் ஏகாந்தமாகிலும் வஸித்து என்னுடைய ஆராதநம் பண்ணினானாகில் ஸம்ஸார பயத்தில் நின்றும் நிஶ்ஶேஷமாக விடுபட்டவனாக ஆவன், என்று இந்தப்பிரகாரம் ப்ரஹ்மா வைப்பார்த்து பகவான் ப்ரத்யுத்தர மருளிச்செய்தார்.

ஶ்ரீநாரத: ॥ இத்யுக்தோ தேவதேவேந க்ருதக்ருத்ய: பிதாமஹ: । ப்ரணம்ய ஶிரஸா பூமௌ பபந்தே புநரேவ ஸ: ॥ யதேந்த்ராத்யா தேவர்ஷிதோஷி ஸமுத்பந்நா: । ஸ்வயம் ப்ரஸந்நே தேவேஶ ஶரதே ஸத்யவத்ஸலே ॥ பாஞ்சராத்ரோக்த ஸூத்ரேண விதிம் பரமபாவநம் । தத்ய பாஞ்சாதிவி ஸ்ரீ ஸூக்தே ஸூர்யவம்ஶே ஸ்திதோ ஹரி: ॥ பாஞ்சராத்ரவிதிப்ரோக்தம் ஸமுத்ராக்ய ஸம்ஹிதம் । விதி கோக்ஷ ப்ரதம் ஶாஸ்த்ரம் ஶாஸ்த்ரீ க்ருத்ஸ்நம் தேஹிநாம் ॥ தேநாமேயுண பரமம் வேதவேத்ய

வ்யவஸ்திதம் । ராஜோபசாரைர் விவிதைஃ பூஜயாமா
ஸ பத்மஜஃ ॥ ததோ விஜ்ஞாப்ய ஸந்தாநாமீஶ்வராய பிதா
மஹஃ । உத்ஸவாய மஹேஶஸ்ய மதிம் சக்ரே ஸபத்மபூஃ ॥ அதி
ராத்ராதிகம் கர்ம தத்ராரப்ய யதாவிதி । ஸமாஹிதேந
மநஸா யஜ்ஞயாமாஸ விஷ்ணுஸந்நிதௌ ॥ தத்ரோத்ஸவோ மஹா
யாஸீஜ் ஜ்வலத்ஸு ஸுவர்ணேஷு । ஜாஹ்நவீஜ்ஞக்ரௌஞ்சஶ்வேதஹ
ஸம்ஸ்தி ஶோபயந்தரா ॥ த்ரிதஶா ஶோபயந்தி ஸ்ம ஶதஶஃ ஸ்வர்கஸம
ஸ்ததாஃ । தஸ்மிந் பஶ்சாத் ஸுவர்ணம் பரமம் ததஸ்யோத்ஸவா ॥ ததஸ்
தேஷாம் பாஸ்வரே பூமிபந்தநே ஶோபம் ஹரிம் । க்ருதாஞ்ஜலி
புடாஸ்தேபு ஸம்பஶ்யந்தோ ஹரிம் தேவேந ॥ ஜ்யோதிஷ்மா
ராதிராத்ரஶ்ச வ்யாஜி விஶ்வஜித் ததா । அப்தோர்யாமோபி
ஸஞ் ஸம்வத்ஸரேஷு ஸர்வேஷு ஸ்வாமிநஃ ॥ உத்ஸவம் கர்மணி ஸம்பஶ்யேண
நிர்வர்த்தேந ஸதாம் । ஶத்ருக்நோ தேவதாஸ்ரஷ்டா ஸர்வகா
தக்ஷிணாம் ததௌ ॥ ஸதேவைர் ஹவ்யபாகைர் நித்யமேவார்ச்யதாம் ஹரேர்
மேவாரம் யதேஷ்டிதம் । ப்ரததௌ பத்நயா ந்யாதி பத்ராணி ஹரி
ரணாநிவ ॥ வஸந்தாஃ ஸர்வகார்யேஷு வஸந்தா ஶ்ருத்வாஃ ப்ரததௌ
க்ருபாஸ । மவாம்ஶ்ச ஸஹஸ்ராணி நியந்தா ந்யந்தாநிவ ॥
ததஸ்து ஶ்ருதிஜஸ்தேஷு வஸந்தாயாஞ்ச பஶ்சநவி । ப்ரததௌ
தேஷு வராஜஸ்ய வாரணாம்பாஜயோ மந்தே ॥ உத்ஸவாரா
யதேதேவம் ஹயமேதேந கேவலம் । தேவஷு மணே ஸம்
யந்த்ர ஶ்ரோக்ரவ ஹ்ரூயமஜ்ஜயஶ்ச ॥ ததா தேவஷு ஹி ஸா
ஜம் க்ருதக்ருத்யோ பிதாமஹஃ । நியமய யஜ்ஞஶாலாயாஃ
ஸ்நாநார்த்தம் மந்திஸஸ்த்தே ॥ உதக்ஸ்வஸ்திஸ்திக்ஸாமே வேயா
ஸ்திம் ஶதநந்திதே । அநந்தஸரஸி ஸ்நாதம் மநஸ்ஸ்த்ரே ம
ஹாமநாஃ ॥ ப்ரஸந்நமஸீமே வாதேந்யு மம்ஹீமே வாந்யு வ
ஜதேந । ஸோமகேஶோ விஶ்வக்காளுநாம்பாஜ காநநே ॥
ராஜஹம்ஸ ஸமாகீர்ணே மத்தகாரண்டவாகுலே । மத்தஷட்பத
ஸங்காத நிஜிதா ஶோபிநோ ரே ॥ மஹாவாராஹம் தேவேஶம்
த்ருஷ்ட்வாகாஶே ரஸாதலாத் । நியமய யத்ரமஹாந் நந்தஃ

பத்³மேஶ்வர: ॥ தீர்த²ப்ரவிஷ்டாநாம் பாபேப்⁴யோ விப்ர ஸம்ப்ர-
நிவேத³யிதே । ஸோऽஹம் ஏதாநி தீர்தா²நி ஸர்வாணி தே³வி
ஸ்தி²தா ! ப்ரயாக³ம் யாநி தீர்தா²நி தி³வ்யாதே³வி ஸந்தி ச । தா-
நி ஸர்வாணி ஸாரஸி ஸம்ஸ்தா²நி ஸ்வயம் ததா³ ॥ உத³திஷ்ட²த்ததா³
க³ங்கா³ ப்ரஸந்ந ஸலிலோத்³ப⁴வா । ப்ராவஹச்ச ததா³ ஸோ-
மோ தே³வோ நாம்நா ஸ்வயம்பு⁴வ: ॥ தாம் த்³ருஷ்ட்வா தே³வ ஸந்தே-
க³ங்கா³ம் பா⁴க³வநாவநீம் । ப்ரணேமு: ஶ்ரீத தே³வா: ப்ரஶ-
ஶம்ஸு: பரஸ்பரம் ॥ ஶோப⁴நா த்³ருஷ்ட்வாய க³ங்கா³ ஸலிலோ-
த்³பு⁴தா: । அஸ்யாம் ஸ்நாத்வா மநுஷ்யா: பரம் பத³மவ்யயம் ॥
பா⁴ந: ப்ரக்ஷால்ய ஸலிலேந ஸ்வத³ஹாம்ஶோ நாஶயம் ।
பாபௌக⁴ஞ்ச த்வரிதம் த³யார ஶிரஸிஸ்வயம் ॥ ஜிஹ்வாஸ்வா
யதே³வேஷ்வா ஜக்ஷிஷ்யஸ்வ ததா²த³ர ॥ ததா² நாமாஸ்வயம்
தீர்த²ம் ஸர்வ தீர்த² ஸமந்விதம் । பஶ்யந்தோ தே³வஸந்தே-
ப்ரஶஶம்ஸு: பரஸ்பரம் ॥ அஸ்மிந் ஸரஸி ஸ்நாத்வா பரத³ம்
பதி³ஜமேஜம் । ஸர்வஜ்ஞ ஸ்வர்கோ³ பா⁴க்³ ஏவ விஷ்ணோ ஸாயு-
ஜ்யமஶ்நுதே ॥ ஜமத³க்³நி: ॥ பே⁴த³வ த்ருஷ்ணா தீர்தே² ஸ்நாத்வாலயே
முக்த்யா தே³வஸுதி । பரத³ம் பத³யஜ்ஞம் ஸர்வ போ⁴க்³யம்
ஸ்வர்க³ம் ॥ அஸ்மிந் ஸரஸி ஸ்நாத்வா பாஜயேத்³ஸ்வ ப⁴க்தித: ।
ஸர்வபாப விநிர்முக்த ஸ்யாதி பரமாம் க³திம் ॥ அக³ஸ்த்ய: ॥
அஸ்மிந்நாமாஸ்வயே தீர்தே² யஸ்நாயாத³வஶோபி ஸ: । விமுக்த
ஸர்வபாபேப்⁴யோ ஸவிதா பாணிக்ருத்: ॥ ப்ரஹஸ்பதி: ॥
ஸப்தஷீ நாமாஸ்வயே தீர்தே² யஸ்நாத்வா ப⁴க்திபூர்வகம் । பர
த³ம் ப்ராப்நோதி ஸ்வர்க³ம் தே³வேந்த்³ரஸ்ய ஸர்வதா தபோ: ॥ யாஜ்ஞ
வல்க்ய: ॥ அஸ்மிந்ஸ்நாத்வா தபேஷ்ட்வா காம்ஸ்வர்கா³த் தே³வோ ந
ர: । அஸ்மின்ஸரஸி ஸ்நாயாத் ஸ தே³வஸ்ஸர்வ கில்பி³ஷை: ॥ ௭௫ ॥

வாரீர் ப்³ரஹ்மமஹர்ஷியே! இப்படிசொன்ன ஸ்கந்தவாக்ய-
த்தைக்கேட்டு ஸ்ரீஸூதரும் ஸேவா பரவசமாக ஸ்கந்தனைப்
பார்த்து வாரீர்ஸ்கந்தனே! ஸ்ரீமத் பாதஸ்மேருகஜமுயியான
தேவரீருடைய திவ்ய ஸ்வரூப ஸாக்ஷாத்காரத்தாலே அடி-

யேன் யஜ்ஞனாகவும் அநந்யஸாக்ஷிகனாகவும் ஸ்வதந்த்ரனாகவும் ஆனேனென்று விஜ்ஞாபநம் பண்ணினார். பின்பு அத்யயநஸ்ரார்ய ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தகர் ப்ரஹ்மாதி தேவர்களும் உத்ஸவ விசேஷங்களாலே ராஜோபசார ஸஹிதமாக தேவராஜ ஸந்நிதிமான வாஹநாத்யுபசாரங்களாலே வெளிப்பட்டதான வரதனை ஸேவித்து ஸந்தோஷ ஸஹிதமாக ஸ்தோத்ரம் பண்ணி அநந்தரம் ருத்விக்குகளோடே கூட அதிராத்ராதிகளும் முதலான யாக விசேஷங்களை அநுஷ்டித்தார். அநந்தரம் ருத்விக்குகளெல்லாம் ஸர்வ பாபநிவர்த்தகர்களாய் ஸமவஸ்ரணாரவிந்த யாகஸமாப்தமான அவப்ருத ஸ்நாநத்திலே ப்ரவர்த்தமாநமான ஹவிர்விசேஷத்தை ஹோமம் பண்ணினார்கள். அநந்தரம் அந்த யாக விசேஷங்களை யெல்லாம் யதாவத்தாக ஸமர்ப்பணம் பண்ணினார்கள். அநந்தரம் தேவர்ஷி ப்ரமுகரான ஸகல ப்ராணிகளும் ஹவிர்விசேஷாஸ்வாதந ஸந்துஷ்டமான ஸமவஸரணார விந்தத்தை ஸேவித்து ஆநந்தபரவசஹ்ருதயர்களாக ஆனார்கள். அநந்தரம் ப்ரஹ்மா ருத்விக்குகளுக்கு யதாயோக்யமாய் ஸம்பூர்ணமாக தக்ஷிணாப்ரதாநம் பண்ணி அநந்தரம் ஸபையை யதாவிதியாக விஸர்ஜித்து வஸிஷ்ட ப்ரமுகர்களான நாலு மஹாரிஷிகளுக்கும் ப்ரதாநம் பண்ணினார். அநந்தரம் ஸமாகதர்களான ஸகல ப்ராணிகளுக்கும் அநேக போஜன ஸஹிதமாக யதாயோக்ய வஸ்த்ராபரணம் முதலான ஸந்மாந விசேஷத்தைப் பண்ணினார். அநந்தரம் வஸிஷ்ட ப்ரமுகர்களான நாலு மஹாரிஷிகளும் ப்ராஹ்மணர்களுக்கு ஸம்மாந யோக்யமாகையாலே ப்ரஹ்மதத்தமான ஸபையை வரதனுடைய திவ்யசரணாரவிந்தத்திலே ஸமர்ப்பித்தார்கள். அநந்தரம் இப்படி ஸமஸ்தாராதநம் பண்ணி தேவர்ஷி பித்ரு ப்ரமுகர்களோடே கூட யாகஸாலையினின்றும் புறப்பட்டதாய் ஹஸ்திகிரிக்கு உத்தர பஸ்சிமத்திலே ப்ரஸந்ந யோக்ய ஸ்தாநமாய் ஸீதளமாயும் பாவநதமமாயும் அதிமநோஹரமாயும் தாம ஸம்பூர்ணமாய்

தங்களான வசநங்களாலே வர்ணிதமாயும் ராஜஹம்ஸ ஸம்ஸேவிதமாயும் தேவேந்த்ராதிதமாயும் ப்ரஹ்மஸநந்தநஸநத்குமாராதி யோகீஶ்வர ஸேவிதமாயும்இருக்கிற அநந்தஸரஸ்ஸிலே ஸம்யகாதி ஸர்வதீர்த்தஸ்நாந பலப்ரதமாக ப்ரஹ்மா ஸ்நாநம் பண்ணினார். அப்போது ஸகலஜநஸாக்ஷாத்கார யோக்யமாக ஸஹஸ்ர ஸுவிஸ்மயிக்கிறபோது ஸர்வ ப்ராணிகளும் ப்ரஹ்மாவினுடைய மாஹாத்ம்யவிசேஷத்தை என்னவென்று சொல்லப்போகிறோமென்று விஸ்மயாவிஷ்டர்களாக ஆனார்கள். அநந்தரம் ஸர்வஜகத்தினின்றும் ஜநாகர்ஷணம்பண்ணி வரதனுடைய திவ்யசரணாரவிந்தத்திலே ஸேவித்து அந்த தீர்த்தவிசேஷத்தை ஸ்ரவணம்பண்ணி ருத்விக்குகளுக்கும் ருஷிகளுக்கும் ப்ரதாநம்பண்ணினார் ப்ரஹ்மா. அநந்தரம் ஸர்வருஷிகளும் ஸர்வ தீர்த்த ஸந்நிஹிதமான அநந்த தீர்த்தத்தைப் பார்த்து இந்த தீர்த்தத்திலே யாதொருவன் ஸ்நாநம்பண்ணி ஸமாராதநம் பண்ணுகிறானோ, அவன் ஸர்வபாபவிநிர்முக்தனாக ஆவனென்று ஸாக்ஷாத்தாக ப்ரசம்ஸைபண்ணி அநந்தரம் வைவஸ்வதாந்தர ஸமயத்திலே ஹஸ்திகிரி சிகராவிலே உத்தரவேதிகா மத்யஜ்ஞ தனவரதனை எவன் அநந்தஸரஸ்நாந பூர்வகமாக ஆராதநம் பண்ணுகிறானோ அவன் ஸர்வபாப விநிர்முக்தனாய் மோக்ஷ ஸாம்ராஜ்ய பாக்காக ஆவனென்று ஜகத்ஸ்ரஷ்டா ப்ரசம்ஸை பண்ணினார். அநந்தரம் இந்த அநந்தஸரஸ்ஸிலே ஸ்நாநம்பண்ணி எவன் பக்தி பூர்வகமாக ஸமாராதநம்பண்ணுகிறானோ அந்த புருஷன் ஸர்வபாபவிநிர்முக்தனாய் புண்யலோகனாக ஆவனென்று அகஸ்த்யர் ப்ரசம்ஸை பண்ணினார். அநந்தரம் யாதொரு புருஷன் அநந்தஸரஸ்ஸிலே அவசமாயாகிலும் ஸ்நாநம் பண்ணுகிறானோ அந்த புருஷன் ப்ரஹ்மஹத்யாதி மஹாபாதகங்களினின்றும் க்ஷணத்திலே முக்தனாக ஆவனென்று ப்ருஹஸ்பதி ப்ரசம்ஸை பண்ணினார். அநந்தரம் ஸத்யவ்ரதக்ஷேத்ரத்திலே காஞ்சீநகரத்திலே அநந்தஸரஸ்ஸிலே ஸ்நாநம்பண்ணி

ப⁴க³வத்பாராயணம் பண்ணுகிறவன் ஸநகாதிகளான நாரதர் ஸர்வமான பாபத்தினின்றும் முக்தனாகிறானென்று யாஜ்ஞவல்க்யர் ப்ரஶம்ஸை பண்ணினார்.

ஶ்ரீ நாரத³: || இத்யுக்த்வா தே நயஸ்வேஷு ஸநகாத்³யாஸ்தபஸ்விநோ யஶோநிதி⁴: | விதா⁴நம் ஸப்தாஹஸ்ய வீக்ஷணாத்³ ஹ்ருஷ்டமாநஸா: || ஸப்தாஹயஜ்ஞே நிர்தி³ஷ்டே ஸநகாத்³யா மஹர்ஷய: | ப்ரீயந்தாம் ஸர்வபா⁴வேந ஸ்வஸ்தி ஸந்து ஸுகி²ந: || க்ருதக்ருத்யா ஸமேதா ப்³ரஹ்மா ப்ராஹ ஸப்தாஹ ஶ்ரவணே ரதா: | ஸப்தாஹ ஶ்ரவணாத் ஸர்வே ப்ரயயுஸ்தே || தஸ்மாதே³வ ஹி நிஷ்பாபா ஸ்நாத்வா ஸந்தோஷிதா ஜநா: | விமுக்தா: ஸநகா ஜ்ஞாதா: ப்ரயயுஸ்தே யதா²க³தம் || ப்³ரஹ்மண: ஶ்ருதம் ஸப்தாஹவிதா⁴நம் தயா ஹரே: | ஶ்ருத்வா ப்ரயயு: ஶ்ரீ த்³யோதய யஶ: பரம் || ௨௦ ||

வாரீர் ஶ்ரீ ஶௌநக மஹர்ஷியே! இந்தப் பிரகாரம் ப்ரஶம்ஸை பண்ணி ஸப்தாஹகொடிவிதா⁴நஶ்ரவண பூர்வகமாக ஸ்நாநம் பண்ணி ஸகல பாப விநிர்முக்தர்களாக ஆனார்கள். ஸநகாதிகளும் ப்³ரஹ்மாவும் அந்த ரிஷிகளோடேகூட ப⁴க³வத்பாராயண ஶ்ரவண பூர்வகமாக ஸ்நாநம் பண்ணி க்ருதக்ருத்யராய் ஸப்தாஹ ஶ்ரவண நாராயணராய் ஸப்தாஹமென்கிற ப⁴க³வத் பாராயணம் பண்ணுகைக்கு ஆரம்பித்தார். ஸநகாதி யஜ்ஞாஸப்தாஹ ப்³ருந்தர்களான ஸமஸ்த ப்ராணிகளும் ப்³ரஹ்மாவாலே ஸநாதநர்களாய் ப்³ரஹ்மதத்த்வகமாக ஶ்ரேயஸ்ஸாத⁴ந ப்ரபா⁴வத்தையும் ப⁴க³வதா³விர்பா⁴வ ப்ரகாரத்தையும் விஸ்மய பூர்வகமாக பரஸ்பரம் ப்ரஶம்ஸை பண்ணிக்கொண்டு ஸர்வஸ்வாந விஶேஷங்களை யடைந்தார்கள்.

ஶுகஸாரஸிஜ ஸம்ப⁴வ: க்ருதார்த்தா ஸ்வாபராதே⁴ஷு விராஜிதாம்ப்³ருயாஸ்து | ஶ்ரவணீத³திரத்நம் ப⁴ஜ யாவதே³வ ஸ்ப்ருஹே தே³வஜயதா³ ப்⁴யோநிதீ³ஶம் || ௨௧ ||

அநந்தரம் ப்ரஹ்லாதனும் க்ருதக்ருத்யராய் தேவர்ஷிஸேவ்ய மாநராய் ஸ்வேதாத்வீபாதிகரான ஸநகனை ஶ்ரேஷ்டதமங்களான ஸ்தோத்ர வாக்யாதிகளாலே பக்தி ஶ்ரத்தாபூர்வகமாக ஆராதநம் பண்ணினார் என்று ஸ்ரீ நாரதபகவான் ஸ்ரீ ம்ருகண்டு மஹர்ஷிக்கு உபதேஶித்தார். * * * * * * *

இதி ஸ்ரீ ப்ரஹ்மவைவர்த்தபுராணே ஸ்ரீமந்நாரதஸம்வாதே

ஸ்ரீ ஹஸ்திகிரி மாஹாத்ம்யே நவமோऽத்யாய:

ஸ்ரீ தேவராஜாய நம:

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ த்ருணதாதிஹர வரத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீ தேவராஜாய நம:

ஸ்ரீ ஹஸ்திகிரி மாஹாத்ம்யே

தஶமோऽத்யாய:

ஸ்ரீ ம்ருகு: ॥ நாரதம் பர்யப்ருச்சத் ஸ புநர்பவ நிஸ்ப்ருஹ: । கியந்தம் காலமேகாக்ர: பூஜயாமாஸ பத்மஜ: ॥௧॥

அநந்தரம் ம்ருகண்டு மஹர்ஷி இப்படியருளிச்செய்த நாரதபகவானைப்பார்த்து, ஸ்வாமீர் நாரதபகவானே! இப்படி ப்ரஹ்லாதன் ஸ்ரீகோடி விமாநமத்யமதரான வரதனை பாஞ்சராத்ர விதாநத்தாலே எவ்வளவு காலம் ஆராதநம் பண்ணினுரென்று ப்ரஶ்நம் பண்ணினார்.

ஸூத: ॥ யாவத் த்ரேதாயுகப்ராப்திஸ்தாவத் ப்ரஹ்மா
வ்ருஷபத்வஜயக । ஜிதேந்த்ரியோ ஜிதக்ரோதோ யதவாக்காய
மானஸ: ॥ திவ்யைர் ஹாயனைர் திவ்யானந்தம் ஸ்திதி வர்
தேநாபி । யாகைர் ப்ரதக்ஷிணைர் ஹோமைஸ் தோ
ஷயாமாஸ கேஶவம் ॥ தத: க்ருதயுகே தீதே ப்ராப்தே த்ரே
தாயுகே ஹரி: । விதாமஹம் மஹாவேதம் வசனம் ப்ரத்யுவா
வாக்யம் ॥ ஸ்ரீபகவானுவாச ॥ ஸ்வயா த்ரவிரஞ்சாத்யம் வ
ஜிதாத்மம் விதாமஹ । அனேனைவ யோகேன ஸாத்ய
தேனைவ யோகினாம் ॥ அத்ஸ்வ ப்ரஸன்னோஸ்மி ப்ரணீஷ்வ வரமீ
ப்ஸிதம் । வரதாநாய ஸம்ப்ராப்தா மேத்ரேவாஹம் ப்ரஸ்
த: ॥ ப்ரஹ்மா ॥ அத்ரஸமாம் மேயாஷ்டம் ஸ்வப்ரஸாதாத் த
ப்தம் । நவாஸ்தி ப்ராப்தனீயம் மே க்ருதாதோஸ்தி க்ருபா
நியே ॥ ஸ்வயேவ வதூதநாய மேதுஸ்து நியம்த்ரிதம்
கிந்த்வஸ் ப்ராப்தனீயம் மே ஸ்வத்ஸாம்ஹோமாஹ ஸ்ப்ரேத: ॥
ஸ்வத்ஸாதாஸ்ரஞ்சாத்யம் தபஸ்தம் ஸாக்ஷரம் । ததஸ்த
வரம் ராமவ மேதப்ரமம் தப்ஷ்வாநஹம் ॥ ப்ராஸ்ய்ய மேதுஸ்
ய யஜ்ஞேய ஸ்த்வந்தாஹ: । அதேவஸ்வ த்வஸாம்ஹோஜ வர்
வப்ரம் ப்ரஸீதமே ॥ ஸ்வதாத காமோதந்ய தேனவாஞ்ஜிதே
மன: । ஸ்வதர்ஶந ஸாந்த்வாஹாத ஸதப்ரமம் தேநஹமிந்த ॥
தாத்ரநிவஸிஷ்யாமி ஸ்வதாத காமாஶ்ரய: । ப்ரஹ்மணோக
வாசோபி ஸ்வயாஹீநோ நமோபவத ॥ இத்யுக்த்வா ஶிரஸா
ப்ரஹ்மா வந்தமாநோ ஜநார்தநம் । தத்ஸாம்ஹோ ராஜம்ஸம்
ஶரணம் ப்ராவநிஸ்த்யம் ॥ ௧௫ ॥

அநந்தரம் நாரதபகவான் ஸூதமஹர்ஷியைப்பார்த்து
வாரீர் ஸூதமஹர்ஷியே! ப்ரஹ்மா ஜிதேந்த்ரியராய் ஜிதக்ரோ
யராய் கரணத்ரய ஸாரஸ்யத்தை யுடையவராய் தேவமா
னங்களான திவ்யஸம்வத்ஸரங்களில் தோத்ர ப்ரதக்ஷிண
யாக வந்தநாத்யுபசார விஶேஷங்களாலே க்ருதயுக
மெல்லாம் ஸமாராதநம் பண்ணினார். அநந்தரம் இப்படி க்ரு

ராயி தாரானஸ பகவான் ப்ரஹ்மாவைப்பார்த்து, வாரீர்ப்ரஹ்மாவே!
ரணிந்த ஸ்ருஷ்டிமிஜி ஶேஷாயிலே உம்மாலே நன்றாக வெகு கா
ம் க்ருபாயிதனும் ப்ரஸன்னஹ்ருதயனும் ஸர்வாபீஷ்டப்ரதனாக
யினேன், ஆகையால் நீரும் உஷ்டமான வரப்ராஸம்நம்
ண்ணினால் க்ருபை பண்ணுகிறோமென் றருளிச் செய்தார்.

அநந்தரம் ப்ரஹ்மாவும் பகவானைப் பார்த்து, வாரீர் க்ருபாநிதி
யே! தேவரீருடைய அநுக்ரஹ விசேஷத்தாலே ஸுலபமான
அநேக ஜந்மார்ஜித தப:பலமாக தஸர்வதிவ்யாத்ம ஸ்வரூப
ஸாக்ஷாத்காரத்தாலே ஸகலேஷ்டார்த்தமும் ஸுலபமாயிற்று.
இப்போது அடியேன் தேவரீருடைய திவ்யசரணார விந்தைக
ஸக்தநாகையாலே உத்தமவரப்ராஸம் நீயாம்ஸமொன்
மில்லை. ஆகிலும்தேவரீருடைய திவ்யசரணாரவிந்தஸம்ஶ்ரித
ராய் ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசித ஸர்வவிய
கைங்கர்ய தாரயராய் இங்கேயே நித்யவாஸம் பண்ணும்
டி க்ருபை பண்ணவேணும், தேவரீருடைய ஸேவா விஹீந
மான ப்ரஹ்மலோகநிவாஸத்திலேகூட அடியேனுக்கு ருசியில்
லையென்று விஜ்ஞாபநம்பண்ணி பகவானுடைய திவ்யசரணா
ரவிந்தத்தை ஶரணமாக அடைந்தார்.

ஸ்ரீநாரத: ॥ ததேவாவ ஜகனாய: பதவத்ருஷா நந:।
நாதி ஜகதேதாமோதா: ஸ்வாவரஸ்ய சரஸ்ய ச ॥ ஸமஸ்தி
வி நாமஸ்ய ஸ்ரீதேவ ஜகதேதாஶோ। நமோஸ்திகாரணம்கிஞ்சித
ாந்யம்வாபி கதாசந ॥ கமோவேஹ்ஸ்வாஸமார்க ஸ்ருஜாமி
வநாநந்தம்। வரஷ்டிர விஹாமேத ப்ரவிஶினா ந்ருதக
॥ யஜ்ஞயோநி ரநந்தாத்மா தேவிபஜ்ஞய ஸநாதந:। கல
தர்மநாஜா விஷ்ண ஜகத்ஸ்தத நவாஶநோ। கவிஷ்யேதி
வாவி தேவிபஜ்ஞய ஸுஶா ஸமோ:। நஜேராகம்
ஶரோ ஸ்ஸா நயாஶிஷி ஜகத்த்ரயம் ॥ கவ்யக்தயிகாரணு
தம்ஶய மணாஸ்யா। வாஸவோஸ்யசோ வாயவ
ணா யநதஸ்யா ॥ ஸவேதேவாஸ்ஸம்யவர தேஷ்ய

யக்ஷகின்னரா: । பஶவ: பக்ஷிணோ வ்ருக்ஷா த்ருணகு³ல்மலதாத³
ய: ॥ ஸமஸ்தம் ஸர்வம் ஜக³த்ஸ்த²ம் ஸக்ஷம் ஸ்தா²வரஜங்க³மம் । ஸர்வே
பா⁴ம்ஶஸம்ஸ்ம்ருதா பே⁴தா³ந்யே நைவ விக்³ரஹே ॥ வர்ணா நாம
ஶ்ரீபா³ணானு கதா²ஸம் கதா²ஸே த³: । ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிமதம்
கதா² கர்ம நிபா⁴ஶாஸநாத் ॥ நஶ்யந்தி ஜந்தவஸ்ஸர்வே ந்ருபா
ஜ்ஞாபதிவதிந்தாம் । பாதயாமி யதோ ஸர்வா ஆஜ்ஞா ஶம்பு⁴
நாநராநு ॥ க்ஷராஸு விஹிதே தேநவ ராமேணம தபேத
ந: । பா⁴வயந்தியோ நித்யம் ஸநர: பாதகீ ஸ்வேச்ச² ॥ ப⁴க்த
ப்ரியகரம் விஷ்ணோ பா⁴ஜ்ஞா பரிபாலநம் । தபதிக்ருத்யோ பா⁴ஶோ
பா⁴வாஸ்ய ஸதா³ஶிவ: ॥ ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிமதம் கர்ம பா⁴
ஜ்ஞாநாந்யதிஷ்டே²த । ப⁴க்தகரவணவாஸர யஸ்ஸிந்து⁴ப்ரதி
திஷ்ட²தி ॥ கரோதி பஞ்சதிஷ்டா²நியபா⁴ப்ய ஸ்யாதிஷ்யோ நர: ।
ஸ யாதி நரகம் கோ⁴ரம் பரபா⁴ஜ்ஞா நவா நபி ॥ பா⁴ப்ரிய விஶ்
ஷ்ணுஸ்ஸம் யஸ்பதஸ்ஸாப்³ர । ப்³ரஹ்மணோ கதி⁴தா மகா பா⁴
ஜ்ஞாம் பரிபாலய ॥ பா⁴ஸ்த²வ நிவாஸஸ்த² பா⁴ஹஸ்தஸ்ய ந்யாயபு²ஸ:
யீரோஷவ பா⁴ப்ரியே த்யஜதாம் ஸமுத்³த⁴ரேத் ॥ பா⁴ஹ்ஸ்தோ
பா⁴ஷ்யோ ஷகா பா⁴வே ஸததம் ஸ்மர । ப்³ரஹ்மணோ வேஷ்ய
ஸ்யா பா⁴ஜ்ஞாம் பரிபாலய ॥ ஸஹிதா நப்⁴யா ப்³ரஹ்மந்யாபதா
ஸம்தஸம் ஸ்ரவம் । சதுராஸம் நிவஸிஷ்யாமி ப்ரஜேயேஷ்வேவ ஸர்வ
தா ॥ ஸ்ருஷ்டிஸ்தா தஜ்ஜக³த்ஸ்தம் பதா²ரம் ப்ரஸ்த்²யே ஸப்ரியம் ॥ ஸர்வா
ஸ்வயதிஸம்யதோ நியதாத்மா ச ஜிதேந்த்³ரிய: । பே⁴வதிரஜ்ஜ நா
ஷ்ட்யஷ பா⁴ஹஸ்த ஸ்ஸாவிஷ்யதி ॥ ஜக³ந்நிஸமுகரணே ஸ்யாவி
பதாவி பா⁴யாபார । தபேத்³ரவ தவகதவ்யா ஸ்யுதிபா⁴த⁴
நாஶாஸநாத் ॥ பவேத்³ராவி ஸர்வதேவஶ்ச வந்தா³
ப்ராதிஹாமத: । பளணுராஸ்யாதே பா⁴நத்யா ராபா⁴வாஸ்வ
வாநிஶம் ॥ விஶேஷேண பா⁴யாத³ஸ்தம் தபே³வ பா⁴பா⁴ஜநம் । ஸரா
மத்யஹ ரோகேக்ஷம் தஜ்ஜெந பஜயஸ்வரம் ॥ ஐயங்காம் வீதி
விஷ்ணுதா பாஶீவாண்ய ஸப்ஜேஷா । பா⁴ப்ரியகரா நித்யம்
கடாக்ஷநிஶ்யதி ॥ பாணௌகோடிதி விஷ்ணுதே வீராநே

ஸ்ரீந்து ஸநாதநே | மாமநர்ஸ்லோரயர்க்ஷாத்ராஸ ததம்வத்ஸம்பவ ||
ஸமீத: க்ருதபர்ம ஸ்த்ரீதாம்ரு ஸ்மர்வஸ்தித: | அதோம
க்ஷாஸ்வகம் ஶோகம் ப்ரஶாயிஸர்வநத்ரய || மஜேந்த்ராநாமய
மபேஜ்ஞா மஹ்க்தா ஸர்விவதபேத | தத்ஸ்வஹத்வ மயா பஶ்
பபம் த்ரிதாயாம் மமபஶ்ஜநா || த்ரிதாயார்த்ர ப்ரதீ
தேதர் உாவரேதர் ஸமாமதே | அபபயிஷ்ய திமாமத்ர ப்ர
ஹஸ்தி ரவாமத: || தத:கஸ்யபே ப்ராதே ஶஷ:ஸ
ணஸ்ரதாமர: | ஸாஸ்யப யதிமாமத்ர யாவதாஸ்ஸ தபம்
ஞ்வம் || மஹ்து திஷ்டது ஸ்வபது ஸர்ஜநது மாமேமா நர்ஸ்ரந்ஹ |
பரமோ ஸபமேஜ்ஞாணாம் மேத்ரேம தஜ்ஜவஸ்மே || ஓங்கார மம்ரு
த:க்ருக்வா ஸ்க்ஷரம் நம ஜத்ர: | ப்ரணதாதிப ஹராயேத்
பதமேகம் ஸமர்த்ர || கீதபெத்ஸ்வமிம் மேத்ரம் மாமேமா நர்ஸ்
ரதுஸதா | மாமேமேஷ்தி தேஹாந்தே ஸமர்த்ஸபதிஷ்ப
மேஷ: || தத்ஸமம் நமஸ்ம்தி பிஶாபம்ரு ஹராக்ஷஸா: | ஜர
ரப்ராஸ்ராதயஸ்த்ஸக் தயாவப்யி ஸயாதய: || விமாநமேதத்
ஶ்ம்தி யத்ரஸ்திவா நமோராத்மா: | நதத்ரஸதரக்ஷாம்ஸி
வதபெஜ மமஶாஸநாத் || ஜவயோ: பரமம் மர்ஹ்ம் ஸமா
தம் பர்ணபமபநம் | கீதபெ ஶ்ருணுபாஷாபி மதக்ஸந
ஸம்ஶய: || ௪௯ ||

வாரீர் ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியே! அநந்தரம் ஸகலஜகத்காரணபூதனான பகவான் இப்படி விஜ்ஞாபநம் பண்ணின ப்ரஹ்மாவைப் பார்த்து, வாரீர் ப்ரஹ்மாவே! இந்த ஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாராதிகளெல்லாம் எனக்குக் கேவலம் லீலையே தவிர வேறொரு ப்ரயோஜநாபேக்ஷையுமன்று, எனக்கு ப்ராக்ருதேந்த்ரிய ஶரீர பரிக்ரஹாதிகளும் இல்லை, ஆகிலும் ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே கேவல இச்சாமாத்ரத்தாலே ப்ரதமம் நான்தானே உம்முடைய ஸ்வரூபமாய் பரிணமித்து அநந்தரம் ஸ்ருஷ்டித்வாரா க்ருத்ஸ்ந ஜகத்ரூபமாகப் பரிணமித்து அநந்தாத்மாவாய் அபரிச்சிந்நஸ்வரூபனாய் உபேந்த்ராவதாரம்பண்ணி தேவாதி பரிபாலநம் பண்ணச்

செய்தேயும் தேவாதிசரீரங்களுக்கு ஆத்மாவுமானேன், ஸம்ஹாரம் நானே ஸாகாரஸ்வரூபமான ப்ரக்ருதிகளை அதிஷ்டித்து அவற்றில் ஆவிஷ்டனாய் ஜகத்ஸம்ஹாரம் பண்ணுகிறேன், ஆகையால் ஸர்வத்தேஹி ரூபமான வாஸுதேவனாய் ப்ரவர்த்திக்கிற தேவ ஸம்பந்த கிரியா கலாபங்களை ஸர்வவித்யாதாரமான ஸர்வஸ்வ ஸம்ஹாரகனாய் வேதவேதாந்தங்களாலே ப்ரதிபாத்யனாய் வராவரரூபமான இந்த ஸகலஜகத்தும் மோக்ஷமேதவிர வேறே யொன்றுமில்லை, க்ரியா பேதத்தாலே வர்ணாச்ரமாதி கதரமும் நானேதவிர வேறே யொன்றுமில்லை, ஸர்வப்ராணிகளும் தேவாதிகளாலேகூட அநதிக்ரமணீயமான என்னுடைய ஆஜ்ஞாவிசேஷத்தாலே ச்ருதி ஸ்ம்ருதிரூபமான கர்மத்தை அநுஷ்டிக்கிறார்கள், ஆஜ்ஞாதிக்ரமணம் பண்ணின புருஷனை நானே அதிஷ்டித்து கடோரதரமான சிக்ஷாவிசேஷத்தைப் பண்ணுவேன், என்னுடைய ஆஜ்ஞாபரிபாலநமே எனக்கு இஷ்டதமமாகையாலே ஆஜ்ஞாதிக்ரமண ப்ரவணனாக யாதொரு புருஷன் என்னை உபாஸிக்கிறானோ அந்த புருஷன் ஸத்யஃபாதகியாய் அநேக நரக யாதநாநுபவ பாகியாக ஆவன், ச்ருதி ஸ்ம்ருதி ப்ரதிபாதிதமான க்ரியா விசேஷமே மோக்ஷ ஸாதநமாகையாலே தத்பூர்வ அநுஷ்டாநபரனே எனக்குப்ரியதமன், யாதொருபுருஷன் மதீய பக்தியாலே நிஷித்த கர்மாநுஷ்டாநம்பண்ணுகிறானோ, அந்த புருஷன் ஜ்ஞானியாயிருந்தாலும் க்ரூரதர நரக பதநயோக்யனாக ஆவன், ஆகையால்இப்போது நீர்எனக்குப்ரியதமராகையால் ப்ரஹ்மலோகத்திலேபோய்என்னுடைய ஆஜ்ஞா பரிபாலநம் பண்ணும், எனக்கு அத்யந்த அந்தரங்கரான உமக்கு என்னுடைய ஸமீபவாஸமெங்கேயிருந்தாலும் துர்லப மன்று, ஆகையாலென்னிமித்தம் ஸர்வலோக ரக்ஷகனாய் ஸர்வலோகஸ்ரஷ்டாவாகிய ப்ரஹ்மலோகத்திலேபோய்மோக்ஷாஜ்ஞாபரிபாலந பரனாக ஜகத்ஸ்ருஷ்டிபாலநம் பண்ணும், என்னுடைய அநுக்ரஹ விசேஷத்தாலே மோக்ஷாவ்யய பதம் உமக்கொரு

உபத்ரவமும் வரப்போகிறதில்லை, ப்ரளயகாலத்திலேயுங் கூட நானிங்கேயே நித்யவாஸம் பண்ணிக்கொண்டு ஸகலஜகதுப ஸம்ஹாரம் பண்ணுகிறபோது நீரும் என்னை யடையப் போகிறீர், லோகத்தில் யாதொருபுருஷன் உம்மை ஆஶ்ரயிக்கிறனோ; அந்த புருஷன் வைஷ்ணவ ஸார்வபௌமனாய் தேவாதி பூஜாயோக்யனாக ஆவன். ஸர்வதா நீர் ஜகத்ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே ஆஜ்ஞாபரராகையாலே அந்த ஸ்தானத்திலேயே ஸ்திரப்ரதிஷ்டிதராய் ஸர்வதா த்யானபரராய் என்னுடைய ஆஜ்ஞாபரிபாலநம் பண்ணிக்கொண்டு வைத்ராஜ ஸுவர்ணமூர்த்தியிலே தேஶிகனாய் நித்யாவஸதமான இந்த காஞ்சீ நகரத்திலே புண்யகோடி விமானஶிகரத்திலே ஸர்வமாய் அஹோராத்ரம் தேஶிகாராதநம் பண்ணும், இப்போது க்ருதயாகம்போய் த்ரேதாயாகம் ப்ராப்தமாயிற்று, ஆகையால் ஶீக்ரமாய் ப்ரஹ்மலோகத்திலே போய் ஜகத்ஸ்ருஷ்டிவாரணம் பண்ணும், ஸர்வஜ்ஞ யதோக்தாவான மஹேந்த்ராழ்வானுக்கு இந்தயாகமெல்லாம் ஆராதநம் நியமித்தேன், ஆகையால் இனிமேல் த்ரேதாயாகமெல்லாம் மஹேந்த்ராழ்வானும் த்வாபரயாகமெல்லாம் ப்ருஹஸ்பதிபகவானும் கலியாகமெல்லாம் திருவனந்தாழ்வானும் ஆராதிக்கப்போகிறார்கள், ஆகையால் நீரும் ப்ரஹ்மலோகாதிஷ்டிதராய் ஸ்வப்நஸுஷுப்த்யாதி ஸர்வாவஸ்தையிலேயுங்கூட தேஶிகஸ்மரணஶாலியாய் நிர்விகல்பகமாக வசனாதிர பதாரமாய் மந்த்ர ஶ்ரேஷ்டமான 'ஓம் நம: ப்ரணதார்த்திஹராய' என்கிற மந்த்ரவிஶேஷத்தை ஸததஸங்கீர்த்தநம் பண்ணும், இந்த மந்த்ரத்தை யாதொருபுருஷன் தேஶிகத்யானபூர்வகமாக ஸங்கீர்த்தநம் பண்ணுகிறானோ; அந்தபுருஷன் பிஶாசப்ரஹ்மராக்ஷஸகோரரோகாதிபயவிமுக்தனாய் தேஹாந்தத்திலே பரமபதத்தை அடைவன், யாதொரு புருஷன் இந்த மந்த்ர ஜபநம் பண்ணுகிறானோ; அந்த புருஷன் ஸஹஸ்ரஸம்ஸாரபந்த விநிர்முக்தனாக ஆவன், பாவநதமமான நம்முடைய இந்த

ஸம்வாத விசேஷத்தை பக்திபூர்வகமாக கீர்த்தநம் பண்ணினாலும் ச்ரவணம் பண்ணினாலும் அந்த மாநவன் ஸர்வ பாப விநிர்முக்தனாய் வைஷ்ணவ ஸாயுஜ்யமுடையனாக ஆவனென்று ப்ரஹ்மாவைப் பார்த்து ப்ரத்யுத்தரம் அருளிச்செய்தார் பகவான்.

ஶ்ரீநாரத:॥ இத்யுக்தஸ்து ததா ப்ரஹ்மா விஷ்ணுநா ப்ரபவிஷ்ணுநா। பூர்ணாயதிம் ச க்ருத்வா ததாஜ்ஞாம் ப்ராப்ய ஸாதரம்॥ ப்ரதக்ஷிணம் பரிக்ரம்ய ப்ரணிபத்ய புந: புந:। வீக்ஷமாணோ முஹுர் விஷ்ணும் நிர்ஜகாம ஶநைஶ்ஶநை:॥ பாகஸ்தத்ர ததக்ஷேத்ரே ந்யவஸத் கமலாஸந:। தாவத்காலம் ஸ்வீ மாயா மத்ய பாதம் பாத ஹாஸ்வராம்॥ ந்யவஸந் ப்ராணிந ஸர்வே ப்ரஹ்மலோக நிவாஸிந:। ஸநாதந்யதோ தேவேஶம் பாதம் பாராவதாத்மநா॥ ததஸ்ஸர்வஸ்ஸமிதோ ப்ரஹ்மா க்ருதக்ருத்யஸ்ஸதாமநே। ப்ராணாத்ய ஶிரஸா தேவம் ப்ரயயௌ ஸ்வாலயம் ப்ரதி॥ கமலாஸநோ நிவிஷ்டேஶ ஸ்ஸ்ரஷ்டா ந: க்ருதார்த்தோ விதிதமயமேவ கோய பேராஹாஸ்யாரஷ:। நவத்யது கடாக்ஷேண: கிஞ்சோ தேத்யாத ஸர்வஸித்ஸித்ஸம் யாத்வாஹம் ப்ரயேதே ॥௫௨॥

வாரீர் ஸூத மஹர்ஷிகளே! அநந்தரம் இப்படி அருளிச் செய்த பகவத்வாக்யத்தைக் கேட்டு ப்ரஹ்மாவும் ப்ரதக்ஷிணபூர்வகமாக ஸேவித்து அநுஜ்ஞை வாங்கிக்கொண்டு பகவச்சுஶ்ரூஷா ஸஹிஷ்ணுவாகையாலே வரதனுடைய திவ்யவதநாரவிந்தாவலோகந பூர்வகமாக மந்த மந்த கமநமாய் ப்ரஹ்மலோகத்தில் நின்றும் யாக ஸமர்த்தநார்த்தமாக காஞ்சீநகரம் முதலான ஸமஸ்த ப்ராணிகளோடேகூட க்ருதக்ருத்யராய் காலக்ஷேபார்த்ய திஷ்டமர ரஹிதராய் கடாக்ஷங்களான கிரணாதிகளாலே

ஷ்யபூதநாய் ஸநந்தநாதிகளும் ஸூர்யபராய் ப்ரஹ்மலோகத்தை யடைந்தார் ப்ரஹ்மாவென்று நாரதபகவான் ஸூர்யபகவானுக்கு உபதேசித்தார்.

இதி ப்ராஹ்மே புராணே ஸூர்யநாரதஸம்வாதே
ஸ்ரீஹஸ்திகிரிமாஹாத்ம்யே பஞ்சமோத்யாய:.
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.



ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீமதே ஹஸ்தாத்ரிநாத வரதபரப்ரஹ்மணே நம:.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.



ஸ்ரீஹஸ்திகிரிமாஹாத்ம்யே
ஷஷ்டோத்யாய:.



ஸூர்ய:॥ த்வத்த: ச்ருதம் மயா தேவ ஸர்வவிஜ்ஞாந மேதத்தயாதுநா ஹேதோர்யத்க்ஷேத்ராதிஹ தோ ஹரி:॥

பரமபுருஷனையிலே ச்ருதமெல்லாம் ப்ரஹ்ம கவிநக ராஜோவவார பரமபுருஷமாக ஸமஸ்தாராய நம்பண்ணினரென்றும் ஸநந்தநம் ஸமவாநு ப்ரஹ்மாவைப்பார்த்து உம்முடைய ப்ராயந விசேஷத்தாலே ப்ரஸந்ந ஸூர்யநாக ஆனேன் உமக்கு ஸஹிதஷித பரப்ரதாநம் பண்ணுகிறேன் கேளுமென்று அருளிச்செய்தாரென்றும் ஸநந்தநம்ப்ரஹ்மாஸமவாணைப்பார்த்து தேவரீருடைய திவ்யாத்ம ஸ்வரூப ஸாக்ஷாத்காரத்தைத் தவிர வேறு ஒரு ப்ராப்யமுண்டியமில்லை என்று விஜ்ஞாபநம் பண்ணினரென்றும் ஸநந்தநம் ஸமவாநு ப்ராக்ருத சரீரேந்த்ரிய பரி ப்ராஹாதி ரஹிதனான நான் வ்ருஷ்டி காலத்திலே பதார்த்தவ

ரூபமாக வர்ணித்து அநந்தரம் ப்ரக்ருதிகார்ய ஜகத்ரூபேண வர்ணித்து அநந்தரம் அநந்தாத்மாவாய் அபரிச்சிந்ந ரூபனாக ஆனேன் ஆகையால் பரமாத்மா ஞ்யன் ப்ராண ப்ராய தேவமநுஷ்யாதி கிளர கிம் பஹுநா ஸ்தாவர விஶேஷயோ: யக்ஷ ரக்ஷ: பஶு பக்ஷி இநாஸ்த்ர ப்ரக்ஷஜாதாநாம் ப்ரக்ருதிகமான ஸர்வஜகத்தும் ஆத்மகமே தவிர வேறே ஒன்றுமில்லை. ஜகத்திலே ஸமஸ்தப்ராணிகளும் மதாஜ்ஞாநுஸாரிகளே தவிர வேறே ஒருவருமில்லை. என்னுடைய ஆஜ்ஞாதிலங்கநம்பண்ணின பாபாத்மா அநேக நரகயாதநாநுபவஶாலியாகஆவன் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி ப்ரதிபாதிதமான கர்மம் என்னுடைய ஆஜ்ஞையாகையாலே தத்நுஷ்டாநஶாலியே எனக்கு ப்ரியதமனென்றும் ஆகையாலே நீர்எனக்கு ப்ரியதமராகையாலே ப்ரஹ்மலோகத்தில்போய் என்னுடையஆஜ்ஞையைபரிபாலநம் பண்ணுமென்றும் என்னுடைய அநுக்ரஹவிஶேஷத்தாலே திரும்பியும் ஸ்ருஷ்டிஸமயத்திலே ஜகத்ஸ்ருஜநபரமாகநீரும் என்னையடையப்போகிறீர் பரமும் நீர்ஜகத்ஸ்ருஷ்டிகார்யத்திலே ஆஜ்ஞப்தராகையாலே அந்த ஸ்தாநத்திலேப்ரதிஷ்டிதராய்என்னுடையஆஜ்ஞையைபரிபாலநம் பண்ணிக்கொண்டு வைவஸ்வத மந்வந்தரத்திலே இந்தஹயஶிரஶ் ஶரீரத்திலே ஸர்வமாய் அவதாரத்தையும் ஸமாராதநம் பண்ணும் இப்போது த்ரேதாயுகம் ப்ராப்தமாயிற்று. ஆகையாலே நீர்ஶீக்ரமாய் ப்ரஹ்மலோகத்திலேபோய் ஜகத்ரய பரிபாலநம் பண்ணும் இனிமேல் த்ரேதாயுக மெல்லாம் கஜேந்த்ராழ்வானும் த்வாபரயுக மெல்லாம் ப்ருஹஸ்பதி பகவானும் கலியுகமெல்லாம் திருவனந்தாழ்வானும் ஆராதிக்கப் போகிறார்கள். ஆகையால் நீரும் ப்ரஹ்மலோகாதிபதிராய் ஸந்த்யாவந்தநாதி ப்ரவ்ருத்திகளிலேயுங்கூட ஏகாந்தபராரியாய் ஓம் நம: ப்ரணதார்த்திஹராய என்கிற மந்த்ரவிஶேஷத்தை ஸததம்ஸங்கீர்த்தநம்பண்ணும் யாதொரு புரு

ஷன் இந்த ஸம்வாத விசேஷத்தை ச்ரவணம் பண்ணுகிறானோ அந்த புருஷன் ஸர்வபாப விநிர்முக்தனாய் வைஷ்ணவ ஸாயுஜ்யனாக ஆவன் என்றும் பகவான் அருளிச்செய்தாரென்றும் ஸநகாதிகளும் ப்ரஹ்மா பகவந்நாபிஜாதராய் ப்ரஹ்மலோகத்தை யடைந்தாரென்றும் நாரதபகவானு ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுக் குபதேசித்தாரென்று பத்மபுராணவ்யாஸோக்தி:. கதைகளையிலே ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு ப்ரஹ்மாதிநாசநம் த்ரேதாயுகத்திலே மநுஜம் ஞாழ்வான எப்படி பகவதாராதநம்பண்ணினாரென்று நாரத பகவானை ப்ரச்னம்பண்ணுகிறார்.

ஸ்ரீமத: || தபஸிது க்ருதயுகே தேதே மதே தபோவஸிஜா ஸநே | த்ரேதாயாஞ்ச மநுஜ்ஞைகயம் தத்ராவிஷ்ணோ ஹரி: || க ||

வாரீர் நாரதபகவானே க்ருதயுகாநந்தரம் ப்ரஹ்மா ஸத்யலோகத்தை யடைந்த பிற்பாடு த்ரேதாயுகத் திலே ஹரிக்ஷேத்ராவிலே மநுஜாழவான் எப்படி பகவதா ராதநம் பண்ணினார்.

ஸ்ரீநாரத: || மதே தபஸிது ஸாரச்ரேஷ்ட க்ஷேத்ரே ஸத்ய ஹ்ருதே ஹரி: | கதிஷு ஸரஸோ நிமேத்ய விஷ்ணவே: வஸிஜமேநவஸ்ரத: || மாஸ: வக்ஷிராதிசேஷ:வஹமாயி வதிஷ்டா | ஸாதமஜ்ஞ பகவாநு வக்ராஸவோ ஹரேர்த்ரு தி: || வாணுஜநேத்ராஜநாயீச ஸ்ரீவாஸவோ ஹரஸ்ஷி: | களே மோதகீ ரூகு்ஷி ஷ்வயுதுஷு ஷயங்கரீ || வத்ரவேத்ர வஸா யீசோ ஹரநம்பாஜ ராஸவயக | சார்ஙவேத்ர மந நாயீசோ யநாவேஜ யசோஹரநு || கௌஸ்துபே ஹரே ஷணாயீசோ ஹரிராஸவ யரஸ்லாவி: | ஸவேநுஷா ஸ்ரீலீல க்ஷீ: வரஹஸா யசஸ்வினீ || வஸாயராவஸ்வநீ நீரோ துருதூவரஹா|விஷ்வக்ஸேநாஹரஹேஜா மணாநா ஸ்ரீலோ வ்யய: || தரயீநா ஸ்ரீயவாநேந வரிவாரா ஸஹஸ்ரச: | ஸாயிகாரேஷ நிரதா தேவராஜம் ஸிஷேவிரே || ஹரவந

ஏவமுக்த்வா ததா காஞ்சீ ஶோபாவதீ । ஸிம்ஹத்வாராத்ய ரூபாகீர்ணா போராவிந்த்யாடவீ யதா ॥ ஏஷா மஹாரண்யமத்யே ஸமுத்பந்நா காமஸம்ஹிதே । விஶ்வாரண்ய மம்யமத்யகே விருத்யாயாஸ்ரிதே । வந்நாமராவணாம வஷ்ட வம்வக ஸம்வ்ருதே ॥ ஸுரஸௌத்ரகஸம்வாஷ்டகோகிலாரவநாதிதே । கஷ்வாதவகர்ஹார கேஸரைஸ்தகாநநே ॥ ஸௌரகேஸரஸௌமந்த்ர நிஜிதாரோநதே । விகஸக்கேதகீஸம்ம ஸூநோராந்த ஸௌரபே ॥ விஶாஸ ஸமிதோவேத நீவிகாமஸ தஸம்வ்ருதே । ஏத்ரோதம் மஸம்வாஷ்ட வஷ்காநந ஶோபிதே । ஹம்ஸஸார ஸஸஞாத கிஞ்ஜீ மணநாதிதே ॥ நதீ வாபிந விஶ்ராண ராஜஹம்ஸாபி ஶோபிதே । தாராணாகமர்த்தி ஸேர வங்கஜாலோதஸம்யதே । கடாதிஸ்ருயா ஸாஸம் ஶுக்ஷ்யாஶுக்ஷவதியுள்ள ॥௧௫௭॥

வாரீர் ப்ருகுமஹர்ஷியே! தேவதேவோத்தமனான ப்ரஹ்மா ஸத்யலோகம்போனதான பிற்பாடு த்ரேதாயுகத்திலே ஹஸ்தி ஶைலாக்ரத்திலே ஸ்ரீஹஸ்திநகமராஜவிஷ்ணுந ஶம்வவக்த்ரமஹா ஶாஸ்த்ர வேத்ய கௌஸ்துபாதி வஸிஜநவரிவ்ருதராய் ஸமவாஸம் பண்ணினார். அப்போது இந்த காஞ்சீ நகரம் ஸிம்ஹத்வாராதி ரூபாகீர்ணமான விந்த்யாடவிபோலே ஷட்வைஶா பொமந்தர வநவிஶேஷாக்ராஞமாக ஆயிற்று, அப்போது ஒரு ஸமய விஶேஷத்திலே வநதரஸாம்ஸ்ருமாயும் ஷட்வஷ்க காஸாதி ஸரிதமாயும் விஶ்வாரண்ய வேஷிதமாயும் வந்நாம ராவணாம வஷ்ட வம்வகாதிவ்ருக்ஷ விஶேஷாகீர்ணமாயும் ஸுரஸ கோகிலாதி திவ்யநாத விஶேஷ விஶிஷ்டமாயும் கேஸரவகர்ஹார கஷ்கோத்தவதகாநந ஸௌரஸநிஜிதமான நந்தநாத்யாந வைவஸ்த்தை யுடையதாயும் ஸமேத்யாதிகஸித கேதகீ காஸாரஸம ஸூநோராந்தத்தாலே ஸதாவேஷ்டந மாயும் ஸௌர ஸாரஸி ஶீதள ரஸாஸ்வதங்களான வாவீகூப வடாகங்களாலே ஸவத்ர ஸம்வர்ணமாயும் சுநக

ரத ஸஹஸ்ர ஸமஜ நிர்விசிதமாயும் ஸர்வ ஸத்வ ஸ்வைர ஸஞ்சார நாதிதமாயும் ஹம்ஸஸாரஸ ஸங்கீதமாயும் விவித கிஸல யமண விசிதாநமாயும் நதீ பரிஸர விப்ராஜங்களான ராஜ ஹம்ஸங்களாலேபரிவ்ருதமாயும் ப்ரகாசிதவிசித்ரவநோப ஶோபிதமாயும் இருக்கிற வநவிசேஷத்திலே ஸ்ரீராமசந்த்ரன் ஸீதாவிசிஷ்டராய் ஸஞ்சாரம் ஸஞ்சரித்தார்.

ஸர்வாஸி தத்ர வஸதா ஸேவிநாநுவநாந்தரா । யதேவ பர்வதச்ரேஷ்டே ஸரஸ்வதீ வநஸ்தலீ ॥ யத்ர யத்ர விசரத்யஸௌ வநே ராமசந்த்ர இதி ஸாதுஸம்மத: । தத்ர தத்ர வரஸாரஸோத்யதே வ்ருக்ஷசாகிநி யது வக்ஷஸ்ஸ்தலே ॥ ஸர்வத்ர வ்ருக்ஷ மேகமேக ஸ்ரீஸ மேயைவ ததாவநே । க்ருதார்த்தா: ஸர்வ ஸம்பந்த ஷ்டா வநவாஸிந: ॥ வித்ருத கர்ஷஸ்ஸரா கிருஷ்ணம் ப்ரஸர ஸலிலா ஸயாம் । ஸர்வக்ஷேத்ர காஸ்ஸ்ராம் வஸ்தீந கர்ஷகாம் ॥ வநதேசேஷு ஸர்வாநாம் ஸஹஸ்ர ஸர்வதாம் । நதீம்தேவஸ்தீம் ஶுஷ்கா ப்ரஹ்ஷ்ய ஸர்வஸம்ப்ரயாந ॥ ஸர்வத்ர வி ஸ்ரீமேகமேக வீக்ஷ்ய ஸர்வே வநஸ்ரீம் । ஸர்வஜந: பர்ஷ வர்ஷ ஸர்வ வநஸ்ரீ ஸஹா: ॥ ராஜகர நிர்ஜ மேக்ஷ: பர்வதேஷு ஸர்வதோ ஹலேரா: । ஸத்வ ஸ்தே ஸர்வ ஸ்வர்ண நாஸ்ராநாம்கிதப்யா ॥௨௨௩॥

அப்போது ஸர்வப்ரியமான வநப்ரதேச மெல்லாம் குளிரும்படி மேகங்கள் வர்ஷித்தது. எந்தெந்த ப்ரதேசத்திலே ஸ்ரீராமன் ஸஞ்சரிக்கிறாரோ அந்தந்த ப்ரதேச விசேஷத்திலே ஸர்வப்ரியமான திரோபிதாநமாக விஸ்த்ருதவக்ஷராய் ஸர்வத்ர ஸஹவர்ஷ ஸஞ்சாரம் பண்ணினார். இப்படி நிகில ஜகதேக நாயகனான ஸ்ரிய:பதி வநஸம்பந்த ஸர்வத்திலே ஸ்ரீஸஞ்சாரம்பண்ணுகிறபோது ஸர்வஜீவ ப்ரத்யக்ஷ வ ஸாக்ஷாத்காரத்தாலே வநதேவதைக ளெல்லாம் க்ருதார்த்தைகளாக ஆயிற்று. அநந்தரம் அந்தஸமயத்தானும் விவிதவிசித்ரதரங்களான வ்ருக்ஷவிசேஷங்களாலே பரித: பரிவ்ருத

ண்யமாயும் ஸர்வஸித்திப்ரதமுமாய் விசிஷ்டையாயும் விகஸித கமலகோ த்பல கல்ஹார ஸம்பந்ந ஸரஸ்ஸுகளை யுடையவாயும் ஸஹஸ்ரங்களான ஹம்ஸாதி ஜலசரங்களா லே ஸேவிக்கப் படுகிறவையாயும் ஸநகாதி மஹர்ஷிகளாலே ஸஞ்ச ரிக்கப் படுகிறவையாயும் கோடிசமங்களான ஹ்ரதாதி விசேஷ விசி ஷ்டையாயும் வ்யவஹரிக்கிற வேகவதீநதியை ப்ராகாசித்து ஸஞ்சரிப்பவளாக ஆனார். அந்தஸமயத்திலே ஸந்த தங்களான வ்ருக்ஷவிசேஷங்களெல்லாம் ஸமஸ்தமான காம த்திலே பக்ஷிகளோடு வஸிக்கத் தகுந்தன் அப்போது அந்த பாஷாணவர்ஜா ஸ்தூலமான இந்த காஞ்சீநகரம் நக்ஷ த்ரஸம்பந்ந ஸர்வஸௌபாக்யமான ஸமநம்போலே ப்ரகாசி த்தது.

ஸர்வகர்மாஸம்பூர்ண ஸம்ஸ்தான கோசமமீதக: । பவந: புஷ்பகந்தாட்ய ஸம்பூர்ணதிய்யஜ ॥ நததா பாதி வாரிஸம்பூர்ணம் ஸுபுண்யம் ஸ்வாதி ரம்யாமோஜ । புண்ய விம்ப ஸ்வர்ணாதி புண்ய ஸ்வாதி போதயே ॥ விசேஷ பூர்ணோத்தம யமராதி நவமால்லிகா ஸமுத்ஸர்க । சோதகீ பூர்வகா நாமா: கேதகீ கந வீரகா: ॥ கர்ணிகாஸ்ஸர்வதா சோபகா ஸுமதா: கரவீரா ஸ்தயா ॥ வகுளா ஸ்தவகாஸ்ஸ பலமதைவ: பா ஷ்ஷாதிந: । தத்தலம் தபஸ்யந்து தேவேஷு வசாஸ வர தோவதே ॥ ஸர்வதோகேஸரஸாலா தக்ஷணய விஷ்ணுஸ்தி தா: । விநிவ்ருத்த வநாந்தஸ்ஸ நயாஸஹ மதோ ஹராஸ ॥ சுநக ஸரஸ்ஸ்ரீம ஸகதாதி த்யாத்மாக । தஸ்ய வஸ்ஸு தீ ரேதா தபஸ்யநநவோய நம் ॥ உதீக்ஷமாணமிஸம் விநாநம் பார்ஸ்வபதநம் । ஜநநம் ஸதஸம்பாவா மாயதீநம் வேகமா நஸம் ॥ நிராதகீஷ்பநிக்ஷஸம் நிதநஸம் நிஷ்பிரஹம் । நிர்ம மம் நிரஹங்காரம் க்ரோதலோப விவர்ஜிதம் ॥ க்ஷாந்தியாஸா திதி தபோதை: ஸ்வாதூர நமநகாம்॥ குத்வதவமாதா நி வஸ்யோ ஸநிவாமதம் । தம்த்ருஷ்ட்வா ஸஹஸா தஸ்ய ஸமீ

பம் ஸஸைந்யமாஶு ॥ ஶ்ரீபாதஸஹித ந்ருபம் ஸமேத்ய வைஶா-
யஶ பாஷிதைஃ । ராஜலக்ஷண ஸம்பந்ந ஸ்வபாதார்ண ஸமேஷி-
தஃ ॥ தத்ராவ தபஸ்யந்தம் ஸமவாப்ய ஸமேதவாயநஃ । ஸத்யை-
ர்மதாநாய ஸ்வர்ணோர்ணோ நாஷாக்ருதிஃ ॥ க்ஷேமம் தபஸி தே
பூர்வை பதர்வேஸமிதேநவேந । ஜிஹ்வயா ப்ராஸ்யதே
ப்ருஷ்ட்வா ந்ருபஸ்ய ஶிரோவதே ॥ ௯௫ ॥

அநந்தரம் க்ரூரக ப்ருக்ஷ பர்வதா ப்ரதிஹத வே-
ணுவிக்ஷிப்த ஸஹஸ்ரயோதாநும் க்ரோதாகாநஸாரதிபீ
தஜ்ஞன ஶேஷாராதனும் ஸஞ்சித்தான் உக்ரகிரண பர்வ-
தா பரிரம்பிதனுன ஸமபர்வதவானும் ஶேஷகிரண பர்வதா
ப்ருஸரண ஶாலியாக ஆனான். அநந்தரம் ஸகுஜமஹாஸ்தாநக-
ரனுன ஸம்க்ருனும் வமணக்கிரண பர்வதாப்ருஸரண
ஶாலியாக ஆனான் அநந்தரம் வநமதங்களான ஶ்லாமவிஶேஷங்க-
ளெல்லாம் நமதநங்களான ஜவஸ்ரம்காராதிகளை ஸ்வஸநம்பண்-
ணிக்கொண்டு ஸர்வமாக ஸஞ்சித்ததுகள். அநந்தரம் ஸேநாஹர-
பாஷ்வ ஹரிதங்களான பாஷாண நாமகேஸர ஸம்பக காந்-
திரீஷ காரவகவகாஜ ஶ்லோகாஶோயவீகேதகீப்ருக்ஷவ வ்ருக்ஷ-
விஶேஷங்களையெல்லாம் ஸ்ரீஹாருஷிக்குக்காண்பித்துக்கொண்டு
ஸேநக ஸீமாரஸாநஸவம்பண்ணி ஜநாவிதநத்தில் நின்றும்
நிவ்ருத்தராய் அநந்தஸரஸ்தீரத்திலே விஜயம்பண்ணினார் அநந்த-
ரம் அந்த அநந்தஸரோவர பஸ்ஶ்ரிமோமத்திலே வாயமும்யர
ஹிதமான தீபம்போலே நிஷ்கம்பனாய் ஸர்வ ஜாஃவ ரஹித
னாய் ப்ராக்ருதஸர்வவிஷயக வாஞ்சாரஹிதனாய் ஸ்வஸ்வ ஸ்வரூ-
பனாய் காஶேஸ்யாஜ்ஞ்விஷ்வமயரஹிதனாய்க்ஷாந்திவாஸாதி
ஃவஶீபிதனாய் ஸ்வஸ்தர ஸித்தனாய் ஶுத்தஸத்வமய ஸமதஹி
தேதஷியாய் பாணர்கொடிவிஶேநஜஶப நவமெவமகமாகநிர
தம் வேதஶோதரஸமத மாயத்ரீஜஸ்தாவாய் உக்ரதர தவோ
நுஷ்டாநஶாலியாய் ஒரு பாரஷ விஶேஷத்தைக் கண்டு ஸீ
க்ரமாகஸமீபத்திலே அநாயாஸநம்பண்ணி ஒருஷிஸஹாயனாய்

ஸர்வஜ்ஞன் ஸர்வேசனாய் ஸர்வாபரணபூஷிதனாய் தேஜோ ரூபவானாக ராஜகுமாரனாக ஆவிர்ப்பவித்து அந்தயோகி ப்ராஹ்மணனைப் பார்த்து வாரீர் தபஸ்வியே நீர் ப்ரவேசாயோக்யமாய் ஜநவிஹீநமாய் அதிக்ரூரதரமான இந்த வநப்ரதேசத்திலே ஏகாகியாய் வர்த்தநம் பண்ணுகிறீர் உமக்கபேக்ஷிதார்த்த மென்ன சொல்லுமென்று ப்ரச்நம் பண்ணினார் பகவான்.

ஸ்ரீநாரத: || இத்யுக்தஸ்ததா தேந தாபஸோ த்விஜஸத்தம: | உவாச ஸாதரோத்தம் ப்ரத்யுத்தாய ப்ரஹர்ஷித: || ப்ருஹஸ்பதி: || ராஜபுத்ர யோகிநோ ப்ராஹ்மணேந தபஸ்விநா | மஹ்யம்மஹ்யம் நா தேவாஸ் ஸம்ப்ராப்ய ஸுராகமா: || கிமேதத் ஜநயா ஸார்த்தம் வர்த்தஸே த்வம் நிராச்ரய: | ஏகாக்ஷீ ந த்வம் வர்த்தஸே சூரதந்த்ரஸ்தோ பூமாவநே || கிம்ப்ரகாரேண நிஜாநந்தி வாம்பவா வநகோசரா: | கிமேதம் நிர்ஜநே ஸஹாயோ ஜாமதந்ய நிஸ்ஸஹாயாகிம || கதேந்த்ர ப்ரஹ்மாஸேவ்யாஸ்த்ர ஸ்ஸாக்ஷாத்ப்ரக்ருதிம் விரோபஸம்ப்ந்நா: | காரயா தேவாப்ஸ்ரஸா த்ஸாரதீதி தத்யஜு: || தாததஸ்தா த்வதாஸத்ய நஸ்யாதவை க்ஷணம்ஸ்வயா | ஸமர்த்தயித்ரிதே ப்ரஸாதக்ஷயாதத்ர ஸ்ஸ்ஸாத்திநஸ் || ௧௬௭ ||

வாரீர் ப்ரஹ்மர்ஷியே! அநந்தரம் அந்த தபஸ்வியான ப்ருஹஸ்பதி பகவான் இந்த ராஜகுமாரனைப் பார்த்து வாராய் ராஜகுமாரா ப்ராஹ்மணனுடைய பாக்யாதிசயத்தாலே உனக்காக வேண்டியதென்ன ஸிம்ஹவ்யாக்ர பயாகுலமான இந்த வநத்திலே அத்யந்த ஸுகுமார தேஹமுடையான இந்த திவ்யமூர்த்தியோடே கூட நிராச்ரயனாய் யென் நிமித்தம் ஸஞ்சரிக்கிறாய் இந்த வநத்திலே பயத்தாலே மநுஷ்யாள் ஒருத்தரும் ஸஞ்சரிக்கிறதில்லை. இப்படி வாக்யத்தினாலே நிர்ஜநமான வநப்ரதேசத்திலே நீங்களிரண்டுபேரும் ஸஞ்சரித்தால் பயங்களென்னவென்று சங்கிப்பாள். உத்தம தபஸ்வியான என்னையுங்கூட க்ஷயாதிகளான ப்ரம விசேஷங்கள்

வஸிஷ்டஹித்து நிஷ்காம ஸந்தனென்று வாநः வஸித்யாஹம் பண்ணிற்றன, இப்போது அந்த க்ஷேத்ர ஸ்தல விஶேஷங்க ளெல்லாம் இந்த ஸமஸ்லிலே தீர்த்தவாஸமாக வரப் போகிறன, ஆகையால் ஶீக்ரமாக நீங்கள் இந்த வநத்தில் நின்றும் நிவர்த்திக்க வேணுமென்று ப்ருஹஸ்பதி சொன்னார்.

ஶ்ரீ நாரத³: ॥ இத்யுக்தோ தேந விப்ரேண தே³வராஜ: ஶ்ரியை: பதி: । ஸம்ஹ்ருஷ்டமநா ஸ்ரீமந் ப்ருஹஸ்பதிமபா⁴ஷத ஶ்ரியாயுத: ॥ ஸர்வஜ்ஞ ப்³ரஹ்மவாதீ³ நமஸ்தேऽஸ்து ஸதாம்வர । யத்ர க்ஷேத்ரே வஸேத் ஸ்நாயேத் ஸஸ்யக் ஸதா³ வஸ ॥ ஸமஸ்தம் ஸர்வக்ஷேத்ரம் தே³வர்ஷே ய: ப்ருச்ச²தி ஸர்வதா³ । க்ஷேத்ரஸ்யாஸ்ய விஶேஷ ஸர்வம் ஹிதே தக்ஷிண: ॥ யஸ்ய ப்ருஷ்டம் மயா பூர்வம் தத்ஸர்வம் த்வயோச்யதே । மஹ: ஶ்ராவணஸ்ய ஶ்ரவணேச்சா² ஜாயதே ॥ ௬ ॥

வாரீர் ஸர்வஜ்ஞமஹர்ஷியே! என்று அந்த தேவராஜனான இந்திரன் ஶ்ரியபதி ப்ருஹஸ்பதி வாக்யத்தைக் கேட்டு மிகவும் ஸந்தோஷமாய் ப்ருஹஸ்பதியைப்பார்த்து, வாரீர் தபஸ்வியே! ஸர்வதர்மஜ்ஞராய் ஸர்வஜ்ஞரான நம்முடைய நீர் எனக்கு க்ருஹத்திலே யாதல் வநத்திலே யாதல் ஒரு க்ஷேத்ர விஶேஷத்திலேயும் ஒருகால விஶேஷத்திலேயும் ஸம்ஶயமும் இல்லை, ஆகையால் கேவலம் உம்முடைய வசனத்தை ஶ்ரவணம் பண்ணவேண்டியவனாய் இருக்கிறேன், சொல்லவேணுமென்று ப்ருஹஸ்பதியை யருளிச்செய்தார்.

ப்³ராஹ்மண: ॥ ஸுராஜ ஸாவதா⁴நம் ஶ்ருணுஷ்வ பு⁴ஜிதஸ்ய: । ஜாதிஸ்மராஹம் தே³வாநாம் ஶ்ரேஷ்ட² ஜநநீ ॥ ப³ஹுநி ப³ஹுஸஹஸ்ராணி வர்ஷாணி தபஸி ஸ்தித: । தீர்தே²ஷு பஞ்சதீர்தா²னி நிஜபூர்வே பாவநே ॥ தபஸ்விந: ஸததம் ஶ்ரோத்ராணி ஸ்வாத்மநா । பதிகளதம் ஶ்ரோத்ரம் வர்ததே ராஜவர்த்ய ॥ வஸிஷ்டோ யோ மயா பூர்வம் ஶ்ருதம் மயா । தந்நாஷ க்ஷேத்ர

उन्नायाद्रिषु क्रियते सर्वमेव तु ॥ अत्र यत्क्रियते कर्म पुण्यपापात्मकं नरैः । ज्ञानतोऽज्ञानतो वापि तत्सर्वं याति कोटिशः ॥ पापस्य तु फलं [illegible] विना शयत्यन्ति । पुण्यकोटि [illegible] ॥ स्वल्पं कृत्वापि [illegible] । तस्या [illegible] ॥ नरो [illegible] । [illegible] ॥ [illegible] ॥ [illegible] जनार्दनः । [illegible] ॥ [illegible] जनार्दनम् ॥ [illegible] विष्णुक्षेत्राणि [illegible] हरेः । तानि [illegible] नश्यन्त्यसंशयम् ॥ [illegible] । [illegible] पश्यतो योजनद्वयम् ॥ [illegible] । पुण्यप्रदं तत्र प्राप्नुयादभिवाञ्छितम् ॥ राज्यं वा विषयं वापि पुत्रं वा यदभीप्सति । तत्सर्वं प्राप्नुयाच्छीघ्रं [illegible] संशयम् ॥ [illegible] । [illegible] नृणां नियतात्मनाम् ॥ [illegible] । [illegible] श्रिया सार्धं [illegible] ॥ [illegible] । [illegible] ॥ [illegible] । [illegible] श्रिया सार्धं [illegible] ॥६६॥

ஶௌநக! அந்த ப்ராஹ்மணனும், நான் பூர்வஜந்மத்திலே தேவஶர்மபுரோஹிதனென ப்ரஸித்தி, இப்போது ஒருகாரணவிஶேஷத்தாலே ஸாரமேயஸ்த்ரீக்கு ஜநித்துக்குபுத்ரனாய் பூர்வஜந்மஜ்ஞானஶாலியாய் ஜநித்து இந்தஸரஸ்தீரத்திலேயே ஸர்வகாலமும் தபஶ்சரணம்பண்ணுகிறேன், இதுக்குஹேதுபூதமான வ்ருத்தாந்தவிஶேஷத்தையும் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள், ஒரு ஸமயவிஶேஷத்திலே ஶரணாகதமான ஶ்வயூதவிஶேஷத்தை ரக்ஷணம் பண்ணாமல் விஶ்ராமம்பண்ணினேன், ஆகையால் அந்தபாபபரிஹாரார்த்தம் இந்தபுண்யஶ்ரேஷ்டதமான க்ஷேத்ரவிஶேஷத்திலே தபஸ்ஸு பண்ணி ஸகலபாபவிநிர்முக்தனாய் இந்த பூர்வவ்ருத்தியான விசாரஸ்தலத்தில் ஸ்வஷ்டாபராதமான யாவிபான பகவானை ஸேவித்து க்ருதார்த்தனாக ஆகவேணுமென்று இங்கே தபஶ்சரணம் பண்ணுகிறேன், பூர்வகாலத்தில் இந்த க்ஷேத்ரத்திலே பஹுபேர் தபஸ்ஸு பண்ணி ஸித்தர்களாய் ஸர்வதுஃகரஹிதர்களாய் மோக்ஷஸித்தியை அடைந்தார்கள், இந்தஸந்நிதியிலே ஶங்கசக்ரகதாதரனாய் பீதாம்பரதாரியாய் ஶ்ரீவத்ஸகௌஸ்துபதாரியாய் ஶங்கசக்ராதி ஆயுதங்களோடே கூடி பக்தஜநங்களுடைய மோக்ஷத்துக்கு காரணனாய் ஸர்வஜ்ஞனாய் எழுந்தருளியிருக்கிறார் பகவான், இவ்வளவன்றிக்கே இங்கேயுண்டான தீர்த்தங்களும் அநேகதீர்த்தங்களாய் ஸர்வஸித்திகளை அனுக்ரஹிக்கிறன, நீயும் இந்த ஸரஸ்ஸிலே ஸ்நானம் பண்ணி ஸ்வாமியான வராஹனை ஸேவித்து ராஜ்யவிஷய பூர்வாசார்யர் சொன்ன ஶாஸ்த்ரத்தை ப்ராப்தித்தால் தத்க்ஷணத்திலே ப்ரஸன்னம்பண்ணுவர், இப்போதொரு தரவநமதனை உன்னுடைய தர்ஶநமாத்ரத்தாலே என்னுடைய ஸர்வதுஃகமும் நிவ்ருத்தமாயிற்று, ஆகையால் ஸாக்ஷாத் ப்ரஹ்மதேஹர்களான நீங்கள் ஶீக்ரமாய் வராஹனை ஸேவித்து வநத்தில்நின்றும் நிவர்த்தியுங்கள் என்று ப்ரத்யுத்தரம் சொன்னார்.

அநந்தரம் இப்படி சொன்ன ப்ருஹஸ்பதி வாக்யத்தைக் கேட்டு பகவாந் ஸந்துஷ்டமநஸ்கராய் திரோதாநம்பண்ணி ஆரோஹணம்பண்ணினார்.

ஸூத:॥ ஸ்ரியா ஸார்த்தம் ஹ்ருஷீகேஸ: ஸ்வாஸ்ரித ப்ரத்யக்ஷதாம் கத:। அதோ தேவஸ்ய ஸக்ரே விஸ்கரோ தூஷ்ணீம் கதவாந் ஸ்வயம்॥௬௭॥

வாரீர் நாரதபகவானே! ஸ்ரியாஸமேதராய் வேதாந்த ரவிந்த்ர ஸு வசுமாக ப்ருஹஸ்பதி பகவானுக்கு ப்ரத்யக்ஷதாமதாய் கிஞ்சித் ப்ரதாநமும் பண்ணாமல் என்ன நிமித்தம் தூஷ்ணீம்பூதராக ஆனார் பகவாந்.

ஸ்ரீநாரத:॥ மஹாத்மேத்தபா த்ருஷ்டம் ஸ்ரோதவ்யம் ஈப்ஸிதகாங்க்ஷிபி:। கதயாம்யஹம் ஸத்யம் ஸ்ருணுஷ்வ ஸமாஹித:॥ ஸர்வதா ஸர்வதோ விஷ்ணு ரவ்யக்த: ஸர்வஸாக்ஷிக:। ந தேந ரஹிதம் கிஞ்சித் த்ருஸ்யதே ந ச த்ருஸ்யதே॥ யதா தைலம் திலேஷ்வேவ தத்நி ஸர்ப்பிர்யதா தத:। தாருஷ்வக்நிஸ்ததா தேவ: ஸர்வஸ்மின் ஸம்ஸ்தித: ஹரி:॥ மதநாதேர்யதா வ்யக்திம் யாந்தி த்ருஷ்டிகத:। பக்தி மதநே நைவ வ்யக்திம் யாதி ஸ்வயம் ஹரி:॥ காஷ்டம் ஏவ ஜநாதி யோகேந ஜ்ஞாநதத்த்வம்। தபஸா ஸம்ஸ்தநேநைவ தேவஜாநந்தி கேஸவம்॥ திரோதயதி வாவாநி விஷ்ணு ஸத்யஸந்தநம்॥ தேவோ வாஞ்சா நாதிஷ்டமாபி யஸ்மாவா ஸம்ப்ருத:। நதாதி ஹரிஸ்தத்ர தர்ஸநம் திவ்யாகம்॥ ததஸ்தத்ர யோகமாதேந வாமாக்ஷ்யம் ஸம்ப்ருத:। ந ததைவ தர்ஸயாமாஸ ஸ்வகம் ரூபம் ததா ஹரி:॥௭௫॥

வாரீர் ஸூதமஹர்ஷியே! நீர் இப்போது ரஹஸ்யமான அர்த்தவிசேஷத்தை ப்ரஸ்நம்பண்ணினீர், ஆகிலும்சொல்லுகிறேன்கேளும். ஸர்வத்ர நிரீக்ஷணனான பகவான் திலத்தில்தைலம்போலேயும் ததியில்ஸர்ப்பிஸ்போலேயும் தாருவில் அக்நிபோலேயும் அத்ருஸ்யனாய் ஸர்வகதனாய், மதநாதிவ்யாபாரவிசேஷங்களாலே ஸர்ப்பிஸ்தைலாதி வ்யக்திபோலே பக்திப்ரஸாதி மதந

விஶேஷத்தாலே ஸகலஜந ஸேவ்யராக ஆயர், காமதாந்த விஶேஷபரீக்ஷா ஶூந்யனான அந்யனைப்போலே பாபதிரோஹித ஶோபிதனான பாபிஷ்டன் ஸ்வல்பமாயும் ஸூக்ஷ்மதரமாயும் இருக்கிற ஸமஸ்த வஸ்து ஸ்வரூபத்தை அறியமாட்டான், ஆகையால் ப்ருஹஸ்பதி ஸ்வரூபத்தை அடைந்த பகவான் அவருக்கு நிஜஸ்வரூபத்தை ப்ரகாஶிப்பியாமல் வேஷாந்தர பரிக்ரஹம்பண்ணி கேவலவ்யாஜ ஸ்தோத்ரபாத்ர ஹரியாய் ஹஸ்த்யத்ரிஶிகராதிரோஹணம்பண்ணினார் வரதனென்று நாரதபகவான் ப்ருகுமஹர்ஷிக்கு உபதேஶித்தார்.

இதி ப்ரஹ்மாண்டபுராணே ப்ருகுநாரதஸம்வாதே

ஶ்ரீஹஸ்திகிரிமாஹாத்ம்யே ஏகாதஶோऽத்யாய:.

ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.



ஶ்ரீ:.

ஶ்ரீமத்ப்ரணதார்த்திஹர வரதபரப்ரஹ்மணே நம:.

ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.



ஶ்ரீஹஸ்திகிரிமாஹாத்ம்யே

த்வாதஶோऽத்யாய:.



ப்ருகு: ॥ கதம் தேவகுரோ ரூபமாஸ்தாய தம் பாப ஸம்பவ: । பதிதோயந்நிரஸ்தஶ்ச தேவராஜஸ்ய தர்ஶனே ॥௧॥

அநந்தரம் ப்ருகுமஹர்ஷி நாரத பகவானைப் பார்த்து, ஸ்வாமீர் நாரத பகவானே! இப்படி தேவ குரோஹிதனை ப்ருஹஸ்பதி பகவானுக்கு தேவஸபா பரித்யாக பர்யவஸாநமாக மநஸ்தாப ஹேதுவான பாப ஸம்பவத்துக்கு ஹேது என்னவென்று ப்ரஶ்நம் பண்ணினார்.

ஶ்ரீநாரத: ॥ புரா தேவஸபாமத்யே தேவேந்த்ரஸ் ஸ்வகே பாவிஶத் । ஸதேவைஸ் ஸ்தூயமானஶ்ச ப்ருஹஸ்பதி

[illegible]

ரதம் | கதஸ்யாவதீர்ணஸ்ய ப்ரஸ்தே த பரிப்ருச்யதே || ஸதா சாரா ப்ரஹ்மசாரா சேஸாரமிதி தக்ஷத: | நீசஸ்ய யாத்ரா பராஜேஷ்டோ ஜத்யாபாவ ப்ருஹஸ்பதி: || தஸ்யாகார சாஜய ஸ்ஸேவஸ்ய ப்ருஹஸ்பதி ஸம்மிதம் | பலமேயஸ்: க்ரோயஸம்விஷ்ட தேவாஸ்து பரமேஷ்டிய: || ஹாராணா ஹாஷிதம்பந்த ச்ராதி ஸ்ரூதி விமர்ஷிதம் | இதிநிமஸ்த்ய ஸஹஸா தமேவாஸ்து மஹ ஷிய: || ஜ்ஞாநாதய் ஜிவாஜ்ஞாநா தபோ ஸ்ரீயம் கயெளிதா | கதஸ்யம் வஸாயோம் மகா ஜாயஸ்வா த்ருஷ்ட தா:வலாக || உ௬ ||

அநந்தரம் இப்படி ப்ரச்நம்பண்ணின ஸூதமஹர்ஷியைப் பார்த்து வாரீர் ஸூதமஹர்ஷியே! முன்னொருகாலவிசேஷத்தி லே தேவேந்த்ரன் ப்ருஹஸ்பதிப்ரப்ருதிகளான தேவதைகளோடே கூ டஸமேதனாய் வஸிஷ்டப்ரப்ருதிகளான யோகிகளாலே ஸ்தோ த்ரங்களான வாக்யங்களை ச்ரவணம்பண்ணிக்கொண்டிருந்தா ன், அந்தஸமயத்திலே ஸுஜிஜ்ஞாஸுவாய் ப்ரஸ்தாவஸங்கமாக, ரிஷிகளே! லோகத்தில் ஒருப்ராஹ்மணன் ஸ்வக்ருஹத்திலே நித்ய வாஸம் பண்ணிக்கொண்டு ஜிதேந்த்ரியனாய் யாகாதிவிதானோ க்த க்ரியாவிசேஷங்களையெல்லாம் யதாசாஸ்த்ரோக்தமாக அநுஷ்டித்துக்கொண்டு அநாதிநிதிவேதஜாப்யபராயணனாய் ச்ரோத்ரியவிசேஷத்தில் யதாந்யாஸக்ரமநிரதனாய்ச்சரண த்ரயஸாரஸத்வத்தையுடையவனாய் தபஸ்ஸ்வாத்யாயநிரதனாய் ஸாம்ப்ராதியோக நிஷ்ணாதனாய் ஸகலசாஸ்த்ரவேத்தாவாய் வே தாந்தவிசாரதனாய் ஸர்வபூததயாபரனாய் ஸதாசாரஸ ம்பந்நனாய் ஸாத்விகஸாதுஜனஸ்ஸமாதிவிஷயவைராக்ய த்தனாய் க்ரோதவிஜிதனாய் ஸத்யவ்ரதநிஷ்டனாய் யாய் காலயாபனம் பண்ணிக்கொண்டு இருக்கிறான். மற்றொரு புருஷன் புத்ர கலத்ராதி விஷய விரக்தனாய் ஸத்யப்ரதி ஜ்ஞனாய் ப்ரேதாவாஸாதி நிரதனாய் வர்ஜித ஹோத்ராவாய் ஸந்நாமஹு மதாமதக்ஞதமனஸ்ஸாய் ஸதாஜ்ஞானதாதி ஜவலீலனாய் ஔபாஸநாதி வைதிக கர்மாநுஷ்டானோத்த

ஶமந்யனாய் அதிதிபூஜா விஹீநனாய் ஶ்ரீரங்காதிவைஷ்ணவக்ஷேத்ரங்களிலே ஶ்ரோத்ரியஸ்தாநவ்ருத்திகளாகப் ப்ராப்ய ஶ்ராத்தகாலங்களிலே ஸர்வதா போஜனப்ரியனாய் ப்ராதேஶிகனாக நிரதனாய் பஞ்சஸம்ஸ்கார ஹீநனாகி ஸந்த்யாவந்தனாதிகர்மானுஷ்டானங்களை விவர்ஜிதனாய் காலயாபனம் பண்ணிக்கொண்டு இருக்கிறான். இந்த இரண்டுபேர்களுக்குள்ளே ஶ்ரேஷ்டனெவனென்று ப்ரஶ்நம் பண்ணினான், அநந்தரம் ஸமாகதர்களான ருஷிகளெல்லாம் இந்த வாக்யத்தை ஶ்ரவணம்பண்ணி ஸம்ஶயாக்ராந்தமநஸ்கர்களாய் ப்ருஹஸ்பதியைப்பார்த்து, வாரீர் ப்ருஹஸ்பதியே! நீரெங்களுக்கும் தேவதைகளுக்கும் ஆசார்யராகையாலே நீரேயிந்த ப்ரஶ்நத்திற்கு ப்ரத்யுத்தரம் சொல்லவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தார்கள், அநந்தரம் ப்ருஹஸ்பதி பகவான் கேவலம் ஶாஸ்த்ரத்திலே நிஶ்சயம்பண்ணுகை ஜ்ஞானமுள்ளவனென்று வ்யவஹரித்து வைஷ்ணவனான வேதவேதாந்தி வைதிக ஶ்ரேஷ்டனென்றும் நிஷ்டனாயிருப்பவனே ஶ்ரேஷ்டனென்று ப்ரத்யுத்தரம்சொன்னார், அநந்தரம்அந்தஶாஸ்த்ரஸம்மதமான வாக்யத்தைக்கேட்டுருஷிகளும் தேவதைகளுங்கோபாவிஷ்டர்களாய்ப்ருஹஸ்பதியை அநேகப்ரகாரமாக திரஸ்காரம்பண்ணி நீர் ஜ்ஞானத்தாலேயாதல் அஜ்ஞானத்தாலேயாதல் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி விருத்தமாக நிர்ணயம் பண்ணின படியாலே ஸம்ஸாரத்தில் மநுஷ்யனாக ஜநித்து அநேக து:க்க பாக்காக ஆகக்கடவீரென்று ப்ரத்யுத்தரம் சொன்னார்களென்று நாரத பகவான் ப்ரத்யுத்தரம் அருளிச்செய்தார்.

ஶ்ரீநாரத: ॥ ததஸ்ஸ நாரதாதீநாம் வசனாத்தேஷு வாஸ்யந்தே ஸுருஷிபி: । ப்ருஹஸ்பதிஸ்ஸ தேஷாம் ஶாபாத்துஞ்ச ஜிதேந்த்ரியே ॥ ஜாதகர்மாதி ஸம்ஸ்காரைர்ப்ராஹ்மணஸ்ய ஸுத: । க்லேஶேந மஹதா வித்யாம் கஷ்டேன த்வஜ பாலக: ॥ ஸர்வ ஶாஸ்த்ராணி ஸர்வஜ்ஞ ஜநகஸ்ஸதா । நாரதோ பாலக ஸ்வாஸ ஜநகஸ்ஸம்பாலயிஷ்யந்தி ॥ யயாதயா விஸ்வவயா

𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍌 𑌤𑌾 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇𑌨 । [illegible]
[illegible] 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌣𑌂 ॥ [illegible]
[illegible] ॥
[illegible] । [illegible]
[illegible] 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌸𑌸𑍇 [illegible] ॥ [illegible]
[illegible] ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible] 𑌸𑌹𑌸𑌾 [illegible] ॥
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰-
[illegible] । [illegible]
[illegible] 𑌰𑌾𑌜𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌰𑌾𑌃 ॥ [illegible]
[illegible] । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌸𑌹𑌸𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿-
𑌵𑍇𑌶 𑌹 ॥ 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 [illegible] ।
𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌯𑍌 ॥ 𑌸-
[illegible] 𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 [illegible] । [illegible]
[illegible] 𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌰𑌾𑌃 ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ [illegible] 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ [illegible]
[illegible] । 𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌵𑌚𑌨𑌂 [illegible]
[illegible] ॥ [illegible] 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌂 [illegible] ।
[illegible] ॥ [illegible] ॥
[illegible] । [illegible]
[illegible] 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌗𑌤𑌾𑌂 ॥ [illegible] ॥

வாரீர் ஸூர்யமஹர்ஷியே! அநந்தரம் இப்படி ப்ருஹஸ்பதி பகவான் தேவர்ஷி ப்ரவராக்ரணராய் த்ரைலோக்யபாவந நிம்ஷிதமான நர்மதா தீரத்திலே ஸோமஜித்தென்கிற ப்ராஹ்மண னுக்கு புத்ரனாக அவதரித்தார். அநந்தரம் உத்பத்திக்ஷணத்தி லேதானே மாத்ருமரணம் ப்ராப்தமாயிற்று. அநந்தரம் பித்ரு ஸம்ஜ்ஞரான ஸோமஜித்தென்கிற ப்ராஹ்மணன் அத்யந்தம் க்லேசத் தோடேகூட சிசுஸம்ரக்ஷணம் பண்ணிக்கொண்டுவந்தார். அவ ரும்பக்ஷிநத்திலேதானே பகவச்சரணாரவிந்தத்தையடைந்தார். அநந்தரம் அந்த குமாரன் பாலராய் ரக்ஷகாந்தர பந்து வர்க்க ரஹிதராய் த்ரவ்யஸம்பத் விஹீநராய் சோகாதி வ்யாகுல ராய் வர்ஷ வாதா பீடிதமான க்ருஹவிசேஷத்திலே வர்ஷ காலவாஸம் பண்ணிக்கொண்டு 'தேவஸஹாயோபந்நனான நமக் கென்ன ப்ராப்தமாயிற்'றென்று சோகத்தாலே பீடிதராய் ஸர்வஸம்பத் ஸம்ருத்தர்களான பந்துக்களாலே அநேகப்ரகா ரம் அவமானம் பண்ணப்பட்டு அநாதஜீவத்வ ஸத்ருசனான பா ஷன்போலே இனி நம்முடைய தேஹத்தை அக்நியிலே ஸம ர்ப்பித்தாலும் தீராதென்று அத்யந்தம் நிர்வேதத்தை யுடையவ ராய் அநேகம் வ்யாதிபீடிதராய் ஒரு ப்ரகாரத்தாலும் சரீர ஸம்ரக்ஷணத்தி லசக்தராய் மஹாதுஷ்டையாய் தயாவிஹீநபுத் ஹ்ருதயையான ஒரு ஸ்த்ரீயாலே அயம்விக ஸம்ரக்ஷிதராய் பந் துஜநக்ருத பாபவிசேஷத்தாலே ஸகலசாஸ்த்ர பரிஜ்ஞா தாவாய் அநேகது:காநுபவம் பண்ணிக்கொண்டு இருந்தார். அந்த ஸமயத்தில் அந்த க்ராமத்தில் ஒருராஜா ஸ்வ வாஹிநீக னான புத்ரனோடே கூட அநேக ஸேநா பரிவ்ருதனாய்விஜ யம் பண்ணினான். அந்தஸமயத்திலே ஒருசாநகசாபம்மாத்ர ஸமீபத்திலே க்ரீடாஸக்தமா யிருந்தது. அப்போது அந்த ராஜ குமாரன் அந்தசாநகசாபத்தைப்பார்த்துவாஞ்ஞையாலே க்ரீடாஸக்தசேதஸனாய்பாதக்ருஹணவசவர்த்தமாக க்ஷேபணம் பண்ணி அகாதமான கூபவிசேஷத்திலே போட்டுவிட்டான்.

ஈநநரம் அந்த ஶாநகஷ்ரீ வாத்ரமொகாநாதனைுயா ஈதிகூாஷ்ீநனையாய் அந்தராஜகூாரானே தீக்ஷணதரங்களான ஓஷ்ராவிமெஶஷங்களாலே நன்ருக ஜம்வாஙயத்திலேயும்வீஷித்தது. ஈநநரம்ராஜவாத்ராவராயியானஅந்தஶாநகஷ்ரீயை ஈத்ருஷ்டயாஶக்நர்களாய்ஶக்லாஹாஷ்ரயாயவாணிகளாய் ஹநநம் பண்ணவேணுமென்று ராஜஹடர்கள் வயபூாமொவி த்தார்கள். ஈநநரம் அந்த ஸூவயக்ஷவும் ராஜஹடஹயாகூாளை யாய் தன்னுடைய ஆதீய வாத்ரனே ஈஜவஜிகளாலே ஷஂஹ்ரு ஹித்துக்கொண்டு நாலுபக்கத்திலேயும் ஈரூஷிஷ்ரஷரணம் பண் ணிக்கொண்டு இந்த ஸ்ரூஹஸூதி ஸ்ரூஹத்திலே ஷ்ரவெஶித்து நீரே ரக்ஷிக்கவேணுமென்று ஸ்ரூஹஸூதினைய ஶரணமாகஅடை ந்துராஜகிஂகரஹயவிஹானைாயாகஆயிற்று. ஈநநரம் அந்தராஜ ஹடர்களும் ஶாநகத்துக்கும்கூட ஷ்ரவெஶா யொஃருமாகையா லே அந்த ஸ்ரூஹஸூதி ஸ்ரூஹத்தை வரிக்ருஜித்து அந்த ஸூவ யக்ஷவை நாலுபக்கத்திலேயும் ஒருவிடத்திலேயுங்காணுமல் வியி காமெயூஂமதர்களாய் இனிமேலென்ன பண்ணுவோ மென்று வ யபூாமொவித்துக்கொண் டிருந்தார்கள். ஈநநரம் அந்த ஸ்ரா ஹ்மணன் ஷொஜந ஷமெயத்தில் கிஂகரஹயத்தாலே உடம்புகளெ ல்லாம் நடுங்க நடுங்க நாலு பக்கத்திலேயும் பார்த்துக்கொண்டு ஸ்ரூஹஂமனையான ஸூவயக்ஷவைப்பார்த்து ஈத்ருஷ்டபாபப்போ டேகூட கொவாவிஷ்டராய் நெத்ரநிரீக்ஷநம் பண்ணிக்கொண்டு பிள்ளைகளைப்பார்த்து இந்த ஸூவயாவை வெளியிலே தூரத்து ங்களென்று நியமித்தார். ஈநநரம் அந்த வாத்ரமொகாநா தனையானஸூவயக்ஷவுமிப்படி கொவாவிஷ்டராய்நிரீக்ஷிதமொவ நரான ஸ்ரூஹஸூதியைப் பார்த்து, 'வாரீர்ஸ்ராஹ்மணனே ! இப் போது என்னை ஷஂஹரிக்க வேணுமென்று கூயாய வாணி களாய்ஈமெநகராஜஹடர்கள்வீயியிலேயிருக்கிறூர்கள், ஆகையால் ஷெவரீரைஶரணமாகஅடைந்தேன், என்னுடையகுவாயத்தை ஒரு நிமிஷம் ஷஹித்து இந்த கூவத்தி னின்றும் ரக்ஷித்தருள வேணும் ஷ்வாமிநு' என்று ஶரணவரணம் பண்ணிற்று.

ஸ்ரீ நாரத:॥ ஸ து தத்வசநம் ஶ்ருத்வா ரோஷாவிஷ்டமாநஸ: | தந்த்ரமயம் ஸர்வபூதாநாம் பீஜம் தேஹவிநிர்கதம்॥ ஸமுத்ரமயம் ஸோமஸ்யாய மந்த்ரோதஸ்ய ஸ்வஹாஜநம் | ஶரதந்த்ரஶதம் பத்ரம் ப்ராஹ மந்த்ரஸ்வபூர்வகாம் ॥ ததஸ்தாம் மந்த்ரவேதேஷு தேவை: ப்ரஹ்மாத்யாதிபூர்ணா: | பஹிர்நிர்யாதயாமாஸ ஸ்தம்பயாமாஸ வேதிதா:॥ தாம்பவஹிர்கதா ப்ரோக்ஷ்ய ஸம்ப்ராப்ய பவந்ந்யூகவாஹிகாம்| ஸாவஸஸ்ரா ரதக்கத்ரு ஸக்ரூதம் ஸம்பந்நநி॥ ததஉச்சைஜாமாமேக நமநாயா ஶ்ரவயஸ்ஸ்வயம் | வஶ்யம்தீ வரித: க்ரோதா நாமதாஹ ந்ருப கிங்கராஹ॥ ஶக்ருஜம்பப்ருஹஸ்பதயா தபோவந்த்ருமஜீவநீ॥ ஶ்ரவயம:॥ யஸ்மாத்ப்ரஹ்மஹாநிக்ஷு தேயாநியா திஶேதாப வாஸ் | ஸஹஸ்ர மாணிதம் ஸமய ஸ்துஷமேவேவாவ ஸம்ஜ்ஞ தே ॥ யஜ்ஞாவரிதம் கர்ம பண்ய பாவாத்மகம் பமா । தமேவ தேநமோக்ஷ்ய தேமா நந்நியமோவிய:॥ ஜ்ஞாந தோ ஜ்ஞாநதோவாபி யஸ்க்ருதம் கர்மநிம்ஶிதம் | கதம்ப ஸஹஸா தஸ்ய ப்ராயஶ்சித்தம்ஹிதேதக்ஷிணா ॥ வரிதஜ்ஞவி யோகமேவ ஸயாதம்ஶரணாமதம்| ப்ராயஶ்சித்தம் நதஸ்யா ஸ்தி ஹீதிவேதாநுஶாஸநம் ॥௫௯॥

வாரீர் ப்ரஹ்மமஹர்ஷியே! இப்படி தேவ புரோஹிதரான ப்ருஹஸ்பதி பகவான் ஸகலபாப ஹேதுபூதமான க்ரோதத்தாலே பராபூதராய் அத்யந்த து:ஸஹமான மந்த்ரஜலத்தையெடுத்து அந்த ஸ்வஸ்தி கரூபமானசரணா மதி ஶாபவிஶேஷத்தைக் கேட்டு மிகுந்த கோபாவிஷ்டராய் மந்த்ரங்களைக்கொண்டு மஹாஸஞ்ஞாதிகளாலே ப்ரஹரித்துவெளியில் தூக்கி ப்ரஜ்வலமாக ஸ்தம்பனம் பண்ணி வைத்தார். அநந்தரம் அந்த ஸ்வஸ்தி பூர்வவாணிகளாய்வரித:ஸரித்ரதர்களான ராஜஸபர்களைக்கண்டுலீனதையாய்ரக்ஷகாந்தரரஹிதையாய் தன்னுடைய ஸம்பந்தக்ரூர கர்மத்தை ஸ்மரித்து அந்தப்ராஹ்மணனுக்கு கேழ்க்கும்படியாக உச்சஸ்வரத்தோடே கூட

'ஸர்வபூஜநக்ருதபாபவிஶேஷங்களுக்கெல்லாம் இந்த ஜந்மத்தி லேயநுபவம் விபாகமாகையாலே நான் ஸ்வஜநத்திலே க்ஷுதாதுரனாய் ப்ராணமதனை பிக்ஷுகனை பலாத்கார மாக வெளியிலே துரத்தினவ னாகையாலே எனக்கிந்த ஸமா நுபவம் ப்ராப்தமாயிற்று, ஆகையாலே லோகத்தில் ஜ்ஞாநத் தாலே யாகிலும் அஜ்ஞாநத்தாலே யாகிலும் ஶரணாகத பரி த்யாகம் பண்ணினவனுக்கு ப்ராயஶ்சித்த மில்லை யென்றன்றோ ஶாஸ்த்ர ஸித்தம், ஆகையாலே யிந்த ப்ராஹ்மணன் ஸம்பந்தத் தாலேயும் ஶரணாகத பரித்யாகம் பண்ணினவ னாகையாலே யாத்ருஶ ரக்ஷ யாதநா நுபவ பாகியாக ஆவனோ' என்று நிர்வேதத்தோடே கூட ஒரு வார்த்தை சொல்லிற்று.

ஶ்ரீ நாரத: ॥ இதி ப்ருவந்தம் விப்ரக்நம் ஸ்மரந்தம் ஸர்வ ஜந்துபிர்ம்ருகைர்ணாஸ்து தாந்த்ருஷ்ட்வா நிஜஸ்தாநப்ரவர்த்திந:॥ஸ்வஶ பஞ்ச ஸமாதாய ஜக்மூர்த்ய நிவ்ருத்தா:। ஸரஸோ ராஜ மார்க்கஸ்ய பார்ஶ்வே தீர்த்த வரோத்தமம் ॥ ஸஞ்சரஸ்யாபி: ப்ராக்யா ப்ராஹ்மணோ யத்ரஸம்ஸ்தித: । விப்ரஸ்ய யத்ர பாபேந வேஷ்டிதா ப்ரேததேவித: ॥ தத்தீர்த்தஸ்ய வத:ப்ராக்யா ஸ்வர்ணதீர்த்த தீரவம்।விவிக்ந ஸர்வபாபோஷா நாமஶ்ச பாப நிக்ஷ்ரிதம்॥ தத்ஸ்நாநஸ்ம்ருதய: ஸ்ருக்யா யாமேயாஸ்தவே தநா:। யயௌ ஸாப்ரயாதிரம் புண்யவ்ருக்ஷ ஸமாவ்ருதம் ॥ த த்ராபவிஷ்ட மேத்ராக்ஷீச் ஸாரஸாஜம் தபோதநம்। தப:க்ரு ஶிதஸர்வாங்கம் வீரவல்கலவாஸஸம் ॥ தம்ப்ரணம்ய மஹாஸா மம ப்ராஹ்மணோ விமதஜ்வர:। தமேஷவிஜ்ஞாபயாமாஸ நிஜம் கர்ம யதாததம்॥ ஸஞ்சக்ஷண மேநஸ்யா ஸாரஸாஜோ மஹா முநி:। ஸாரஸாஜோ மஹாதேஜா ஜ்ஞாதவாஞ்ச ப்ருஹஸ்வ திம் ॥ ஜாநாம்யஹம் த்விஜஶ்ரேஷ்ட பாபாபஸ்ய நிஷ்க்ருதிம் । மாமேஹவீக்ஷமிதோயீர ஶ்ருணுஷ்வ வசமம ॥ அஸ்தி ஸத்ய வ்ரதம்நாம க்ஷேத்ரம் பாப விநாஶநம் । யத்ர காஞ்சீதி வி க்யாதா புரீ புண்யா விவர்த்ததே ॥ தத்ர மஹாபவேநதஸ்யம்

பாதகம் விஜஹுஷே । தஸ்மைத்ரவா பதிதம் கரேது ஸந்ந்யஸிஷ்-
டஹத்ருத்யம் ॥ தத்ராப்யப்ய ஜமதக்நயே ஸமயேந
கேசவம் । ப்ரத்யக்ஷம் த்ருஷ்ட்வா பாபம் பாபயோநி: பிதா
மஹ: ॥ பாராசிக்யஸ்து பஞ்சயித்வா ஜநார்தநம் । ப்ர
த்யக்ஷம் த்ருச்ய ஸ்வேது பாதம் ஸத்யவத்ஸலம் ॥ தமேத்ரபசே
ஷபயபூர்வேசயாநம் மயாமபதந: । மஹாராஜ்ஞிரம் காமம்
மத்யகேது மஹாமதி: ॥ ப்ரத்யக்ஷம் த்ருஷ்ட்வா தத்ர ப
த்மநாப மதக்ஷணம் । ஸந்ததமேத்ரவ தீர்த்தபூர்வாணி சதமே
ஷோத்தரம் விஜஹுஸ்ஸ்யேநகாநிப்ரபந்நாநிதேவதாயதநாநிச ।
தஸ்யக்ஷேத்ரஸ்யமாஹாத்ம்யம் நகிம் ப்ரூஹ்யதேபாவி ॥ தத்ர மஹா
ஸ்வகம்பாப மேபேஷப்ரகாஹேபூஹி । ஸபூபாபப்ரணாச
ஷேமவிதாநாத்ரஸம்சய: ॥ பாபகோடிபிப்ராப்தம் விமா
நம் தத்ரத்ருச்யதே । தஸ்நபுநரேத்ரணப்ரணச்யேப்ய:
ஸம்ஜயா: ॥ தத்தேஸ்ய பாபஸ்கீகேஷா ஹமபாநு மஹாவத்ஸல: ।
திபேப்ய:பரிஜமேநபுத்ரம் பஜ்யேதத்ரமஹாத்மந: ॥ ஸந
சக்த்யஸ்யாத்ருஷ்டம் பாபஸம்ப்ராப்தமேவதயா । தவமாக்ஷ:
ஸமேதவாபே தம்த்ருஷ்ட்வா பஜயிஷ்யஸி ॥ ஸதேவதஸ்ய
நாமாப்யம் மஹாகாரண பஞ்சகம் । தஸ்மிந் மஹாமாத்ய கர்
மஷ்பாபம் தப: ॥ ஜிதேந்த்ரியோ ஜிதக்ரோதோ விமநமே
மோக்ஷயநு । ஜபஸ்தோத்ரம் மாயத்ரீம் யாவதஜேத்தாயம்மாவயி ॥
தமேதாத்ரம் ஸ்வகம்மமபம்மும்பா விஷ்ணோ: ப்ரஸாதத: । பஜ
யிஷ்யஸிதமேவம் மாவபோஷேதஜந்மம் ॥எசு॥

பாரீர் ப்ரியமஹிஷியே! அநந்தரம் 'இப்படி நான் பூர்
வஜந்மக்ருத பாபவிசேஷத்தாலே இந்தஜந்மத்தில் சரீர
யாதநாநுபவம் பண்ணுகிறது மன்றியிலே நம்மாலே யிந்த
ப்ராஹ்மணனுக்கு ப்ராயச்சித்தம் பண்ணினாலும் தீராத பாபம்
ப்ராப்தமாயிற் றன்றோ' என்று சித்தத்தில் து:காக்ராந்தையான
அந்த ஸ்வயம்வரை சித்தத்தில் தயாஸம்பந்நர்களான ராஜபடர்கள்
ராஜபுத்ரீ ஸௌந்தர்யவர்ணநவ்யாகுலபாகலம் ஸம்ஹரித்து அந்த

ஶாபத்தையும்ஸம்ஹரித்தார்கள். அநந்தரம் அந்த ப்ராஹ்ம-
ணன் யுக்திஸம்ஹிதமான அந்த ஶ்ரவ்ய வாக்யவிஶேஷத்தைக்
கேட்டு யுக்திவாக்யத்தாலே ப்ரஸந்நராய் ஶ்ரவணதத்பர ஶரணா-
கதி ஶப்தவிஶேஷத்தை ஸ்மரித்துஸ்மரித்து து:காக்ராந்தராய்
ஒருஶரணாகதனுக்குள்ள ஜ்ஞாநவிஶேஷங்கூட தைவவஶாத் ஸாஹி-
த்யம் நமக்கில்லாமல்போயிற்றன்றேயென்று க்ருதக்நதோஷமுள்ள-
ராய்ஸ்வயம்ஸ்வபுத்ரானுஜ்ஞையாலே ஶரணாகதவத்ஸல ப்ராய-
ஶ்சித்தார்த்தமாக ஸகல ஶாஸ்த்ர வசனப்ரயோகத்தையும் பண்ணி
ஒரு ப்ரதேஶத்திலேயும் ப்ராயஶ்சித்த ப்ரகார ஶ்ருதிவிஶே-
ஷங்காணாமையாலே யதோசித கர்மநிபந்தன பாபாதிவிஶே-
ஷங்களை ஸ்மரித்துஸ்மரித்து து:கஸந்தப்த ஹ்ருதயராய் பூர்ண-
வ்ருக்ஷ ஸங்கீர்ணமான கங்கா தீரத்திலேபோய், அங்கே உக்ர-
தபோ விஶேஷத்தாலே ஶுத்தாங்கராய் க்ருஶாங்கராய் வீரவல்கல-
தாரியாய் வாஸம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற ஸூர்யராஜ தபோ-
தநரைக்கண்டு ஸேவித்து இந்த மஹாத்மாவினுடைய ப்ரபாவ-
விஶேஷத்தாலே நமக்கு பாப நிவ்ருத்தி யுண்டாமென்கிற
பக்தி விஶேஷத்தாலே ஸந்தோஷ ஸந்தாப நிவ்ருத்தராய் அநந்தரம்
தன்னாலே அநுஷ்டிதமான ஶரணாகத ஶ்ரவ்ய வ்ருத்தாந்த
நிமித்தவிஶேஷத்தை விஜ்ஞாபனம் பண்ணினார். அநந்தரம் அந்த
மஹாராஜ தபோதநரும் ஜ்ஞானசக்ஷுஸ்ஸாலே நன்றாக அவ-
லோகனம்பண்ணி அந்தப்ராஹ்மணனை தைவவஶோபஹிதமான
வ்ருத்தஸ்திதி யென்று நிஶ்சயித்து அநந்தரம் அவரைப்பார்த்து,
வாரீர் ப்ராஹ்மணோத்தமரே! நீர்பண்ணின பாப விஶேஷத்து-
க்கு ப்ராயஶ்சித்த மிருக்கிறது, நீர் பீதராகவேண்டாம், ஸகல
பாபவிநாஶகமாய் ஸத்யவ்ரத மென்றொரு க்ஷேத்ர விஶேஷ-
முண்டு, அதிலே ப்ரஸித்தமாய்காஞ்சியென்றொரு நகர விஶே-
முண்டு, அந்தநகரத்தில் அநுஷ்டிதமானதீர்த்தவிஶேஷம் அந-
ந்தகோடி புண்யதம், முன்னொரு காலவிஶேஷத்தில்அந்தக்ஷேத்ர-
த்திலே ப்ரஹ்மா அஶ்வமேதத்தாலே ஸமாராதனம் பண்ணி

ஸமயஸ் திவ்யாஸ்த்ர ஸாமர்த்யத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்து க்ருதார்த்த ராக ஆனார், ஒரு காலவிசேஷத்தில் தேஜஸ்களாராய நம் பண்ணி ஸக்தவஸ்துஞானஸமவானை ஸாக்ஷாத்கரித்து க்ருதார்த்தங்க ளாக ஆயிற்றன, அந்த க்ஷேத்ரவிசேஷத்திலே ஸத்யகேது என்கிற மஹாராஜா ஸமவதாராய நம்பண்ணி சேஷவர்யமூ ஸாயியான வம்ஸஸ்ரீகாக்ஷனை ஸாக்ஷாத்கரித்துக்ருதார்த்தனாக ஆனான், அந்தக்ஷேத்ரவிசேஷத்தில் அனேக தீர்த்த விசே ஷங்களும் அநேக தேவாலய விசேஷங்களு முண்டு, அங்கே வர்ணகோடியென்றொரு விநவிசேஷமுண்டு. அதினுடைய ஸமீபத்திலே அநந்தஸரஸ் என்றொரு தீர்த்த விசேஷ முண்டு, அந்த க்ஷேத்ரத்துக்குஸத்ருசமானக்ஷேத்ரம்ஜகத்தில் ஒன்றுமில்லை, ஆகையால் நீரும் அந்த ஸித்தக்ஷேத்ரத்தில்தானே அநந்தஸரஸ்தீர்த்தத்திலே ஜிதேந்த்ரியராய் காமக்ரோதவிமுக்த ராய் விநாஸிவராய் மாயத்ரஜவ வல்லபமாக த்ரேதா யுகமெல்லாம் தபஸ்ஸாணம்பண்ணி நிவ்ருத்தவாவராய், அநந்த ஸாமர்த்தியவிஜய வஸிஷ்டனாய் ஸக்தவஸ்துஞாய்வெளிமூர்த்த னான ஸமவானை ஸேவித்து அநந்தம் அந்த ஸமவக் கடாக்ஷ விசேஷத்தாலே வஸிஷ்டர்போலே ப்ரஹ்மஸாக்ஷ ஸாமர்த்த்யத்தை யடைந்து ஆவரணமெல்லாம் ஸமவதாராய நம் பண்ணி க்ருதார்த்தராக ஆகப்போகிறீ ரென்று ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம் அருளிச்செய்தா ரென்று இங்கே நாரதஸமவான் ஸ்ரீமஹ ஷிக்கு உபதேசித்தார்.

ஸ்ரீநாரத: ॥ உக்த்வைதாம் ப்ரஹ்மணஸ்ஸோ ஹமாஸா ஜகதயீர்தா । தம்ப்ரணம்ய மஹாத்மானம் ததோவஸ்த்ர தம்ப்ருதி ॥ அநந்தஸரஸி ஸாக்ஷாதஸ்ஸ்து நியதோ நவ: । விநாஸிவஸ்ஸிஷ்டுவகாவரம் தப: ॥ அநந்தஸரஸாநக் ஸமந்தஸ்ஸவல்கிஷ்விசேஷ: । தயாவிஸிஷ்டோ: பஜாநாம் ஸமா ரூபம் பரம் தப: ॥ பஜந்து மாதரோ மக்ஷா ஆவரே

ஶுஶ்ரூஷணாதிபி: | காலயாமாஸ தேவேஶ மநயத்தபஸா தஸ்ய: || ஸதத்பூஜநஸாவிஷ்ண நந்தவந்த்யேஜ்யோதிஷ்ஷ்யோக: | ஸ்தத்ஸ்தத்
வருஜநாஹ்ந ஸம்புஷ்பைர் வரிகர் தவோவாஹனம் || தவஸா த
ஸ்யஸந்துஷ்டோ புஷ்பஸ்ய ஜகத்ப்ரபு: | தேந ஸம்ஹார்ஷ்யவி
வேஶ்ய யயஸா நைஷ்ட வேயஞ்ச || ந்ஸ்ஸம்பதி தம்பூவம்
தமேஷத்ருஹ் நயிநு ந | நவயாவ விமாநேஷ்வவி காரணம்
ஜயந்தநமே: || நிஷ்ப்ரு ஸந்தராவவி நாமக்ரா: ஸுரா
ஷேஷாத்ஸம் | யதேவ மேநவஜா நந்தி த்வாத்ருஷ்ய நயந்தம் ||
தவஸம்ஸரணாதேவ பேநா: ஸுதீர்ண ஸந்துஷ்டா: | தவஸ்ஸுநி
தேவிஷ்ணும் ஜ்யேஷ்டா:ஸோ ஜ்யேஷ்ட தா: || நா தவேத்ய ஸஹஸாயி
ஷ்ண ஹந்தர்யமேவஸ்யோஜ்ஜந்ம | அவநீய ஸ்துதவேஷ ஸ
தவம் ஜய்ஷாம்பவ: || தவோ ஹி ஜநயதே ஸத்வஸ்யா ஜ்ய
ஶ்ய ஜநாதந: | தஜஸாவாக் ஸகம் ஶ்வேசம் ப்ராஹ்மணா
ய நஜயந்தம் || தத்வஸிந்து ஹதவஷ்வ ஷுக்ஷ்யாஸஹ நீஹா
ரேந | வாநவ யயந்த தவஸிநாஸ்நிதிநிஜ: || ஸ்நாநா
விமா நஷ்வாயா நநஞ்ச வஸவஸிஷ்ட்யு: | ஜவநாவாய ஹாயத்ரீம்
விமாநாஹி ரேவோஹவஸ ||அக||

அநந்தரம் அந்த ப்ராஹ்மணன் ஸுரராஜ வாக்யத்தைக் கே
ட்டு ஸந்தோஷித்து அநுஜ்ஞை வாங்கிக்கொண்டு ஸத்யவ்ரத க்ஷே
த்ரத்திலேவந்து அநந்தஸரஸ்ஸிலே ஸ்நாநம்பண்ணி ஸகல பா
பவிநிர்முக்தனாய், அதிதபோநிஷ்டையான வாராக்ஷத்தாலே பக
வான் ப்ரஸாதத்தையாலே அந்தபகவதாராதநயோக்யதா
விஶிஷ்டனாகவும் அநந்தஸரஸ்தீரத்திலே விமாநாதி
ரேவராய்உத்தர தபோநிஷ்டா நஸாலியாகஆனார். அநந்தரம்
அந்தபகவானும் தமக்கு ஆராதநமெல்லாம் ஸாக்ஷாத்க்ரி
யயாவ்ரஹஸ்திகத்ரகவசிவஞாநாராயணோதேஶ்யதா
விஶிஷ்டமாகத் தானே தநஜயநாஷிபாயிருந்துகொண்டு தவஸ்
ரணம் பண்ணிவைத்தார். லோகத்தில் த்ரு தவஸஞ்ஞ வா
ராஷ்ணலே பகவான் ப்ரஸாத்ரென்றும் தவோநிஷ்டனுக்கு
பகவத்பக்தி யுண்டாமென்றும் ப்ரஸித்தமாகையாலே அந்த ப்ர
ஹ்மஸ்தி பகவானுக்கு தாஸ்ய தவோநிஷ்டையும் பகவத்
பக்தியும்இல்லாமையாலே பகவான்அவருக்குத்தன்னுடையதிவ்ய

த்வஜஸ்தம்பப்ரதக்ஷிணம் பண்ணாமல் மாநஸவ்யாதியாய் யுக்தஸஹாயராய் ப்ருஹஸ்பதி ஸ்த்ரீத்வத்தை யடைந்து கேவல காமமோஹாத்ம ராத்ரிவாரண காந்தஸஹியாய் கிம்புருஷ ஸ்வ ப்ருஷ்டாநமும் பண்ணாமல் ஹஸ்திகிரி ஸேவையை யடைந்தார். அநந்தரம் அந்த ப்ருஹஸ்பதி பகவான் அநந்த ஸரஸ்ஸில் ஸ்நாநம்பண்ணி விமாநாஸீநராய் வரிவரதராஜபகவதாராதந யோக்யதா ஸித்த்யர்த்தமாக பஞ்சஸ்த காயத்ரீ ஜபமுபாஸநமாக தபோநுஷ்டாநபராயியாக ஆனாரென்று நாரதபகவான் ப்ரஹ்மரிஷிக்கு உபதேசித்தார்.

இதி ப்ராஹ்மே புராணே ப்ருஹந்நாரத ஸம்வாதே
ஸ்ரீ ஹஸ்திகிரி மாஹாத்ம்யே த்வாதஶோऽத்யாய:.
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஸ்ரீ:.
ஸ்ரீக்ருஷ்ணதாதிஹார வரத பரப்ரஹ்மணே நம:.
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.
ஸ்ரீ ஹஸ்திகிரி மாஹாத்ம்யம்
த்ரயோதஶோऽத்யாய:.

ஸ்ரீ நாரத: ॥ ஏதஸ்மிந்நேவ காலே து விப்ரே தபஸி ஸ்திதே । பூஜயாமாஸ தேவேஶம் பகவந்தம் கஜாத்ரிபம் ॥ க॥

அநந்தரம் நாரதபகவான் ப்ரஹ்மரிஷியைப்பார்த்து, வாரீர் ப்ரஹ்மரிஷியே! இப்படி ப்ருஹஸ்பதி தபஸ்ஸு பண்ணுகிறபோது த்ருடதர பக்திமானான கஜேந்த்ராழ்வான் உத்தரவேதிகா மத்யஸ்தனான பகவானை ஆராதநம்பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்.

கஜேந்த்ர: கோऽபி யத்ராத்ர விஷ்ணுபக்தோ த்ருடவ்ரத: । அபாரபாராவாரம் வபும்கமிணீயமவஸம்ப்ரத:॥ பத்ராயத்ரஸமஜீதி ஸந்நிவாஸோ ரணம்ப்ரகஶ:। தத்ர தத்ர விராமாஷ்மவஸந்த்வ

ஷ்ணுபூஜாபர: || தேவாலயே விநா காலம் ஸர்வத்ர வைஷ்ணவஸந்நிதௌ | பூஜயாமாஸ தேவேஶம் ஸாவதாந ஸமந்வித: || ப்ரயாகே புஷ்கரே புண்யே ததா பதரிகாஶ்ரமே | கங்கா ஸாகரயோர்யோகே ஸங்கமே புருஷோத்தமே || க்ஷேத்ரேஷ்வந்யேஷு புண்யேஷு நிவஸந் ஸாத்த்விக வ்ரத: | ஸம்புஷ்பாதிபிர் திவ்யைரர்ச்சயாமாஸ கேஶவம் || ஸ கதாசித் ஸஹ ஶிஷ்யை: புண்யக்ஷேத்ர தித்ருக்ஷயா | சிந்தயந் ஹ்ருதி ஸ விஷ்ணும் தக்ஷிணாபிமுகோ யயௌ || தத்ர கோதாவரீதீரே புண்யக்ஷேத்ர ஸமாஶ்ரயே | ததர்ஶ ஸர்வஸம்பந்நம் ப்ரஹ்மண்யம் முநிபுங்கவம் || ஜ்வலநார்க ப்ரதீகாஶம் வீரபத்ராஸநஸ்திதம் | ஜபந்தம் விஷ்ணுகாயத்ரீம் ஸாநந்தம் ப்ரஹ்மவீக்ஷகம் || முதாஸீத்ஸ்வ ஹ்ருதா ஸமீபத: ||௧||

பூர்வம் ஒரு ஸமய விஶேஷத்திலே விஷ்ணுபக்தரான ஒரு ராஜேந்த்ராழ்வான் அநேக ராஜர்ஷிகளோடேகூட திவ்யவாஸநாவாஸித புண்யவிஶேஷ விஶிஷ்ட ப்ரதேஶ விஶேஷங்களிலே ஸஞ்சரித்து புஷ்பாநயநம் பண்ணிக்கொண்டு பகவதாராதநம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார். ஒருகாலவிஶேஷத்திலே தேவாஶ்ரமத்திலே பகவதாராதநம் பண்ணினார். கதாசித் புஷ்கர பதரிகாஶ்ரம ப்ரயாக கங்கா ஸாகர ஸங்கமாதி திவ்யக்ஷேத்ர விஶேஷங்களிலே ரம்யபுஷ்ப தூப தீபாத்யுபசாரங்களாலே உபசரித்து கதாசித் ஸ்ரீரங்காதி புண்யக்ஷேத்ர ஸேவந காங்க்ஷியாய் தக்ஷிணாபிமுகராய் ஸகல திவ்யாரண்ய ஸஞ்சரணபூர்வகமாக கோதாவரீ தீரத்தையடைந்து அந்த ப்ரதேஶ விஶேஷத்திலே ஸர்வாவஸ்தாநராய் ஸூர்யஸத்ருஶ தேஜோவிஶிஷ்டராய் வீரபத்ராஸநராய் ஸந்ததம் ப்ரஹ்மாபிமுகராய் விஷ்ணுகாயத்ரீ ஜபபரரான ப்ரஹ்மபந்து மஹர்ஷியைக் கண்டு ஸந்தோஷாதிஶயத்தாலே அவருடைய ஸமீபஸ்தராக ஆனொன்று நாரதமஹாமுனிவான் ஸூர்யமஹர்ஷி க்கு உபதேஶித்தார்.

யுதி⁴ஷ்டி²ர: ப்ரஶாந்தாத்மா ஸத்யத⁴ர்மபராயண: ॥ ஸஹப்⁴ரா ஷ்டா ஸர்வஸ்வம் க³ஜேந்த்³ர தீர்த²மநுத்தமம் । உபாய ஸஹஸா தமேவ வரேண்ய தபஸாம் நிதி⁴: ॥ தீர்த்²தோத்தமம் விஷ்ணோ-ர்த்³ராக்ஷாரஸமதுரம் । ஸம்ப்ராப்த: வருணாயாத்மஸந்நிகர்ஷ: வரதோமுக்தி ॥ தத்ஸ்ய தீர்த்தே விதி⁴வச் விஷ்ணுஹஸ்தம் க³ஜாதி⁴பம் । விநயாவநதோ ஹஸ்தா தத்ராஜ தமேவாயந: ॥ த்ரி கரேண ॥ அயநா தபஸாம்வ்ருத்³தி⁴ யுதி⁴ஷ்டி²ரோ மஹாத்மா । உபஸ்த்²யா தீர்த²ம் ப்³ரஹ்மவிஹார ஏத: ॥ ஶ்ருத்வம் ஸமஸ்த தேஜோ விஷ்ணுஹஸ்தஸ்ய நத்வா । விஶ்வேஶ்வர நம நயஸ்தமநா ॥ அநந்த விஷ்ணுஹஸ்தஸ்ய தத்ர க³ஜ வருணா: । நிர்மல நிரஹங்கார ஸர்வஜ்ஞ ஸத்ய த⁴ர்மந: ॥ தத்தத்ஸ்தே நந்த³ ஸ்தா க³ம்ஸ் த⁴ ஸ்த ஸ்தராயண: । த தே வ ஸ ஸ நா ய ்ா ய நு த ஸ் தெ ஹ வ ஹி வ த ய ஸ ॥ த³ர்ஶன வரோ நித்ய த⁴ர்மத நி வராயண: । தத்த்வரோ விஷ்ணும் கருணா தநஸா கி³ரா ॥ தமேவ ஸததம் யாத்ரம் கருணாம் விதி⁴வத் । அத்யஸ்ய நந்த³ நமஸ்க்ரு த்யாதவி க³ஜேந்த்³ர ॥ அநாயாஸேந தே³வ வ்யாப்தோ விஷ்ணுஹஸ்த ஸமாக³த: ॥ ஸுய ஸ்த்ரீ: வருணேஶ்வர கேஶவஸ்து வராக்ஷ: க்ஷீணகல்மஷ: । யத்ஸர்வம் ஸமாயாதி விஷ்ணுஹஸ்த ஸ்வஶ்ரேயஸ்த: ॥ நஶ்யந்தி ஸர்வபாபாநி ஹஸ்திஹஸ்தஸ்ய த³ர்ஶநாத் । ஹ்ருத³யே வஸந்தே யஸ்ய நாரதோ ஹஸ்திஸம்ப⁴வே ॥ நமேவ ஶ்ரீ தே³வவஸம் விஷ்ணுதஸ்தோ க³ஜேஶ்வர । ஸர்வதா யதி தே³வஶம் வ்யவஸ்தி²தவிஜநதி ॥ வ்யவஸ்ஜநதி விஶ்வம் விஷ்ணுஹஸ்தோ மஹாதபா: । மஹா ஶாஸ்த்ர ஜ தீர்த்²யா தத் ஸர்வம் ஹந்தி ஹிதோர்த²: ॥ தாயதே²வ தே³வம்ஸ்ய க³ஜேந்த்³ரஸ்ய மேஶாக³த: । அத்ரைவ க³ஜேந்த்³ரஸ்ய நவமாத்ரஞ்ச கேஶவம் ॥ இத்யம்ஸம்ஸார பாபாஸ க³ஜேந்த்³ரம் ஸம்நிஶ்த்²த²: । ஶ்ரீகம்பவிமுக்திமேய ஸோம தேஜ ராவண ரோஸ்ய ஹஸ்தித: ॥ ௨௫ ॥

அநந்தரம் யுதி⁴ஷ்டி²ரராய் ப்ரஶாந்தாத்மாவான ஶ்ரீகம்ப- தௌம்யர் ப்³ரஹ்ம தேஜோவிஶிஷ்டராய் ஸர்வஜ்ஞரான க³ஜேந்

த்ராழ்வானைக் கண்டு ப்ரத்யுத்தாநம்பண்ணி யதோசிதமாக அர்க்யபாத்யாதிகளை ஸமர்ப்பித்து அஞ்ஜலிபண்ணி ஸகலஜகத் ரக்ஷகனான ஸ்ரீய:பதி தானே தம்முடைய ரக்ஷணார்த்தமாக மஹேந்த்ராவதாரங்களைப்பண்ணினரென்று ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணி தத்காலோசித பூஜாவிசேஷங்களை யெல்லாம்பண்ணி அநந்தரம் பூஜாயோக்ய பதார்த்தவிசேஷங்களை யெல்லாம் நன்றாக ஸம்பாதநம்பண்ணி யதாவத்தாக ஆராதநம்பண்ணி அநந்தரம் விநயமான ஸம்பன்னராய், மஹேந்த்ராழ்வானைப் பார்த்து, வாரீர் மஹேந்த்ராழ்வானே ! லோகத்தில் விஷ்ணுபக்தஸம்ருத்தம் துர்லபதரமாகையாலே அநந்யவிஷ்ணுபக்தராய் நிரந்தரம் ஸமஸ்தவர்ணாச்ரம விஹிதக பூஜாபரராய் அஹங்கார மமகாரரஹிதராய் ஸர்வபூததயாபரராய்ஸதா ஸர்வஸ்ய ஹிதைக நிரதர்ஸர்வஸாக்ஷியாய் ஸர்வதர்சியாய் ஸர்வேச்வரனாய் ஸர்வ ஸம்பன்னராய் எழுந்தருளி யிருக்கிற தேவரீருடைய அநுக்ரஹதர்சநத்தாலே கொடியவர்ண்ய ஸம்பூர்ண ஸர்வபூத லேசாவிசேஷத்தாலே யதார்த்தனாகு ஆனேன், என்னாலே ப்ராகாசநஷ்டமான தபஸ்ஸு இன்றைக்கு ஸபலமாகவாயிற்று, நீர் கேவலமிந்தஜந்மத்திலே மாத்ரம் ஸர்வஸ பக்தரன்று, பூர்வ ஜந்மத்திலும் ஸர்வ ஸர்வத ஹிதேஷியாய் விஷ்ணுபக்தாக்ரகண்யராய் ஸோமதேவர்யானஸோமசர்மரென்கிற ப்ராஹ்மணோத்தமன், ஒருஸமயவிசேஷத்திலே ஐந்த்ரனுடைய மாயாவிசேஷத்தாலே மஹேந்த்ரத்தை யடைந்தீரென்று விஜ்ஞாபநம் பண்ணி அநேக ப்ரகாரம் ஸ்தோத்ரம் பண்ணினர் மார்க்கண்டேய மஹர்ஷியென்று இங்கே நாரதபகவான் ஸூதமஹர்ஷிக்கு உபதேசித்தார்.

ஸூத: ॥ மஹேந்த்ரஸ்ய கதம் ப்ராப்தோ வாஸவஸ்யோத்ய மாயயா ।ப்ராஹ்மணாவ்ரத ஸம்பந்ஸு ஸதவஸோமதேவ ॥௨௬॥

அநந்தரம் இப்படி பண்ணாச்ரமாசார விசிஷ்டராய் ஸாத்விகஸ்வபாவராய் தபோவாநுஷ்டாந பரரியான ஸோமசர்மரென்கிற ப்ராஹ்மணன் ஐந்த்ரனுடைய மாயா விசேஷத்தாலே

மஹேந்த்ரத்வத்தை எப்படி அடைந்தாரென்று ஸ்ரீமத் ப்ருஹஸ்பதி நாரதமஹாமுனியை ப்ரச்நம் பண்ணினர்.

ஸ்ரீ நாரத: || புராபாத்மே ஸதிப்ராப்தே ப்ராஹ்மணோ வேதபாரக: | ஸ்வாத்யாய நிரதோ நித்யம் ஸததம் ஸம்ஸ்மரந் ஜபந் || வர்ணாச்ரமாசாரரதோ தேவத்விஜ குருப்ரிய: | ப்ராஜ்ஞோ தாந்தோ மஹாமுநீ விஷ்ணுபக்தோ பஹுச்ருத: || ஸ நாராயண ஜபநாயம் நமேவாச்நாதி கிஞ்சந | நவாநிவேதிதம் கிஞ்சித் க்ஷுத்யார்தோऽபி வ்யவஜீவதி || விஷ்ணுவாரே தசாதச்யாம் த்ருஷார்தோऽபி நவாரிபஸ் | யமேஷு நியமேஷ்வேவ நிர்ஜிதம் ஸர்வதத்ரயம் || ஸர்வாணி த்ருஜ்ய ஸர்வாணி க்ஷேத்ராணிவ யதாநிவ | வநகாகீநியதாஹார ஸ்தம்பம் ஸார ஸாமகம் || த்ரிகால ஸந்த்யோபாஸ்தி ரதஸ்ஸ்வ வர்ணாச்ரம க்ஷமாந்விதே | நிராசீ நிரஹங்காரோ நிர்மமோ வீதமத்ஸர: || ப்ராணாயாம பரோ யோகீ நாஸாக்ர ந்யஸ்த லோசந: | அஷ்டாக்ஷரம் ஜபந் ப்ரஹ்ம வகார பரமேச்வர: || தவஸா த ஸ்ய நிஷ்டஸ்ய வஸ ஸந்த்யா ததா | நததாவ ஸஹஸ்ராம் சா: க்ஷுத்பிபாஸா மஹாமுநே: || விசாந்தி நமோ ஹரே நவம் ஸ்ரீ வத்ஸாங்கம் | ஜ்வலநோ நாபி ஜக்ஞாம் நவவஷம் வநாஹக: || நபாக திவ்யாங்கம் தத்ரஹாவி பவீவதி | நவவஸ்வஸநோவே ஸ்ரீ நபபாராஸாதே கோஜநக || ஐச்வர்யம் லோகத்ரயம் தஸ்ய தவஸாவ்யாகம்பீக்ருதம் | நஜாநம் திஸ்வவி பர்யாஸ்தவஸ்தஸ்யாஜ்ஞிதம் || ததஸ்தஸ்ய தபோ மஹத் கதம் காசீவதி: | ச்ருஹயாஸ்பரஸ்ஸ்வபூர்வம் நம்ப்ராஹ்ஸ்ரதம் || ஐந்த்ரம் || ஹிதாய ஜகதாம் யஜ்ஞம் நிஸ்ருஷ்டா: பரமேஷ்டிநா | ரஜ்ஜுவ தவ நஸம்பந்நா: ஸர்வதேவ பரோபநா: || பாவிஷ்ணு தாஸ்ஸ்வகேபாஞ்ஞா பநவீந பயோயரா: | ஸர்வஜ்ஞேவ தேஹாமரேந்த்ர தேவேந்த்ர மிதய: || யஷ்டாஹி யேஷாஹிதம் ஸபும் ஸதேவாஸர நாநஷம் | யஜ்ஞ த்ருஷிநிவாதா வைஸ்த்ர தேபத்ரஜயஸ்தா || பாரதோயோஷிதோ த்ருஷ்டாகஸ்ஸோ

பௌ ஶ்ருவத்யதே | நிமக்³நஸ்ய ததோ ஜநார்த³நஸ்யாஸ்யக்ஷம
யயா || யதோ³பதே³ஶஸம்யுக்தம் பவநோத்³தா⁴ரகம் வநீ | நாஸாக்³ர
ஸ்தி²ப்யா யோகே³ந த்⁴ருவோ லோகேஷு கீ³யதா || உத்³பூ⁴த ஶக்தி
நீம் ந ஸர்வாந்ஸர்வாம்ஶ்சமஹ்யம் | ப்³ரஹ்மாதி³ தே³வா ஶக்ரஶ்ச ஸர்வே
யோகா³த் ஶரணே க³தா: ||௨௪||

அநந்தரம் இப்படி ப்³ரஹ்மோபதே³ஶத்தினாலே ஶுத்³தா⁴த்மாவான
நாரத³ ப⁴க³வான், தே³வர்ஷியென்கிற ப்³ராஹ்மணன் ஸதா³
வேதா³த்⁴யயந பரராய் ஸர்வாஶ்ரமாசார நிரதராய் தே³வ
ப்³ராஹ்மண ஸமாராத⁴நபரராய் ஜிதேந்த்³ரியராய் ஸத்ய
வாதி³யாய் ஸதா³ ஶாந்தராய் வைஷ்ணவ ஸமயஸ்த²ராய் ப⁴க³
வத்³த்⁴யாநைகஸாத⁴நபரராய் ப்ராண ஸங்கட த³ஶை
யிலுங்கூட ப⁴க³வத³நுஸந்தா⁴நஸாத⁴நவிஶேஷராய் ஸர்வ
த்ர ஸர்வதா³ ஸர்வத³ஶையிலும்கூட ப⁴க³வத³ர்ப்பணார்ஹநிரதராய் ஸர்வபூ⁴தஹிதராய் ப்ரதிதி³னம்
ஸர்வதா³ ஶ்ரீநாராயணாராத⁴நவிஶேஷங்க
ளாலே ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிஸம்ஸாரஸாக³ரஸந்தரணைத்⁴ர
யாலே ஸமஸ்த ஸாம்ராஜ்யநிராகாராய் ஸநகாதி³
யாய் ஶ்ரேஷ்டநிஷ்டாவிஶிஷ்டராய் ஜ்ஞாநாயாஸக்தராய் நாஸி
காக்³ரஸம்ஸ்தமான த்⁴யானத்தை யுடையவராய் ஸ்தோத்ரபாரா
யணப்ரஸந்நராய் த்ரிகூட ஶிகரத்திலே ப்³ரஹ்ம ப்ரதி
பாத³கமான திருவஷ்டாக்ஷரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு உக்³ரதர
தபோநிஷ்டராக ஆனார். அப்போது அந்த தபோ விஶேஷ
த்தை ஸகல ஜக³தா³தா⁴ர பூ⁴தையான இந்த பூ⁴மி ஸஹிக்க
மாட்டாமல் நடுங்கிப்போனாள். ஸஹஸ்ரகிரணவிஶிஷ்டனான ஸூர்
யனும் நிஸ்தேஜஸ்கனாக ஆனான். ஸப்தஸாக³ரமும் க்ஷோபத³ர
ங்க³மாக ஆயிற்று, ஆகாஶமார்க்க³த்தில் தே³வவிமானங்கள் ஸ
ஞ்சரிக்கமாட்டாமல் போயிற்றன. சந்த்³ரனும் ஜ்யோதி
ரஸ்தமிதனாக ஆனான். தே³வர்களையும் ஸர்வாபராக்ஷ
மாக ஆயிற்று. வ்ருத்ராஸுரஸம்ஹாரனாய் லோகத்ரய
நாயகனான தே³வேந்த்³ரனும் தே³வலோகத்தில் வஸிக்கைக்கு அ
ஶக்தனாக ஆனான். வாயுதே³வதையும் மந்த³ஸஞ்சாரனாய் ஸ்தப்³த

ஞனாக ஆனான், ஸகல லோக ஶரண்யனான ப்ரஹ்மாவும் க்ரு
த்யாக்ருத்ய விவேகஶூந்யனாக ஆனான், இப்படி ஜகத்து
க்கு க்ஷோபம் ப்ராப்தமானபோது தேவேந்த்ரனும் தேவாதிதே
வனான ப்ரஹ்மாவினுடைய அபிப்ராயத்தை யறியமாட்டாமல் த
னக்கு இந்த்ரபத ப்ரம்ஶம் ப்ராப்தமாகப் போகிறதென்று பீ
தனாய் ஸநகாதி ப்ரஹ்மர்ஷிகளான ஸனகாதிகளை யழைப்பித்து,
நீங்கள் ஸகல லோக ஹிதார்த்தமாக தேவ ப்ரஸாதமுள்ளவர்க
ளாய் நிர்தோஷமான தேஜஸ்ஸை யுடையவர்களாய்
ஸகல ஜந ஸம்மதமான ப்ரபாவத்தை
யுடையவர்களாய் நிர்மல நிராக்ருதி வைபவமான தேஜ
ஸ்ஸை யுடையவர்களாய் ஸித்தஸாதந ஸம்பந்நர்க
ளான ஸ்வரூபங்களை யுடையவர்களாய் நிர்மல மனோஹரங்க
ளான ஸ்வவிஶேஷங்களை யுடையவர்களாய் ஸத்ய ஸங்கல்பர்
களாய் நிர்மல நித்ய ஸுகமான திவ்யஜ்ஞானத்தையுடைய
வர்களாய் ப்ரஹ்மாவாலே நிர்மிதர்களாக ஆனீர்கள், உங்களுடைய
கடாக்ஷமான ஸந்தாபிதமான யோகித்வம் கூட ஸமாதியி
லே ஸக்தமாகாமல் யஜ்ஞஸ்வில் நின்றும் நிவ்ருத்தமானபாணம்
போலே விஷய பாவநம் பண்ணுமன்றோ, ஆகையால் உங்களு
க்கு அஸாத்யமொன்று மில்லை யன்றோ, எங்களுக்கு ஸத்
ஸங்கதர்களன்றோ நீங்கள், ஆகையால்எங்களுக்கு ஒரு பா
ஷணிடத்தில்நின்றும் ஸங்கடம் ப்ராப்தமாயிருக்கிறது, அந்தபய
த்தை நீங்களே நிவர்த்திப்பிக்க வேணுமென்று இந்த்ரன் ஆஜ்ஞா
பித்தானென்று இங்கு நாரதபகவான் ப்ருகுமஹர்ஷிக்கு
உபதேஶித்தார்.

ஸ்ரீநாரத:॥ ததோ கஶ்யபஸ்ஸர்வே ஸ்ரேஷ்டா ப்ரஹ்ம யோகதக்ஷி
ணீ। ப்ரணம்ய ப்ராஞ்ஜலி:ஸ்திதா தேவாபஸாரேஶ்வரம்॥ யஸ்
ஸாத்ஸ்யத்தேவோஸாது தஸ்யைவவித்யதே । யேஷாம்
ப்ரஹ்மலோகம்வா ஸ்ரீதத்வயோவிவா॥ப்ரவேக்ஷ்யாமோவயம்
த்ர வதம்தேயத்ர ஶத்ரவ:॥ ஸுரேஶ்வ ரூஷிவாதாதேவ

தே³வாஹிதாஸ்தபஸ்த்ரய:| அப்⁴யர்த்²யிஷ்யந்தி ந: பாதா³ப்³ஜஸேவநீ
க்ருதாத்மஸ்வரூபம் || தஸ்யாஸ்தத³நந்தரம் ஶ்ருத்வா ததா²நீம் ப்ரத்யஸ்ம
த³ந: | க்ருதக்ருத்யோ ஹிதார்த²ம் மந்யமாநோ ப்³ரவீதி³த³ம் || இந்த்³ர: ||
த்ரிகூடஶிக²ரே கஶ்சித் தபஸ்வீ தீ³ப்ததேஜஸா | தே³வஶர்மேதி
விக்²யாதஸ்தபஸா ஸர்வஶாஸ்த்ரவிஶாரத³: || ஜிதேந்த்³ரியோ ஜிதக்ரோதோ⁴
பா⁴ஸ்வத்³தே³வ பராயண: | நிராஶீர் நியதாஹாரோ நித்யம்
தே³ஹீ வீதகல்மஷ: || தபஸ்யதே தபஸா தஸ்ய ஜக³த்³ஹிதாய
ஜந்தவ: | தத்தஸ்ய நஜாநீத தபஸாஸ்யாதி³ஸர்வத: || ஸமயம்
த்வமேவ ரம்ப⁴ம் கோ³பீயமாநம் ஸகல்மஷா: | ஸர்வ யத்ந
ஸம்பத்திம் த³ஶயந்த்யா ஸ்வீகாரம் ஸ்வீகாரம் || உபவிஷ்டா ஸ்தத
ஸ்தத்ர தபஸஸ்தஸ்ய ப்ரஜ்வலிதம் | தபஸஸ்ஸ்தம் தே³வா வோ
ரக்ஷ கோஶாமயஸ்வம் விதா⁴வயந்து ந: ||௫௪||

அநந்தரம் இப்படி சொன்ன இந்த்³ரனுடைய வாக்யத்தைக் கேட்டு அப்ஸர:ஶ்ரேஷ்டையான ரம்பை ப்ரணாமபூர்வகமாக ப³த்³தா⁴ஞ்ஜலிபுடையாய், வாரீர் தே³வதே³வோத்தம! உம்முடைய ஆஜ்ஞாபரிபாலநமே பண்ணுகிறோம், இப்போதும் உம்முடைய ஶத்ருக்கள் கைலாஸ ப்³ரஹ்மலோக ஸ்வர்க³ த்³வீபாதி³ தே³வபுரப்ரதே³ஶவிஶேஷங்களிலேயிருந்தார்களாகிலும் அமோக⁴ங்களான எங்களுடைய கடாக்ஷ தா⁴ரைகளாகிற க்ரூரதர பா³ணவிஶேஷங்களாலே ப்ரஹரித்து பாதா³க்ராந்தர்களாகப் பண்ணுகிறோமென்று ப்ரத்யுத்தரம் சொன்னாள். அநந்தரம் இந்த்³ரனும் அந்தரங்க³வாக்யஶ்ரவணத்தாலே க்ருதார்த²ம்மந்யனாய் அப்ஸரஸ்ஸுகளைப் பார்த்து, இப்போது த்ரிகூடபர்வதஶிக²ரத்திலே தே³வஶர்மனென்று ப்ரஸித்³த⁴ராய் ஒரு ப்³ராஹ்மணன் ஸகலஶாஸ்த்ர நிஷ்ணாதராய் இந்த்³ரியநிக்³ரஹஶாலியாய் காமக்ரோதா⁴தி³ ரஹிதராய் விஷய விரக்தராய் ஶ்ரீய:பதி சரணாரவிந்தை³க ஸக்தசேதஸராய் ஆஹாராதி³ நியம விஶிஷ்டராய் ஸர்வதா³ தப:பரிஷ்க்ருதராய் ஸர்வபூ⁴த த³யாபரராய் உக்³ரதபோநுஷ்டாநஶாலி

யாய்இருக்கிறார், அந்த தபோவிசேஷத்தாலே ஸகலஜகத்தும் க்ஷேமமாக ஆயிற்று, இப்படி உக்ரதர தபோநுஷ்டாநசாலியான அந்த ப்ரஹ்மாவினுடைய அபிப்ராய விசேஷமெங்களுக்குக்கூட அஜ்ஞேயமாயிருக்கிறது, ஆகையால்நீங்கள்அந்தப்ரதேசத்திலேபோய் அந்த பகவானுடைய வசீகரணத்தில் அஹம்பூர்வ அஹம்பூர்வமென்று பரஸ்பரகலஹாகுலர்களாய்ப்ரபோதநாவிஷ்டர்களாய்ஸர்வாவயவஸௌந்தர்யவிசேஷங்களையும் வாக்வைபவவிசேஷங்களையும் நன்றாக ப்ரகடநம்பண்ணிஜகந்மோஹநங்களானகடாக்ஷபாதாநவிசேஷங்களாலே ப்ரலோபநம் பண்ணி விஷயாநுராக சாலியாகப் பண்ணவேணுமென்று நியமித்தானென்று இங்கு நாரதபகவான் ப்ருகுமஹர்ஷிக்கு உபதேசித்தார்.

ஸ்ரீ நாரத: ॥ ததோ தேவ்ய: ததாஸர்வா: ஸுரேந்த்ரஸம்ப்ரசோதிதா: । யயுஸ்த்ர ஸ்திரா: யத்ராஸ்தே ஸ தபோதந: ॥ க்ருதாசீ மேநகா ரம்பா மிஶ்ரகேசீ திலோத்தமா । ஊர்வசீ பூர்வசித்தீ ச ஹேமா ச ப்ரம்லோசா ததா ॥ ஸஹஜந்யா ஸுப்ரியாக்யா ஸும்பா தா ஹேம விஶ்ருதா: । நியோஜிதேவ நிக்ஷேபம் ததர்ஶுஸ்தம் தபோதநம் ॥ கஶ்யாஸ்த்ரணஸம்விஷ்டம் நாஸாக்ரந்யஸ்தலோசநம் । தப:க்ருஶம் ஶிவாகாரம் ஜ்வலந்தமிவபாவகம் ॥ ஹ்ருதயாம்புஜகோஶஸ்தம் பரம்ஜ்யோதி: ஸநாதநம் । த்யாயந்தம் ஸம்ஸ்ம்ருதிநாஶநம் தத்வரூபிணம் ॥ தம்த்ருஷ்ட்வா தஸ்ததீவஸ்ய ஸர்வா யோஷா ஜகந்மோஹநா: । நந்ருதுர்கீதவாத்யைஶ்ச வீணாவேணுஸமந்விதா: ॥ கயா: கராவருஷிதா: கயாசித்தஸ விஹ்வலா: । க்ஷேபம் சித்ர நதம் சித்ர ஹஸந்தி ஸ்மேராநநா: ॥ ஏவம் தஸ்ய பரம் ஸ்திரா ஸர்வா ஸ்த்ரியோஷிதா: । வேஷ்டாஸ்ச விவிதாஸ்சக்ரு: ஸ்வாராஸம்வர்த்த பிரசுரா: ॥ நததாபரவிஸ்த்ர தீவ்ரம்ரோஷித: । கஸ்மிந் ஹார ஸாரஹி பரமாப்த ஸஹஜ ஸாவாவஹ: ॥ த்ருஷ்ட்வா தாம்ஶ்சஶ்வத்வ்யசேஷ்டயநுஸாரயோஷித: । ஸர்வதத்த்வ காமமோஹேதஸ்த்ரகாரோ ஸபத்ரா ॥

இத்த²ம் ப³ஹுவிதா⁴ஶ்ரேஷ்டா²: ஸர்வப்³ரஹ்மர்ஷிஸத்தமா: | ஶேஷாஶ்சாப்யப⁴வந்தஸ்ய தாஸ்ஸம்ஸ்தி²தா யதா²ஸ்தி²தா:|| ஸர்வஜக³ந்நாத²ம் ஶாஶ்வதம் ஸநாதநம் | நாராயணம் ஹ்ருஷீகேஶம் ஜக³த: காரணம் பரம் || விஶ்வஸ்ய ஜக³தோ³த⁴வம் ஸர்வஹ்ருத³ம் ஸர்வதே³ஹிநாம் | நாவிந்த³யந் ஸர்வஸ்ஸா: ஸ்த்ரியஸ்தா யோகி³பா³ந்த⁴வ: ||௧௯௫||

அநந்தரம் ஸர்வாவயவ ஸௌந்த³ர்ய ஶாலிநிகளாய் ரூபயௌவநஸம்பந்நர்களாய் ப்ரதாபீதேநகாரம்ஶா ப்ரஹ்ருஷ்டிகளான ஸகல ஸ்த்ரீகளெல்லாம் அந்த மஹாஶாந்த தபோத⁴நாதி⁴ஷ்டி²தமான த்ரிகூடபர்வதத்தில் ப்ரவேஶித்து அங்கே நிஶ்ஶ்ரேயஸ தீக்ஷிதா ஸத்³ருஶராய் ஸர்வாஶ்ரம விஶேஷத்தில் ரூபிணிகளாய் நாஸிகாக்³ர ஸாமத்தில் விந்யஸ்தமான நேத்ரத்தை யுடையவராய் ஜிதாத்ம ஸத்³ருஶராய் அநேக தபஸ்ஸோடு³மே இப்படி ஒரு ஶரீர பரிக்³ரஹம் பண்ணிற்றே யென்கிற ஸந்தே³ஹத்திற் காஸ்பதராய் ஹ்ருத³ய பு³ண்ட³ரீக மத்⁴யத்தில் ஸமாத்⁴யா நேகஸாதமஹிமாய் தத³நந்யாந ஜநிதஹர்ஷபரவஶ ஹ்ருத³யராய் தபஸ்ஸு பண்ணு நிற்கிற மஹாஶாந்தரைக் கண்டு ஸகௌதுகர்களாய் சிறிது ஸ்த்ரீகள் ஶ்ருங்கா³ர தரங்களான கா³ந விஶேஷங்களையும் சிறிது ஸ்த்ரீகள் ஶ்ருங்கா³ரோத்³தீ³பகங்களான ஶ்ருங்கா³ர ரஸ விஶேஷங்களையும் சிறிது ஸ்த்ரீகள் ஹஸ்த தாடந ஸமேதமாக பரஸ்பர பரிஹாஸ விஶேஷங்களையும் பண்ணிக் கொண்டு நாலு பக்கத்திலேயும் ஸஞ்சாரணம் பண்ணினார்கள். இப்படி ஸகல ஸ்த்ரீகளெல்லாம் கா³ந ந்ருத்யாதி³ காமோத்³தீ³பக வ்யாபார விஶேஷங்களை ப்ரவர்த்திப்பிக்கிறபோது ஸகல ஸ்த்ரீகளுக்கு நிரதிஶய விகாரோத்பாத³நஸமர்த்²யமும் மஹாஶாந்தருக்கு விஷய ப்ரவணத்வ விஸ்மரணமும் ஜம்ப⁴ஹநாலே ஸூசிதர்களாய் ஸமர்த்²யன் தேஜோ விஶிஷ்டநையும் இந்த்³ரன் அநந்த ப்ரஹாரம்ப⁴ ஸம்பி⁴தநையும் வாயு ஸர்வ ஹார ஸாமர்த்²ய

ஶீதலனையும் ஆனார்கள். ஏவங்காதரோஜ்ஜ்வல்யலக்ஷவிசேஷங்களெல்லாம் ஸந்துஷ்ட ப்ரஹர்ஷிதங்களாக ஆயிற்றன. அப்போது அப்ஸரஸ்ஸுக்களெல்லாம் ஜகத்வஶீகரணாஸக்தைகளாகத் தங்களாலே ஸம்பாதிதங்களான விவிதசேஷ்டா விசேஷங்களாலே கூட தேவராஜருடைய நேத்ராநந்தநத்திலே அஸமர்த்தைகளாக ஆனார்கள். அப்போது அந்த தேவராஜரும் ஶங்கசக்ரகதாதரராய் விஷயேந்த்ரியநிக்ரஹபராயணராய் நிகிலஜகதேககாரணராய் ஶ்ருதஜநரக்ஷிதராய் ஸர்வஸத்வதயாளுவாய் எழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீதேவநாராயணனை ஹ்ருதய பர்யங்கத்திலே த்யானம் பண்ணிக்கொண்டு ஸ்வஸம்மதர்களான அப்ஸரஸ்ஸுக்களை உபேக்ஷ்யம் பண்ணாமலிருந்தார் என்று நாரத பகவான் ப்ருகு மஹர்ஷிக்கு உபதேசித்தார்.

ஶ்ரீநாரத:॥ தம் ஸமீக்ஷ்ய ஸமாதிஸ்தம் தேவமப்ஸரஸஸ்தத: । வ்ரீடாவேஶஸமாவிஷ்டா: பரித்யஸ்ய நிஷ்டிதா: ॥ அப்ஸரஸ:॥ கோயம் தேவஸ்ஸமாதிஸ்தோ நிர்ஜிதவிஶோபந:। உபஸ்திதநாரீத்ய ஶோபஸ்வரஸாங்கண:॥ ஸர்வஸ்ய தேவம் ப்ரேக்ஷ்ய தஸ்யம் தபஸ: பலம் । கிம் ஸங்கல்ப்யதே நந தபோபலேந நாரீந்த்ரா ॥ தேவதேவஸ்ய த்ருஷ்டா ஸஹஸ்ராக்ஷ ப்ரவீவதீ: । ஸாராயீஶ: க்ஷணேநாக்ஷாம் ஸாதூஜ்ய ஸாவதேஶ்ரதே ॥ யஜ்ஞாதீநிவகர்மாணி காமப்ரத்யஸ்ய க்ருதே நரா: । யநயாந்யாதி த த தி ப்ராஹ்மணேப்யோ தி தே நதிதே॥ விவரம்திவ வேதாராணி தபம் ஸஹ்யஸ்ய க்ருதே நரா:। ஸர்வயஜ்ஞாம்ஸ்ச ஸர்வம்தி நியதா விஜிதேந்த்ரியா: ॥ பேதவா ஸ்தாகம் ப்ரியாஜாவாஸ ஶ்ருணோதி தேநாஹராத் । அவேதநாஸ்யாஜீவீகீத்யதே ஸநராயத: ॥ ஸ்நானஶேஷஞ்ச தந்வம்ஹ்யா ஜயதே யஸ்மாதாஜம் । ஸயந்: பாராவேஷா ஜோகே கீர்த்யதே பாணாகோவிதே:॥ விஶ்ராந்தாஜம் நவாபேஜ்யஜ்ராஹ்மணஸ்ய விஷயதே । யஶவநே விவிதா ஹோமா வ்ரதஹோமே தபா தப:॥ அயத்ருஜ்ஜவஸாமஸ ஸ்வாகா

[illegible] பூர்வா | [illegible]
[illegible] || [illegible] |
[illegible] ஜ்ஞாநவாநபி || [illegible]
[illegible] விசக்ஷணா: | [illegible]
[illegible] க்ஷயாத் || [illegible]
[illegible] | [illegible] யச்ச²தி || [illegible]
[illegible] விஶேஷத: | [illegible]
[illegible] || [illegible]
[illegible] | [illegible]
ஶாஸ்த்ரவிஶாரதா: | [illegible]
[illegible] | [illegible] ||
[illegible] | [illegible]
[illegible] || [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] || [illegible] |
[illegible] ஸம்ஶய: ||
[illegible] ஶாஸ்த்ரவிஶாரதா: | [illegible]
[illegible] || [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] விஶேஷத: || [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] || [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] || [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] || [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] || [illegible] ||

ப்ராஹ்மணீகூஷிணஃ । கிமயமத்ய கதம் விதிநப்ரதி
மாநிதே॥ உக்தீஷ்டம் ஸமாநேஸ்மிந் தர்ஸநம் ஸர்வஸாதநம்।
விஷயாந்யேஷாம் ஹா ஹ்ரீ ஹா ஸர்வஜ்ஞதாவிஷ்டம்॥௯௪॥

ஸந்தரம் அந்த ஸூரர்கள் ஸத்யஜ்ஞாநாநந்த நூர்களாய்ப்ரஹ்மாவை உபதேசித்து, 'இவனிந்தப்ராஹ்மணன்' ஸதீர்த்தனாய் ஸந்நிதியிலே ஒரு தாத்பர்ய விசேஷத்தை வைத்துக்கொண்டு ஸ்ரீதேவநாதனை நானுமொன்றறிவேனோ வென்று பாவனை பண்ணிக்கொண் டிருக்கிறான், ஸநகஸநந்தநாதி ஜந்மாஜித தபஸ்ஸமாதாயஸமுதாயமான ஸூரர்கள் ஸமூஹம் ஸர்வத்தை ப்ரத்யக்ஷமா யிருக்கச்செய்தே ஸம்ப்ரமமாக ஸாக்ஷாத் தர்ஸநம்பண்ணாமல் என்னதேவதீயாலேயோ வ்யாமோஹிதநம் பண்ணுகிறான், ஸவதேவதா ஸாவதரமானோன தேவேசன் கூட ஸூரர்களுடைய வசநாவிந்த ஸம்தர்ஸநத்தாலே தான்படைத்த ஆயிரங்கண்களும் இன்றைக்கு ஸபலமாயிற்றன வென்று க்ருதார்த்தனாக ஆகிறான், ஸூரர்களோடே ஸந்தவஸித்வ மன்றே தினங்கள்தோறும் யஜ்ஞாதாநாதி க்ரியா விசேஷங்களை அநுஷ்டித்து யதாநாதி வதாயவிசேஷங்களை ப்ராஹ்மண விஷயத்தில் ஸமர்ப்பித்து ஜிதேந்த்ரியர் களாய் ஜிதக்ரோதர்களாய் வத்ஸரங்கள் வாயு பக்ஷகர் களாய் ஸகல யஜ்ஞாநுஷ்டாதாக்களாய் உக்ரதப தவோநுஷ்டாநம் பண்ணுகிறார்கள், லோகத்தில் வர்ண்ய வரம்வரா வரிஷ்டாதாக்களான மஹர்ஷிகள் ஸூரர்களுடைய மஹாதபஸ்ஸமாவ விசேஷங்களை ஸ்ரவணம் பண்ணாத மஹர்ஷின் வ்யர்த்த னென்றும் ஸூதப்ராய னென்றும் மூர்க்க னென்றும் அவனுடையஜந்மம் ஸம்ஸார மென்றும் யாதொரு மஹர்ஷின் கரிதங்களான ஸூக விசேஷங்களை ஸ்ரத்தாஸ்ரவணம் பண்ணுகிறானோ அந்த மஹர்ஷின் யதார்த்தனென்றும் மஹர்ஷி ஸிம்ஹ மென்றும் உபதேசித் தார்கள், லோகத்தில் ப்ராஹ்மணனுக்கு பார்ய்ய தசையில்

வித்யா ஸம்பாதநமென்றும் யௌவந தஶையில் ஸ்ருங்வநாதி விஷய ரஸாநுபவ விஶேஷமென்றும் வார்த்தக தஶையில் தபோநுஷ்டாந விஶேஷமென்றுமன்றோ ஸகல ஶாஸ்த்ர ஸித்தம், இந்தப்ராஹ்மணனோவென்னில் நல்லயௌவநாய் ஸௌகுமார்யஶேகரனாய் இந்தகார்யத்துக்கநநுஷ்டிதமான தபஸ்ஸிலே ஈத்ருஶனாய் விஷயவிரக்தனாயிருக்கிறான், அகார்யத்தில நநுஷ்டிதமான க்ரியாவிஶேஷம்போலே விஷயரஸாநுபவ கார்யத்தில் அநநுஷ்டிதமான இந்த தபோவிஶேஷமும் கேவல காய க்லேஶமேதவிர ஸபல மன்று, லோகத்தில் ஸகல ஶாஸ்த்ரஸாரஜ்ஞர்களானவர்ஷர்களும்ஸகல தபோவிஶேஷங்களுக்கும் விஷய ரஸாநுபவமே ஸாரபூத பலமென்று நிர்ணயித்தார்கள், ஆகையால்இந்த ப்ராஹ்மணன் கேவல தௌர்புத்தியாலே இந்த ஸாரதாரதம்ய விஶேஷத்தை அறிய மாட்டாமல் இப்போது அநேக ஜந்மார்ஜித ஸுக்ருத விஶேஷத்தாலே ஸுலபர்களான நம்மை அநாதரித்து இப்போது பண்ணுகிற தபோ விஶேஷம் காமதந்த்ர விஶேஷ வஸித்யாஶம்பண்ணி நிர்மத ரத்ந விஶேஷாந்வேஷணம்போலே யிருக்கிறது, லோகத்தில்ஸர்வாவயவஸௌந்தர்ய ஶாலிநிகளான ஸ்த்ரீகளே ஸகல புருஷ ஸாராயநீயர்களென்றன்றோ ஸகல ஶாஸ்த்ர ஸித்தம், ஆகையாலிந்த ப்ராஹ்மணனுக்கு என்ன தௌர்புத்தியோ, இந்த்ராதிகளுக்குங்கூட துர்லபதரர்களானநாம் ஸ்வதந்த்ரமாய் ஸமீபத்தை யடைந் திருக்கச் செய்தேயும், உபேக்ஷையே பண்ணுகிறான், லோகத்தில் ஸ்த்ரீ ஸ்த்ரீ விவேக ஶூந்யனாய் எந்தகாலம் அநுஷ்டித்தாலும் அந்தகாலம் நிஷ்பலமென்றன்றோ ஶாஸ்த்ர ஸித்தம்' என்றிப்படி அநேகப்ரகாரமாகத் தனித்தனியாய் நிந்தித்தார்கள். அநந்தரம் அந்தமஹாஶாஸ்த்ர தபோதநர் இப்படி அநேக ரமணீ விஶிஷ்டர்களான அப்ஸரஸ்ஸ்த்ரீகளிடத்தில் த்ருணதாவஜ்ஞை பண்ணி ஸ்த்ரீ ஸௌலப்யமாகத்

தவொவிஷயம் ப்ராப்யமாயிற்றென்று பரப்ரயோவித்து, ஸகல தவொஸஜ்ஞைகளான இந்த கஷ்டாஸ்ஷ்களை எந்தநராராதோவோ வொரணம் பண்ணினுன், கெவலம் ஸ்ரீ களுடைய ஸவ ஸங்கல்பநமாத்ரத்தாலேதானே வெதஸாஸ்த்ர ஸாஸ் தெவதா விஷாஸமும் ஜ்ஞாவிஸெஷமும் யாதிருககாதி யதிவிஸெஷ ங்களும் நிஸ்ஸேஷமாக நிவ்ருத்திநாமன்றோ, ஸவஸாஸ்த வெதா வாய் வெயாவாரமதனுன ஸாஸ்ஷங்கூட ஸ்ரீ களுடைய ஸாரணமாத்ரத்தாலே தானே மோஷிதனுய் ஸஹஜ ஸ்வனுக ஆகிருன், ப்ரஹ்மா ஸ்ரீ களை நாககாரமாக வன்றோ ஸ்ருஷ்டித் தார், ஆகையால் ஸ்ரீ களுடைய ஸவா வயொகநமே தவஸி களுக்கு கதிஷும் கஷ்டாவஹம், ப்ரஹ்மாவன்றோ இந்தஜகத்தை ப்ரஜாவ்ருத்யமாக ஸ்ரீ ஸாஷ வெஷத்தாலே விதியமாக நிர்மித்தார், ஆகையால் ஸகலப்ராணிகளும் கஜ்ஞாநாயர்களாய் ஸ்ரீ களைக்கண்டுஸாஷர்களும்ஸாஷர்களைக்கண்டுஸ்ரீ களும் மோஹிதர்களாக ஆகிருர்கள், ஆகையால் நாமிப்போது தவொ விஸெஷத்தாலேஜிதெந்த்ரியனுய் விஷயவிரக்தனுய்நிஜமான இந்த ஸநப்ரதெஸத்திலேயாகிலும்வாஸம்பண்ணி உஜ்ஜீவிப்போ மென்றால் விதிவஸத்தாலேஇங்கேயுங்கூட ஸ்ரீ ஸங்கமாக தவொ ஸஹம்ப்ராப்யமாயிருக்கிறது. லோகத்தில்ஸகலவ்யாபாரத்தாலும் ஸ்ரீஸந்நிதிஸாஸமம்பண்ணவேணுமென்றன்றோஸகலஸாஸ்த்ர விஷயம், ஸம்ஸார ஸமுத்ராநிஷ்டியான ஸாஷன் மஹா ஸமுத்ரத்தில் ஸ்ரீ முதலானவிஷயங்களாகிற ஸஹாக்ராஹங்களாலே க்ரஸ்தனுக ஆகிருன், ஆகையால் கஷ்டாஸ்ஷ்யாதீதனுன நாமிப் போது எங்கே போவோம் என்ன பண்ணுவோம் என்று விஷா த்ராதாராக ஆனுர் ஸஹாஸாஜரென்று நாரதமஹர்ஷியான ஸூமா ஸஹஷிக்கு உபதெஸித்தார்.

ஶ்ரீ நாரத³꞉ ॥ ஏவம் ஸம்விக்³நஹ்ருத³யோ ப்³ருஹத்³ப்³ரஹ்மவதாம் வர-
த꞉ । ஜிதேந்த்³ரியோ ஜிதக்ரோத⁴ ஸ்ஸத்யஸந்தோ⁴ த்³ருட⁴வ்ரத꞉ ॥
அக்ஷோப்⁴யோ ஸ்வபராக்ரமா த்³ருஷ்ட்வா ப⁴யாநகாந் । நாரா-
யணம் ப்ரபந்நோऽஸௌ ஶரணம் யயௌ ॥ அப்ஸர-
ஸ்த்ரீணாம் நிஷ்கம்பம் ப்ரவரம் ஹ்ருதய ஶரணம் ஹரிம் । அநு-
ப்ரவிஶ்ய ஸர்வஜ்ஞா ப்ரயாதா தேந தாபிதா ஶோகா-
பி⁴ப்ஸிதா꞉ ॥ ௧௭ ॥

அநந்தரம் இந்த மஹாராஜ தபோதனர் இப்படி அநேக ப்ரகாரம் ப்ரலோபனை பண்ணி ஜிதேந்த்ரியராய் ஜிதக்ரோதராய் ஸத்யஸந்தராய் எப்படிப்பட்ட ப்ரகார விசேஷங்களாலும் கலக்கவொண்ணாத தைர்யத்தை யுடையவராயிருந்தும் ஸ்த்ரீகளுடைய கடாக்ஷபாணங்களாகிற துர்நிவாரண விசேஷங்கள் அத்யந்தம் கோரதரங்களென்று பராம்ருசித்து சீக்ரமாய் விஷயேந்த்ரிய நிக்ரஹ பராயணனான ஶ்ரிய꞉பதியை தேவரீரே இந்த விபத்தில் நின்றும் ரக்ஷித்தருள வேணுமென்று சரணமாக அடைந்தார். அநந்தரம் இந்த அப்ஸரஸ்த்ரீகளும் அத்யுக்ரரான மஹாராஜ தபோதனரை இன்னம் ப்ரகாராந்தரமாய் பராபவம் பண்ணினோமாகில் அநிர்வசநீயமான பாபம் ப்ராப்தமாமென்று பீதியாலே ப்ரதிஷ்டம்பராவர்களாய் ப்ரஹ்ம ராஜேந்த்ர ஸபாயி நிர்கமன பாத்ர யோக்யர்களான நாம் இப்போது இந்த அப்ரயோஜன மநோரத்தை வசீகரிக்கமாட்டாமல் போனோமன்றோ, ஆகையால் நாம் இத்தனை நாள் பிழைத்த பிழைப்பும் வ்யர்த்தமாய் போயிற்று, இனிமேல் எந்த முகம் கொண்டு இந்த்ரனிடம் போகப்போகிறோம், நம்முடைய ஜந்மத்தை அக்நிப்ரவேசம் பண்ணினாலும் தீராதென்று பரஸ்பரம்

நிரீக்ஷித்துக்கொண்டு யஜ்ஞபால் ப்ரஸந்நரானவர்களாக ஆனார்களென்று நாரதபகவான் ப்ருகு மஹர்ஷிக்குபதேசித்தார்.

இதி ஸ்ரீப்ராஹ்மே புராணே ப்ருகுநாரதஸம்வாதே
ஸ்ரீஹஸ்திகிரிமாஹாத்ம்யே த்ரயோதஶோऽத்யாய:.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீக்ருஷ்ணதாதார்ய பாதாரவிந்தாப்யாம் நம:.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஸ்ரீஹஸ்திகிரிமாஹாத்ம்யம்

சதுர்தஶோऽத்யாய:.

ஸ்ரீநாரத: ॥ ஶ்ருணு ப்ருகோ பரம் புண்யம் தஸ்ய
யோகம் மஹாத்மந: । ஸமேத: ஸர்வலோகாத்
ஹேதும் ப்ரணவம் தத்ர ஸமாதிநா ॥ ௧ ॥

ஸ்வஸ்திஶ்ரீ ப்ரபவ யுகத்திலே த்ருதீய ஸ்திதியான ஒருமஹேந்த்ராழ்வான் ப்ரணவத்தில் ஸ்வபாவவிஶேஷங்களிலே ஸ்வபாவரராய் நம்பண்ணிக்கொண்டு ஒருஸமயவிஶேஷத்தில் ப்ரணவ க்ஷேத்ரதீர்த்தயாத்ரையாலே ப்ரஸித்த பதரிகாஶ்ரம ப்ரயாகமஹா ஸாகரஸங்கமாதி ஸேவாபாவ்யங்களாக கோதாவரீ தீர்த்தத்தை அடைந்து அந்தப்ரதேசத்தில் ஸந்நிதராய் தபோநுஷ்டானபராயரான ஸ்ரீப்ருகு மஹர்ஷியைக் கண்டாரென்றும், அநந்தரம் அந்த ஸ்ரீப்ருகு மஹர்ஷி இந்த வைஷ்ணவ ஸார்வபௌமனான மஹேந்த்ராழ்வானை ஸேவித்து அநேக ஸம்பாவனோபசார விஶேஷங்களாலே உபசரித்து 'நீர் ப்ரபவ

ஜந்மத்திலும் ஸாமவேதாத்⁴யேன், கேவலஸிம்ஹனுடைய ஶாப விஶேஷத்தாலிந்த ஜந்மத்தில் மஹேந்த்³ரத்வத்தையடைந்தீரென்று விஜ்ஞாபநம் பண்ணினீரென்றும், அந்த மஹாநாஸவனுக்கு மஹேந்த்³ரத்வ ப்ராப்தி எப்படியென்று ஸ்ரீமஹர்ஷி ப்ரஶ்நம் பண்ணவாரே, அவர்பூர்வஜந்மத்தில் மஹாஸாது வென்றொரு ப்³ராஹ்மணோத்தமன், ஸமாஹித த்ரிகூடஶிகரத்திலே ஏகாகியாய் ஜிதேந்த்³ரியராய் ஜிதக்ரோதராய் விஷய விரக்தராய் உக்³ரதர தபோநுஷ்டாந ஶாலியாக ஆனீரென்றும், ஸநந்தரம் அந்த தபோ விஶேஷத்தாலே தேவேந்த்³ரன் தனக்கு ஐந்த்³ரபத³ வ்யதிவ்ருத்தி வரப்போகிறதென்கிற பீதியாலே ரம்பா⁴த்³யப்ஸர ஸ்த்ரீகளையழைப்பித்து ஸநக ப்ரகாரம் ப்ரபோ³த⁴நம் பண்ணி மஹாஸாது தபோத⁴ந ருடைய தபோப⁴ங்க³ம் பண்ணச்சொல்லி நியமித்தானென்றும், ஸநந்தரம் அந்த அப்ஸரஸ்த்ரீகளும் த்ரிகூட ஶிகராக்³ரத்திலே போய்மஹாஸாதுவைக்கண்டு ரூபயௌவநமதி³தர்களாய் நாநா ந்ருத்யநவரஸஸங்கீ³த ஶ்ருங்கா³ரஹாவபா⁴வஸந்த³ர்ஶநாதி³ஶ்ருங்கா³ர ரஸோத்³தீ³பக வ்யாபார விஶேஷங்களாலே வ்யாமோஹநம் பண்ணினார்களென்றும், ஸநந்தரம் அந்தமஹாஸாது தபோத⁴நர் ஸர்வஜ்ஞரவிரக்த ஸக்தசித்தராய் எந்தப்ராஜ்ஞர் இந்தஸ்த்ரீகளை நம்முடைய தபோப⁴ங்க³ ப்ரேரணம்பண்ணினதென்று விஜ்ஞாதராய் அந்த ஸ்த்ரீகளைக் கண்ணெடுத்துப் பாராமல் த்ருணீகரித்தாரென்றும், ஸநந்தரம் அந்தஅப்ஸரஸ்த்ரீகளும் அந்த மஹாஸாதுவைப்பார்த்து, இவனோர் இந்தப்³ராஹ்மணன், ஸத்யவ்ரத ராத்மாவாய் விஷயரஸாநுப⁴வ காலத்தில் உக்³ரதர தபோ நுஷ்டாநஶாலியாய் தேவாதி³தேவமோஹிதர்களாய் ஸநகஜந்ம ஜித தபஸ்ஸமாதா⁴ய மோஹிதர்களான நாம் ப்ரத்யக்ஷமாய் ஸமீபத்தை யடைந்திருக்கச் செய்தேயும் எந்த ப்ரயோஜநமாயா லேயோகண்ணெடுத்துப்பாராமல்இருக்கிறான்,லோகத்தில்யௌவந

காயத்தில் ஸர்வாவயவ ஸௌந்தர்யஶாலிநிகளான ஸ்த்ரீகளோடு ஸஹித நூறாயிரம் ஸம்வத்ஸர காலம் விஷய ப்ரவண்யமாக ஸம்ஸாரவம் பண்ணுத ப்ராரப்தன் ஸாமர்த்ய ஹீநனென்றும் வ்யர்த்தனென்றும் ப்ராரப்தாயுஸ்ஸனென்றும் நிந்தித்தார்களென்றும், அநந்தரம் அந்த மஹாபாபாத்மரும் அந்த ஸுந்தர ஸ்த்ரீகளாலே வெளுத்தகங்களான ஸதாவிஶேஷங்களை யெல்லாம் மஹாதீஶவ ஶ்ரவணம்போலே அநாதரித்து இதென்னஸங்கடம் ப்ராப்தமா யிற்றென்று ஶோகாக்ராந்தராய் அநேக நரகயாதநாஹேதுக்களான ஸ்த்ரீகளுடைய ஸாந்நித்யம் ஸர்வதா பரிஹரணீய மன்றோ; இதற்கு நாமென்ன செய்யப்போகிறோமென்று வித்ராக்ராந்தராய்விஷயேந்த்ரிய நிக்ரஹ ஸமர்த்தனான ஶ்ரிய:பதியை ரக்ஷகனென்று ஶரண வரணம் பண்ணினாரென்றும், அநந்தரம் அந்த ஸுந்தர ஸ்த்ரீகளும் ஸகலஜந வஶீகரண ஸாமர்த்யஶாலிநீ களான நாமிப்போது இந்த ப்ரபோதக தேஜஸ்வி சரித்ரத்தை வஶீகரிக்க மாட்டாமல் போனோமன்றோ; இனி நம்முடைய தேஹத்தை அக்நிஸாத் பண்ணவேண்டாமா? என்று தங்களைத்தாங்களே நிந்தித்துக்கொண்டு ஜ்ஞாநாக்ராந்த சித்தர்களாக ஆனார்களென்றும், நாரத பகவான் ப்ருகுமஹர்ஷிக்கு உபதேஶித்தாரென்று ஸங்க்ஷேபார்த்தம் ப்ரஸக்தி:.

அநந்தரம் ஆகையிலே அந்த மஹாபாபாத்மதபோநிதி ஸுந்தர ஸ்த்ரீ ஸங்க விரக்தராய் வ்யஸநாக்ராந்தராய் ஸகலஜந ஸம்ரக்ஷகனான ஶ்ரிய:பதியை 'தேவரீரே இந்தவிபத்தில் நின்றும் ரக்ஷித் தருள வேணும்' என்று ப்ரார்த்தித்து அநேகப்ரகாரம் ஸ்தோத்ர பூர்வகமாக ஶரண வரணம் பண்ணினாரென்று நாரதபக வான் ப்ருகுமஹர்ஷிக்கு உபதேஶிக்கிறார்.

ஸ்ரீ நாரத: ॥ கதாசித் ப்ராஹ்மண ஶ்ரேஷ்டம் தபோத்ரீ யோகிநம் ப்ரீதமாநஸா: । அநேகதாஸ்ஸௌவ விஷ்டாம் ஸேநாதம் ப்ரணம்ய பாத ஸமீபே ரஹஸ்ய: ॥௧॥

அநந்தஶ்ரீஶாயீ தபோநிதி ஸ்வாத்ம ஸம்ரக்ஷணார்த்தமாக ஸகலஜகத் காரண பூதனாய் நிகில கலிகல்மஷாபநோதந படுதரனான வாதனைசெய்வித்து பார்த்தஸோதக வ்யாகாரம் ஸ்ரோத்ர பவித்ரமாக ஶரண வரணத்துக்கு அநுபவித்தார்.

அநாத்யந்தம் புருஷம் புராணம் பரம் பரஸ்மாத் ஸர்வேஶமீட்யம் । நிராஶ்ரயம் நிஷ்கலம் அப்ரமேயம் ஹரிம் ஶ்ருதிஸ்தம் ஶரணம் ப்ரபத்யே ॥ ௨ ॥

ஜநநமரணரஹிதரன்றோ தேவரீர்! உபநிஷத்ப்ரதிபாத்ய புருஷஶப்த வாச்யரன்றோ தேவரீர்! நித்யநூதநரன்றோ தேவரீர்! ஸர்வஸ்வாமிவானன்றோ தேவரீர்! நிகிலஜகந்நியந்தா வன்றோ தேவரீர்! நித்யஸூரிகளாலே நிரந்தரம் ஸ்தூயமாந ரன்றோ தேவரீர்! நிகிலபாப நிவர்த்தகரன்றோ தேவரீர்! நிகிலஜந ஹ்ருதய பங்கஜ ப்ரவிஷ்டரன்றோ தேவரீர்! ஆனபடியினாலே தேவரீரை ஶரணமாக அடைந்தேன், இந்த விபத்தில் நின்றும் ரக்ஷித்தருள வேணும் ஸ்வாமிந்.

ஸஹஸ்ரஶீர்ஷம் ஸர்வமிதம் ஸர்வம் ஸர்வேஶ்வரம் யோகேஶ்வரம் ஸ்வாத்மயோகிநம் । அநேகரூபம் ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரஸ்தித்யாதி ஹேதும் ஶரணம் ப்ரபத்யே ॥ ௩ ॥

அநேகரூபத்தோடு கூடிய ஆயிரம் திருமுடிகளை யுடையவரன்றோ தேவரீர்! ப்ரஹ்மாதிகளாலே ஸதாஸேவ்யமாந ரன்றோ தேவரீர்! நிகில ஜகதேக நாயக னன்றோ தேவரீர்! ஸ்வஸ்ருஷ்டி ஸகலஜந ஜநகரன்றோ தேவரீர்! ப்ரஹ்மாதிகளுக்குங்கூட அநேகரூப ரன்றோ தேவரீர்! தேவ ஹிதார்த்தம் அநேகாவதாரம் செய்தருளின பரமேஶ்வரன் அன்றோ தேவரீர்! ஆனபடியினாலே தேவரீரை ஶரணமாக அடைந்தேன், இந்த விபத்தில் நின்றும் ரக்ஷித்தருள வேணும் ஸ்வாமிந்.

அஜ்ஞாநவ்யாதி க்ஷயகாரு ஹேதும் ஹிரண்யம் ஶம்பராத்யா வாணீம் | மாணாஶ்ரயம் நிமக்நாம் தேவதேவம் ஜமத்நிவாஸம் ஶரணம் ப்ரபத்யே ||௪||

நிகில ஜகத் ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஹேது பூத ரன்றோ தேவரீர்! சைதந்ய வர்ண ஸ்வர்ண ஸத்ருஶமான திவ்ய தேஜஸ்ஸை யுடையவரன்றோ தேவரீர்! ஶத்ருநிரஸந பராக்ரமங்களான திவ்ய ஶங்க சக்ரங்களை யுடையவரன்றோ தேவரீர்! ஜந்ம ஜராமரணாதி பயமான ரக்ஷிதரன்றோ தேவரீர்! அஸ்மதாதி ஸம்ஸார பக்ஷாஸ்ஸக்களுக்கு ஆத்மஜ்ஞேயோபாய ரன்றோ தேவரீர்! நிகிலஜகதுத்பாதகரன்றோ தேவரீர்! ஸர்வலோக ஶரண்ய ரன்றோ தேவரீர்! நித்யநிரவத்ய நிரதிஶயஸ்ஜ்வல்ய ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய லாவண்ய யௌவந ஜ்ஞாந ஶக்தி ஐஶ்வர்ய வீர்ய ஶக்தி தேஜஸ் ஸௌஶீல்ய வாத்ஸல்ய மார்தவ ஆர்ஜவ ஸௌஹார்த ஸாம்ய காருண்ய மாதுர்ய காம்பீர்ய ஔதார்ய சாதுர்ய ஸ்தைர்ய தைர்ய ஶௌர்ய பராக்ரம ஸத்யகாம ஸத்யஸங்கல்ப க்ருதித்வ க்ருதஜ்ஞதாத்ய நந்த கல்யாண குண கணாகர னன்றோ தேவரீர்! ஆனபடியினாலே தேவரீரை ஶரணமாக அடைந்தேன், இந்தவிபத்தினின்றும் ரக்ஷித்தருளவேணும் ஸ்வாமிந்.

நமோஸ்து ஜலக்ஷிதீநாம் ஸமாஶ்ரயாய ஸக்ஷ்வம் வேலாதிகம் | ததாத்ருஶம் விமலம் விஶோகம் ஸஹஸ்ரபாஹும் ஶரணம் ப்ரபத்யே ||௫||

ப்ருதிவ்யப்தேஜோ வாய்வாகாஶாதி பூதங்களுக் கெல்லாம் உத்பாதகரன்றோ தேவரீர்! ஸகலஜகதாதாரபூத னன்றோ தேவரீர்! அப்ரமேயஜ்ஞாநத ஸ்வரூபனன்றோ தேவரீர், அவாப்த ஸமஸ்தகாம னன்றோ தேவரீர்! ஸர்வஸ்வாமி னன்றோ தேவரீர்! ஶப்தாதி விஷயஜநித ஶோக ரஹித னன்றோ தேவரீர்! அநேகவிதா ஹயவ்ருஷ பராக்ரமங்களான அநேக ஸாஹஸங்களை யுடையவரன்றோ தேவரீர்! ஆனபடியினாலே தேவரீரை

ஶரணமாக அடைந்தேன், இந்தவிபத்தில் நின்றும் ரக்ஷித்தருள வேணும் ஸ்வாமிந்.

யத꞉ ஸர்வாஸ்ஸர்வோஸி கிம்ஸ்விஜ்ஜகத்த்ரயம் யத்ர நிவிஷ்டசேதஸ꞉ ப்ரயாந்தி பரமாம் கதிம் ப்ரபந்நஸ்தத꞉ தவைவ ஶரணம் ப்ரபத்யே ॥௬॥

ஸகலஜீவதாஸர்வஜ்ஞரன்றோ தேவரீர்! நிஷ்காமர் ஸர்வஸ்வாமியன்றோ தேவரீர்! உத்தரோத்தர ஜகன்மூலமான ஜகத்த்ரயத்தை யுடையவரன்றோ தேவரீர்! ப்ரக்ருதி ஜீவாதார ஸமர்த்தரன்றோ தேவரீர்! ஆனபடியினாலே தேவரீரை ஶரணமாக அடைந்தேன், இந்த விபத்தில் நின்றும் ரக்ஷித்தருளவேணும் ஸ்வாமிந்.

யஸ்யாயம் நிர்மலோ ஶிவஸ்து ஸநாதநம் ப்ரஹ்ம விதோ வதந்தி தமீஶிதாரம் புருஷம் ப்ரஸஹ்ய ரேத꞉ ஶரணம் ப்ரபத்யே ॥௭॥

ப்ரக்ருதியைப்போலே பரிணாமஶாலியன்றன்றோ தேவரீர்! ஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபரன்றோ தேவரீர்! நிஷ்களங்கரன்றோ தேவரீர்! வேதாந்தவேத்யனன்றோ தேவரீர்! ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதிகளாலே கூட துர்ஜ்ஞேய ஸ்வரூபனன்றோ தேவரீர்! ஆஶ்ரிதரவிநாஶக கருணாகடாக்ஷ பூர்ண விஶிஷ்டமான ஆயிரம் திருக்கண்மலரையுடையவரன்றோ தேவரீர்! ஸகல ஜகத்ரக்ஷகரன்றோ தேவரீர்! ஆனபடியினாலே தேவரீரை ஶரணமாக அடைந்தேன், இந்த விபத்தில் நின்றும் ரக்ஷித்தருளவேணும் ஸ்வாமிந்.

யஸ்மாத் ப்ரஸூதாநி ஜகந்தி ஸர்வம் வியுக்தானி ஸாகராண்யேவ பூர்வம் தமேகரூபம் பஹுரூபரூபம் ஶ்ரிய꞉ பதிம் ஶரணம் ப்ரபத்யே ॥௮॥

ஸகலஜகத்காரணமன்றோ தேவரீர்! நிகிலஜகஜ்ஜீவநாயகமாக நிலை திருவேங்கடத்தில் நின்றும் வேதங்களை ஸ்ருஷ்டித்தவராகோருணிகனன்றோ தேவரீர்! ஸாதாரண கரணமாயிருக்கச் செய்தேயும் ஸ்வரூப விஶிஷ்ட வேஷத்தாலே

அநந்தாஸநத்தையுடையவரன்றோ தேவரீர்! ஸகலஜகந்மாதாவான ஸ்ரீதேவிக்குங்கூட ஶரண்யரன்றோ தேவரீர்! ஆனபடியினாலே தேவரீரை ஶரணமாக அடைந்தேன், இந்த விபத்தில் நின்றும் ரக்ஷித்தருளவேணும் ஸ்வாமிந்.

யமேதா விஶந்தி ஸம்ஹாரகாலே யமக்ஷரம் வேதவிதோ வதந்தி | தமவ்யயம் ஜ்யோதிரஜம் ஶிவஞ்ச ஜகந்நிவாஸம் ஶரணம் ப்ரபத்யே ||௯||

ஸகலஜகத்ப்ரகாஶகர்களான சந்த்ர ஸூர்யாக்நிகளுக்குங் கூட திவ்யதேஜ:ப்ரதரன்றோ தேவரீர்! நித்யநிரவத்யனன்றோ தேவரீர்! ஸகலஜகத்ப்ரகாஶகமான தேஜஸ்ஸ்வரூபனன்றோ தேவரீர்! ப்ரக்ருதிஸம்பந்த ரஹிதரன்றோ தேவரீர்! ஸகலஜகத்ஸ்ரஷ்டாவன்றோ தேவரீர்! ஆனபடியினாலே தேவரீரை ஶரணமாக அடைந்தேன், இந்த விபத்தில் நின்றும் ரக்ஷித்தருளவேணும் ஸ்வாமிந்.

ஸமஸ்தபூதாநி சராசராணி விஶ்வஸ்ய தேவோ மநஸைவ ஸர்வம் | மஹார்ணவாந்த: ஸ்வபிதி ஸ்வயம் ய ஸ்தமீஶ தேவம் ஶரணம் ப்ரபத்யே ||௧0||

கேவலம் லீலார்த்தமாக சராசராத்மகமான ஸர்வஜகத்தையும் கேவலம் ஸங்கல்பமாத்ரத்தாலேதானே ஸ்ருஷ்டித்து நானுமொன்றறியேனோ வென்று க்ஷீரஸமுத்ரத்தில் நித்ராநுஸந்தானம் பண்ணுகிற மஹாநுபாவரன்றோ தேவரீர்! தேவதேவோத்தமனன்றோ தேவரீர்! ஆனபடியினாலே தேவரீரை ஶரணமாக அடைந்தேன், இந்த விபத்தில்நின்றும் ரக்ஷித்தருள வேணும் ஸ்வாமிந்.

மஹார்ணவே தேவதரங்கமத்யே ந யஸ்யைவ ஜாதா பஹுபாவிகீர்ணா: | தமேவ யஸ்யா ஸ்ருஷ்டா ஸ்ருஜாதா ஸ்வமேகமீஶம் ஶரணம் ப்ரபத்யே ||௧௧||

ஸாக்ஷீபூதனன்றோ தேவரீர்! நிகிலஜகந்நியந்தா பாரந்தரனன்றோ தேவரீர்! அநேக ப்ரகாரம் விஶகலிதங்களான தரங்க பேநாதிகளுக்கு ஸூக்ஷ்மமான ஸமுத்ரம்போலே விஷய

ஶிஶிர தல ஜந்மாவிகளான ஜீவாத்மாக்களுக் குத்தாரகரன்றோ தேவரீர்! ஆனபடியினாலே தேவரீரை ஶரணமாக அடைந்தேன், இந்தவிபத்தில் நின்றும் ரக்ஷித்தருள வேணும் ஸ்வாமிந்.

உத்³த⁴ர்த்தா ஸம்ஸார தோ³ஷார்ணவாந் நிமஜ்ஜதாம் ப்ராணப்⁴ருதாம் மதிப்ரத³꞉ । தம் விகஸ்வர பத்³மநேத்ரம் சதுர்பு⁴ஜம் தம் ஶரணம் ப்ரபத்³யே ॥ ௧௨॥

ஸம்ஸாரஸமுத்ரத்தில் அழுந்தின ஜநங்களுக்கு உத்தாரகனன்றோ தேவரீர்! விகஸித பத்³மஸத்³ருஶமான குளிர்ந்த திருக்கண்மலரை யுடையவரன்றோ தேவரீர்! நாலு விபத்திலும் ரக்ஷக ஸ்வபாவங்களான நாலு புஜங்களை யுடையவரன்றோ தேவரீர்! ஆனபடியினாலே தேவரீரை ஶரணமாக அடைந்தேன், இந்த விபத்தில் நின்றும் ரக்ஷித்தருளவேணும் ஸ்வாமிந்.

ஜக³த்த்ரயத்ராண விஶிஷ்டயைவ நகை²ர்ஹிரண்யம் நிஜகா⁴ந நகை²ஸ்தம் । ஸநாதநம் ஸாக்ஷி ததோ³த்³ப⁴வம் தம் ஶ்ரீந்ருஸிம்ஹம் ஶரணம் ப்ரபத்³யே ॥ ௧௩॥

ஒரு ஸமய விஶேஷத்திலே ந்ருஸிம்ஹாவதாரம் செய்தருளி ஜக³த்கண்டகனாய் க்ரூரனான தைத்யனான ஹிரண்யனுடைய வக்ஷஸ்ஸை க்ஷணகப்ரகாரம் நகாக்³ரங்களாலே பே⁴தித்து ப்ரஹ்லாத³ ப்ரமுக² ப⁴க்தஜந பரிபாலநம் செய்தருளினப⁴க³வானன்றோ தேவரீர், ஆனபடியினாலே தேவரீரை ஶரணமாக அடைந்தேன், இந்த விபத்தில் நின்றும் ரக்ஷித்தருள வேணும் ஸ்வாமிந்.

க்ஷுத்³ரோபஸர்கா³தி³ பரீக்ஷோத்த² ஶ்ரேஷ்டா²ஸ்து ஶாந்திஸாந்த்³யைஷு । மாத்ருஷ்டஸாரேஷு யதா²நுவேஶாத் ஸ்வாஹா த³யாக்²யம் ப்ரகு³ணீஹி ॥ ௧௪॥

க்ஷுத்³ரோபஸர்கா³தி³ தோத்ர பரீக்ஷாதி³ ஸமஷ்டிமாய் க்ஷேத்ரவிகாரஸமேதமாய் ஸமயத்தோடே இந்த ஹவிஶேஷத்திலே நிஶ்ஶேஷமாக ஶாந்தி உண்டாம்படி தாஸனிடத்தில் பக்ஷபாதம் பண்ணவேணும் ஸ்வாமிந்.

நம: ஸர்வ கல்யாண நிலயாய பராத்மநே । அநந்தாயா-ப்ரமேயாய நிர்குணாய நமோ நம: ॥ நமஸ்ஸஹஸ்ர சிரஸே நமஸ்ஸஹஸ்ரஹஸ்தே । நம: கமல நேத்ராய நமோ ப்ரஹ்மாய விஷ்ணவே ॥ நமஸ்த்ரைலோக்ய நாதாய நமஸ்தே ஸர்வஸாக்ஷிணே । ஸர்வஸ்ரஷ்ட்ரே நமஸ்தே ஜிஷ்ணவே ॥ சங்க சக்ர கதா பத்மதாரிணே லோகதாரிணே । ஸ்ரீவத்ஸ கௌஸ்துப கேயூர கடகாத்யைர் விபூஷிதே ॥ பாஹி மாம் பங்கஜாக்ஷ சரண்யம் சரணாகதம் । க்ஷமஸ்வ ஸர்வபாபானி சரண்ய: ஸர்வகதி: ॥ க்ருபயா ரக்ஷ யதா சித்தம் நமேஷ்வநுரதாம் வ்ரஜேத் । ததா ப்ரஸீத தேவேச சரணம் த்வாம் கதோஸ்ம்யஹம் ॥ ௨௦ ॥

நிகிலஜகதேக காரணனன்றோ தேவரீர்! ஸகலஜகத்ஸ்ரஷ்டாவன்றோ தேவரீர்! ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வேச்வரனன்றோதேவரீர்! அகணித கீர்த்திமானன்றோ தேவரீர்! ஹேயகுண ரஹிதரன்றோ தேவரீர்! ஸஹஸ்ர ஸங்க்யாகமான திருநாம ஸம்பத்தையுடையவரன்றோ தேவரீர்! நிரவதிக தேஜோ ஸம்பத் ஸம்பூர்ணரன்றோ தேவரீர்! பத்மஸத்ருசமான குளிர்ந்த திருக்கண்மலரை யுடையவரன்றோ தேவரீர்! ஸகலஜகத்ஸாக்ஷியன்றோ தேவரீர்! நிகிலஜகத் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹார ஹேதுபூதரன்றோ தேவரீர்! ப்ரஹ்மவிஷ்ணு ருத்ரஸ்வரூபனன்றோ தேவரீர்! ஸகலஜகத்ரக்ஷகனன்றோ தேவரீர்! ஜ்ஞானபலைச்வர்யாதி ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணனன்றோ தேவரீர்! விவிதவிசித்ர சக்திமானன்றோ தேவரீர்! ஸமஸ்தஜகத்துக்கும் நிருபாதிக பந்துவன்றோ தேவரீர்! ஸகலாநிஷ்ட நிவர்த்தகங்களான சங்கசக்ர கதாத்யாயுதங்களை யுடையவரன்றோ தேவரீர்! ஸகலஜகதாதார பூதரன்றோதேவரீர்! விவிதமணிமய ரசிதங்களான கேயூரகடகாதி திவ்யாபரணங்களை யுடையவரன்றோ தேவரீர்! ஸர்வலோக சரண்யனன்றோதேவரீர்! ஆனபடியினாலே ரக்ஷகாந்தர ரஹிதனாய்த்தேவரீரையே சரணமாக அடைந்தேன், க்ஷுத்ரவிஷயாவகாஹநமான என்னுடைய சித்தம் நிர்மலமாய் தேவரீருடைய திவ்ய

சரணாரவிந்தத்தில் ஸக்தமாம்படி ஶாஸனிடத்தில் ப்ரஸந்ந கடாக்ஷம் பண்ணவேணும் என்கிறார்.

நத்வர்ணிதவ்யக்தநாம ப்ரக்ருத ப்ரபு: ப்ராஸவ: । ஸ்மிதாநாம் ரக்ஷணைகைஸ்ய ஸமாதஸ்ய ப்ரஸ்யிதாய ॥ ஸ்ஸகாம விஷயாபாஸி: ஸ்வதேவா தாம்பாஜ ஸ்ம்ருதி: । அயோ:ஸ்ஸ்தி நபுருஷஸ்ய தேஜஸ்திரயோரிவ ॥ ஸ்வதாம்போஜாக்ஷம் அஸ்யாபா நஸம்ஸ்ப்ருஶம் । நரம்கருபப்ராணார்ஜா ஸ்ராவய ஜ்ஞாநீலிணம் ॥ தீர்ஷ்ய யதா நாத ப்ரக்ருதே தீக்ஷம்வ்யக்தி । தமேவ ஸ்யாம் காஹ்வஷ்ட ப்ரதாம் ஸ்வஸாம்ஸ்த: ॥ ஸயிவ்யஸ்ய ஸ்வப்ராய கிரோஹ்ய ஜ்ஞாபஸ்தே । ஸ்வாத்மஸ்ய ப்ரவநாவா ஸ்வநாவா நேவஷ்டாத்மஸ: ॥ யஸ்யாவீக்ஷ்ய தேதத்வ ஸ்ஸக்தி ஸ்ஸஸ்ஜாயதே । உபேக்ஷிதஸ்யாயஸ்ய ஹோமேஹா தஸ்ஜாயதே ॥ கதாதே யாநாராக்ஷ கரு ப்ரஸயவிஹ்வம் । காவேநாப்ய ஶரணா மநோதாஸி ஶர ணம்ஹரே ॥ ஸதாயிஸம்ஶா யதேஸ்யதேதாதே ப்ரஸோதித: கேநஶிஜம் பேயஸா । ஸ்வதேவதாம் ரக்ஷயாதிப்நாஶந ஸ்வ ஜந்யதே நாஸ்தி ஶதிரப்ராவதி ॥ ௬௭ ॥

ஸர்வசரணாரவிந்த ஸக்தர்களுக்கு ஒரு கார்ய விசேஷத்திலும் ப்ராப்தமில்லையன்றோ, ப்ரத்யக்ஷாதி விஷய ப்ராவண்யமும் ஸ்வகீய சரணாரவிந்த ஸ்ம்ருதியும் தேஜஸ்திமிரம் போலே பரஸ்பர விருத்தமாகையாலே ஸ்வகீய சரண ஸரோஜ ஸக்தமான என்னுடைய சேதஸ்ஸு ப்ரத்யக்ஷப்ராணத்துக்கு விஷயமாகாமல் ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் தேவரீருடைய திவ்ய சரணாரவிந்தைக ஸக்தமாம்படி க்ருபைபண்ணவேணுமென்கிறார். ஶ்ரீபாதஸ்வாமிபாதுகையான ஸ்வகீய கடாக்ஷ பாத்ரவிஷயனான பாபிஷ்டனுக்கு ஸந்தாபம் ஒன்றுமில்லையன்றோ! தேவரீருடைய திவ்ய கருணாகடாக்ஷ பாத்ரவிஷயனான பாபிஷ்டன் மோக்ஷ ப்ராப்தியாக விளங்குகிறவனென்றும் அதற்கு அவிஷயனான பாபிஷ்டன் ஸம்ஸாரைக போக்யனென்றுமன்றோ!

ஸகல வேத சாஸ்த்ரங்களும் உத்கோஷிக்கிறன. ஆகையாலே என்னுடைய தேஹஸம்பந்துமாகையாலே த்ருஷ்டு பாண பஸம் வசமாகாமல் பக்ஷபாதம் பண்ணி இந்த சுதர்ஸனஸ்ரீ ஸமயத்தில்நின்றும் ரக்ஷித்தருளவேணும் ஸ்வாமிந், என்றிந்த ப்ரகாரம் தேஹாபாஸு தவோபாயந்நர். ஸகல ஜகத்ரக்ஷகனான ஸ்ரிய: பதியை சரண வரணம் பண்ணினென்று நாரத பகவான் ப்ரமதேஹஷிக்கு உபதேசித்தார்.

ஸ்ரீ நாரத:॥ இதிஸம்ஸ்துத்ய தேவீப்ரஸந்நதபோநிதிம் ஹ்ருதய ஸரோருஹ கர்ணிகாந்தரஸ்தம் । ஸரஸிஜதத்ப்ரபதீஸ்வரம் ஸபஸ்ருது ஸபக்ஷஸாயிப்ரோபஹ்ருதஹரிஹ:॥ தம் த்ருஷ்ட்வா தபதாம் ச்ரேஷ்டம் நீதிவிதாம் வரம் । நிராசா: ப்ரயயௌ ஸத்ஸாராணாம் திவ்யலோக்ஷித:॥ தம் ஸம்ஸாரதேஹம்த்ராயதாபஸம் ஸாதாரஸதம் । ஸாரம் ஹநாநாதிஸ்தாஸா வித்ஸிதா சிக்ஷமளரவா:॥ ஸவதாஸாம் வசும்ஸா யஷ்டிண்ணா பவுஸந்தந: । ஹஜரதேவேண தபஸா ஸம்ஹம் க்ஷதும் தேநாதயே॥ தத: ஸ்வபம் ஹஜோஸக்வா கரிணீஹி ஸ்வோவ்ருத:। ப்ரயயௌ ஸ தடாதத்ர ஸருஹோ யத்ர தாபஸ:॥ ஸுவாரகரிணீயதேயே ஸ்வஹதஸ்ய ஸமீபத:। தேயநு தேஹதேந நதநதூஹதி சிகஜம்॥ ஸுரஹம் ஜரிதவேஸ்வரம் ஹஜ யதயம் ஸதாபஸ:। கஸ்ஸம்கிதேதி ஸ்வஸ்யோ ததசோநா நீதிதேக்ஷண:॥ பார தஸ்வஸ்ய வடுகி ஹஜேந்த்ர: காமமோஹித:। ரேமே கரதாதி தபாஸி: கரிண்யா ஸஹமேயயா॥ ரமமாண ஜுஷம் த்ருஷ்ட்வா காஞ்ஜரம் காமமோஹிதம் । சிவவாச க்ஷணாத்தம் மஹேந்த்ர ஸ்வஸ்ய ய்மத:॥ தத்ஸம்ஹிதய நிவ்ருத்யேவ ஸம்ஹ கரநுப ஹதநு । ஹஜாய ஸ்ரவ்யுஷயா மாஸமோஹித ஸஸ்யமாயயா॥ தமோஷ்டாக வஹஸா ஸ்ருஷ்ட ஸர்வஜேஜு மஹாமஜ:। மஹாபலோ மஹாதேஜா மஹாதிவமண்டலா:॥ ஸரோருஹரிணீயதேயே ச்ரீகரா மேநாகரா:। ந த ஸர்ஸார ரோஹா நம்வதவ ஜநக்ருதாநிவ॥ நமேவா

பாலஜய விஷ்ணும் ஶயநமேவ பஶ்யதே: । அநாதி விஶ்வம் த்ருஷ்டம் விஷ்ணும் ஸ்துதிஸ்துதம் ॥ ௪௯ ॥

அநந்தரம் மார்க்கண்டேய தபோநிதியிப்படி ஸமஸ்தாநேகக்லேஶ ஸமாராதநம்பண்ணித் திருப்பியும் ப்ரத்யக்ஷமான ஸர்வேஶ்வரனான ஶ்ரீமந்நாராயணனை த்யாநம்பண்ணிக்கொண்டு தபஸ்ஸுக்கு ஆரம்பித்தார். அநந்தரம் அந்த ருஷிகளும் நிர்விண்ண சித்தராய் மார்க்கண்டேய தபோதநரைக்கண்டு ஹதாஶர்களாய் பாலனுடைய ஸமீபத்தை அடைந்து, உத்தாஹஸஹிதர்களாய் ஆஜ்ஞையால் ஸ்வஸ்தர்களாய் ஸந்துஷ்டர்களாய் பாலனுக்கு மார்க்கண்டேய தபோதநருடைய வ்ருத்தாந்தத்தை யதாவத்தாக விஜ்ஞாபநம் பண்ணினார்கள். அநந்தரம் பாலனும் ருஷிகளுடைய வாக்யத்தை ஶ்ரவணம்பண்ணி விஷண்ணனாய் இனிமேல் நாமே ஜகத்ஸ்வரூபமாக பரிணமித்து தபோபங்கம்பண்ண வேணுமென்று ஸங்கல்பித்து தத்க்ஷணத்திலே தானே ஜகத்ரூபமாக பரிணமித்து அநேக ஜந்து ஜாலபரிவார பரிவ்ருதனாய் மார்க்கண்டேயருடைய ஸமீபத்திலேபோய் மநோஹரனாயும் தன்னுடைய தேஜோ மஹத்விஶேஷத்தாலே மார்க்கண்டேயரை வ்யாமோஹம் பண்ணிக்கொண்டு நாலுபக்கத்திலேயும் ஸஞ்சரித்தான். அநந்தரம் அந்த மார்க்கண்டேயரும் தன்னுடைய ஸமீபத்தில் ஸஞ்சாரம் பண்ணுகிற ஜகத்ஸமூஹத்தைக் கண்டு பீதராகாமல் அதுகளுடைய ஶோபாதிஶய விஶேஷங்களையெல்லாம் ஸாதரமாக அவலோகநம் பண்ணினார். அநந்தரம் அந்த பாலரூபனும் இதுவே ஸமயமென்று நிஶ்சயித்து மார்க்கண்டேயனை அந்த மார்க்கண்டேயருடைய ஆஶ்ரமத்தில் ப்ரவேஶியாமலே ஶயாநரூபியான ஜகத்துகளோடே விவித விசித்ரதரங்களான க்ரீடாவிஶேஷங்களைப்பண்ணினான். அநந்தரம் அந்த மார்க்கண்டேயரும் பரமாத்புதமான ஜகத்தின் ஶோபாவிஶேஷத்தைக் கண்டு சஞ்சலசித்தராய் ஸர்வஜ்ஞனுடைய மாயையாலே இப்படி ஜகத்ரூபமாக ஒரு தபோவிக்ந விஶேஷம் ப்ராப்தமாயிற்றென்று

நிஶ்சயித்துப் பின்னும் ப்ரஹ்மனுடைய ப்ரார்த்தனையாலே ஸர்வாந்த
ர்யாமியாய், இந்த யஜ்ஞமன்றே யஜ்ஞத்தில் நாமும் இப்படி யஜ்ஞா
ங்கமாய்ப் பரிணமித்து தேவர்களாலும் ஆராதனம் பண்ண
வேணும் என்று சிந்தித்தார். அநந்தரம் ப்ரஹ்மாவும் ப்ராதஸ்ஸவ
ஸவ ப்ரதீக்ஷனை ப்ரஹ்ம ஸமர்ப்பணத்தாலே ப்ரேரிக்கப்பட்டவ
ராய் தக்ஷிணத்திலேதானே யஜ்ஞகுண்டத்தை அடைந்து ஶ்ரீமா
ஹா வராஹரூபியாய், ஏக யஜ்ஞ யஜ்ஞபதியாய்க்கொண்டு
ருத்விக் யஜமானர்களோடே கூட தேவர்களாலும் ப்ரார்த்தனீயமான
மதராய் ... விஷ்ணு ... ராய்
யஜ்ஞேஶ்வர ஆராதனம் பண்ணினார் ... என்று
நாரத மஹான் ப்ரஹ்மர்ஷிக்கு உபதேஶித்தார்.

[illegible] ||

தலகக்ஷ்யாம் லஸபுதெ கீதிபுலவ்யா । சுநந்யா விஷ்ணு
ஷக்திஷ்ணு நவஷ்ப்ரவ்யாதி ஜ்யூஷதி ॥ சூாயிதஸ்யா பஊவபும்
ஷஹவாநு உயமஸஊஷரஃ। தமெயஷாஜ்யாவிஸதசம்பஊஜ்யதெ
தாயவஸ்யா ॥ பாணூ்யராவி பாணெ்யாஸி பஊஜ்யாராம்
பஊஜ்யவணவவ । ஸுயெவ்வஸதசம் விஷ்ணு வபுதபுதெஹக்த
வஸ்துஷு: ॥ யோஷுஷ்பேநிஷம்பாணூ்யம் ஷஸபுநம்தவஷாஷுபுஷம்। பாரி
ணாசெந தவஸேவா நகவசெக்யந ஷஹ்யஸெ ॥ ஷஸபுநம்
விஷ்ணுஷக்தாநாம் கீதபுநம்ஸ்லாணம்தயா। ஸவபுஷாஸவபுவாப
ஷ்ந்திதியெஷவிஷா விஷா: ॥ பஊவபுஜ்ஞக்ருதாநாம்செ பா
ணூ்ராநாம் ஹஷஸிஸட: । சுஷ்ப்ரஷ்ராஷ்டா யோயஸ்தம் ஊஷெஷாஸி
ஹஹவநுதத: ॥ ஜஹத்விஜ்ஞாதோஷநிதம் விஷ்ணுமேஹ்யபு யம்தி
யெ । உாவூபுக்தா பாஸாவுக்தாவா பஊஜநீயா விஶேஷத: ॥
சுஷ்யிநு ஹொஷாவரீதிரெ ஷாரகக்ஷீஹாரவம்கஜெ । பஊஜ
யஸ்வ ஹொஹாஹ பாம்பரீகாக்ஷ ஶாஸ்வநு ॥ காநிவி ஶிவஸா
நுத்ரநயாநூஸ ஸ்லகூஷத: । ஶோவிஜ்ஞஸாவஷ்யம் ஸவிதா
க: தஸ்க்ஷத: ॥ ஐதிஶாநிவஸம் நிஶஸ்யூஸ்யம் நியத ஶநா
ஹஜயஊயவொ ஹொஹாத்ரா । உவவி தஹஷுபாஷ்செதாயஹமெநு
ஹபுஷிவிஜெஸ ஶபஊஜயத்தெயெவ ॥௬௬॥

அநந்தரம் அந்த ப்ராஹ்மணன் மஹோதாழ்வான் ஒரு கால விசேஷத்திலே வாராஹ க்ஷேத்ரத்திலேபோய் தைவாதிசயத்தாலே ஸ்வேச்சையாலே சக்ரஸரித்தென்று ப்ரஸித்தமான நதீவிசேஷத்திலே அவகாஹித்து அநந்தரம் அந்த தீர்த்தப்ரபாவத்தாலே விஷயஸம்பர்க்கஜநித பாப விசேஷத்தில்நின்றும் முக்தராய் ‘நாம் ஸம்ஸாரத்தில் வைஷ்ணவ ஸாமாந்யனன்றோ’ என்று ஸம்ஸாரஜ்ஞாநஸமாதியாய் தம்மாலே ஸம்ஸாரக்ருத ஸமஸ்தாபராத ஸாரணஸாக்ஷியாக ஆனார். அந்த சக்ரஸரித்திலே யாதொருவன் அவசமாயாகிலும் ஸ்நாநம் பண்ணுகிறானோ, அந்த புருஷன் ஸம்ஸாராதி துஃகஜநித ஸர்வதுஃகாபஹிதனாய் ஸம்ஸாரஜ்ஞாநஸமாதியாக ஆவன்,

அப்படியே அந்த ப்ராஹ்மணராஜ கஜேந்த்ராழ்வான் ஸர்வஸம்பத்ஸம்ரு
த்தராய் ஜிதகாமக்ரோதராய் நிர்மத்ஸரராய் ஸர்வஸ்வதாந
ராத்தாவான ஸ்ரீதேவியை ஆராதித்துக்கொண்டு காமினீ
வர்ணக்ஷேத்ர நிஷ்டையாலே ப்ரத்யக்ஷவ்ருத்த ஸேவா
பரவசமாக வேகவதீ தீரத்தில வந்து ப்ராஹ்மணஸ்த்ரீ
யைக்கண்டார். அந்த ப்ராஹ்மணஸ்த்ரீயும் ப்ராஹ்மண
கஜேந்த்ராழ்வானைக்கண்டு ஆச்சர்யமான பரவசமாக ப்ரதி
வாதநம்பண்ணி நம்மிடத்தில் அநுக்ரஹ விசேஷத்தாலே இப்
படி ஜந்மமாக ஸாக்ஷாத் பகவானே க்ருபை பண்ணின
னென்று அத்யவஸாயம்பண்ணிக்கொண்டு அநுஸந்தித்தாராய், இப்
போது தேவரீர் யாத்ருச்சிகமாக ஸேவை ஸாதித்த படியினாலே
அடியேன் பவித்ரனாகவும் அநுக்ருஹீதனாகவும் க்ருதார்த்தனாகவு
மானேன், லோகத்தில் வர்ணங்களெல்லாம் பகவத்
கடாக்ஷாதீந மாகையாலே ஏக காலத்தில் ப்ரத்யக்ஷமாக
ப்ராப்தமாயிற்று, ஸாக்ஷாத்காரான தேவரீருடைய ஸேவா
விசேஷம் ஸித்தித்த படியினாலே நான்பூர்வஜந்மத்தில் அநேக
பகவதாராதநம்பண்ணினேனென்று ஜ்ஞாபிதமாயிற்று, நிர்ஹேது
க க்ருபாஸாகரரன்றோ தேவரீர்! நித்யஸம்பத்ஸம்ருத்தரன்
றோ தேவரீர்! தேவரீருக்கு அநேகம் ஸேவை முண்டாகக் கடவது,
தேவரீர் பூர்வஜந்மத்தில் அநேகபகவதாராதநங்களைப் பண்
ணினவ ராகையாலே இந்த ஜந்மத்திலும் அந்த பகவதாராத
நிஷ்டை க்ருதார்த்த ஸாக்ஷியாக ஆயிற்று, ஆகையாலே வர்ணாச்
ரமஸ்தர்களுக்கெல்லாம் வர்ணதர்மம் தான்றோ தேவரீர்! பூஜ்யர்க
ளுக்கெல்லாம் பூஜ்யதமரன்றோ தேவரீர்! பகவான் ஸத்வஸ்வ
பாவமாகையாலே தேவரீருடைய ஹ்ருதயகமலத்தில் நிர
ந்தரம் வாஸம் பண்ணுகிறார், லோகத்தில் விஷ்ணுபக்தருடைய
தர்சந ஸ்பர்சந கீர்த்தநாதிகளெல்லாம் ஸகல பாப ஹரங்க
ளென்றன்றோ ஸகலசாஸ்த்ர ஸித்தம், ஆகையாலே அநேக ஜந்மா
ர்ஜித புண்ய பரிபாக விசேஷத்தாலே நிரதிசய பகவத்பக்தி

ஸ்தரான தேவரீருடைய ஸேவை முதலான ஸர்வ ஸௌபாக்ய விஶேஷம் அடியேனுக்கு லபித்தது, ஆகையால் நான் பூர்வ ஜந்மத்தில் அநுஷ்டித்த தபோவிஶேஷமெல்லாம் இன்றைக்கு ஸபலமாயிற்று, ஶாஸ்த்ரஜ்ஞனாயிருந்தாலும் ஸர்வஜ்ஞனாயிருந்தாலும் விஷ்ணுபக்தி வர்ஜ்யன், ஆகையால் விகஸிதகமல மநோஜ்ஞ கா?? பாரிஜாதாதி பாதபவிஶேஷ ஶோபிதமான இந்த கோதாவரீ தீரத்தில் தேவரீர் ஸமவஸ்தாநம் பண்ணிக்கொண்டு ஸாந்நித்யம் பண்ணினால் தேவரீருடைய ஸஹவாஸ பலத்தால் அடியேனும் க்ருதார்த்தனாக ஆவேனென்று ஸ்தோத்ரபூர்வகமாக விஜ்ஞாபநம் பண்ணினர். அநந்தரம் இந்த [illegible] மஹேந்த்ராழ்வானும் ப்ருஹஸ்பதியினுடைய விஜ்ஞாபநத்தை ஶ்ரவணம் பண்ணி அப்படியே ப்ருஹஸ்பதிமஹர்ஷியோடேகூட கோதாவரீ தீரத்திலே பஹுகாலம் பகவத்ஸமாராதந பூர்வகமாக ஸமவஸ்தாநம் பண்ணினரென்று நாரத பகவான் ப்ருகுமஹர்ஷிக்கு உபதேஶித்தார்.

இதி ப்ராஹ்மபுராணே ப்ருகுநாரத ஸம்வாதே
ஶ்ரீஹஸ்திகிரி மாஹாத்ம்யே ஷஷ்டோ(அ)த்யாய:.
ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஶ்ரீ:.
ஶ்ரீமத்ப்ரணதார்த்திஹர வரத பரப்ரஹ்மணே நம:.
ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஶ்ரீஹஸ்திகிரி மாஹாத்ம்யே
ஸப்தமோ(அ)த்யாய:.

ஶ்ரீநாரத: ॥ மஹேந்த்ரஸ்தோத்ரகம் ஸாதர பூர்வகாநந்தஶோபிதே । வஸந் கோதாவரீதீரே நிநாய திவஸாந் பஹூந் ॥ ப்ருஹஸ்பதிஶ்ச மஹேந்த்ரஶ்ச கஶ்யபஜ ஶாஸநாத்மகயோ: । பரஸ்பரம் விராகாக்ராங்கஸாவிநதத பலந்வதா: ॥ ஸகதாவிந்தாதி ஶ்ரேஷ்டம் ப்ருஹஸ்பதிம் ஸமந்ஸ்த்ரம் | ஸப்ரஹ்மாவி ஸாண்யாதி

நகராண்யத்ர ஸத்தம ॥ கஜேந்த்ர: ॥ ப்ரதிவர்ஷம் கரோமி ப்ரணமாமி நகராண்யத்ர ஸத்தம । ஸர்வ பாப ஹராந்திவ்யம் ஸ்தாநமேதந்மஹாத்மந ॥௪॥

அநந்தரம் இப்படி கஜேந்த்ராழ்வானும் ப்ருகுமஹர்ஷியும் பங்கஜ கல்ஹாராதி வாஸநாவாஸிதமான வேகவதீ தீரத்தில் அநேக ஸஹஸ்ர வர்ஷமாக பகவதாராதநம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஒருஸமயவிசேஷத்திலே கஜேந்த்ராழ்வான் ப்ருகுமஹர்ஷியைப் பார்த்து பாவநதமங்களான நகரபர்வத ஸரித்தடாகாதி விசேஷங்களையெல்லாம் சொல்லவேணுமென்று ப்ரச்நம் பண்ணினார்.

ப்ருகு: ॥ ப்ரதிவர்ஷம் ப்ரவக்ஷ்யாமி நகராண்யத்ர ஸத்தம । கஜேந்த்ர நதீஸங்க்யம் தேஷாம் ஸம்ப்ராப்தவிஸ்தரே ॥ ஸப்தைதாநி ப்ரணமாமி நகராண்யத்ர ஸத்தம । தேஷாம் ஸ்மரணமாத்ரேண க்ஷணாந்நச்யந்தி கில்பிஷா: ॥ அயோத்யா மதுரா மாயா காசீ காஞ்சீ ஹ்யவந்திகா । புரீ த்வாரவதீ சைவ ஸப்தைதா மோக்ஷதாயிகா: ॥ மநோரமேஷு ஸர்வேஷு மஹேந்த்ர கஜோத்தம: । தாஸாமேவ ஹஸ்திசைலஸ்ய ஸமேதே கிரயஸ்த்யா ॥ நகரீணாஞ்ச ஸர்வாஸாம் புரீ காஞ்சீ விசிஷ்யதே । கிரீணாஞ்ச யதா மேருஷ்ஷ்ரேஷ்டோ ஹஸ்திகிரிஸ் ஸ்ம்ருத: ॥ ய: புராவர்த்திதஸ்த்வஷ்ட்ரா ஸ்வயம் விச்வகர்மணா । சோபிதோ ஹயமேதேந ப்ரஹ்மயோநே: ப்ரியைஷிணா ॥ அதஸ்தத்ஸத்ருசோ நாஸ்தி ஹரிஸ்ஸந்நிஹிதோ யத: । தத்ஸ்ம்ருதே ஸர்வபாபாநி ஸம்ப்ரணச்யந்த்யஸம்சய: ॥ ய: ஸரோஜ ப்ராதுர்பாய ஹஸ்திசைலம் ஸமாஹித: । ந தஸ்ய த்ருச்யதே பூயா ஸத்யமேவ தத: ॥ புரீணாமபி ஸர்வாஸாம் ச்ரேஷ்டா பாப ஹராபரா । ஸநகா காஞ்சீதி விக்யாதா புரீ புண்யவிவர்த்திநீ ॥ யஸ்யாம் திஷ்டந் ஹரிஸ்ஸாக்ஷாத் திவ்யமேதேந வேதஸா । சைவ ஸாரதர ஷேதர்ஷிர்து புரீ புண்யவிவர்த்திநீ ॥ ததஸ் ப்ரபதி

श्रीमान् [illegible] । सर्वलोक [illegible] ॥ [illegible] पापकोट्याख्यं हरिः स्वयम् । वरदः सर्वभूतानां अद्यापि परिदृश्यते ॥ सत्यव्रतमिति ख्यातं तत्क्षेत्रं पापनाशनम् । न तस्य सदृशं किञ्चिद्विद्यते क्षेत्रमुत्तमम् ॥ विमानं पापकोट्याख्यं दृश्यते यत्र [illegible] । तस्य सन्दर्शनादेव मुच्यते सर्वकिल्बिषैः ॥ यत्र सत्यव्रतक्षेत्रे काञ्चीमध्ये जगद्गुरुम् । [illegible] पापकोट्यां [illegible] सर्वदेवताः ॥ वरदं पापकोट्यां [illegible] । [illegible] ॥ [illegible] तीर्थं [illegible] सर्वपापप्रणाशनम् । [illegible] ॥ [illegible] । न तस्य सदृशं तीर्थं विद्यते भुवि किञ्चन ॥ स्नात्वा [illegible] सत्यव्रतसमीपतः । अश्वमेधसहस्राणां फलं प्राप्नोति मानवः ॥ [illegible] स्नात्वा [illegible] । विमुक्तः सर्वपापेभ्यो विष्णुलोकं स गच्छति ॥ क्षेत्रे सत्यव्रते तस्मिन् [illegible] काञ्चीति विश्रुता । सर्वपापहरा [illegible] योजनत्रयविस्तृता ॥ तन्मध्ये पापकोट्याख्यं विमानं दृश्यते [illegible] । दृश्यते देवदेवेशस्तन्मध्ये परमो हरिः ॥ [illegible] सिते पक्ष [illegible] । [illegible] ॥ [illegible] । [illegible] जायते [illegible] ॥ [illegible] जनार्दनम् । [illegible] ॥ [illegible] । [illegible] ॥ [illegible]

ஹ்வயே ஹ்ருதே । ப்ராணாய நாமராஜஸ்ய மநஸோ லோக பாவநம் ॥ தபோதாவிவர மாஸாத்ய கிரேர்ஹஸ்த்யஸ்ய மஸ்தகே । பார்த்தஸ்யம் விபராஜஸ்ய மந்த்ரஸ்யம் மாநிபாம் மம ॥ அஸ்வாத்ய தத்ரைவ ப்ரத்யக்ஷம் யஜ்ஞபாவ்யாத்மக । ஸஹிதம் தேவ வஸதி பார்த்தேஸ்யா மாநிஸத்க்ஷ்ம ந்ருஸிம்ஹாஸ்யம் ஸததேவ ச மஞ்ஜாபாத்ரம் ஷட்க்ஷரம் । பதர்மபுரே மாவாஸ்யம் தம்ஸி ஸாயயிஷ்ய ஸபம் ॥ விஷ்ணோ: ஸ்ரீதரம் க்ருத்வா ந்ருஸிம்ஹஸ்யா திஸோமநம் । ஸமப்யதியாத்ரா ந்ருஸிம்ஹம் தத்ரசே வதம் ॥ விஸ்மய விபமாம் தம்ஸ்ரோஸ்மகேநவ । ஸிம்ஹ ஸ்யாஸ்யாதி ஸிஹ்ம் தோ உத்தராசேலஜவதார்வர: ॥ ஸக்ஷாஞ்ச ஷா ஸக்ரமேவ தர்பயிஷ்யத் த்யஸம்ஶய: । தத்ரைவ நாஸ்ய நாஜ்ஞாதோ ந்ருஸிம்ஹம் ப்ரணமேப்ஸம் ॥ தத: ப்ரதக்ஷிணம் க்ருத்வா நாமாதீம்ஸ ப்ரஸந்நயீ: । க்ஷாரஸ்ய ஸிவரந்தஸ்ய பவஜயஸ்ய ஜமத்திம் ॥ அயாஸம்ப்ஜிதஸ்த்ர பரமோ ஸக்த வஸ்ஸல: । ஸதாஸ்யாத்யாத்ர ஸாலோக்யம் தயாஸக்த ஸாதா ஸ்வஹம் ॥ ௩௯ ॥

அநந்தரம் அந்த ப்ருகுமஹர்ஷி ப்ரஹ்மஜோத்பத்தியாழ்வானுடைய வாக்யத்தைக்கேட்டு, லோகத்திலுள்ள புண்ய தீர்த்தவிசேஷங்களும் நகர விசேஷங்களும், பர்வத விசேஷங்களும் வநவிசேஷங்களும் அநந்தங்களாகையாலே ஸங்க்யைபண்ணித்தீராது, ஆகிலும் அதில் ச்ரேஷ்டதமங்களான நகர பர்வத தீர்த்தாதி விசேஷங்களைச் சொல்லுகிறேன் கேளும், அயோத்யை யென்றும், மதுரை யென்றும், மாயை யென்றும், காசி யென்றும், காஞ்சியென்றும், அவந்திகை யென்றும், த்வாரவதீ யென்றும் ப்ரஸித்தமான இந்த நகர ஸப்தகமும் ஸகல பாப விநாசந துர்ந்தரம், ரைவதக ஸஹ்ய மஹேந்த்ர மந்தராசல மலய ஹஸ்திகிரி நாமபி: ப்ரஸித்தமான இந்த பர்வத ஸப்தகமும், ச்ரேஷ்டதமம். அத்ராபி நகரங்களில் காஞ்சீ நகரமும் கிரிகளிலே ஹஸ்திகிரியும் ஸ்ரேஷ்டதமத்

தாலே த்ருஷ்டம். முன்னொருகாலவிஶேஷத்தில் விஶ்வகர்மா
ப்ரஹ்மாவாலே ஆஜ்ஞப்தனாய் அந்த பர்வத ஸமீபத்தில் ஸ்வ
ஶ்ரேயார்த்தமாக ஒரு விசித்ரதர நகர நிர்மாணம் பண்ணி
னன், ஆகையால் பகவந்நித்ய நிவாஸ யோக்யமான அந்த
ஹஸ்திகிரிக்கு ஸத்ருஶமான பர்வத விஶேஷ மொன்று
மில்லை, யாதொரு மனுஷ்யன் ப்ராத:காலத்தில் காஞ்சீ நக
ரத்தையும் ஹஸ்திகிரியையும் ஸ்மரணம்பண்ணுகிறானோ; அந்த
மனுஷ்யன் ஸர்வ பாபவிநிர்முக்தனாக ஆவன், ஸத்யவ்ரத
க்ஷேத்ரத்தில் காஞ்சீ நகரத்தில் ஹஸ்திகிரியில் அஶ்வமேதத்தால்
ஆராதிதராய் பக்தஸுலபராய் ப்ரத்யக்ஷவரதராய் வேகவத்யு
த்தர தீரத்தில் புண்யகோடி விமானமத்யத்தில் ப்ரஹ்மாவாலே
ஸாக்ஷாத்க்ருதராக ஆனார் பகவானாகையால் அந்தவிமானஸ்த்த
த்தில் கார்த்திகை மாஸத்தில் ஹஸ்த நக்ஷத்ர யுக்தத்வாதஶ்யுப
வாஸ பூர்வகமாக பகவதாராதனம் பண்ணினால் ஸர்வபா
பவிநிர்முக்தனாய் இந்த்ராதி ஸுராராத்யனாய் பகவச்சரணாரவி
ந்தத்தை அடைவன், அங்கே அநந்தஸரஸ்ஸென்றும் வேகவதி
யென்றும் ஸர்வபாப நிவாரண க்ஷமமாய் இரண்டு தீர்த்த
விஶேஷமுண்டு, அதில் வேகவதீ ஸ்நானம்பண்ணினால் ஆயிரம்
அஶ்வமேத பலஸித்தி உண்டு, புண்யகோடி விமான ச்சாயா
க்ராந்தமான அநந்தஸரஸ்ஸில் ஸ்நானம்பண்ணினால் ஸர்வபாப
விநிர்முக்தனாய் விஷ்ணுலோகத்தை அடைவன், ஸத்யவ்ரதக்ஷே
த்ராந்தர்கதமான காஞ்சீ நகரத்தில் விமானஸ்த்தத்தில் தைமாஸ
த்தில் ஶுக்ல பக்ஷத்தில் ஏகாதஶ்யுபவாஸ பூர்வகமாக
த்வாதஶியிலே வேகவதீஸ்நானம் பண்ணி பாயஸான்ன நிவேதன
பூர்வகமாக பகவதாராதனம் பண்ணினால் ஸர்வபாப
விநிர்முக்தனாய் புநர்ஜந்ம ரஹிதனாக ஆவன், ஆகையால்
நீரும் பகவதேகாந்த வாஸஸ்தானமான அந்த ப்ரதேஶத்திலே
போய் ப்ரயதம் அநந்தஸரஸ்ஸிலே ஸ்நானம்பண்ணி தீர்த்தாதி
ஷ்டானதேவதையான திருவனந்தாழ்வானை ஸேவித்து, அநந்த

ரம் ஹஸ்திகிரியினுடைய உத்துங்கதமமான ஶிகரவிஶேஷத்தை அடைந்து அங்கே பத்மாஸநஸ்தராய் ஸிம்ஹவ்யாக்ராதிஸேவிதராய் ஶிஷ்யவர்க்கங்களாலே மஹாஸமாதியையுமுறைத்துக் கொண்டு, மஹாஸமாதியுக்தராய் ந்ருஸிம்ஹரூபமான விஷ்ணுவையும் ந்ருஸிம்ஹாநுஷ்டுப் மந்த்ரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு இருக்கிறபடியால் அவருடைய ஸந்நிதியிலேபோய்ஸேவித்து அநுஜ்ஞை வாங்கிக்கொண்டு, ந்ருஸிம்ஹனை ப்ரதக்ஷிண ப்ரணாமங்களாக ஸேவித்து ப்ரஸந்நாத்மாவாய் ஹஸ்திகிரி ஶிகராதிரோஹணம் பண்ணி அங்கு ஜகந்நாதனான ஸ்ரீபதியை ஆராதித்தால் பகவான் ஸத்வஸ்துவினுடையாலே தேவரீரிடத்தில் ப்ரஸந்நனாக ப்ரத்யக்ஷம்பண்ணி போகமோக்ஷமான ஸ்வாமித்வத்தை க்ருபை பண்ணுவனென்று விஜ்ஞாபநம் பண்ணினார் ப்ருகுவென்று நாரதபகவான் ப்ருகுமஹர்ஷிக்கு உபதேசித்தார்.

ஸ்ரீநாரத: ॥ தஸ்ய தத்வசநம் ஶ்ருத்வா ப்ருகோஸ்தஸ்ய மஹாமுநே: । கஜேந்த்ரஸ்து மஹாதேஜா யயௌ ஸத்யவ்ரதம் ப்ரதி ॥ தத்ரைவ ஸுசிரம் காலம் உபாஸாமாஸ கேஶவம் । அநந்யேநாஸ்ய நாஜ்ஞாத: பாதஶேஷ்ய நமஸ்க்ருதா ॥ காம்வீரஸ்ய பராதாஸ்ய ஸ்நாஜ்ஞாதஸ்ய வேதந: । பாவீகஶேஷதடா கேஶவ்யா மஹாமோஹாஜாநிவா ப்ருஹீஶ ॥ அநந்தீ யயு பரிநிநா ப்ருஹீஸ்தகாஸ்வந । ஈஶயு நாயயு ஜ்ஞாதேஷவஸ்யஸ்யா ஶிதாநி ஶிவாநிஶம் ॥ தஸ்மிந்வாரதி ஹஸ்தீமெந்த்ர க்ஷிணீ யஶய ஸம்ப்ரேத । ப்ரதாத்ரா ஸுப்தஸ்ய தாஷ வ்யாவ்ய ப்ரமாதய: ॥ தத்ஸ்தஸ்திந்து மஹாபாண்யே ஶாஸ்வ்யாவ்யாதிகே தத । பஶவஸ்த மநைக்யாஸ்வ விவராஷிபதஜ்வரா: ॥ பாஶ்யாவி மஹாதேஜா நிஷய ஸத்வ ஸெநவெ । கிரீஸ்வ வரஷாத்வாட்ய ந்ருஸிம்ஹம் பயபஜயக ॥ வந்த்யஸ்த விவிவெய: பாதெஷெ ஸ்வயம்வஸ்வமயாதிகெ: ப்ரதக்ஷிணெஜய வெவஸ்தாதெத்ர: கயாநாவெஸ்து ஸவயதா ॥ பஜயா ஆஸவாரதம் கஜேந்த்ரஸ்தாதி ஸஸ்தித: । ஸாம்ஸ்யபியகெஸ்ய விஷ்ணு

தேவ ஸ்துதேவா ஸர்வ ஸாக்ஷிணே: ॥ தேநாஸௌ விஷ்ணு
ஸேஸ்து ஸஹோதேஷ ரணவாஸிநே: । கஜேந்த்ர வேதி
த்யுஸ்ஸம் வரதம் ஸமேதாதயா ॥ பரிசர்யா பராணஸ்ய
கஜேந்த்ரஸ்ய தோஷா: ந: । க்ஷிணீநாம் ஸஹஸ்ராணிவதா நிவ
ஷி நஷி ந ॥ ஸ்ருஹ்ய த்யாவயிதம் விஷ்ணும் திம்வஸ்ய ஹா
ஸம் ॥ வர்வம் ஸம்பஜித தேந கஜேந்த்ரணேஹாத்மநா ।
பாத: பாணிக்யாட்யஜ யஜ்ஞாவக்த்ரா யஜ்ஞாவபி ॥ ௫௧ ॥

அநந்தரம் அந்த கஜேந்த்ராழ்வான், ப்ரகம்பவாக்யத்தைக் கேட்டு, ஸத்யவ்ரத க்ஷேத்ரத்திலே வந்து ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸூக்திகளாலே அநுஜ்ஞாதராய் ஸர்வாணுக்கும் ஸௌலப்யமும் ஸ்ரீபாதஸம்பந்நமுமாக நிர்மிதங்க ளாகையாலே அநந்ததீர்த்த ஜலங்களான ஸ்வர்ணபத்மவிசேஷங்களை க்ஷாளித்தும் ஸம்ஸ்ப்ருஷி யாமல் பஹிர்பூதங்களான பாபீகபடாகங்களி னின்றும் ஸ்வர்ணதாமரஸ பத்மாநயநம் பண்ணி ஹஸ்திசைலாவிலே பகவானையும் ஸமாராதநம் பண்ணினர். அநந்தரம் இப்படி அந்த கஜேந்த்ராழ்வான் அநேக ஜந்துக்களோடேகூட வநத் தில் ஸஞ்சரிக்கிறபோது பீதியால வநஜந்துக்களான துஷ்டஜந்து விசேஷங்களெல்லாம் வநத்தில்நின்றும் நிவ்ருத்தங்களாக ஆயிற் றன. அநந்தரம் சாந்தஸ்வபாவங்களான ம்ருகஜந்து விசேஷங் களும் ருஷிகளும் ஸஞ்சரிக்கத் தொடங்கினார்கள், அநந் தரம் ஸிம்ஹவ்யாக்ராதி பீதியால் ஸம்ஹாரபூதரான பக்ஷ்ய ஜந்துவும் நிவ்ருத்தபயராய் குஹையில்நின்றும் பஹிர்பூத ராய்வநஜந்துக்களான ஸர்வபக்ஷிவிசேஷங்களாலே ப்ரதக்ஷிண ஸ்தோத்ர ஜயாசப்தமுகமாக ந்ருஸிம்ஹனைஸ்தோத்ரம்பண்ணினார். அநந்தரம் கஜேந்த்ராழ்வானும் அவ்யாஹதப்ரதீய தயா வநஜிஹ்வா நிவேதந ஸேவாபூர்வகமான தேவாஸ்யம்பராக்ஷா வசிஷ்டாந ஸ்தோத்ரதீர்த்தாஹரண ஸம்பந்த பயபதீவ வர்த்தகவாத ஸம்வாஹந ப்ரஹ்ருதி கைங்கர்ய விசேஷங்க ளெல்லாம் ஸாம்ஸரிகங்கள் என்றும், பௌர்வகபூர்வாபவவ

மோக்ஷாவஹ நாரிகேள கதலீ பநஸ பூர்ண பலங்களும் த்ராக்ஷாக்ஷோத ஶர்க்கரா ப்ரப்ருதிகளான பதார்த்த விஶேஷங்களுடைய நிவேதந ரூபமான கைங்கர்ய விஶேஷங்களெல்லாம் ஸாத்விகங்களென்றும், வாத்ய வாதந ந்ருத்த கீத வாத்ய வைபவ ப்ரதாந ப்ரப்ருதி கைங்கர்யங்களெல்லாம் ராஜஸிகங்களென்றும், ஶாஸ்த்ர நிர்ணீதங்களான ஸாங்கோபாங்க ஸாத்விக ராஜஸ தாமஸிகங்களான ராஜஸோம ஹோமவிஶேஷங்களாலே பக்தி ஶ்ரத்தா ஸம்யுக்தராய் கஜேந்த்ர ஸஹித ஸமாநீத பதார்த்தவிஶேஷ ஸகலபுண்ய பலப்ரதமாக உத்தரவேதிகா மத்யஸ்தனான வரதனை த்ரேதாயுக மெல்லாம் ஆராதித்தா ரென்று நாரத பகவான் ப்ருகுமஹர்ஷிக்கு உபதேஶித்தார்.

த்ரேதாயாம் பரமேஶாநே ஶாநாதஸ் தபஸ்ஸ்த்ரயஃ । பஞ்சாஶத்ஸஹஸ்ராணி நவவர்ஷாணி யாமுநாஃ ॥ பரிஷத்பூர்வகம் ஸர்வம் ஸம்ப்ருதஃ । த்ரிணமூர்த்தா வ்ருக்ஷா நாநாவித்யா ஸம்விஶத் ॥ கஜேந்த்ரஸ்ய ஸமாஹ்ருத்ய கர்மவிதி கர்மநிஷ்டஃ । பயோவ்ரத யதாஶாஸ்த்ரம் த்ரயஸ்ஸமந்விதஃ ॥ கர்மநிர்வாணாத் க்ரீடிதா ப்ராயஶ்சித்தம் கர்மவிதி । தத்ர நக்ஷத்ர பூஜா கஜேந்த்ரோ நியதவ்ரதஃ ॥ கர்மவித் ப்ரயத்நம் ஜ்ஞாத்வா ஸ்ரீவத்ஸலாஞ்சநம் । ஸர்வதா ஹரிர்யோ ஸமாராதநம் தத்ர ॥ நதீஷு தடாகேஷு கர்மநிர்வித்தா । ஜலஜாநி ஸமானீதாநி கஜேந்த்ரேண நகாநிவ ॥ தத்ஸந்நிதௌ ஸமாஹ்ருத்ய கஜேந்த்ரஸ்ய ப்ரபுஃ । காமதம் பூர்வமேவ நமஸ்க்ருத்யோபஜாநி ஸோ ॥ வரதா வஸாயாம் க்ருத்வாம் ஸர்வத்ராபிவித்தா । பூஜாநி ஸர்வமாத்ராணி ஸம்பூர்ணமேவ விதாவதே ॥ பரிஹ்ருதி விஜ்ஞாய க்ரியாகிதி ॥௬०॥

அநந்தரம் இப்படி கஜேந்த்ராழ்வான் பகவானை ஆராதிக்கிற போது த்ரேதாயுகத்திலே அநேகமாயிரம் ஸம்வத்ஸரம்

வ்ருஷ்டியில்லாமல் ஸமஸ்தமெல்லாம் க்ஷோரதரஸஸ்யப்ரகிரண ஸஞ்சூந்யமாய் த்ருணவநவெஸர ரஹிதமாய் வ்ருக்ஷலதா ஸமூஹாதி ஶூந்யமாய் தேஶஜநத்துக்கு க்ஷயகாரமாக வாயிற்று. அந்த தஶையிலேயுங்கூட மஹேந்த்ராழ்வான் வெகுதூரத்தில் நின்றும் பத்ராநயநம் பண்ணி ஸமாராதநம்பண்ணினர். அநந்தரம் ஒரு ஸமய விஶேஷத்திலே ஸந்நிதியிலே தாம்பூல மாத்ரமே கிடையாமல் போயிற்று, அப்போது மஹேந்த்ராழ்வான் பத்ர புஷ்பாதி ஸமர்ப்பணார்த்தமான நிராதாரதையாலேவ்யஸ நாக்ராந்தராய் போஜநாதி வ்யாபார ரஹிதராய் க்ஷேத்ர மஜ்ஜ ஸீமாந்தரங்களில் தேடித்திரிந்தவராய், உத்³யாநத்தில் க்ஷேத்ரவநாந்த ஸரித்தடாகாதிகளிலே பத்ராந்வேஷணம் பண்ணிக்கொண்டு ஒரு விடத்திலும் காணாமல் து:கா்க்ராந்தராய், பசி தாகங்களோடே வெகு தூரம் ஸஞ்சரித்தவராகையாலே க்ஷுத்துஶ்ரமாக்ராந்தராய், வக்த்ரவைவர்ண்யத்தையுடையவராய், ஸந்தப்தநயநராய் ஶுஷ்கதாலுவாய் ஜடையான ஸமவாநை சிந்தித்து 'ஸ்வாமிந் வரத! ஒரு விடத்திலும் ஸமர்ப்பண யோக்யமான பத்ர விஶேஷம்கிடைக்கவில்லையே, இனிமேல்என்னசெய்வே'னென்று விஷாதஸாகர நிமக்நராக ஆனார்.

இத்யம் ஸம்சிந்தயாநேது மஹேந்த்ரே ஸாத்த்விகோத்தமே। த்ரிகூடஶிகராத்யாது புஷ்பவ்ருஷ்டிஸமாகதா: ॥ ஹரிநாமாத்மகம் கர்ணாப்யாம் ஸக்ருச்சுதம்। ஸமுதாநிவந்தி ஶுத்தாநி ஶ்ரீமந்நாராயணாக்ஷரா:॥ தேவாய தேதாமக்ஷம்ப்ருஹத்ஷு ஸமஜாயிவ: । யயௌ மஹாநாஸாரேண த்ரிகூட ஶிகரம் ப்ரதி ॥ தஸ்ய ஶைலஸ்ய ஶிகரே ஸர்வஸஸ்யாஸ்ரயம் மஹம்। ஶதயோஜந விஸ்தாரம் ஶதயோஜநமாயதம் ॥ ஸர்வதஸ்தம் ஸுஹாவீர ஶோபிதம் விபவைர்விதம்। வநவைகை: பாடலை: சூதை: சந்தநைஸ் ஸமாவ்ருதம் ॥ தேவ புஷ்பாதி ஸம்புல்லஸஜ்ஜநாஶ்ரயம்। யக்ஷ கிந்நர மஹாதேவ பக்ஷிபிஸ் ஸந்நிஷேவிதம் ॥ தத்ர விஶ்வ ஸ்ரோதஸ்ஸம்

க்யாதமேதத் ஸமீரித: । காலேநாஜ்ஞாநிஜக்ராஹஸம்பந்தமநி
மஹாமநா: ॥ தத்ரைகஸ்மிந் ஸரோக்ராஹ ஸ்தித்ருஷ்ணம்பூர்வம் மஹா
நந: । ஜக்ராஹ தீவ்ரம் கஜேந்த்ரஸ்ய தஸ்மிந்த்ரமலம்பயா ॥
அநாத்ருத்ய ததோ க்ராஹம் கஜேந்த்ரோ பலதர்பித: । அமோ
கேந்த்ய ஜக்ராஹ பாத: பாத ர நாகாநு: ॥ தஸ்யா தா-த்
தயா மாமேஷ ஜலமத்யா நூஹாகஜ: । தஸ்யாகர்ஷ க்ராஹ
ஸ்தாந்வீர்யம் க்ரூர தம்ஷ்ட்ர ஜலேசர: ॥ தம்பகர்ஷ மஹா
க்ராஹம் கஜேந்த்ரஸ்து ஸரஸ்தடே । ஸமதம் ஸர்வஶோமத்ய
மகர்ஷமஹேதாபலாத் ॥ இத்தம் க்ராஹகஜேந்த்ரேண தத யுயு
யாதேத பரஸ்பரம் । அநேந்யாந்ய பலஸம்ரப்தௌ ஸக்ஷராணி
ஸம்பஹமநிவ ॥ ததோ ஜலசரஸ்யாஸீத் பலவ்ருத்திர்தினா
த்3நந: । பலஹாநி ஸ்தலேசரஸ்ய கஜேந்த்ரஸ்ய மஹாத்ந:॥
தத்ஸம்ஸர்க்கதோராஸ்த பலக்ஷாக்ஷ ஸம்ஶ்ரய தவச:। ந
ஶஶாக கஜாதீஶ: ப்ராணாநாரயிதும் க்ஷணம் ॥ தத ஸ்வாமித
யா மாஸ கம்பமாநபலாஸ்வயம் । விஸ்ருஜ்ய ஶ்ருண்ணீர்நிஶ்வஸ
ஸந்நிராஸமநாரய: ॥ நாஹம் கஜேபரஸ்யாஸ்ய
த்ராணாயாலம் மயாஸமந்நம் । த்ராதாரம் ஸவ ஹமதா நாம
ப்ராஸாயாமி ஜகத்குரும் ॥ ஸ்வயமாஹா நஹஶ்ரேஶாக விமு
க்தாஹம் ஸாலீ வா நம: । அவயிஷ்ய ஹரிம்த்ருஷ்டா வரதம்
கமலேக்ஷணம் ॥ இத்தம் ஸம்சிந்த்ய ஸஹஸா கஜேந்த்ரஸ்ஸமா
மதி: । ப்ரணதார்த்திஹரம் தயந்ய வரதம் வேதி மத்யமம் ॥
விமோந பாண்யநேகாப்யாமேஷ்ய ஹஸ்திஶைலஸ்ய மூர்த்தநி ।
திஷ்டந்தம் நித்யம் ஸவஹமத ஸமோதரத:॥ தாஷ்டா
வவ பரிப்ராணோ கஜேந்த்ரோ கத்கத்ஸ்வர: । பக்ஷ்யராக்
ஸமாஸக்திப்ரவிஷ்ணும் த்ராஹ்யநிவ ॥ ௮௰ ॥

அநந்தரம் இப்படி கஜேந்த்ராழ்வான் ஶோகிக்கிற ஸமயத்தில் பகவத்கடாக்ஷ விஶேஷத்தாலே த்ரிகூட பர்வதத்தில் நின்றும் கமல வாஸநா வாஸிதனாய் தாமரஸவா ஸம்பர்க்க விஶேஷத்தாலே ஶீதளனாய் ஸமீபிக்கிறா

ஸஹஸ்ரங்களான ஸந்தத ஸம்வத்ஸர விசேஷங்களை ஸந்தோஷிப்பித்துக் கொண்டு ஸுகாநுபவம் ஸஞ்சரித்தான். அநந்தரம் கஜேந்த்ராழ்வான் அந்த ஸங்கத்தை பரித்யாகம்பண்ணி ஸந்தோஷ ஹ்ருதயராய் அந்த ஸமய விசேஷத்தாலேதானே த்ரிகூட பர்வதத்தில் ப்ரவேசித்து அங்கே அநேக வ்ருக்ஷ ஸம்ஸார ஸம்ஸ்க்ருதமாயும் தசயோஜநவிஸ்தீர்ணமாயும் ஶதயோஜந ஆயதமாயும் அநேக தாது கநி ஹாராதி ஸம்ஸக்தமாயும் விசாலபர்வத ஸேவிதமாயும் ஸாநுசரகக்ஷஜாதியுக்த ஸம்பகாதி வ்ருக்ஷ விசேஷங்களாலே சூழ்ந்ததமாயுமிருக்கிற ஒரு ஸரஸ்ஸின விசேஷத்தைக்கண்டு ஆநந்த ஸந்தோஷ ஹ்ருதயராய் தடாக மத்யத்திலே ப்ரவேசித்து ஸமஸ்தாராய நாஸ்தம் ஸஹஸ்ரஸ்நாந ஸந்தாநாஹாரணம் பண்ணினார். அப்போது அதி தீக்ஷ்ண தம்ஷ்ட்ராசாலியாய் ஒருமுதலை ஸமுத்ர ஹரண காலத்தில் ராஹுவைப்போலே கஜேந்த்ர பாதக்ரஹணம்பண்ணிற்று. அநந்தரம் இந்த கஜேந்த்ராழ்வான் ஸமஸ்த க்ருத்ய ஸமஸ்த ஹ்ருதயராகையாலே அந்த க்ராஹ க்ரஹணத்தை அநாதரித்து, திரும்பியும் அநேக ஸம்ஹாராஹாரணம் பண்ணிக்கொண்டு கரையிலேஏறவேணும்என்று சிந்தித்தார், அப்போது அந்த க்ராஹம் கஜேந்த்ராழ்வாரை கரையிலேறவொட்டாமல் பலாத்காரித்து ஆகர்ஷணம்பண்ணிற்று, அநந்தரம் கஜேந்த்ராழ்வானும் அந்த க்ராஹத்தைக்கரையிலே ஆகர்ஷணம்பண்ணினார், இப்படிவர்ஷ ஸஹஸ்ரர்களாய் க்ராஹகஜேந்த்ரர்கள் இரண்டு பேரும் ஜலமத்யத்தில் பஹு காலம் ஸம்வாதம் பண்ணிக்கொண்டு இருந்தார்கள். அப்போது தாராவான அந்த க்ராஹத்துக்கு பலவ்ருத்தி உண்டாயிற்று, கஜேந்த்ராழ்வான் பஹுகாலமாக க்ராஹாக்ராந்தராகையாலே அத்யந்தம் தீர்ப்பராய்ப்பஹுகாலம் தீர்க்கவாஸமில்லாமையாலே சோகக்ஷணராய் வக்ரவக்த்ர ஸாலியான நேத்ரத்தை உடையவராய் உடம்புகளெல்லாம் நடுங்க நடுங்க ராஹுக்ரஸ்த ஸூர்ய ஸம்பூர்ணன்போலே க்ராஹ முகத்தில் நின்றும் விடுவித்துக்கொண்டு கரையில்

ஏறமாட்டாமல், ப்ராண தாரணத்திலே ஸமர்த்தராய் கண்களெல்லாம் நீர்கள்தளும்பத்தளும்ப, இப்போதுஎங்ஙளிதத்திலாகிலும்ஶரீரஸம்ரக்ஷணம்பண்ணிக்கொண்டோமாகில் ஸமஸ்தாபராதநாஶநக்ஷமமென்றுநிஶ்சயித்து,ஸகலஜகத்ரக்ஷகனாய் ஶ்ரீதேவதேவ னித்யனாய், பூர்ணகோடிலீலா நஶேஷ உத்தரவேதிகா ஶைலம்தனைவரதனை ஸ்தோகல்யாண ஸ்தோத்ரம் பண்ணி ப்ரஸந்நராய், அநந்தர மொரு ப்ரஸாதத்தை விகஸிப்பித்து அதனுடைய ஶேஷத்தில் வரதனை த்யானம் பண்ணி ப்ரஸாதமதாக த்யானம் பண்ணிக்கொண்டு பஞ்ச ஸ்தோத்ர ப்ரகாரமாக ஶரண வரணத்துக்கு ஆரம்பித்தார்.

மஹேந்த்ரஃ ॥ த்ராஹி த்ராஹி ஜகந்நாத ஶங்க சக்ர கதாதர । தேஹா தேஹ ப்ருஹீதம் தே தேவ நாயம் ஸர்வதா ॥ தேவீஷ்டி மாத்ராணி நவஶ்யாமி கிஞ்சந । நஶக்நோமி க்ஷணம் ஸ்தாதும் ஶிதோக்ஷஜ நாதந ॥ ஶரணம் த்வாம் ப்ரபந்நோஸ்மி ஸர்வகாரண காரணம் । அநாதி தேவ்யம் விஷ்ணும் தேவ்யந்தம் ப்ரஹ்மஸம்ஸ்துதம் ॥ ஆயாஸம் ஸர்வஹேதாநா தேநாயாஸ தேநாயம் । த்வாம்ப்ரபத்யே மதிம் திவ்யாம் பாரமேஷ்டம் ஶாஸ்வதம் விபோ ॥ த்வத்தக்த ஸர்வ தர்மாணி ஸதீர்த்யா ஜநார்தந । க்ருதார்த்தா பரமம் திவ்யம் ஶாஸ்வதம்வத்ஸேப்ஸிதே ॥ வீஶ்யேந தேநதேவஹ்ருஷிகேஶஜகந்நாதா । ரக்ஷமாம்தேவதேவேஶ வத்ஸேத தேஹதீவ்யா ॥ அசு ॥

அநந்தரம் அந்த மஹேந்த்ராழ்வான், நிகில ஜகந்நாயகனன்றோ தேவரீர் ! சதுஷ் நிர்ஹ ஶங்க சக்ரங்களான ஶங்க சக்ராதிவ்யாயுத விஶேஷங்களை யுடையவனன்றோ தேவரீர் ! காரண பூத ப்ரஹ்மாதிகளுக்கெல்லாம் ஏககாரண மன்றோ தேவரீர்! ஆத்ய ரஹிதனன்றோ தேவரீர் ! நித்ய நிரவத்யனன்றோ தேவரீர் ! ஸகலஜகத் ஆதாரியன்றோ தேவரீர் ! பரப்ரஹ்மபூதனன்றோ தேவரீர் ! காருண்யவதியன்றோ தேவரீர் ! ஸகல

ஜகதாதார பூதனன்றோ தேவரீர்! ப்ரக்ருதிஸம்பந்தரஹிதனன்றோ தேவரீர்! உபநிஷத் ப்ரதிபாத்ய புருஷ ஶப்த வாச்யனன்றோ தேவரீர்! ஶரணாகதரக்ஷகனன்றோ தேவரீர்! ஆன படியினாலே தேவரீரை ஶரணமாக அடைந்தேன், கோர ஸம்ஸார ஸாகரத்துக்குள் ரக்ஷகாந்தர ரஹிதனாய் பஞ்சபஞ்சநமோவிக்ஷிப்யமான கஜேந்த்ரனைப்போலே க்லேஶித ஸர்வகாத்ரனாய் க்ருத்யாக்ருத்ய விவேகஶூந்யனாயிருக்கிற அடியேனை இந்த கூபத்தில் நின்றும் ரக்ஷித்தருளவேணும் ஸ்வாமிந் என்று இந்தப்ரகாரம் ஸ்தோத்ர பூர்வகமாக பரதனை ஶரண வரணம் பண்ணினார் என்று நாரத பகவான் ப்ருகு மஹர்ஷிக்கு உபதேஶித்தார்.

ஶ்ரீநாரத:॥ தஸ்ய தத்வசனம் ஶ்ருத்வா பரதோ பக்தவத்ஸல:। க்ருத்வா ஹரம் ஶீக்ரம் யயௌ யத்ர கஜாதிப:॥ த்ருஷ்ட்வா ஸம்ஸாரஸம்ஸ்த்தாக்ஷிம் கஜேந்த்ரம் க்ஷபிதௌஜஸம்। விதேஹ ஸஹஸா நக்ரம் பக்ஷ்யணக்ரோதநேதிநா॥ ததா ஜலசரஸ்தேஜ ஸாய ஸம்ஸாரோபஸ்த்ரூப தோயப்ரக:। ஹரிம் ப்ரணம்ய ஸம் ஸ்துத்ய ப்ரஹ்லோக கதவாநிஶ:॥ ததா ஸம்ஸார ஸாகரா நீர்க்த்வா கஜேந்த்ரோ விஷ்ணுபாதயோ:। கரஸ்த கமலோ நத்வா பரதாய ந்யவேதயத்॥ தத: ப்ரஸந்நோ பகவாந் பதுமப்ருந்திதாநந:। பஸ்ஶூகரவதந ப்ரணதம் கஜயதயபம்॥ ஸம்ஸ்பர்ஶ்தஸ்ய ததஸ்த பரதோ பக்தவத்ஸல:। ஸாரூப்யம் தஸ்யதத்வாய யயௌ ஹ்ருஷிதிஸிம்ப்ருதி॥ நிர்முக்தகஜராஜஸ்து கோரஶாபம் தமோயநம்। திவ்யரூபயுதம் ஶாநாரோபஸ்ய கரூடோபரி॥ தோஹாத்யம் விஷ்ணுபக்தாநாம் ஸர்வேஷா மேஷதர்ஶயந்। ப்ரயயௌ ஸர்வ பூதாத்மா விஜகம்யப்ர வேஶித:॥ நிர்முக்த கண்டா ஸத்ர பதமே திவ்யஸுவரய:। ஸ்துதோ ஹ்ருஷிகேஶஸ்ய தேவராஜதித்ருக்ஷவ:॥ யதேவ பாகேவோகு நிர்முக்தம் திவ்யதேஹ்யம்। பதிதோ ஹ்ருஷிகேஶஸ்ய திவ்யம் தேஜோமயம் ததா॥ ததைத்ரவாராயிதோ விஷ்ணு பரதோ வெதிகேயம்ய:। புண்யகோடி விமாநஸ்த முகோ ஜகேஶ மோக்ஷதா॥ கூள॥

அநந்தரம் இந்த பகவான் மஹேந்த்ர பர்வதாக்ரமான ஸா நுமதி ஸமீபவிசேஷத்தை ப்ரவேசம்பண்ணி க்ஷீர ஸமுத்ர மத்ய வஸதிஸ்தானமாகையாலே தத்க்ஷணத்திலேதானே வேங்கடகிரி சிகராவில்நின்றும் மஹாஸரஸ்ஸாய் அந்த தடாக தீரத்தில் வந்து ப்ராஹ்மண ரூபதரரான மஹேந்த்ராழ்வானைக்கடா க்ஷித்து ப்ரத்யக்ஷமாய் சங்க சக்ர கதாதராவிசிஷ்டமான ரூபத்தாலே அந்தநக்ஷத்ரத்தை ஸேவித்தார். அநந்தரம் அந்த தேவ ப்ராஹ்மணும் ரூப ஸம்பந்த விசேஷத்தாலே ஜலத்தில் நின்றும் ப்ரஸன்ன ரூபியாய்ப்ரஹ்மருதமாய் பகவானைப்பார்த்து தேவரீருடைய கடாக்ஷ விசேஷத்தாலே அடியேன் க்ருதார்த்தனானேனென்று ஸ்தோத்ர பூர்வகமாக ஸேவித்து ஸ்ரீஸந்தோஷத்தையடைந் தது. அநந்தரம் அந்தமஹேந்த்ராழ்வானும் ராஜர்ஷிஸந்தோஷ்த் த்ரனைப்போலே ப்ராஹ்மணஸந்தோஷ்டராய் சரமத லக்ஷ விசேஷங்களாலே தானே பகவத்விஷய ஸ்மரணார விந்தங்களிலே ப்ரணாமம் பண்ணினார். அநந்தரம் லக்ஷ்மீஸந்த்ர ஸந்த்ரஸ ஸத ந னை ஸமஸ்த ப்ரதிதஸேவா பூர்வகமாக ஸ்தோத்ரம்பண் ணுகிற மஹேந்த்ராழ்வான் விஷயத்தில் லக்ஷ்மீ கடாக்ஷம் பண்ணி ப்ரஹ்மசாரியேயிரிந்துசேஷாசலத்தில் சக்ரதீர்த்த தீர்த்தனான லக்ஷ்மணைக்கண்ட பிதாவைப்போலே ஸந்துஷ்ட ஹ்ருதயராய், ஸதம்போலே ஸகலாதாரமான திவ்ய ஹஸ்த விசேஷத்தாலே, ஸர்வாவயவஸ்பர்சநபூர்வகமாக ஆச்லே ஷம் பண்ணி ஜந்த்ரோயா ஸ்ராதமான மஹேந்த்ரத்தை நிவர்த்திப்பித்து, ஸ்ஸாரோக்யத்தை ப்ரதானம் பண்ணி, ப்ரஸன்ன ப்ரஸாதம் ஸர்வதாஸம்ஸமென்று ஸகல ஜகத்துக்கும் தோற்றுகைக்காக திவ்ய ரூ ப யரான அந்த தேவ ராஜ ஸேவாயநரை தம்மோடு மஹா ஸன் மே லேற்றுவித்துக் கொண்டு சேஷமநுஷ்ய ஸேவிதராய் கிரடீசரிசரிதராயி ரோஹணம் பண்ணினர் ஸ்ரீதன். அநந்தரம் அந்த தேவராஜ ஸேவாயநர்சநதமஹாவிஷ்ணோர்நாகிஸ்தரிப்ரதேஸேவித மான ஸரஸ்ஸம்போலே சகேக ஸரிஜந ஸரிஸ்ரதமான

கரிகிரி பரிஸரத்திலே புண்யகோடி விமானத்தில் உத்தர வேதிகா மத்யம ஸ்தரான வரதனை ஸநகாதிகளும் ஆராதித்தார்.

இத்த்வம் பரா கரிவர: கரிசைலச்ருங்கே ஸம்பூஜ்ய தத்பரதம் பரமீசராக்ஷம்। ப்ரீதாவஸாந ஸமயே பரமஸ்ய பும்ஸஸ்ஸாரூப்யமாப்ய ஸமவாப பதே ப்ரமோதம்॥௯௮॥

அந்த மஹாராஜ கஜேந்த்ராழ்வானிப்படி காஞ்சி நகரத்திலே பூஷணமாய் பரமபதநாதன் ராஜாவான தேவாதிராஜனை ... ங்களோடே கூட பக்தியுடன் பூஜித்து பகவதாராதநம் பண்ணி பர்யந்த காலத்திலே பரம பதத்தை அடைந்து ஸாரூப்யமடைந்தவராய் ஆனார் என்று நாரதபகவான் ஸூதமஹர்ஷிக்கு உபதேசித்தார். * * * *

இதி ப்ராஹ்மபுராணே ப்ரஹ்மநாரத ஸம்வாதே
ஸ்ரீஹஸ்திகிரி மாஹாத்ம்யே பஞ்சதசோऽத்யாய:.
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஸ்ரீ:.
ஸ்ரீமத்ருணதாதிப வரத பரப்ரஹ்மணே நம:.
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஸ்ரீஹஸ்திகிரி மாஹாத்ம்யே
ஷோடசோऽத்யாய:.

ஸூத: ॥ ஸமயக் ஹஸ்தி சைலாக்ரே ஹரிர்தேவ பராயண:। கதம் ப்ரஹ்மா தத: ஸ்ருஷ்டிம் விஸ்ருஜ்ய பத மே வத॥௧॥

அநந்தரம் ஸ்ரீஹஸ்திகிரியில் பரமபதநாயகனான வரதனை இந்த்ராதி தேவதைகளோடு கூடின ப்ரஹ்மா பகவான் எப்படி ஆராதித்தார் ; அதை விஸ்தாரமாக அருளிச் செய்ய வேணுமென்று ஸூதமஹர்ஷி நாரதபகவானை ப்ரச்னம் பண்ணினார்.

ஸ்ரீநாரத:॥ த்ரேதாயுகே ப்ரவ்ருத்தே து ஸாவர்ணே தே ஸமரோSபவத் । ஸுராணாம் அஸுராணாஞ்ச மஹத்யுத்தம் மஹோததி ॥ நிர்ஜிதாஸ்து ததா தேவா தாநவைர்பலவத்தரை: । பரித்யஜ்ய திவம் பீதா வநம் ஜக்முரிதஸ்தத: ॥ ததோ நிர்பயா தைத்யா ஆக்ராம்ஸுரமராவதீம் । உத்யாநாநி விநிர்பித்ய சக்ரு: பீடாம் திவஸ்பதே: ॥ ததஸ்ஸம்பூய விபுதா ஸ்ஸம்ப்ராப்தா: ஸம்க்ஷீணவ்ருத்தய: । அபிகம்ய ச தாதாரம் ப்ரணிபத்யேதமப்ருவந் ॥ தேவா: ॥ பகவந் ஸஹதேவேஸ ரக்ஷாகஹேதவே ஸ்மரணம் । நவாஸீத் விஜயோ லோகம் வயம் தைத்யைர்தேவ நிர்ஜிதா: ॥ க்ஷீயந்தே ஸ்ஸர்வ பலாந்யேவ யஜ்ஞ தேவார்ச்சிதா: । காரணம் த்வத்ர நாந்யத்ஹி ஜகதஸ்த்வம்ஹி காரணம் ॥௭॥

த்ரேதாயுகாநந்தரம் ஸாவர்ணயுகத்தில் தேவலோகத்திலே மஹத்தான தேவாஸுர யுத்தம் ப்ராப்தமாயிற்று, அப்போது அஸுரர்களாலே தேவதைகள் பராஜிதர்களாய் பீதர்களாய் அவநம்ரதர்களாக ஆனார்கள், அநந்தரம் அஸுரர்கள் அமராவதீ நகரத்தை ஆக்ரமித்து நந்தநோத்யாந வநஷண்டங்களை பலவந்தமாக அநேகோபத்ரவங்களையெல்லாம் பண்ணினார்கள். அநந்தரம் தேவதைகளெல்லாம் ஸம்பவித்து ப்ரஹ்ம ஸமீபம் கதர்களாய் அவரை ஸேவித்து, வாரீர் ப்ரஹ்மாவே! இப்போது அஸுரர்கள் பலிஷ்டர்களாய் தேவலோகத்தில் ப்ரவேசித்து எங்களை எல்லாம் ஜயித்து அநேகம் உபத்ரவ விசேஷங்களையெல்லாம் பண்ணினார்கள், இதற்கு ஸாதகமான நிமித்தவிசேஷத்தை ஸகல ஜகத்காரண பூதரான தேவரீரே க்ருபைபண்ணவேணுமென்று விஜ்ஞாபநம் பண்ணினார்கள்.

ப்ரஹ்மா ॥ ஸ்ருணுத்வம் காரணம் த்வத்ர வக்ஷ்யேSஹம் வஸுதாதிஷு ஷட்விதா: । யஸ்மாதி நிர்ஜிதா யூயம் தைத்யைர்யஸ்து துராத்மபி: ॥ ஸதா தீக்ஷிவி யஜ்ஞாக்யம் மாராஸ்யோ ப்ருஹஸ்பதி: । ததா வி நிர்ஜிதா யூயம் விநஷ்டா சாமராவதீ ॥ விநஸ்யதி ப்ராயம் ராஜ்யம் வர்த்ஸோபாய விவிதம் ஜந்தே । அஸாத்யோ ஜாயிதம்

தத ஸ்தயோக்தம் புரோஹிதம் ॥ ப்ராஜேநா ஜ்ஞாநயா-
ஸ்ஸாகம் ஶாஸ்த்ரோபாத்யாயப்ருஹஸ்பதிஃ । அபேதாவிநிர்ஜிதாயஷ்யம்
தேவதேவை ஸ்ஸபுரோஹிதைஃ ॥ ருஷிபிஃ ஶாப
ஸம்பிஷ்ட ஸ்ஸர்வஃ ப்ராப்யா விதஃ புரா । ததா ப்ராப்தி
ஸம்க்ஷோப த்ரஷ்டி ஸர்வஸ்யாஸ்ய நஷ்டாரு ॥ அபஸ்ருதேஸ்ஸ்வஸ்பஷ்-
பிஃ ஸ்ப்ருஹ்யேதவ வஸுந்தரா । அதஸ்ஸர்வ ஸ்யோஹாய பராம்
ஸர்வ ஶிவஜ்ஞஸம் ॥ புரோஹிதம் கரஸம்வோ பஹு-
ப்ருஸி பவிஷ்யதி ॥ ஸத்ருப்ருதே யந்நாக்ஷேத்ர ஸ்ம்ருநஞ
ஸாஸம்ஸ்பூர்ட । தபஸ்ஸூரதியக்தா ஸம்ஸ்துதி க்ருஷீவத்ஸ நஃ ॥
தேவத்ரூபஷ்டிஸ்ஸர்வதேத்ரூப ஸ்ததேவ வஸ்ஸேவ புநஃ।
அஹம் ஸம்பூஜயிஷ்யாமி ஹரிம் ஹர்த்ருமிரீஶ்வரம் ॥ மஹ்வஸம்
தத்ரேநயஷ்டம் புரீம் கரம்வீம் ஶிவளகஸஃ । அஹமேவ்யா மதி
ஷ்யாமி வஸோராஸ்யா ஜகத்ரும் ॥ கரு ॥

அநந்தரம் ப்ரஹ்மா தேவதைகளைப் பார்த்து, வாருங்கள் தேவதைகளே! அஸுரர்களிடத்தில் நின்றும் ப்ராப்தமான பயத்திற்கு நிமித்தம் சொல்லுகிறேன்; கேளுங்கள், இப்போது தேவபுரோஹிதனான ப்ருஹஸ்பதிபகவான் ஶாபக்ரஸ்தராய் அவமானத்தை யடைந்தார், ஆகையால் உங்களுக்கும் அமராவதீ பரித்யாகபூர்வகமாக ப்ரவாஸம் ப்ராப்தமாயிற்று, லோகத்தில் ஒரு ராஜா ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வஶக்தனான புரோஹிதனை ப்ரமாதத்தால் ப்ராப்தமான அல்பவ்யாஜத்தாலே வர்ஜித்தானாகிலும், ராஜா ஶாஸ்த்ரஜ்ஞானஶூந்யனாயிருந்தானாகிலும் புரோஹிதன் துஷ்டனாயிருந்தானாகிலும் அந்த ராஜ்யம் நிஸ்ஸம்ஶயமாக ஶத்ருஸாத்யமாமென்றன்றோ ஸகலஶாஸ்த்ரஸித்தம், ஆகையால் நீங்கள் ஸகலஶாஸ்த்ரவேத்தாவான ப்ருஹஸ்பதியை அல்பவ்யாஜத்தாலே ஶபித்தபடியினாலே ஸகல புரோஹிதாநாம் பரிவாரகர்களான அஸுரர்களாலே உங்களுக்கு இந்த ப்ரவாஸம் ப்ராப்தமாயிற்று, என்றைக்கு இந்த ரிஷிகள் ஶபித்தார்களோ அன்றுமுதல் த்ரிஜகத்துக்கும் மஹத்தான ஸங்கடம் ப்ராப்த

மாயிற்று, ஆனையாலே இப்போது அந்தப்ருஹஸ்பதியை அழைப்பித்து உம்முடைய ஸௌராஜ்யத்திலே பட்டாபிஷேகம் பண்ணினால் நிரதிசய ச்ரேயோ விசேஷமுண்டாம், ஆனால் இப்போது ப்ருஹஸ்பதி பகவான் ஸந்நிதியிலே இந்த்ர ஸம்பத்தி யென்கிற ப்ராஹ்மணனுக்கு ப்ரத்யக்ஷமாகைக்காக தபஸ்ஸு பண்ணி ஸத்யவ்ரத க்ஷேத்ரத்திலே அநந்தஸரஸ் தீரத்திலே உக்ர தபோநிஷ்டராய் இருக்கிறார், அங்கே நான் சித்ராபௌர்ணமீ தினத்தில் ப்ரஹ்மதேவ ப்ரதிஷ்டிதனான பகவானை ஆராதனம் பண்ணப்போகிறேன், நீங்களும் அங்கே வந்தீர்களேயாகில் இதற்கொரு உபாயாலோசனை பண்ணுவோம் என்று ப்ரத்யுத்தரம் அருளிச்செய்தார், என்று நாரத பகவான் ஸஹஸ்ராக்ஷனுக்குபதேசித்தார்.

ஸ்ரீ நாரத: || தஸ்ய தத்வசநம் ச்ருத்வா ப்ரணிபத்ய விதாம்வரம் | ப்ருஷ்டவான் ப்ருஹஸ்பதிம் ஸாதநாய க்ருதக்ருத்யமிவ ஸ்வதா || ஸசித்ராபௌர்ணமாஸ்யாம் பத்ரயோதிநமாஹித: | தேவதேவம் ஸமாராத்ய ஸர்வாங்காமாநவாமஹே || ஸமேத்ய ஸத்ரே தஸ்மிந் தேவா: ஸர்வே ஸபுரோகமா: | ப்ரணம்ய தஸ்மை வஸிஷ்டாய வரதம் வேதஸம்ஸ்துதம் || தததஸ்ய ஞம் அஜரம் பரம் புரா | விதாநம் வாணீகோடிப்ரவர்த்திதம் வீக்ஷணம் ஸமாஹிதம் || ஸமாராத்ய ஹிரண்யகர்ப்பம் பகவாநத: | ததா விஜ்ஞாபயாமாஸ ஸாரஸ்வதம் ஸாக்ஷிணே || ப்ருஹ்மா || ப்ருஹஸ்பதே தேவதேவேச ஸர்வாண ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வதா | க்ஷமஸ்வ ஸர்வபாபாநி ஜகந்நாத ஸநாதந: || ஸமஸ்தவிபுதச்ரேஷ்ட ஸர்வலோகஸ்ய ஸம்ஸ்ரய: | ததாஸ்து தாதா ஹிதஸ்வபக்ஷஸ்ய கௌஸ்துபஸம்பந்ந || இதாநீம் த்ரிதிவஸ்ய ஸர்வ விநாசோ புருஷஸங்க்ஷயாத் | வரிஷ்டம் தீதி தேவதேவ ரக்ஷிதாஸ்து திவௌகஸ: || ஸ்வஹாய தாரம் ஸுமுகப்ரதி திஷ்டதி ப்ருத்ராஹா | சதுஸ்ஸம்வீபித: ஸ்வயம்பூ தேவதேவ புருஷஸங்க்ஷயாத் || இதிஸமாதாதேவா ப்ருத்ரஸத்ர

பாபோபமா:| த்ரிஜகதாம் ஸ ஹி தேவதேவ: ப்ருஹஸ்பதேஶ்ஶரணம்
கதா:|| ஶாபம் பாபோதயஜம் க்ருத்வா பரித்யாகஹிதம்
ஹரே| குருவிஹ பாபோஹிதே தேவே யஜ்ஞப்ருஜி ஸமவி
ஷ்டிதி|| ஜ்ஞாநவிஶாரதாம் ப்ராப்ய ஜ்ஞாநேந தஸ்ய ப்ருஹஸ்பதி:|
ஸ்ரீஶிவாக்ஷ ப்ரஸ்யூதோ தேவேந வத்யதே ஸாவஸேநஸ்ய||
தேநாஜ்ஞாநாக்ஷ பாபாத்தா ஸ்வயம்ஶரணம் கதா| தத்தோ
ஷக்ஷாலநார்த்தாய க்ஷேத்ரேஸ்மிந் ஸரஸ்தடே| பஹுவர்ஷ
ஸஹஸ்ராணி தேந தப்தம் பரம் தப:||௯௰||

அநந்தரம் இப்படிசொன்ன ப்ரஹ்மாவினுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு ஸகலதேவதைகளும் ப்ரஹ்மஸபையில் நின்றும் பஹிர்க³தர்களாய் ஸத்யவ்ரதக்ஷேத்ரத்தில் காஞ்சீநகரத்திலே வந்து உத்தரவேதிகா மத்யமதான வரதனை ஸேவித்து, ஸ்தோத்ரம்பண்ணி, அநந்தரம் அநந்தஸரஸ்தீரத்திலே ப்ராஹ்மணரூபதாரியாய் பண்ணிக்கொண்டு விஶ்வாஸமோக்ஷ பூர்வகமாக ஸமாதியிலே ஸக்தரான ப்ருஹஸ்பதியைக் கண்டு ஆநந்த பரவஶ ஹ்ருதயர்களாக ஆனார்கள், அநந்தரம் ப்ரஹ்மாவும், ஸத்யவ்ரதக்ஷேத்ரத்திலே காஞ்சீநகரத்திலே ப்ரவேஶித்து, அஶ்வமேதமும் ஸமவதாரணம் பண்ணி ஸ்தோத்ர பூர்வகமாக தேவகார்யத்தை ஸமஸ்தநியிலே விஜ்ஞாபநம் பண்ணுகைக்கு ஆரம்பித்தார், தேவதைகளுக்கெல்லாம் நாயனன்றோ தேவரீர்! ஆகையால் இப்போது தேவலோகத்தில் ப்ருஹஸ்பதி பரித்யாகத்தாலே யஜ்ஞ ஸம்க்ஷோபம் ப்ராப்தமாய் தேவதைகளெல்லாம் அஸுரர்களாலே உபத்ருதர்களாய், ரக்ஷகாந்தர ரஹிதர்களாய் தேவரீரை ஶரணமாக அடைந்தார்கள், அந்த ப்ருஹஸ்பதி ஜிஹ்வைகளுடைய ஶாப விஶேஷத்தாலே ஜ்ஞாநஹீநத்வத்தை யடைந்து ஸ்வமுகத்தில் நின்றும் ப்ரச்யுதராய் ஜ்ஞாநத்தாலே ஶரணாகதமான ஸ்வயம் விஶேஷத்தை ரக்ஷணம் பண்ணாமல் பரித்யாகம் பண்ணி தத்தோஷ பரிஹாரார்த்தமாக இந்த ஸத்யவ்ரத க்ஷேத்ரத்தில்

அநந்தஸரஸ்தீரத்தில் ஸர்வகாலமுமாய் தபோநிஷ்டராய் இருக்கிறார், ஆகையால் அவரிடத்தில் ஸம்பூர்ண கடாக்ஷம் பண்ணி ஸம்பூர்ணமான ஸௌபாக்யத்தையும் க்ருபைபண்ணி ஐச்வர்யாதி தேவதா விசேஷத்தையும் ஸகல காருண்யகடாக்ஷ தாரா விஷயமாகப் பண்ணி ப்ரத்யக்ஷஸம்பாஷணம் செய்தருளவேணும் ஸ்வாமிந்! என்று விஜ்ஞாபநம் பண்ணினார் ப்ரஹ்மாவென்றிங்கு நாரத பகவான் ப்ருகுமஹர்ஷிக்குபதேசித்தார்.

ஸ்ரீநாரத:॥ ஸதா தத்ர ஹரேஸ் ஸ்ரீஜ்யோதிர்தர்ஶநோத்ஸவ ஜநம் । ததா விஷ்ணோ: ப்ரஸாதேந திவ்யரூப விமாநகே॥ ததஸ்ஸர்வதேவாநாம் மாநம் க்ருத்வா ஜகத்குரு: । தத்தேவாஜ்ஞாபயாமாஸ ஸர்வாந் கமலநந்தநம்॥ தம் ப்ரணம்ய ஸமாஸ்தாய ஹரிம் ஜ்ஞாநநிதிம் குரும் । ப்ரஹ்மா தாதா ச தேவாநாம் வசநம் சேதமப்ரவீத்॥ ப்ரஹ்மா:॥ க்ருதக்ருத்யோஸ்மி ஸம்ஸாரஜலதே: ப்ரஸாதத: । ஜாதகாநி ப்ரணஷ்டாநி பாபாநி ப்ரஸமந்வயாத்॥ தவாஸ்மாகம் விபூதிஸ்ஸ்வ ஸ்வரூபம் ப்ராப்தவாநஹம் । க்ஷமஸ்வ துஷ்கரம் யத்ர க்ருதம் ஸஹ்யதாம் ததா॥ த்வயி ஜ்ஞாதம் மயா ப்ராப்தம் வரமேவ ததஸ்த்வம் ப்ரஸீத ஸர்வதோ தேவ । க்ஷமஸ்வ ப்ரத்யக்ஷதாம் யாதே த்ருஷ்டமேவாத்ய வாஞ்சிதம்॥ யஜ்ஞம் ஸம்பாத்யம் மயா ஸ்வயம் ஜகத்ஸ்ரஷ்டா மஹாத்மநா । தேவதாநாம் மஹதாம் ததஸ்ஸம்பூஜ்ய ப்ரஹ்மணோ ஸர்வதேவைஸ்து பூஜிதம்॥ ஸாவித்ர்யாஸஹிதம் ப்ராப்தம் தவ தர்ஶநம் । த்ருஷ்டமேவ ப்ரஸீத க்ஷமஸ்வ தே தேவ ராஜ்யம்॥ இத்யுக்தஸ்தேந ப்ரஹ்மணா ப்ரத்யுவாச ஜநார்தந: । ப்ரஸந்நவதந: ஸ்ரீமாந் ஸர்வலோகஸ்ய ஸாக்ஷிண:॥ ஸ்ரீபகவாந்॥ தவேதம் வசநம் தத்தம் மாவதேர்யம் பரமேஷ்டிந: । யாவத்ஸ்திதிர்மம ப்ராப்தி ஸ்வஸ்தம் ஸம்பூஜ்ய ஸர்வதா॥ ஸர்வதேவதா க்ருதம் ஸம்பூஜ்ய த்வயி । நாஶ்யந்தி ஸர்வபாபாநி ஸர்வதா ஸர்வவிதம் ப்ரவிஶந்தி॥ இத்யுக்த்வா விஷ்ணுநாதேந வியாத்ய ப்ரஹ்மவாக்ஸுரா: । தம் ப்ரணம்ய ஸாஷ்டாங்கம் ப்ரயயு: ஸ்வநிகேதநம்॥ சஉ॥

அநந்தரம் பகவான் பக்தவத்ஸலதையாலே ப்ருஹஸ்பதி பகவானுக்கு ஶாபப்ராப்தமான தீநதாவத்தை கேவலம் ஸ்வஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே நிவர்த்திப்பித்து திவ்யரூபத்தை அநுக்ரஹித்து தேவகுருவாதிபத்யத்தை நியமித்து, முன்பு போலே ஸர்வதேவதா பரிபாலநம்பண்ணச்சொல்லியாஜ்ஞாபித்தார். அநந்தரம் அந்த ப்ருஹஸ்பதி ஸ்வயம் ஸகலஶாஸ்த்ரவேத்தாவாகையாலே தேவமார்க்கங்கூட ஸாவர்ண்யப்ரஜ்ஞையைப்போலே ஸம்யகமென்று பர்யாலோசித்து தேவதைகளுடைய முன்னேதானே பகவானைப் பார்த்து, வாரீர் ஸ்வாமிந் லோகநாத! இப்போது தேவரீருடைய காருண்ய கடாக்ஷ ப்ரஸர விஶேஷ விஷயனாகையாலே அடியேன் ஶாபத்தில்நின்றும் முக்தனாய் ஸகலபாப விநிர்முக்தனாய் த்வச்சரணாரவிந்த கைங்கர்ய யோக்யமான திவ்யதேஹத்தை யடைந்து க்ருதார்த்தனாக ஆனேன்; ஆகையா லிப்போது தேவரீருடைய திவ்ய ஸ்வரூப ஸாக்ஷாத்காரத்தைக் காட்டிலும் ப்ரார்த்தநீயாம்ஶ மொன்றுமில்லை, ஆகிலும் தாஸனிடத்தில் கருணா கடாக்ஷம் பண்ணி த்ரேதாயுகத்தில் கஜேந்த்ராழ்வானுக்குப்போலே ஆபத்ஸமயமெல்லாம் அடியேனுக்கு ஸஹாயராக ஆகவேணுமென்று பகவச் சரணாரவிந்த கைங்கர்ய ஸாம்ராஜ்யத்தை ப்ரார்த்தித்தார். அநந்தரம் இப்படி ஶ்ரவணாநந்தமான ப்ருஹஸ்பதி ப்ரார்த்தநா விஶேஷத்தை ஶ்ரவணம்பண்ணி பகவான் பக்தவத்ஸலதையாலே ப்ரஸந்நஹ்ருதயராய் ப்ருஹஸ்பதியைக்கடாக்ஷித்து, வாரீர்ப்ருஹஸ்பதியே! த்ரேதாயுகத்தில்கஜேந்த்ராழ்வானைப்போலே ஆபத்ஸமயமெல்லாம் நீரும் ஸஹாயநம்பண்ணுமென்று அநுக்ரஹித்து கேவலம் உம்முடைய அநுக்ரஹ விஶேஷத்தாலே ஸ்வர்க்கத்தில் உத்ஸவம் நிவர்த்தித்து, அநந்த ஶ்ரேயோ விஶேஷங்களெல்லாம் உண்டாகப் போகிறதென்று கருணா கடாக்ஷம் பண்ணினார். அநந்தரம் இப்படி அருளிச்செய்த பகவத்வாக்யத்தைக் கேட்டு ப்ரஹ்மா முதலான ஸமஸ்த தேவதைகளும் அத்யந்த ஹர்ஷ ஹர்ஷாதிஶயாவிஷ்டரான பகவானை

ஸேவித்து அநுஜ்ஞை வாங்கிக்கொண்டு ஸ்வஸ்தாந விசேஷங்களை அடைந்தார்களென்று நாரதபகவான் ப்ருகுமஹர்ஷிக்குபதேசித்தார். * * * * * *

இதி ப்ரஹ்மாண்டபுராணே ப்ருகுநாரத ஸம்வாதே
ஸ்ரீஹஸ்திகிரி மாஹாத்ம்யே ஷோடசோத்யாய:.
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஸ்ரீ:.
ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணதாதார்ய வரதவரகுரவே நம:.
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஸ்ரீஹஸ்திகிரி மாஹாத்ம்யே
ஸப்ததசோத்யாய:.

ஸ்ரீ நாரத:॥ ததோ தேவகணாஸ்ஸர்வே ப்ரஹ்மணா ஸஹிதாஸ்ததா। ஹரிம் ஹஸ்திகிரேச்ச்ருங்கே த்ருஷ்ட்வா நித்யம் ஸ்தோத்ரைர்வவந்திரே॥௧॥

ஸ்வாயம்புவமந்வந்தரத்திலே, த்ரேதாயுகமான ஸமயம் ஆரம்ப ஸமயத்தில் அஸுரர்களாலே தேவதைகள் பராஜிதர்களாய் ப்ரஹ்ம ஸபையில் போய் விஜ்ஞாபநம் பண்ணினார்களென்றும், அநந்தரம் ப்ரஹ்மா உங்களுக்கு அந்த பராபவம் ப்ருஹஸ்பதி ப்ரமாதத்தால் ப்ராப்தமாயிற்று, ஆகிலும் இப்போது ப்ருஹஸ்பதி பகவான் ஸத்யவ்ரத க்ஷேத்ரத்திலே தபோநிஷ்டராயிருக்கிறார், அங்கேநான் வித்யாவலம்பநத்தில் ஸமவர்த்தாராய் நாஸ்யமாகப்போகப்போகிறேன், நீங்களும் வந்தீர்களேயாகில் பகவத்ஸந்நிதியிலேதானே விஜ்ஞாபநம்பண்ணி அநுக்ரஹமும் பண்ணுவோமென்று ப்ரத்யுத்தரம் சொன்னார் என்றும், அநந்தரம் தேவதைகளோடேகூட ப்ரஹ்மா ஸத்ய

ப்ரபாஸக்ஷேத்ரத்தில் வந்து சித்ராவனமத்யத்தில் பகவ
தாராதனம் பண்ணி தேவகார்யத்தை விஜ்ஞாபனம் பண்ணினா
ரென்றும், அநந்தரம் பகவான் ப்ரஸந்நஹ்ருதயராய் ப்ருஹஸ்பதி
பகவானை ப்ராஹ்மண சாபத்தில் நின்றும் விடுவித்து தேவ
லோக ப்ரவேசனத்துக்கு ஆஜ்ஞாபித்தாரென்றும், அநந்தரம்
ப்ருஹஸ்பதி பகவான் த்ரேதாயுகத்தில் ஜாம்பவானுக்
குப்போலே த்வாபரயுகத்தில் தமக்கு ஸஹாயனாக வேணு
மென்று ப்ரார்த்தித்தாரென்றும், அநந்தரம் பகவான் ஸந்துஷ்ட
னாகையாலே அப்படியே ஆகட்டுமென்று ஆஜ்ஞாபித்தா ரென்
றும், அநந்தரம் தேவதைகளெல்லாம் ப்ருஹஸ்பதியோடே கூட ஸ
ந்துஷ்ட ஹ்ருதயர்களாய் தந்தம் லோகங்களை யடைந்தார்களென்
றும் நாரத பகவான் ஸாவர்ணிக்கு உபதேசித்தாரென்று
வசனார்த்த வ்யக்தி:

கலியுகத்திலே இப்படி ப்ருஹஸ்பதி பகவான் த்வாபர
யுகத்தில் வானராதீத்ய வியோகத்தாலே பகவதாராத
னம் பண்ணுகிறபோது ப்ருஹஸ்பதி கடாக்ஷ விசேஷத்தாலே
ஸமஸ்தமான யதுவம்சம் ஸம்பூர்ணமாயும் தேவதை
கள் ஸர்வாதி வீரா விக்ராந்தர்களாயும் க்ஷத்ரிய ப்ராஹ்மணாதிக
ளான ராஜாக்கள் யதுவம்ச பரதத்ர ஸமக்ஷண வாஸ
நாம்ப ப்ரஹ்மாதி ஸகல ஸம்பத்ஸம்ருத்தர்களாயும் ஸ்ரீக்ருஷ்ணபகவ
தாஸ்ய பாராவிஷயர்களாகவும் ஆனார்களென்று நாரத பக
வான் ஸாவர்ணிக்கு உபதேசிக்கிறார்.

ஸ்ரீநாரத: || ததோ தேவ மஹாபாஹு ஸ்ருதா ஸ்தா மத
கல்மஷ: | ஹரிம் ஹஸ்திகிரேர் மூர்த்நி நித்ய ஸந்நிஹிதம் ப்ரஜ
யந் || வானராத்ரே ஸ்வாய விச்வம் ஸோம வம்ச்யம் |
அநுவஞ்ஜய தேஹாது ஸதாதநாவ ஸம்பத: || ஸகலஸ்ய ஸ்ருஷ்டி
ஷ்ட்டே ஸேநாமேன நந்தநோ வீதகல்மஷ: | ப்ரசாம்ய ஸஸ்ய
வாஞ்சனீ நியதோ த்ருச்யாநஸ: || மஹாநாக்ய ப்ருத்வீ
ஸ்ருத்ய தேஹிஸேவ்ய ஜநார்த்தநே | யதுவம்ச ஸமுத்பவாணாம்

ஸஹைவ ஸர்வதா மர்த்யே ந ॥ நாஸ்திகைஶ்ச தேவதாயா: ஶீலநேந்த்ரியவஶக்ஷமா: । ப்ரவர்த்தந்தே லலிதம் யஜ்ஞாதாந த்தவ: க்ரியா: ॥ நகதாசிந்ந ததா நாவ்ருஷ்டி ராஸீத்ருஷ்டாஷ்டவிப்லவ: । நயஶஸ்து வ்ருத்தயோ லோகே தே நவயமஸ்து வ்ருதிக்ரமை: ॥ கார்ம ஸ்வஜ ஜதிவ்யாத ஸ்த்வஸ்திநு கர்மேஷ்டி மஹாமதி: । ஸுமேராஸ்யாயி பதி: கஸ்ஸ்ரீ தாஸீதிக்ஷ்வாகு வம்ஶஜ: ॥ ஶஶாஸ ஸ மஹா தேஜா மஹீம் ஸாகரமேகலாம் । ஸ்வர்ஜாக்ராந்ந ஹவாஹா ஸ்ஸத்யமஸ்து பராயண: ॥ ஸகதாசித் ப்ரவஶ்ருத்ய: பார்த்தா ஸூர்யதமாந ஸ: । ஜயாஜய நயாந்யாஹ்யம் பார்த்தியாமிஷ்டமாத்வாந ॥ தத ஞே ஸம்மதாநு ஸமஸ்த நஹிஷ்டுப ப்ரஸாதம்ய । மர்நீ நம்யவர்யாமாஸ ஸந்த்ரவ: பார்த்தமாத்ந: ॥ மஹவீ புண்யாநு ஸமேஷாம் ஸமஸ்லோக நமஸ்க்ருத: । நிவிஶாந்நாய தஸ்ய ஜ்ஞா வேதவ்யாஸஸ்தமப்ரவீத் ॥ ஶ்ரீவேதவ்யாஸ: ॥ ஶ்ருணு வத்ஸ மஹீபால தத்த்வதோ மஹிதம் வச: । பவிஷ்யதி ஸர்வதோ யேந ஸமஸ்லோக ப்ரகாஶக: ॥ நத்ர்யஜ்ஞேந பவிதா ஸர்வ த்ரஷ்டு மஹீபதே । தவாயம் ஶ்ருணு வக்ஷ்யாமி யேந ஸித்தி ர்பவிஷ்யதி ॥ க்ஷேத்ரே ஸத்யவ்ரதே வர்ண்யே தக்ஷிணஸ்யா திஶிப்ரபோ । நதீ வேகவதீ பூர்ணா தஸ்யா உத்தரதீரத: ॥ பூர்ஸீகாஞ்சீதி விக்யாதா லோகத்ரய ஶுபங்கரீ । ஹஸ்தி ஶைலமிதிக்யாத ஸ்தத்ர திஷ்டதி பூதர: ॥ தந்மஸ்து பூர்ணா கோட்யர்வுதம் விமாநது விராஜதே । தந்மத்யே தேவதேவ ஶ: பத்ம பத்ர நிபேக்ஷண: ॥ வரத: ஸர்வபூதேப்யோ ஹரிர்வஸதி ஸர்வதா । தத்ர கத்வா து ஸம்பூஜ்ய வரதம் பக்தவத்ஸலம் । ப்ராப்ஸ்ய ஸாத்யந: பார்த்தம் கிம்வாந்யத் தத்த த்ருதிஷ்யஸி ॥ ததஸ்ஸாதா நுஹீவாஜ ஸர்வலக்ஷண ஸம்யுத: । புத்ரோ தேவவ்ரதோ பவிதா நாத்ர ஸம்ஶய: ॥௧௬॥

இங்ஙனம் தேவபுரோஹிதனான ப்ருஹஸ்பதிபகவான் பகவச்சரணாரவிந்த ஸக்தமனஸ்கராய் ஶமதமாதி குண ஸம்பன்னராய் ஸ்திரப்ரதிஜ்ஞராய் ஸர்வகுண ப்ரதானராய் ஸர்வகுண

த்யானங்களான ஸோமவிசேஷங்களாலே ஸஹ்யகிரிப்ரதேசத்தி ல் ஸோமயோக்யமாயிருக்கிற ஸ்ரீவாஞ்சாபுரக்ஷேத்ரத்தியா நத்தாலே ஸமவஸரணம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார். அந்த ஸமயத்தில ப்ராஹ்மணாதிகளாக விசேஷத்தாலே ஸமஸ்தஜக மெல்லாம் ஸந்தோஷ ஸம்பூர்ணமாயும் தேவதைகளெல்லாம் ஸந்தோஷ விசேஷங்களாயும் யஜ்ஞாதி யாகவிசேஷங்க ளெல்லாம் உத்தமோத்தமங்களாயும் தேசங்களெல்லாம் ஸம்பூர்ணங்களாயும் ராஜாக்களெல்லாம் க்ஷேமஸ ம்ருத்தங்களாயுமாயிற்றன. அந்த ஸமயத்தில் ஸகல ஸாஸ்த்ர வேத்தாவாய் உத்தானபாதனென்கிற மஹாஸேனனென்றொரு மஹாராஜா ஸூர்யவம்ஸத்தில் ஜனித்தவனாய் தர்மாத்மாவா னாய் ஸாம ... ஸம்பத்தி யுக்தமான ஸம்ருத்தியை பரிபாலனம் பண்ணிக்கொண்டு இருந்தான். அப்போது அந்த ராஜாவுக்கு புத்ரனில்லாமல் போயிற்று, அனந்தரம் ஒரு கால விசேஷத் தில் அந்த மஹாராஜா புத்ரகாமியாய் ப்ராஹ்மண விஷயத் தில் அநேக யஜ்ஞாதி ஸத்கார பூர்வகமாக புத்ரகா மேஷ்டியைப்பண்ணி தபோநிஷ்டரான வ்யாஸா திகளை யெல்லாம் பார்த்து வம்ஸோத்தாரகனாக வொருபுத்ரனை க்ருபை பண்ணவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தான். அனந்தரம் இப் படி புத்ரப்ராப்தி யத்நம் பண்ணின மஹாராஜாவைப் பார்த்து ஸ்ரீவேதவ்யாஸர், வாராய் ராஜகுமார! ஸர்வலோகப்ரகாசக னாய் மஹாப்ரதாப ஸாலியாய் வம்ஸோத்தாரகனான புத்ரன் இப்படி அநேக கோடி யஜ்ஞாதி தபோமாஹாத்ம்ய தர்ஸனா தம் பண்ணினாலும் லபிக்கமாட்டான், ஆனால் அதற்கு ஒரு உபா வாயம் சொல்லுகிறேன் கேள், தக்ஷிண திக்பாகத்திலே ஸஹ்யா த்ரியென்றொரு க்ஷேத்ரவிசேஷமுண்டு, அதில் வேதவதியென் றொரு நதீவிசேஷமுண்டு, அதற்கு உத்தரபாகத்திலே காஞ்சி யென்றொரு நகரவிசேஷமுண்டு, அதில் ஹஸ்திகிரி என்று ஒருபர்வத விசேஷமுண்டு, அதில்புண்யகோடி என்றொரு

விஶேஷவிஶேஷமுண்டு, அதினுடைய ப்ரஸாதத்தினால் ஸர்வ ஸம்பத்ஸமேதராய் ஸகலதேவதா ஸார்வபௌமனான ஸ்ரீதரன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிறன், ஆகையால் அந்த ப்ரதேசத்தில் போய் ஹக்தவத்ஸலனை பரிவுடன் நன்றாக ஆராதித்தால் அவ ருடைய காருண்யகடாக்ஷ பாத்ர ப்ரஸாதவிஶேஷத்தாலே ஸர்வஜ்ஞ ஸாமர்த்யனாய் ஸகல ஶ்ரீமாந் ஶிரோமணியாய் தத்க்ஷணத்திலேதானே ஒருவாத்தன் ஸ்ரீவிஷ்ணுவிப்பனென்று ப்ரத்யாக்ஷரம் அருளிச் செய்தார் என்று நாரத மஹான் ஸ்ருகாலோமஹர்ஷிக்கு உபதேசித்தார்.

ஶ்ரீநாரத: ॥ ஸதா தஸ்ய வஶ்யாத்மா வேதவ்யாஸஸ்ய ஸந்நிதி: । தம்ப்ரணம்ய ஸமாஹ்ருத்ய யயௌ ஹயஶிர:ப்ரதி ॥ ப்ராப்ய ஹ்ருஷ்டி பூர்வாம்ஸ்ய ப்ரஹ்ருஷ்டாக்ஷரம் தத: । தத்ர ஸம் பூஜயாமாஸ பாதாம் வேதப்ரத்யகம் ॥ கநக ஸரஸி ஸ்நாந நியதோ நிபதேந்த்ரிய: । விதிவத்ஸர்வதோ நத்வா ஸ்துத்வா ஸ்ருஷ்ட்வா நாதிஸ: ॥ ஸ்தோத்ரை: ப்ரதக்ஷிணை ஸ்துத்வா ரபூயாமாஸ கேஶவம் । தத்ர ஸாதேந ஸஹஸா தஸ்ய ஸீத ப்ரஸாதிஸீபதே: । ஸர்வஜ்ஞ ஸம்பந்ந: பாத்ரா யாஸு விப்ரஸுந: ॥ தஸ்யவிஶ்வஜித் தீர்த்யஸ நாமதேயோ மஹா ஸ்தரா । தேஜோபுஞ்ஜ ஸமாயுக்தா ஶ்ரியோஜோஸா ஹி வீரய வாந்து ॥ தஸ்மிந்நேவ விஷ்ணுஸ்ய பாத்ரம் ஸ்வபரிஸாதவாந்து । காஶ்யஜ ஸ்வேஹ்யப்ய வாதம் ஸ்ரோக்த வேஹ்யமாஸ ॥ விஶ்வஜித் தாமஹோ க்ஷேத்ரம் ஸ்தீவ வநஸாமராம் । ஶோபாஸ ஸாஜ வீரப்யண பதேஹம் த்ருதி விவம்பயா ॥ ஸர்வகாமவீ தநாப்யாய காஶ்யஜ ஸாதேதாவஸீ । ஹிக்ஷாவ நாநி ஸர்வாணி பாபம் ஹரேத்ய பரிவர்யஸ ॥ ஸர்வப்ராஸாத ஸம்யுக்தம் ஹாடகோஜ்ஜ்வல மோபாபுரம் । வீதிஶத ஸமாயுக்தம் விஶாலாயதவேதிகா ॥ நவீவகார ஸர்வாணி தேவதாயதநாநிச । உத்ப்ராநாநிவி த்ராணி காரயாமாஸ பரிவர்யஸ ॥ உவாஸ ஸாவிரம் காஶ

தஸ்மிந்நேவ வாஸரே ந்ருப: । ந்ருபஶேகர ரத்நஸ்ய ஜாயா
தீப்த வத்ஸப: ॥ ஹேமரத்ந விசித்ராணி ஶோபமாநாணி ஸர்வ
ஶ: । ஹஸ்திஶைலஸ்ய பரித: காரயாமாஸ விஶ்வஜித் ॥
ப்ரதக்ஷிண தேவராஜாய ஸமர்ப்யாம ஸ தத்ர து । ஸர்வபூமி
நவிஷ்டா வீர: காம்போஜ ஸார்வபௌம ॥ நிபாய ஸ்வயமா
ஶ்ருதிஷு தேவராஜேந்த்ர விஶ்வஜித் । தத்ராஜ்ஞயைவ ஸஸ்யாணி
ஶஶாஸ ஸர்வ நாநிவ ॥௩௩॥

அநந்தரம் அந்த மஹாராஜா ப்ரஹ்மாவுடைய ஆஜ்ஞை யை ஶிரஸாவஹநம் பண்ணி ஸேவித்து அநுஜ்ஞை வாங்கிக் கொண்டு ஹஸ்திகிரியினுடைய ஸமீபத்திலேவந்து ப்ருஹஸ்பதி முகமானிடத்தில்நின்றும் அஷ்டாக்ஷர மஹாமந்த்ர க்ரஹணம்பண்ணிக்கொண்டு, அநந்த ஸரஸ்ஸிலே ஸ்நாநம்பண்ணி விதியதா நோபவாஸந ஸ்தோத்ர ப்ரதக்ஷிண தீவாநாவண ஸாஷ்டாங்க ப்ரணாமாத்யநேக விஸங்களான கைங்கர்ய விஶேஷங்களாலே பகவானை ஆராதித்து, அந்த பகவானுடைய கடாக்ஷ விஶேஷத்தாலே ஸர்வலக்ஷண ஸம்பந்நனாய் யாமித்ரகாமேஶ்வரனாய் ப்ருஹஸ்பதியினுடைய அநுக்ரஹ விஶேஷத்தாலே விஶ்வஜித்தென்கிற புத்ரனை யடைந்து, தேஜோவீர்ய ஸம்பந்நனான அந்த புத்ரனுக்கு வயது வந்தவாறே பட்டாபிஷேகம்பண்ணி காம்போஜனென்கிற மஹாராஜா பகவானுடைய திவ்யசரணாரவிந்தத்தை பஹுகாலம் அநுஸந்தாநம் பண்ணி அபுநராவ்ருத்தி லக்ஷண மோக்ஷஸாம்ராஜ்யத்தையடைந்தான். அநந்தரம் அந்த விஶ்வஜித்தென்கிற ராஜகுமாரன் தேவலோகபரிபாலகனான தேவேந்த்ரனைப்போலே தன்னுடைய பாஹுபலத்தாலே ஸமுத்ர பர்யந்தமான ஸமஸ்த ஜகத்தையும் பரிபாலநம் பண்ணிக்கொண்டு ஒருநாள் காஞ்சீநகர ஸமீபஸ்தனாய் அநேக ஸிம்ஹவ்யாக்ராதி துஷ்டம்ருக ஸம்யுக்தமான வநஸமூஹத்தை ஶோதித்து தேவஸந்நிதி யோக்யங்களான ஸ்தல விஶேஷங்களை யுடையதாய் அத்புத ஸத்ருஶங்களான திவ்யஸரி

ஸ்தடாகாதிகளை யுடையதாய் பஹுவும் ப்ரஹ்மாவினுடைய ஸங்கல்
பயோகமும் விஸ்வகர்மா நிர்மாணம்பண்ணின நகரவிசேஷம்
போலே ஸகலஜன நிவாஸயோக்யமாய் ஒரு நகர நிர்மாணம்பண்ணி
அந்த நகரத்திலேதானே விவித மணிமய நிர்மித மண்டபா
திவஸதிகளான மஹாராஜாக்களாலே ஸேவித பாதபீடனாய்
வெகுகாலம் வஸித்துக்கொண்டு ஹஸ்திகிரி மண்டபத்துக்கு நாலு
பக்கத்திலேயும் ப்ராகார த்வஜமாயும் நவரத்ந கசிதமாயும்
கோபுர ப்ராகாராதி நிர்மாணம் பண்ணிக்கொண்டு பகவ
தேகாந்திகளான ப்ராஹ்மணர்களும் க்ஷத்ரிய வம்ச ஸம்பூதர்களான
அநேக நகரவாஸி விசேஷங்களை ஸம்ரக்ஷித்து தன்னுடைய
ஜந்மாந்தர ப்ராரப்த விசேஷங்களெல்லாம் பகவானுடைய
கடாக்ஷாயத்தமென்று அநுஸந்தித்து பகவானுடைய திவ்யசர
ணாரவிந்தத்தில் ந்யஸ்தபரனாய் கேவலம் பகவானுடைய ஆஜ்ஞா
பரனாய் ஜகத்பரிபாலனம் பண்ணினானென்று நாரதபக
வான் ப்ருகுமஹர்ஷிக்கு உபதேசித்தார்.

அநாவ்ருஷ்ட்யாதிகஸ்தாபீ ஹ்யுபகாரோ விபத்பய: | நத்ர்யாபி
ந்ருபபயம் கோரம் நக்ஷாமாதிர் நபாந்தகம் || ஸர்வே பக்த
ஸம்ப்ரதாயஸ்து ப்ரஜா ஸர்வாஸ்து தாதய: | பஹுதேவ ஸமந்விதா ஸம்ப்
தாஸம்ஸ்ராவிணீ || யதாகாலஞ்ச பர்ஜந்யோ வவர்ஷா ப்ரஹ்
ஷாவித: | க்ஷேத்ரேஷு நஜக்ராஹ ப்ராணாந்தமஸ்து ப்ரயா
ஸதி || தேஷாம் தஸ்ய ஸம்பந்து ஹவிஷா தேந தேவராட் |
பாரேதஸ்து மாநிச்ருங்கே காஞ்சநா நிவஸந்நஹ || ஸதத்ர
ஸாலிநாகாஞ்ச வஸந்தஸ்ய பராக்ரமை: | விவிதே தேஜஸா
பரே தேவம் ஸமேவஜபக || ஸத்யஸந்தே திவ்யா தஸ்ய
ஸ்யாஸீத் ஹ்ருதயே ஸந்த: | ஸத தஸ்து பாரேஷிகா தே
வராஜ மேவஜபக || ஸாமாந்த திவ்யாதோ ஸாகாந்த ஸம
விக்ரம: | தஸ்யாஸீத் ஹ்ருதயே: பாத்ரா மஹாபல பராக்ர
ம: || நிவேத்யஸஹ ஸர்வஜ்ஞம் தேவராஜ பதாப்ஜயோ:| ஸர்வா
ஸஜகதீம் க்ருத்ஸ்நாம் நிஸ்ஸபத்நாம் மநாகமாம் || தஸ்யபாத்ரா

யதாவத்க்ருத்ய ஸ்தவஸம்ஸ்தவை: நஸ்த்ரத: ஸஹஸ்ராம்ஶுஸ்ஸ்த்ரதஸ்ய ஸமுத் ஶ்ரீஹரிதிதத்ரத: ॥ தஸ்ய ஸத்யஜித்தியாஸீத் ஸாஜனோ நாம தஸ்ய ச ॥ ஏவம் தமேத்ய ரமரே பஹவோ வ்யதீதே ஸாஜ: । ஶஶாஸ ரவிவம்ஶஜம் தேவராஜ பதாஶ்ரயா: ॥ தத: கவியமே ப்ராஜ்ஞே பரஜோவேதிஶ்ய்ம: । கவிஷ்டோ ஜாமாணாஸஜ்ஞ ஆவமேரதாயமேதயா ॥ கர்ப்ரவீஜ பரமேஸ்ரீதா ப்ரஜ்ஞஸதி மாவாஸ்ரிதம் । வீக்ஷ்ணா ஸ்ரூஷம்வம்ஷம் ஜொவநாஶ்யாம் மஹாமநந ॥ ஶ்ரீபகவாநு ॥ அபேத்யஸாவிரங்காஜ மஹிஷ்டோதாஹரநாகாஜ: । அதஸ்ஸாம ப்ரஜ்ஞேநாஹம் ப்ராஜ்ஞபஸ்தவேஸ்திதம் ॥ மமா: ॥ ப்ராஜ்ஞ நீயம் நமேநாய கிமுஶ்யம் மயாஸ்மா । யஜ்ஞபாஶ்ய விஷ்டோதா ஹ்யாஸீ ரவஜிஷ்ணும் மதேநாமிரா ॥ மாவஸ்யத்ரநிவாமேவாஸ்ரூ ஸ்த்ரா தக்கஸ்த்ய ஸாத: । ப்ராஜ்ஞநீயம் நமேவஸ்த்ராஸிதஷ்மேத மயஸஜத ॥சஅ॥

அநந்தரம் இப்படி யதோக்தகாஶ்ரயஸாரஜ்ஞனான விஶ்வஜித்தென்கிற மஹாராஜா ராஜ்யபரிபாலநம் பண்ணுகிறபோது வரதனுடைய கடாக்ஷவிஶேஷத்தாலே ஸமஸ்தஜகத்தும் அதிவ்ருஷ்டிநாவ்ருஷ்டிதிஸ்ராஸம்ஸாரக்ஷண பரிவாஹமொர ப்ரஸ்ராதிபய ரஹிதமாயும் ப்ராஷ்டமணாதி ஸஹிதங்களான வ்ருக்ஷவிஶேஷங்களையுடையதாயும் அநேக பதயாந்ய ஸம்ருத்திமாயும் தத்தஸ்காலத்தில் வஸ்த்ரத்தை யுடையதாயும் அகாலத்தில் யதேஷ்டாயாவிஹீநமாயும் ஸர்வணபூர்ணகமான வஸ்துவிஶேஷத்தையுடையதாயும் ஆயிற்று. அநந்தரம் மஹாபல பராக்ரமஶாலியான விஶ்வஜித்தென்கிற மஹாராஜா விவிதங்களான ஸர்வஸ்வத்வ விஶேஷங்களாலே வரதனை ஆராதித்து அத்தாலுண்டான மஹாதநந்ருஹவிஶேஷத்தாலே ஸத்யஸம்யனென்கிற புத்ரனை யடைந்தான், அநந்தரம் அந்த ஸத்யஸம்யனும் அந்த காஞ்சீபுரத்தில் ஸமவதாராராதநம்பண்ணி மஹாகர்ஷமப்ரஶவாக்ரமஶாலியான மஹாகர்ஷனென்னுமொரு புத்ரனை யடைந்தான்,

அநந்தரம் அந்த ஸோமகாந்த மஹாராஜா தன்னுடைய ஸ்வகுலஜந்ம ப்ரதிஷ்டாபந ஸ்தலத்தையும் பகவத்ஸந்நிதியிலே ஸமர்ப்பித்து நிர்வ்யாஜமாக ஜந்மப்ரதிஷ்டாபநம் பண்ணினான், அநந்தரம் அந்த மஹாராஜாவுக்கு புத்ரனொன்றொருவர்த்தன் உதித்தான், அந்த புத்ரனுக்கு வஸுதேவனென்றும், அந்த வஸுதேவனுக்கு, ஸஹஸ்ராம்சுவென்றும், ஸஹஸ்ராம்சுவுக்கு ஶிபி என்றும், ஶிபிக்கு ஸத்யஜித்தென்றும், ஸத்யஜித்துக்கு ஸுஜநனென்றும், இந்தப்ரகாரம் அந்வயத்தில் வெகு ராஜகுமாரர்களவதரித்து பகவானுடைய திவ்யசரணாரவிந்தஸேவாபரர்களாய் ஜந்மஸாபல்யம் பண்ணினார்கள். அநந்தரம் கலியுகப்ராரம்பமானவாறே அர்வாசீநரெல்லாம் நம்மை ஆராதித்து ப்ரஹஸ்திபகவானை காருண்யரஸ பரிபூர்ணபுங்கவான திவ்யகடாக்ஷங்களாலே ஸ்வீகாரம் பண்ணி, நீர்வெகுகாலமே ப்ரஸந்நராய் என்னை ஆராதித்தீர்; ஆகையால் நான் ப்ரஸந்நனானேன்; உமக்குவேண்டும் வரத்தை ப்ரார்த்தநம்பண்ணும்; ப்ரதாநம் பண்ணுகிறேனென்று மேகஸாரஸி ப்ரீதமாக ஒருவார்த்தை அருளிச்செய்தார் பகவான், அநந்தரம் அந்த பகவத்வாக்யத்தைக்கேட்டு ப்ரஹஸ்திபகவான் லோகத்தில் ஸஜ்ஜநங்களுக்குங்கூட ஸொபரமாக தேவரீருடைய திவ்யசரணாரவிந்தத்யாநத்தைத்தவிர வேறொரு ப்ரார்த்தநீயாம்சமுண்டோ; ஆகையால் தேவரீருடைய திருவடிவாரத்தில் அடியேனுக்கு நித்யநிவாஸம் ஸித்திக்கும்படி க்ருபை பண்ணவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தார் என்று நாரதபகவான் ப்ரம்மமஹர்ஷிக்கு உபதேசித்தார்.

ஸ்ரீநாரத:॥ தஸ்ய தத்வசநம் ஶ்ருத்வா ததோ பகவாந்ரமேஶாத்த: । தஸ்யஹஸ்தேந ஸாகம் ஸார்த்ர ப்ராணாதிநாம் ॥ ॥ ஸ்ரீபகவாநு ॥ ஸாந்நித்யம் ஸர்வலோகாநாம் தவதத்தம் மயா பரா । நிவாஸஸ்து ஸதாவாஸே யாவதாஹூத ஸம்ப்லவம் ॥ ரக்ஷிதாரம் ஸநாதநம் விஶேஷேண ஸதாமரா । கதோதீர்த்த தயைதத்ர நிவஸது வைஜயந்தீம் ॥ வாயுயிஸா

ஹிரண்மயம் த்ரிதிவம் ஸோமபாநக । ஸம்பூதாநாம் ப்ரஜாபதேர்ப்ரா
ப்தே மாமேமே வைஶ்யஸ்ய ஸம்ஶயம் ॥ மாஸி ப்ரௌஷ்டபதே சா
ணே ஶ்ரவணே ப்ரதிபத்ஸு ச । அதேர்வாமநரூபேண ஸமே
ஜயஸ்வஸ்த்வா நிஶம் ॥ ஐந்த்ரேஷ்டா ஸ்வாமிநாமேதந ஸம்ஸ்தாப்ய
பரதம் ஶாஸ்ரு: । ப்ரணம்ய தேவதேவேஶம் ஜகாம த்ரிதஶாலயம் ॥
மேதவாந் ஸ்வதநத்ர பரமேஶ்வரஸ்ய ய: । அநந்தே நா
ம்ருநீயோ வயஸா யாவதா மஹதா ஸம்ப்லவம் ॥ பூஜ்யமாநே த
மேவ ஹரணஹஸ்தி ஶிரஸ்ஸமம் । கல்பிதாமேஷா நதரா
ஸீத் க்ஷேத்ரே ஸத்ய ப்ரவர்த்தநே ॥ ரக்ஷார்த்தம் ஸர்வலோ
காநாம் பூஜ்யதே த்ரிபதேர்ஹரி: । அநந்தேநைவ தத்ரைவ
யாமேஷோ: கயம்வக: ॥ தத்ரைவ ஸததம் விஷ்ணு ஸந்நி
தத்தே ஜகத்பதி: । ததாஜ்ஞயைவ யஜுஸ்ஸ்வ ததாவாஸ்த புத்தே
தயா ॥ உபாஸ்யதரம் தத்ர ஸர்வேஷ்வப்தி ஸந்நிதா: । ராஜ்ய
பாப்ரயமேநஸ்ய ப்ருந்தே ஸாபுஷ்கலம் ॥ பூஜ்யமா
நேஷாரண தத்ர ஶேஷேண ஸிதிப்ருதி । ஸர்வேஷ்வஸ்ய
ஸம்ரக்ஷஸ்த்ருதித்யேஶா ஸவிஷ்யதி ॥ ௯௦ ॥

அநந்தரம் ஸர்வலோகஶரண்யனான பகவான் ப்ருஹஸ்பதி ப்ரார்த்தநா விஶேஷத்தைக் கேட்டு உமக்கு ஸர்வலோக ஶாஸ்த்ரமும் தேவலோகத்தில் நித்யநிவாஸமும் முன்னாலே ஸங்கல்பித மாகையாலேயும் நான் தேவதைகளுடைய ரக்ஷா யாசநா ஞையாலேயும் என்னுடைய ஸ்தாநத்திலே நீர் ஸ்திர ப்ரதிஷ்டிதராய் தேவலோக பரிபாலந பூர்வகமாக என்னை யாராதித்துக்கொண்டு மஹாப்ரளயகாலத்திலே என்னுடைய திவ்யசரணாரவிந்தத்தை யடையப்போகிறீர்; ஆகிலும் நீர் இப்போ தேவலோகத்தி னின்றும் ப்ரதிஸம்வத்ஸரம் ப்ரௌஷ்டபத மாஸத்தில் ஶ்ரவண நக்ஷத்ரத்தில் இந்த ஸத்யவ்ரத க்ஷேத்ரத்திலே வந்து அஹோராத்ரமும் என்னுடைய ஆராதனம் பண்ணி க்ருதார்த்தராகக்கடவீர் என்று ப்ரஸாதம் அருளிச் செய்தார். அநந்தரம் ப்ருஹஸ்பதி அந்த பகவதாஜ்ஞையைக் கேட்டு

ஸ்தோத்ரபூர்வகமாக வாஸுதேவனை ஸேவித்து அநுஜ்ஞை வாங்கிக்கொண்டு தேவலோகத்தையடைந்தார். அநந்தரம் கலியுகம் ப்ராப்தமானவாறே வேதவ்யாஸனுடைய வாஸுதேவனை ப்ரஜைகளாலு ஸேவ்யனும் ஆதிஶேஷன் ஆராதனம் பண்ணினார். இப்படி ஸர்வவான் ஆதிஶேஷாராதிதாய்ஸத்யவ்ரதக்ஷேத்ரத்திலே நித்ய நிவாஸம் பண்ணுகையாலே கலிதோஷ நிவர்த்தந ஸமர்த்தமாக அங்கே யுகம் நாலுபாதத்தோடே வர்த்தித்தது. அநந்தரம் ஸர்வ ப்ராணிகளும் பக்திஶ்ரத்தா ஸமன்விதமாக வாஸுதேவனை ஸேவித்து தத்வோபதேஷ்டாவான யஜ்ஞநாராயணனை ஸர்வ ஸாலோக்ய ஸாமீப்ய ஸாரூப்ய ஸாயுஜ்யங்களை யடைந்தார்களென்று நாரதமஹான் ப்ருகுமஹர்ஷிக்கு உபதேஶித்தார்.

இத்யேதத் கதிதம் ஸர்வம் விஸ்தரேண மயாநக | ஹஸ்திஶைலஸ்ய மாஹாத்ம்யம் க்ஷேத்ரஸ்ய நகரஸ்ய ச || யச்சேதம் ஶ்ருணுயாந்நித்யம் விஷ்ணுபக்திஸமந்வித: | கீர்த்தயேத்வா ஸ விஷ்ணோஸ் ஸாயுஜ்யம் ப்ராப்யாஸ்யத: || மாஹாத்ம்யம் ஹஸ்திஶைலஸ்ய யே ஶ்ருண்வந்தி லிகந்தி ச | விமுக்தாஸ்ஸர்வபாபேப்யோ விஷ்ணுஸாயுஜ்யமாப்நுயு: || ஹஸ்திஶைலஸ்ய ஶ்ரவணாத் பாபகோடிஶதைரபி | தீர்த்தயாத்ராதிதந்நாமஸாமர்த்யாத் ப்ராப்யதே ஸ்திதம் || புத்ரார்த்தீ லபதே புத்ரான் தநார்த்தீ தநமாப்நுயாத் | ராஜ்யார்த்தீ லபதே ராஜ்யம் ஜ்ஞாநார்த்தீ ஜ்ஞாநஸம்பதம் || யத்யத் காமயதே ஸர்வம் தத்தத்ப்ராப்நோத்யஸம்ஶய: ||௬௬||

ஸாயம்ப்ராதஸ் ஸதா பக்த்யா பட்யேதாந்நித்யம் ப்ராயஶ்சித்தம் ஸமஸ்தானாம் ஹஸ்திஶைலஸ்ய கீர்த்தநம் | ஸர்வேஷ்வபி ச ஸர்வதா ஜநிதப்ராய ஶ்ராவ்யம் ஸர்வதா: ப்ராப்நோத்யாயுஶ்ஶ்ரியம் கீர்த்திம் தேவதேவப்ரஸாதத: ||௬௭||

வாரீர் ப்ருகுமஹர்ஷியே! இப்படி நானுமக்கு விஸ்தாரமாக நிரூபித்த இந்த ஸத்யவ்ரத க்ஷேத்ரத்தினுடைய ப்ரபாவ விஶேஷத்தையும் காஞ்சீப்ரபாவ விஶேஷத்தையும் ஹஸ்திகிரியினுடைய ப்ரபாவ விஶேஷத்தையும், இதுகளுக்கு

ப்ரதிபாத³கமான பரமபாவநமான இந்த ஹஸ்திகி³ரிமாஹாத்ம்ய-த்தைப் ப்ரீதியுடன் ஶ்ரவணம்பண்ணினாலும் கீர்த்தநம்பண்ணி-னாலும் ஸ்மரணம்பண்ணினாலும் அந்தமநுஷ்யன், தத்க்ஷணத்தி-லே ஸகலபாபவிநிர்முக்தனாய்வைஷ்ணவஸாயுஜ்யஸுலப⁴னாய், தே³வி மப்ரஸந்நதரனான வரத³னுடைய தி³வ்யகடாக்ஷத்தாலே ஐஹிகத்தில் பஶுபுத்ராதி³ ஐஶ்வர்யங்களையெல்லாம் அநுப⁴வி-த்து, அநந்தரம் காலக்ரமாத³ர்ச்சிராதி³ ஷட்³கு³ணர்ஷிதனாய் வரத³-னுடைய தி³வ்யசரணாரவிந்த³ஸந்நிதா⁴யியாய் ஸதா³ஸாயுஜ்யஸம்ப-ந்நனாய் விபூ⁴திவைப⁴வாதி³ பா⁴க்³யமான நித்யைஶ்வர்யத்தை-யடைவன்" என்று நாரத³ப⁴க³வான் ப்⁴ருகு³மஹர்ஷிக்கு உப-தே³ஶித்தார்.

இதி ப்³ராஹ்மபுராணே ப்⁴ருகு³நாரத³ ஸம்வாதே³
ஶ்ரீஹஸ்திகி³ரி மாஹாத்ம்யே ஸப்தத³ஶோऽத்⁴யாய꞉.
ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம꞉.

ஶ்ரீ꞉

ஶ்ரீ ப்ரணதார்த்திஹர வரத³ பரப்³ரஹ்மணே நம꞉.
ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம꞉.

ஶ்ரீ ஹஸ்திகி³ரி மாஹாத்ம்யே
அஷ்டாத³ஶோऽத்⁴யாய꞉.

ப்⁴ருகு³꞉ ॥ கதா³சித் விஸ்தரேணைவ ஹயமேதே⁴ ஸ்வயா விதே⁴꞉ । ஆவிர்பா⁴வ ஸ்த²லஶாயி விஷ்ணோ ஹஸ்திஶைலஸ்ய மூ-ர்த⁴நி ॥ ப்ரதிஷ்டா²ப்ய விதி⁴ஸ்தஸ்ய ப்³ரஹ்மணா விதி⁴நாக்ருத꞉ । ஶ்ருணுமே தத் க்ருதக்ருத்யோஸ்மி க்ஷேத்ர ஸாதா³ நுஹாமுநே ॥ நயோ ஸத்³ருஶோ லோகே நமோ ராயநஸ்தத꞉ ஸ்வாமிந் । இதா³நீம் ஶ்ரோதுமிச்சா²மி க்ஷேத்ர ஸாதா³ஸ்திதம் முநே ॥ காத³ந்ய ஸ்ஸ்வயம்

யந்த்ராணாம் வக்த்ரமேவ ஸர்வதேவமயஸ்ஸ: || வேதாந் ஶ்ருத்வா புரா ப்ரஹ்மா யாஜ்ஞவல்க்யாய யீரிதே | யோகம் அஷ்டாங்க ஸம்யுக்தம் யதாஹ கமலாஸந: || தந்நோ வக்ஷ்வ ஹயவதந ஶ்ரோதும் இச்சாமி ஸர்வஶ: | ஶ்ரோதவ்யம் கதமத்ர விஶ்ருதம் ஜந்மஸம் ஸ்துதம் || ௬ ||

அநந்தரம் இப்படி ஸாரதமமான விஶேஷார்த்தங்களை யெல்லாம் உபதேசித்தருளின நாரதபகவானைப் பார்த்து, வாரீர் நாரதபகவானே! யத்யபி, ப்ரஹ்மகர்த்ருகமான அஶ்வமேத க்ரியாவிஶேஷத்தையும் அதில் பகவதாவிர்பாவ ப்ரகாரத்தையும் ப்ரஹ்மகர்த்ருகமான பகவத் ப்ரதிஷ்டார்ச்சாவிதாந ப்ரகாரத்தையும் ஸவிஸ்தரமாக அநுக்ரஹித்தனை அடியேனுக்கு உபதேசித்து க்ருதார்த்தனாகப் பண்ணியிருக்கையால் அடியேனுக்கு ஸத்ருஶனான அந்யதமன் லோகத்தில் ஒருவனுமில்லை, ஆகிலும் இப்போது ஸகல அர்த்தங்களுக்கும் தேவரீரே ப்ரவர்த்தகராகையாலே பூர்வம் ஶ்வேதவாராஹத்திலே ப்ரஹ்மா யாஜ்ஞவல்க்யருக்கு உபதேசித்த அஷ்டாங்க யோகத்தையும் அடியேனுக்கு க்ருபை பண்ணி அருளவேணுமென்று ப்ரணாமபூர்வ ப்ரஶ்நம் பண்ணினார்.

ஸ்ரீ நாரத: || ஸர்வஶாஸ்த்ரம் ப்ரஷ்ட ஸ்வயாஹ ரயாநாதே ந | விஶாலேஶ்வராபி வாஞ்சந்தி தேவாஶ்ச பரமேஷ்டிந: || தேவர்ஷய: ஶுகாதயோ யோகஸம்பந்நதத்பரா: | நாநாவிதம் ப்ராஹு: யோகம் யோகவிசக்ஷணா: || ததாபி ஶ்ருணு வக்ஷ்யாமி ஸம்க்ஷேபாத் ஸஹ காஶ்யபா! யஜ்ஞாதிந தபஸ்த்யாகாதிபிஸ்ஸுக்ரியா: | ஸதா ஸர்வாத்ம யோகஸ்ய காரணாநி ப்ரசோதயேத் || தவ வக்ஷ்யாமி தம் யோகம் ஶ்ருணுஷ்வ ஸமாஹித: | ஶ்ரவணாத் அஸ்ய யோகஸ்ய நஶ்யந்த்யாஶு விகல்மஷா: || மநஸோ நிக்ரஹம் ப்ராஹு: ஸர்வயோகஸ்ய ஸாதகம் | தமேவ ஸாதகமாத்ரீ தஸ்யாஸ்து பூர்வதேவஶ: || ௧௧ ||

அநந்தரம் நாரத பகவான், இப்படி ப்ராயஶ்சித்தம் பண்ணின ப்ரமோதஹ்ருஷ்டியைப்பார்த்து, வாரீர்ப்ரமோதஹ்ருஷ்டியே! இப்போது நீர் பண்ணின ப்ரஶ்நவிஶேஷம் அதிரஹஸ்யதமம்; தேவர்ஷி ஸித்தர்களுக்குங்கூட ப்ராயஶ்சித்தநிர்ணயம்; தர்ம ஸூக்ஷ்ம விசக்ஷணர்களான மஹாத்மாக்கள்; அஷ்டாங்கதர்மத்தை தர்மங்களுக்குள்ளே ஸாரபூதமென்று நிர்ணயித்தார்கள். யஜ்ஞதாந தபஸ்ஸ்வாத்யாய தீர்த்தஸஞ்சாராதிக ளெல்லாம் அநுஷ்டித்தாலும் இந்த அஷ்டாங்கத்தினுடைய ஷோடஶ கலையி லொரு கலாமாத்ரத்துக்கும் ஸத்ருஶமாக மாட்டா; ஆகிலும் இந்த தர்மத்துக்கு உண்மைத்தவிர ஶ்ரோதா துர்லபமாகை யாலே கேவலம் அநுக்ரஹ புத்தியாலே உபதேஶிக்கிறேன், ஸாவதாநசித்தராய்க் கேளும். லோகத்தில்ஸர்வதர்மங்களுக்கும் இந்த்ரியநிக்ரஹம்ப்ரதாநஸாதநம்; அந்த இந்த்ரியநிக்ரஹமில்லாமல் தபஶ்சரணம் பண்ணினாகில் தர்மப்ரஷ்டனாக ஆவனென்றுபதேஶித்தார்.

கௌரவ்யம் ஸந்தோஷிக்யம் ப்ரதிபூர்ணம் விநாஶிதா ।
தமனோ நிக்ரஹோபாயः கீர்த்திதோ தர்மவித்தமைः ॥
ப்ராயஶ்சித்தோதக ப்ராயஶோ ஜபதாந நிஷ்டிநாம் । ஸர்வே
ஷாம் விஷயாஸக்தி ரேதே தர்மவிபாதகாः ॥௧௫॥

“அஷ்டாங்க ஸௌரபாக்ய ஸந்தோஷः” என்கிற ஸூத்ரத்தில் அஷ்டாங்கஸ்வரூபத்தால் உபலக்ஷிதமான ஸர்வ ஸஞ்சித ஸாத்விகபுத்தி யென்ன, ஶாஸ்த்ர மர்மதேவதா விஶ்வாஸமென்ன, ப்ரதிபந்தக ஸஹஸ்ரத்தாலும் கலக்க வொண்ணாத ப்ரஹ்மஜ்ஞாந விஶேஷமென்ன, அவிஹித விஷயவாஸநா தௌர்பல்ய மென்ன, காமக்ரோதாத்யரி ஷட்வர்க பராஜிதத்வமென்ன, கௌரவ்யரூப ப்ரதிவசமான பரமாத்ம த்யாநாதி விஷயவிரக்தியென்ன, இந்த ஆறுமர்மங்களும் இந்த்ரியநிக்ரஹ ஸாதநங்களென்றும், “ப்ராயஶ்சித்த ஸம்ஶய ப்ரமாதாநவஸ்யாவிரதி ஹ்ருதி தர்மநாஶ ஹேதுகவ்யா நவஸ்திதத்வாநி, சித்தவிக்ஷே

பாதோதகாராயா:" என்கிற ஸூத்ரத்தில் அபேக்ஷிதங்களான ஸாத்யஸாதநாதி ஸகல விசேஷங்களால் உபலக்ஷிதங்களான பாதகவித்து ஶ்ரேஷ்டநியாமகராஸ்ரஹ்ருதைய வைசேஷ்யத்தாலே ஜநிதமான தேஹஸ்வாத்ய விசேஷமென்ன, ப்ராப்தாதி ஸம்பந்தஸம்ஸ்காராம் ஸ்ருஷ்டிப்ரகாசக விசேஷமென்ன, அந்த ப்ராப்த்யாதி ஸம்பந்தஸம்ஸ்காரா பதார்த்தத்திலே பரமபத பரமபதஸம்பந்திகா விசேஷத்திலே வித்வாநுஷ்ட்ரக்ரமமான ஸ்வாபாவிகவிசேஷமென்ன, கல்யாண நாமஸ்மரண காலத்தில் தேநாநிவ்ருத்திஜநகமான தேநாநிவ்ருத்திஜாட்யவிசேஷமென்ன, இந்தயோகாப்யாஸத்தாலே பரிபக்வமான ஸமவர்த்தநாவஸ்தகமான ஸ்வவிசேஷம் பலிக்குமோ! பலியாதோ! ப்ரத்யக்ஷ விருத்தாத்மகமான விபரீத ஸ்வமே பலிக்குமோ, என்கிற ஸ்வாந்தஸம்சயாத்மகமான கநிஷ்டவிஜ்ஞாநமென்ன, கஸ்கஸங்கல்ப ப்ரபத்திநாத்மகமான ஸம்ஜ விசேஷமென்ன, ஸ்வசுவஸநாதி விஷய ஶ்ராவண்யமென்ன, இந்த ஏழு குணங்களும் யோகவிபாகங்களென்றும் யோகவிசக்ஷணர்கள் நிரூபித்தார்கள்.

யோகாங்காநுஷ்டாநவிசேஷாத் கீர்த்திதா நிவேசயஸா। யேஷாம் யோகஸ்ய ஸம்ஸித்திஸ்ஸுவிஷ்வதிநஸ்ரணாம்ஸ்யாவா ॥ யத்ப்ரகீர்த்திதஃ பரமபூம் நியதஸ்து ததாஸநம்। ப்ராணஸ்ய ஸம்யதஸ்ஸர்வேச ப்ரத்யாஹாரஸ்து தாரணா ॥ ததாத்யாநம் ஸமாதிஸ்து ப்ரோக்தாயோகவிசக்ஷணை: ॥ கஷ்டாஞ்ஜாநிவஸந்த்யாஹாரணாந்த்யாநஸமேவிஸம் । ஸவபூஸம்ததிதம் ப்ரோக்தம் யோகஸ்ய யதநம்ஸஹகம் । ஸ்ருஸாவஸநேந ஸ்வது விசார்விஸஸ்து வாதிதா ॥ வராவராணாம் ஸம்ஹாநாம் வாதிநஃகாயகம்ருதிஃ। கநஹிதேரூஹ ரீய ஸ்வாதேரீஸதத ஸம்பாதஃ॥ நவேவ வாநர்த வாதீஸ்ராஜ்யவ்யாஜ்யதல்பா: । கஸங்கயாராதிநம் ஸ்வா நுவிஷாதவ ரோஹவேக ॥ ஶுத்தப்ரஸம்ஸாம் நிநாது வரமஹம் வாஸ்தோதிம் । கஸத்வஹாரஸோவாய த்வவரிவா தாம்ஸ்து வஜம்யேக ॥ பத்ரவாஸஸமரதீதி வஸ்து யாநர்தாதிகம்

தயா । பாரக்யாந்ய தந்த்ராணி நாதரீதகதாசந ॥ பரதாராந் வீக்ஷேத பரதோஷாந் ஸமுத்ஸ்ருஜேத் । பரிவாதம் ஸ்வயா நைவ ஸ்வகுணஞ்ச கீர்த்தயேத் ॥ ப்ரஹ்மசர்யரதோ நித்யம் ஶரீரஶுஶ்ரூஷணே ஸ்தித: । யஜ்ஞாத்யாதிகம் நைவ ப்ரஹ்ஸ்யாங்க ஸமாசரேத் ॥ ப்ரஹ்ஸ்யாநேஷ்வாரக்ஷாஸ்ய ஶுபாநாந்திகம் விதம் ॥ ௨௪ ॥

யாதொரு அங்கவிஜ்ஞாநத்தால் ஸாங்கோபாங்கமான அஷ்டாங்கயோகம் நிஷ்பந்நமாகுமோ, அந்த அங்கவிஶேஷங்களை யெல்லாம் தனித்தனியாய் விபஜித்து நிரூபிக்கிறேன்; கேளும். யமமென்றும் நியமமென்றும் ஆஸநமென்றும் ப்ராணாயாமமென்றும் ப்ரத்யாஹாரமென்றும் தாரணை மென்றும் த்யாந மென்றும் ஸமாதி யென்றும் அங்க விஶேஷங்கள் எட்டு. அதில் யமமாவது- 'அஹிம்ஸாஸத்யாஸ்தேயப்ரஹ்மசர்யாபரிக்ரஹா யமா:' என்கிற ஸூத்ரத்தில் அபிஹிதங்களான அஹிம்ஸாதி ஶப்தவிஶேஷங்களில் ஶாப்தமாயும் அர்த்தமாயும் ஸித்தமான ஸர்வபூத ஸௌஹார்த்த மென்ன; ஶ்ரத்தை யென்ன; ஸம்யக்ஸுதை யென்ன; பாபபீரத்வமென்ன; ஸத்வாதிக்யமென்ன; ஸர்வபூதங்களிலேயும் அநேகவாக்காய கர்மங்களாலே த்ரோஹாபாவமென்ன; இதுகளுடைய ஸஹாயாத்மகமான அஹிம்ஸா விஶேஷமென்ன, அந்ருதோக்தாரஹித்யமென்ன; யதாந்ருபயுக்த வாக்ப்ரவ்ருத்திமென்ன; அஸத்யாக்ருதவ ணவைராக்ய மென்ன; பரதோஷஸம்பந்த க்ருதஶரீராத்மநாதி ஜநிதஶோக ராஹித்ய மென்ன; த்ருஷ்டவிஷயக ஸ்ப்ருஹாதி யென்ன, நிவ்ருத்தி யென்ன, பரதநாபஹாரராஹித்யமென்ன; பரஸ்த்ரீ யென்ன: பரநிவ்ருத்தி யென்ன : பரதநாபஹார வைமுக்ய மென்ன; அஸத்ய ஹாஸ்யாபரிஹாஸாதி வர்ஜநமென்ன, இதுகளுடைய ஸஹாயாத்மகமான ஸத்ய விஶேஷமென்ன, பாரகீயங்களாயும் அதத்தங்களாயும் இருக்கிற தநயாந்ய வஸ்த்ராபரண பத்ரபுஷ்ப ஶய்யாதிகளுடைய அபஹரண

ராஹித்யாத்மகமான ஸ்வேச்சா விசேஷமென்ன, பரதாரா பஹாரக நாஸாயமென்ன; பரமைகாந்த்ய ஸம்பாதித்வமென்ன; பராபவாத வைமுக்யமென்ன; ஆத்மகுண ப்ரகடந பவித்ராமமென்ன; ஸர்வ பூதேஷு அபேக்ஷா ப்ராபண்யமென்ன; இதுகளுடைய ஸர்வாதாரத்மகமான ப்ரஹ்மசர்ய விசேஷமென்ன; ப்ராணஸ்ய உபஸமத்திலேயுங்கூட தேஹாரக்ஷண மாத்ராவஸ்தானுஷ்டாநாதி ஸம்ஹரணமென்ன, யோகாநபேக்ஷ யஜ்ஞயாந்யாதி ஸம்ஹரணாஹாவமென்ன; வனதீஹய ஸ்வரூபமான ஸாங்கருத்ய விசேஷமென்ன, இந்த ஸஹிஸா ஸத்யாதேய ப்ரஹ்மசர்யா பரிக்ரஹங்களினுடைய ஸமாஹாராத்மகந்தான் யமமென்கிற அங்க விசேஷம்.

வாங்மந: கர்மபிஶ்சைவ நித்யம் ஸர்வத்ர ஸர்வதா । யந்ந நிஸ்ஸம்ஶயம் ஸத்யம் ஸ்வபரேவ ப்ரகாஶதே ॥ பரத்ரவ்யஹிதாக்ஷேபம் வாசா சைவ நிவர்த்தநம் । மனஸா நாந்யஸ்ய நஶம் தேநஸ்தேய நிவர்த்யதே ॥ ஸர்வபூதஹிதே ரதி: காயஶோ நித்யஸ்திதா ॥ யந்நிக்ஷேபம் ஹிம்ஸாவஶே ப்ராப்யதேஹி ஸா । ஸர்வம் பரம் யாயாத் ஸ்வ ஆத்ம நாஶயோ: ॥ தயா ஶீதோஷ்ணயோ ஶ்ரமே துஃகேந ஶத்ரு மித்ரயோ: । ப்ரியாப்ரிய ஶ்ரோதந தயா ஸமத்வ ஸமதாம் வ்ரஜேத் ॥ ப்ரேதாவஸ்தாஸு நிரபேதா ஜவஹோரம் பராயண: । தேவாந் ஜிஷ்ணு மநஸ்யாம்ஶ்ச பூஜயே ஹ்ருதிதோ ஹரிம் ॥ விஶ்வஜிதம் மஹீயாம்ஸ் ப்ரதிஷ்டிதம் பூஜயேத் । ததோ ஸ்ய வி ம ரு ம் ஹித்வம் ப்ரத்யக் ப்ரவணதாம் வ்ரஜேத் ॥ ஸாத்ய யமஸ்யோ ஹீ பேமஸிக்நு விருத்தி । மந்நீஸ்ஸாத்ய ஸ்மலோ நவிஷாதே விபாத்யதே ॥ ஜபேதஷ்டாக்ஷரம் மந்த்ரம் த்வாதஶாக்ஷரமேவ வா । தத: ப்ரக்ருதே ஸந்யா மாத்ரஜ்யாதிரஸம்ஶய: ॥ மந்த்ரம்ஷா திஷிதிவிஷ்ணு மேபுயேத் ப்ரயதோவஶீ । ப்ரதக்ஷிண ஸந்திஸ்யாதேந ஸ்வஸ்திகேஷு நயேந்நந: ॥௫௫॥

நியமமாவது – “ஶௌச ஸந்தோஷ தபஸ்ஸ்வாத்யாயேஶ்வர ப்ரணிதாநாநி நியமா:” என்கிற ஸூத்ரத்தில் பதிதங்களான

ஸௌலப்யஸ்வாதந்த்ர்யாதி ஸர்வவிஶேஷங்களில் ஸாம்யமாயும் அத்யந்த மாயும் விஶமான ஸ்வாதந்த்ர்யத்திலிருக்கு விஷயத்தில் ப்ரியதமமாயும் ஹிததமமாயும் இருக்கிற ஆஶ்ரயவிஶேஷாத்மகமான பாகவதஸம்பந்தி விஶேஷமென்ன ; "யேஷாம் கருணா ஶ்ருதிர்தாபேக்ஷாணாம் ஸம்ஸாரஸாகரபரம்பரயா விஷயாணாம் ஸாதநாதஸ்மிந் வ்யவஸாயநம்" என்கிற ஸூத்ரத்தில் கதிவேத்தமான ஸம்வாதாந்தர ஸாக்ஷியான பாதபாத விஶேஷத்தில் ஸித்தஸாதநா விஶேஷமென்ன ; ஶ்வேதாந்தஸம்வாதியான பாதபாத விஶேஷத்தில் கருணா விஶேஷமென்ன ; பாணிக்ரஹணாதாரான பாதபாத விஶேஷத்தில் ஸம்பந்த விஶேஷமென்ன : பாதக்ரஹணாதாரான பாதபாத விஶேஷத்தில் உபேக்ஷா விஶேஷமென்ன; இதுகளுடைய ஸமுதாயாகாரதா ஸ்வரூபமான ஶரணாகதாத்மகமான ஸம்பந்தி விஶேஷமென்ன ; ஸ்வஸ்வரூபாஶ்ரிதக்ரஹணாதாநாத்மகமானகாயஸம்பந்தி விஶேஷமென்ன ; இந்த ஸம்பந்தி த்ரயஸமுதாயாத்மகமான ஶௌர்ய விஶேஷமென்ன : ஸங்க மதா மத விஶேஷத்திலும் ஶ்ரீதாஸஸம்பந்த விஶேஷத்திலும் ஶத்ருஜித்ர்களுடையதேஶ்வ நவிஶேஷத்திலும்ப்ரியாப்ரியவாதப்ரவண விஶேஷத்திலும் ஸம்பந்தி விஶேஷாத்மகமான ஸஞ்சார விஶேஷமென்ன; வித்தஸம்பந்திவ்யதமாயும் அந்தவித்தத்துக்கு ஆஶ்ரித தாநதாரியாகமாயுமிருக்கிற க்ருஷ்ணாவதாரணாதி வ்யதாவதாஸநேநாதி மென்ன ; மாயதாந்த்ரி ஹோத்ரவ்யாப்தி ஜலஹோமாதி ஶ்ரீநாதாத்மக மென்ன ; தேவ ஜ்ஞஷி வித்யாஜ்ஞாகரண விஶேஷமென்ன ; ப்ரதிஷ்டாநுஜந பாபுக்யமாக பரிஶோதாஞ ஹோஜந விஶேஷமென்ன; இதுகளுடைய ஸமுதாயாத்மகமான தேவாவிஶேஷமென்ன, யோமாநவயாக்க வாதப் பெருமானு மென்ன ; வேதாஸ்யந ஸாவிக்க மென்ன ; அஷ்டாக்ஷர அதஸாக்ஷரா ந்யாஸ பாதஸ்யாதி விஶேஷமென்ன ; இதுகளுடைய ஸமுதாயாத்மகமான ஆத்மஸாக்ஷாத்கார ஹேதுபூத ஸ்வாஸ்ரய

விசேஷமென்ன, "ஸர்வசேஷியான பகவான், தன்னுடைய நிரதிசய சௌசீல்யாதிசய ஸௌலப்ய ஸமாச்ரயணீயமான வடிவேனு லே தன் காருண்யகடாக்ஷ பாத்ரபூதர்களான ஸூரிகளைக் கொண்டு தன் ஸ்வரூபரூப குணவிபூதி நாமரூபங்களாக தனக்கு ப்ரியமான ஸேவாஸ்வாதங்களாக யஜ்ஞதாந தபோஹோமாதி யஜ்ஞவிசேஷங்களை யெல்லாம் தானே நடப் பித்துக் கொள்ளுகிறான்" என்கிற ஸம்வாத ஸ்ரீகுருபரம்பரா ப்ரபாவ ஸம்ப்ரதாய ஸாத்விக ப்ரமாணவிசேஷாநுகூலமான ஸம்ப்ரதாய ப்ரணியாந விசேஷமென்ன, இந்த ஸௌலப்யாதி ஸ்வபாவ ப்ரதிபாதக ஸ்ரீமத்ப்ராமாண்ய ப்ரணியாநங்களினுடைய ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வாநுக்ராஹகமான நியமமென்கிற ஸ்வபாவவிசேஷம்.

யஜ்ஞதாந தபோஹோமஸ்வாத்யாய ப்ரதிபத்தய:। வ்ரதாநி நியமாஸ்சைவ யஜ்ஞார்தம் க்ரதவ: ஸ்ம்ருதா:॥ ஸர்வேஷாமேவ விதி வத்க்ருதாநாம் விஹிதேந ச। சாஸ்த்ராண வ்யாப்தேந ஸர்வாதீத பராத்மநா॥ ஸ்ருதம் ஸ்வாத்யாயபாஷ்யம் வீதராகஸ்ஸதா। யஜ்ஞம் தேநாப்யநீ தாராதார விதா:॥ ௬௧॥

யஜ்ஞயாகாதி விசிஷ்டனாய் ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸ்ரீஸாமர்த்யாதி நியம விசிஷ்டனாய் ஸஹஸ்ர நேத்ரா பாதாதி ரஹிதனாய் நித்யோதித விகாஸமான நித்யகாலாதிவர்த்தி ஸ்வரூபஸ்வபாவ விசேஷங்களிலே ஸர்வஜ்ஞ ஸ்வாதந்த்ர்ய நியாமகனாய் வர்த்தமானனாகி யாய் ஸ்வபாவஸ்வாமித்வ ஸ்வரூபத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்திருப்பன் யென ப்ரதிஷ்டாபகனுமான்; ஆகையால்"ஸ்ரீஸர்வலோக நமஸ்"என் கிற ஸூத்ரத்திலே ஸம்ப்ரதாயங்களாய்"யஜ்ஞாதி நாமதேயா ந:" "ஸர்வாத்மாஸர்வாஸ்ரய ஸர்வஸ்வாமி ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வசக்தி க்ருதாந்தப்ரதி ஸர்வகல்யாணகுணாகரனான ஸ்ரீயாக்ஞாதி நிஷ்காம்ய யாவன்முக்தி நாமாஸ்வாதநோமேயக வேத த்ரயாதி நாம ப்ரகாசி யதி நாம் ப்ரஸ்வாஸநம்ப்ரதாயதே"

“ஸாங்க்யே க்ருதாந்தே நிர்ணீதம் விஜ்ஞாநம் ப்ராஜ்ஞை ஸம்ஸ்தி-தம் | ஏதாவத்து ததா ப்ரோக்தம் ஜ்ஞாநம் நிர்ணீதம்” இத்யாதிகளிலே ஜ்ஞாநத்திலேயும் ஸாங்க்யத்தை ப்ரயோகம்பண்ணி ப்ரத்யக்ஷாகமத்தால் ஸாங்க்யத்தாலும் வாக்யார்த்-த்தை ஸங்க்ரஹணம் பண்ணி ஹ்ருதய ஸாமத்தில் ஸ்வரூப ப்ரதேஶத்தை வைத்துக்கொண்டு நாஸாக்ர ஸாமத்தை வீக்ஷ-ணம்பண்ணுகை த்யாநமென்றும், ஸாக்ஷிணாந்யதரமான ஜ்ஞாந விஶேஷத்திலே ஸாக்ஷிணாந்யதர ஸாங்க்ய விஜ்ஞா-நம் ப்ரதாநமென்றும், ஸாங்க்ய க்ருஷ்ணாஜிநாதிக ளெல்லாம் பாஹ்யமென்றும், யோகாதிக ளெல்லாம் ஶாரீரக மென்றும் பாஹ்யஶாரீரக பேதத்தாலே த்விவிதங்களாக ப்ரஸித்தங்க-ளான ஸாங்க்ய யோகங்கள் ‘ஸாங்க்யயோகௌ ப்ருதக் பாலா: ப்ரவதந்தி ந பண்டிதா:’ இத்யாதி ஸித்தி ஸித்த ப்ரத்யக்ஷ ஸாங்க்ய விஷ்ணு ஜ்ஞாநாத்யவஸ்தா விஶேஷங்களினுடைய ஸமுதாயாத்-துக்குத்தான் ஜ்ஞாநமென்கிற யோகவிஶேஷம்.

உபவிஶ்யாஸநே ஸம்யக் ப்ராணாயாமேந தாரயேத்| த்ரிவர்காந் ஸமநுஷ்டிஷ்ட தஶஷட்தஶ வைவ வா || ஸமாஹ்ருதம் தாரயேத்தேந தேஹஸம்ஸ்த்யம் ஸ்திதாத்மநா | த்யாநஜ்ஞ ஸமாப்ய ஸம்யக்: ஸமீக்ஷித: || நிரோதயேத் கேவலம் தாரயேத் ஸம்யக்: ப்ராணஸம்யமே: |

“ தஸ்மிந்ஸதி ஶ்வாஸ ப்ரஶ்வாஸயோர் கதி விச்சேத: ” “ப்ராணாயாமஸ்து பாஹ்யாப்யந்தர ஸ்தம்ப வ்ருத்தி தேஶகால ஸங்க்யாபி: பரித்ருஷ்டோ தீர்கஸூக்ஷ்ம: பாஹ்யாப்யந்தரவிஷயாக்ஷேபீ சதுர்த்த:” என்கிற ஸூத்ரங்களில் பாஹ்யமென்றும் ஆப்யந்தர மென்றும் ஸ்தம்பவ்ருத்தி என்றும் பாஹ்யாப்யந்தரவிஷயாக்ஷேபி என்றும் சதுர்விதப்ரதிபாதிதமாய், ஸ்தாநதேஶபேதத்தாலும் காலபேதத்தாலும் ஸங்க்யாபேதத்தாலும் தீர்க்கஸூக்ஷ்ம விபாகத்தாலே அஷ்டவிதமென்றும் அதில் த்யாநஜபாதி விஶிஷ்டம் ஸகர்ப்பமென்றும் கேவல

வாயு நிரோதம் கும்பகமென்றும் ஒரொன்று தானே பூ-ரக ஸ்தம்பிதமாகவும் நவரிமணிதமாய் த்ரிவர்த்தவனுவஸ்துஷ்டிமய ஆசநாதி ஸஜ்ஜ்வாதமாய் ரேசக பூரக கும்பக ஸம்யுக்தமான ப்ராணவ்யாபாராதி விசிஷ்டஸம்ரக்ஷமாய த்ரியினுடைய ஶாநவஸிகா நாஸாந்த விசேஷந்தான் ப்ராணாயாமமென்கிற அங்கவிசேஷம்.

ப்ருத்வ்யம்பு வாயு தேஜாம்ஸி வ்யோம ஸ்வகாரணேஷு ச ॥ ஜ்ஞாநேந்த்ரியாணி ஸர்வாணி ததா கர்மேந்த்ரியாணி ச । சப்தாதிஸூக்ஷ்மரூபாணி பூதாதௌ விநிவேசயேத் ॥ சப்தாதீம்ஸ்ச ததா தஸ்மிந் ப்ரவிலாப்ய ததா மந: । பூதாதீம்ஸ்ச ததா புத்தௌ புத்திஞ்ச ப்ரக்ருதௌ நயேத் ॥ நிவேசயேச்ச தாம் ஸம்யக் நிர்குணே பரமாத்மநி ॥ ௪௧ ॥

“ஸ்வவிஷயாஸம்ப்ரயோகே சித்தஸ்வரூபாநுகார இவேந்த்ரியாணாம் ப்ரத்யாஹார:” என்கிற ஸூத்ரத்தில் கதிதமான ப்ருதிவ்யாதி பஞ்சபூதங்களுக்கும் கந்தாதி பஞ்சதந்மாத்ரைகளிலே விலாபநமென்ன; சப்தாதி விஷய நிவர்த்தந பூர்வகமாக வாக் ஶ்ரோத்ராதீந்த்ரியங்களுக்கும் கந்தாதி பஞ்சதந்மாத்ரைகளோடே கூட பூதாத்யஹங்காரத்திலே விலாபநமென்ன; அந்த பூதாத்யஹங்காரத்துக்கு புத்திதத்வத்திலே விலாபநமென்ன, அந்தபுத்திதத்வத்துக்கு ப்ரக்ருதியிலேவிலாபநமென்ன, அந்தப்ரக்ருதிவிசேஷத்துக்கு நிகிலஹேயப்ரத்யநீகனான ஸ்ரிய:பதியினிடத்தில் விலாபநமென்ன, ஆக இந்த சதுர்விம்சதி தத்வங்களுக்கும் பரப்ரஹ்ம விசேஷத்தில் உபஸம்ஹாராத்மகமான புத்திவிசேஷந்தான் ப்ரத்யாஹாரமென்கிற அங்கவிசேஷம்.

ததா நிக்ஷிப்ய சைதந்யம் பூர்வம் பஞ்சவிம்சக: । யாவதேதந்நோ ஜ்ஞாயதே வாஸுதேவே ஸமாஹித: ॥ விஷயேஷு யதாஸித்தம் நநிர்முக்தி ஸம்யத: । ததைவ யாவதேஷ்டௌ யோகயுக்த ஸ்திரமாநஸ: ॥ ௪௨ ॥

“தே³ஶப³ந்த⁴ஶ்சித்தஸ்ய தா⁴ரணா” என்கிற ஸூத்ரத்துக்கு தாத்பர்ய ஸம்மதமான ப்ரக்ருதி ஸம்ப³ந்த⁴ ரஹித ஜீவாத்ம ஸ்வரூபத்தை விஜ்ஞானத்தோடேகூட ஸநந்தைக ப்ராஹ்யனான பரஸ்வரூபனுடைய நாமரூபக³ண ஸம்ஸ்தான ஸாத்³ருஶ்யாதி³ ப்ரகார விஶேஷங்களிலே விஷய நிவர்த்தன பூர்வக சித்தஸ்தி²ரீகரணந்தான் தா⁴ரணமென்கிற அங்க³விஶேஷம்.

நகிஞ்சித்³த்⁴யேயமேவ ஶ்வாஸாப்⁴யந்தரஸ்தோ²பவந: | சிந்தயேச்ச பரமாத்மானம் த்⁴யாத: க்ஷீணகல்மஷ: || சிந்தயேச்ச ப்ரத²மம் விஷ்ணோ ஸ்தூ²லம் ரூபம் ஸநாதனம் | ப்³ரஹ்மஸ்தம்ப³பர்யந்தம் ஸ்தூ²லம் விஶ்வம் ஹரேஸ்தனு: || தத: க்ரமேண நிர்தே³ஶாத் ஸ்வம் ஸூக்ஷ்மரூபம் விசிந்தயேத் | ஸூக்ஷ்மஞ்ச தி³வ்யம் ஶ்ரோத்ரம் ததி³த³ம் ஸூக்ஷ்மமிதீரிதம் || ஶங்க²சக்ர க³தா³பத்³ம ஶார்ங்க³ கௌஸ்துப⁴ லக்ஷணம் | ப்ரஸன்னவத³னம் ஸௌம்யம் பத்³மபத்ர நிபே⁴க்ஷணம் || பீதாம்ப³ரத⁴ரம் தா⁴ரா வனமாலா விபூ⁴ஷிதம் | ஶாஸ்த்ரிக ஸகாஶம் விஜ்ஞானமயமவ்யயம் || நிர்லேபம் நிர்மலம் த்³யம் நிர்கு³ணம் ஷட்³கு³ணான்விதம் | சதுர்வ்யூஹமயம் ஸூக்ஷ்மமப்ரதர்க்யமலக்ஷணம் || ஶுத்³த⁴ஸத்த்வமயம் நித்யம் நிர்விகல்பம் நிரஞ்ஜனம் | வாஸுதே³வாக்²யமவ்யக்தம் பரம் ப்³ரஹ்ம ஶாஶ்வதம் || ஏவம் ரூபத்³வயம் ஸூக்ஷ்மம் விஷ்ணோர்யத்னேன சிந்தயேத் | யதா²க்ஷண விக்ஷேபம் யாதி ரூபாதி³ ஸம்ஸாரிண: || ததை²வ ஸாக்ஷாத்³ த்³ருஷ்ட்வா ஜனா: ப்ரத்யக்ஷம் ஹரிம் | ஸததம் சிந்தயேச்சித்தே யோக³யுக்தோ மதத்பர: || ஶங்க²ஸம்ஸ்தா²தி³காந்த மோக³மாநம் சிந்தயேத் ||௫௯||

நிகி²லஜக³தே³கநாயகனான ஶ்ரிய:பதியினுடைய தி³வ்யாத்ம ஸ்வரூபம் ஸ்தூ²லமென்றும் ஸூக்ஷ்மமென்றும இரண்டு ப்ரகாரம்; அதில் ஸ்தூ²லமாவது, ப்³ரஹ்மருத்³ராதி³ விபூ⁴திகாரமாகும். ஸூக்ஷ்மமான ஶுப⁴விக்³ரஹாத்ம ஸ்வரூபமும் இரண்டு ப்ரகாரம்: ஶங்க²சக்ராத்³யாயுதா⁴லங்க்ருதமாயும் ஸ்ரீ ஹாரகௌஸ்துபா⁴தி³களாலே ஸாதா⁴ரண்யமானமாயும் விவித⁴ணேமண நிவேதி³தம்

களான கடககேயூர குண்டலஹார கிரீடாதி ஸர்வ பீதாம்பர காஞ்சீகுண நூபுராதி ஸகலாபரண ஸந்நிவேசாதி திவ்யாபரண விசேஷங்களாலே அலங்க்ருதமாயும் ப்ரஸந்ந மான திருமுகமண்டலத்தை யுடையதாயும் ஜயசிக்ஷாதி குண விசிஷ்டமாயும் ஜராமரணாதி ஹேயகுண ரஹிதமாயும் ஜ்ஞாநபலைச்வர்யாதி ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணமாயும் ஒரு ஸமுக்த திவ்யாத்ம ஸ்வரூபம்; ஸகல ஜகத்வ்யாபியாயும் அணு வைக்காட்டிலும் அணீயஸ்ஸாயும் அநந்தாநந்த ஸௌந்தர்யமாயும் சாசுவத ஸர்வாதிசயமாயும் ஸர்வதா ஏகரூபமாயும் ஸர்வஜ்ஞ ஸம்ஸார நிவர்த்தகமாயும் ஸர்வேச்வரமாயும் நித்யமாயும் பரப்ரஹ்மஸ்வரூபமாயும் மற்றொரு ஸமுக்த திவ்யாத்ம ஸ்வரூபம். இப்படி ஸ்வரூப ஸமுக்த பேதத்தாலே த்ரிவிதமென்று நிர்ணீதமான பரமாத்ம திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்தை சக்ஷுராதி பாஹ்யேந்த்ரியங்கள் ரூபரஸாதி பாஹ்ய விஷயங்களை ஸாக்ஷாத்கரிக்குமாப்போலே பஹிரிந்த்ரிய நிக்ரஹ சாலிகளான யோகிகள் சப்தஸ்பர்சாதி விஷயங்களினின்றும் நிவ்ருத்த மநஸ்கர்களாய் நிரந்தரம் த்யாநம் பண்ணுவார்களாகையால் "தத்ர ப்ரத்யயைகதாநதா த்யாநம்" என்கிற ஸூத்ரத்தில் ப்ரதிபாதிதமான இந்த பரமாத்ம திவ்யாத்ம ஸ்வரூபவிஷயகமான தைலதாராவதவிச்சிந்ந ஸ்ம்ருதி ஸந்தாநாத்மகமான ஜ்ஞாநவிசேஷந்தான் த்யாநமென்கிற சப்தவிசேஷம்.

ஸாகாரம் பரம்ப்ரஹ்ம ஸர்வேந்த்ரிய தேஜஸ:। த்யாயேத பரம் ப்ரஹ்ம வாஸுதேவாக்ய மவ்யயம் ॥ யோகவித்பரா நந்யா ந்த்யேய நவிஷயைக। நவசக்த்ஸ்ய கஷ்டாய சிதி ப்ரஹ்ம விதோவிது: ॥ உபாஸ்ய ஸ்யாந்நியதோ யோகமாக்ஷ ஷடாத்மவாந் । கரோதி ஸததம் த்யாத்வா ஸ்வாத்மஸ்வரூபஸ்ய ॥ உபயம் த்யாதா ஸமாயோகீ ஸர்வாவஸ்தா ஸதஸ்ய யஸ்ய: । நிராசீ நிர்குணோ ஸம்க்ஷா ப்ரசாந்தா ஸ்தித்தமதி ॥

ப்ரணவ பாஞ்சராத்ர ஜபயஜ்ஞ ப்ரவர்த்தகமாக யோக விக்நகரங்களான நியதிவிஶேஷங்களை யெல்லாம் பரித்யஜித்து ஸ்வஸ்வவர்ணாஶ்ரமோசித தர்மவிஶேஷங்களை யெல்லாம் அநுஷ்டித்துக்கொண்டு யோகநிஷ்டாப்ரவணர்கள் கேவலம் உபாஸ்ய தேவதா விஷயக ஜ்ஞாநஶாலிகளாக ஆவர்கள். ஆகையால் “ததேவார்த்தமாத்ர நிர்பாஸம் ஸ்வரூபஶூந்யமிவ ஸமாதி:” என்கிற ஸூத்ரத்தில் நிர்ணீதமான த்யாத்ருத்யாநாகாரபாநமன்றியிலே கேவலத்யேய மாத்ரவிஷயக தேதமயாகார ஸததிஸ்திர ஸ்ம்ருதிஸந்தாநாத்மகமான த்யாநவிஶேஷந்தான் ஸமாதி யென்கிற அங்கவிஶேஷம்.

விகல்பரஹிதம் த்யாநம் ததோ விஷ்ணும் ஸநாதநம் | விஷ்ணு ஸமாதிஸ்தம் ஸம்யக்த்யாயதாம் வ்ரஜேத் | ததோ விமுக்தக்லேஶ: க்ஷீணகர்மாஶயோ வஶீ || நிரஸ்தாதிஶயாநந்தம் ஸ்தி ஷ்ணோ: பதம்வ்ரஜேத் || ௫௯ ||

இப்படி யோகஶாஸ்த்ரத்தில் அஷ்டவிதமாக நிர்ணீதங்களான யமநியமாத்யங்க விஶேஷங்களினுடைய யதாவதநுஷ்டாந பரர்களான ஜ்ஞாநஶாலிகளான பார்ஷதர்கள் “ஷட்விதா ஶரணாகதி:” என்கிற இடத்தில் அங்காங்கி ஸம்பந்த பலத்தாலே முக்யமான ஷாட்வித்யம்போலே யமநியமாதி ஸாங்காங்கி ஸம்பந்த பலத்தாலே ஸித்தமான த்யேயமாத்ர விஷயக தீர்க்ககாலவ்ருத்தி தேதமயாகார ஸததிஸ்திர ஸ்ம்ருதிஸந்தாநரூப ஸமாத்யாத்மக ஸம்ப்ரஜ்ஞாதாஸம்ப்ரஜ்ஞாதாதி விஶேஷ பரிஜ்ஞாதாக்களாய் அந்த யோகாப்யாஸ விஶேஷத்தாலே ஆவிர்ப்பூத பரதத்வவிஶேஷத்தை தர்ஶநஸமாநாகாரமாக ஸாக்ஷாத்கரித்து தத்ஜந்ம ஸஞ்ஜநித ஹர்ஷப்ரகர்ஷ ஹ்ருதயர்களாய் அநந்ய ப்ரயோஜநராய் ஶரீராவஸாநத்திலே ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசித ஸமஸ்த பரிசாரவிதி கைங்க

ர்ய ஸாம்ராஜ்யஸ்வாமிகளாக ஆவார்களென்று நாரத பகவான் ப்ருகுமஹர்ஷிக்கு உபதேசித்தார்.

இதி ஸர்வஸ்ய ஸர்வத்ரதா யோ பவாநோ மாயயா நா
ஸாத்ஷ்யம் யோ ப ஹ்ருதயகேக்ஷ்ய ஸ்ருணுஷ்வ ஸுஸமாஹித: ||
நாடீபேதா தவகத தத்வ: ஸ்தாபயித்வா ப்ராணவாயும்
மோக்ஷநிஷ்பாதித மதிம் வாயுநா ஸுஷும்நயைவ | ஹ்ருத்பத்மஸ்தம்
ஸர்வஸாக்ஷிம் ஜ்யோதிரஷ்டாக்ஷராக்யம் யஸ்ஸம்பஶ்யேத் ஸ பவதி
நரோ நித்யமுக்தஸ் ஸகாக்யம் || ௧௧ ||

அநேகஜந்மார்ஜித ஸுக்ருதப்ரவாஹத்தாலே பகவந்நிக்ரஹ விஷயனாய் அநாதிகாலந்தொடங்கி ஸம்ஸரித்து வருகிற ஶப்தவாச்யனாய் அநந்தது:காக்ராந்தனான இஜ்ஜீவாத்மா, ஸதாசார்யோபதிஷ்டங்களான ஶாஸ்த்ரங்களைக்கொண்டு விதவிதப்ரபேதத்தாலே த்ரிவிதங்களான தத்வங்களைத் தெளிந்து ஸர்வஸங்க பரித்யாகம் பண்ணி அப்ராப்யமான விஸ்ரீரத்தில் "விரஜா" என்கிற நாடீ விசேஷத்திலே ப்ராணவாயுவை ப்ரவேசிப்பித்து அத்தால் ஜ்ஞாந விரோதியான தாமஸ ஸாமத்தை நிவர்த்திப்பித்து "ஸுஷும்நா" என்கிற நாடீவிசேஷத்திலே அந்த ப்ராணவாயுவை நிரோதம்பண்ணி அத்தால் நிர்மலஜ்ஞாந ஸந்தாநத்தை யுடையவனாய் "ஹ்ருத்புண்டரீகம் மத்யஸ்தம் ஸர்வஸாக்ஷிணம்" என்று ஶ்ருதி சொல்லப்பட்ட ஹ்ருதய புண்டரீக மத்யத்தில் "நீவாரஶூகவத் தந்வீ" என்கிறபடியே அநந்தஜ்யோதிஸ்ஸ்வரூபனாய் "ஸர்வஸாக்ஷிணம்" என்று ஶ்ருதி ப்ரதிபாத்யனாய், அதனால் அஷ்டாக்ஷரமென்னும் திருநாமத்தை யுடையனான ஸ்ரிய:பதியை ஸாக்ஷாத்கரித்து ப்ராரப்தாந்த ஶரீராவஸாநத்திலே ஸ்வஸ்வரூபாவிர்பாவத்தோடேகூட அநவதிகாதிஶயாநந்த ஶாலியாய் ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசித பகவத்கைங்கர்ய

சரணாரவிந்த சேவையும் ஸாம்ராஜ்யாநுபவ போகியாக ஆவனென்று நாரத பகவான் ஸூத மஹர்ஷிக்கு உபதே ஶித்தார்.

இதி ப்ரஹ்மவைவர்த்தபுராணே நாரதஸம்வாதே

ஶ்ரீஹஸ்திகிரி மாஹாத்ம்யே அஷ்டாதஶோऽத்யாய:.

ஶ்ரீஹஸ்திகிரிமாஹாத்ம்யம் ஸமாப்தம்.



ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

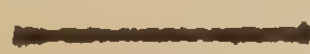
ஶ்ரீ க்ருஷ்ணதாதிப்ரமாவரத பரப்ரஹ்மணே நம:.



பபூர ஶோபா பரிஷ்க்ருதா கதிபயத்ராம்ஶு ஸாலத்ரு ஷிகாநு ஸாரஶ்ச யோக விலக்ஷணை: ப்ரதிபதம் ப்ராஜ்ஞா ம்ருகமேந்த்ரஸ்ய । ஸர்வம் ஸேதவி யத்ஸாகாத்ரவஸ்வே ஜ்ஞா ஸேநாமீஷாமேக தத்வாஸு மிதஜ்ஞாதாதி ரமநாம் ஸா தேவம் மாணத்ராஹிணாம் ॥

ஸஸம்ப்ரமஜ்ஞோ ஸ்வாஸன ஸ்வசித்தமதி: ஸ்வாபிதக்ருதி: ஸ்வகீ யேப்யநாதேந ஸ்வக்ருத காருண்யா ப்ராப்தகமணை:| ஸ்வயம்ஸ்வ ஸீம த்யமும் வ்யதநாதக்ருதிம் ஶ்ரீபதிர்மா மதஸ்வாராதிஜ்ஞா ஸ்வஜய மநாத்ருணஜ்ஞா க்ருதிந: ॥

அஸ்து ஶ்ரீஸ்தநகஸ்தூரீ வாஸநா வாஸிதோரஸே ।
ஶ்ரீஹஸ்திகிரிநாதாய தேவராஜாய மங்களம் ॥



ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.



30-1.98.





